

SRI PADA COLLEGE OF EDUCATION

வயகு

2020

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி-பத்தனை
தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு-2020

லயம்

பத்னைந்தாவது இதழ்
2020

“வேடிக்கை மனிதனைப் போலே வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ”

(பாரதி)

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
பத்தனை

Layam

2020

*Annual magazine
of Tamil sangam*

*Sripada national college of education
Patana*

சமர்ப்பணம்

மலையகத்தன் முத்தாய், எழுத்துலகன் மூத்தவனாய், ஆக்க
இலக்கியங்களால் ஆம்மார்த்த சீந்தனைகளை சமூக சீர்திருத்த
கருத்துக்களாக முன்வைத்த மூத்தோனே! இலக்கிய உலகல்
மல்லிகையாய் மணம் வீச, மலையக எழுத்தாளனாய் தடம் பதத்தோனே!

அமர்

“மல்லிகை.சீ.குமார்”

அவர்களுக்கு

இவ்வீதழ் சமர்ப்பணம்

வாழ்த்துரை

1991 ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட எமது ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி அதனது 27 ஆண்டு கால நிறைவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் தமிழ் சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் “லயம்” சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

மலையகத்தில் கல்வித்துறையுடன் சமூகத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் ஸ்ரீ பாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் பங்களிப்பு அளப்பரியதாகும். வெறுமனே கற்பித்தலோடு மட்டும் நின்றுவிடாது பாடசாலைகளில் இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளில் பாரிய மாற்றங்களை மலையக பாடசாலைகளில் ஏற்படுத்தி வருவதில் எமது கல்வியியற் கல்லூரியில் இருந்து வெளியேறி பாடசாலைகளில் தற்போது ஆசிரியர்களாக பணியாற்றும்பவர்களது பங்கு மிக உயர்ந்ததாகும்.

ஆசிரியர்களது இப்பணிக்கு அடித்தளத்தை கொடுத்து அவர்கள் கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்ற காலங்களில் கல்லூரியில் கலை நிகழ்வுகளிலும் நூல் வெளியீட்டிலும் அவர்கள் காட்டிய ஆர்வமேயாகும்.

அந்த வகையில் இக் கல்லூரியில் காலத்துக்கு காலம் பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்த போதும் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் “லயம் சஞ்சிகை” வருடந்தோறும் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளமை விஷேட அம்சமாகும். இவ்வகையில் கல்லூரியில் (தமிழ் பிரிவு ஆசிரிய பள்ளினர்களால்) தமது கற்றல் கற்பித்தல் செயலுக்கு புறம்பாக மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகளின் ஒன்றான இவ் “லயம்” சஞ்சிகை வெளிவருவதற்கு காரணமாயிருந்த அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துகளையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆர். லோகேஸ்வரன்

உபபீடாதிபதி

(கல்வியும் தர மேன்மையும்)

வாழ்த்துகிறேன்

சஞ்சிகை ஒன்றை ஆக்குவதென்பது தொடர் ஒழுங்கில் இடம்பெற வேண்டிய நீண்ட கால முயற்சியின் விளைவாகும். சஞ்சிகைக்கான நூலாக்கக் குழுவொன்றை நியமிப்பதனுடாக நிதி திட்டமிடல் தொடக்கம் ஆக்கங்களைச் சேகரித்தல் அவற்றுள் தரமானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல், முகப்புப் பக்கத்தை வடிவமைத்தல், அச்சிடுதல், சரிபார்த்தல், நூல் வடிவில் உருவாக்குதல் மற்றும் சஞ்சிகை வெளியீடு வரையிலான பல கட்டங்களைக் கடந்த பின்னரே அது வாசகரின் கைகளில் தவழ்ந்து வருகிறது.

அந்த வகையில் ஸ்ரீ பாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் 2001 ஆம் ஆண்டிலிருந்து “லயம்” சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. ஆசிரிய பயிலுனர்களின் எழுத்தாக்கத்திறனை வெளிப்படுத்துகின்ற நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச் சஞ்சிகையானது, மலையக சமூகத்தின் வாழ்வியல் அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற காலக் கண்ணாடியாகவும், கற்கின்ற சமூகத்துக்கான உசாத்துணை நூலாகவும் பயன்பட்டு வருகின்றது. ஆசிரிய பயிலுனர்களது ஆளுமை விருத்திக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கத்தக்க இத்தகைய முயற்சியைப் பாராட்டுவதோடு, எதிர்வருகின்ற வருடங்களிலும் இந்த “லயம்” சஞ்சிகையானது மேலும் பல ஆக்கங்களைச் சுமந்து வர வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி.இ.சீர்பாதம்
உப பீடாதிபதி
தொடருறு கல்வி

வாழ்த்துகளுடன்....

கல்வியானது தொடர்ச்சியான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றது. அண்மித்த வருடங்களில் இம்மாற்றங்கள் மிகவும் பாரிய வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது. அறிவு மிகவும் பாரிய வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது. இக்கல்வியின் வளர்ச்சியில் பெரும்பங்கு ஆசிரியர்களைச் சார்ந்தது.

அந்த வகையில் ஆசிரியர் பணியில் இணைந்து கொள்ளும் ஸ்ரீ பாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் ஆசிரிய மாணவர்களால் வெளியிடப்படும் “லயம்” சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்து தெரிவிப்பதில் முதலாவதாக மகிழ்வடைகின்றேன்.

ஆசிரிய மாணவர்களின் பல்துறை சார்ந்த ஆற்றல்களின் வெளிப்பாட்டுடனும் ஆசிரிய கல்வியியலாளர்களின் தரமான ஆக்கங்களுடனும் வெளிவரும் இச்சஞ்சிகைக்கு எனது உளமார்ந்த பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அறிவியல் உலகின் ஆசிரியப்பணி மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். சிந்தனைச் சிற்பிகளான எமது கல்லூரியின் ஆசிரிய மாணவர்களை வழிப்படுத்தி ‘லயம்’ சஞ்சிகை வெளிவர முன்னின்று பங்காற்றிய விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரிய மாணவர்கள் அனைவருக்கும் இறை ஆசி வேண்டுவதுடன் மனமார்ந்த வாழ்த்துகளையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். தொடர்ந்து ‘லயம்’ சஞ்சிகை காத்திரமான படைப்புகளுடன் சிறப்பான பல முறையில் ஒவ்வொரு வருடமும் வெளிவர வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி.பவானி லோகேஸ்வரன்

உப பீடாதிபதி (நிர்வாகம்)

வாழ்த்துகிறேன்

இலங்கை தேசத்தில் கல்வியியற் கல்லூரிகள் ஆளுமை மிக்க ஆசிரியர்களை உருவாக்குவதில் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றன. அவ்வகையில் ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியும் மலையகத்தில் நல்லாசான்கள் பலரை உருவாக்குவதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்ற ஒரு நிறுவனம் ஆகும். இவ் அரிய பணியில் ஆசிரிய பயிலுநர்களின் பன்முக திறன்களை வளர்ப்பதற்காக வெறுமனே கல்வி நடவடிக்கைகளில் மாத்திரம் மட்டுப்படாமல் பல்வேறு இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளையும் நாளாந்த செயற்பாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது.

அத்தகைய நாளாந்த செயற்பாடுகளில் சங்கச் செயற்பாடுகளும் ஒன்றே. தமிழ்ச்சங்கமானது கல்லூரியின் தமிழ் மொழி மூல ஆசிரிய பயிலுநர்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்து அவர்களது படைப்பாற்றல் மற்றும் கலை, கலாசாரங்களை விருத்தி செய்வதில் பெரிதும் பங்காற்றி வருகின்றது.

பல ஆண்டு காலமாக கல்லூரியின் பயிலுநர்களது ஆக்கச் சிந்தனைக்கும் எழுத்தாக்கங்களுக்கும் மாத்திரம் களம் அமைத்து தந்த லயம் சஞ்சிகை இவ்வருடம் விரிவுரையாளர்களது ஆக்கங்களையும் தாங்கி வருகின்றது. அத்தோடு பயிலுநர்களது பயிற்சி நெறி சார்ந்த குழுப் படங்களும் இடம்பெறுவதும் புது முயற்சியே. இவ்வாறு காலத்தின் தேவைக்கேற்ப புதுப்பொலிவுடனும் மாற்றங்களுடனும் வெளிவரும் இவ்விதழ் வெளியீட்டில் பெரிதும் பங்காற்றிய பொறுப்பு விரிவுரையாளர்கள் தமிழ்ச் சங்க தலைவர் உள்ளிட்ட நிருவாகக்குழு உறுப்பினர்கள், ஆக்கங்களை உவந்தளித்த பயிலுநர்கள் மற்றும் விரிவுரையாளர்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி

க.சிவகுமார்
தமிழ்ச்சங்க பொறுப்பு
விரிவுரையாளர்

வாழ்த்துரை

மலையகம் மாண்புடன் உயர நல் ஆசிரியர் குழாம் ஒன்றை புடம்போட்டு பட்டைத் தீட்டி காலத்துக்கு காலம் சமூகத்துக்கு பெருமையுடன் வழங்கி வரும் எம் கல்லூரித் தாயின் மகுடத்திற்கு மேலும் அழகு சேர்ப்பது காலந் தோறும் விரிவுரையாளர்களதும் ஆசிரியப் பயிலுனரதும் ஆக்கங்களைத் தன்னகத்தே சமந்து வரும் லயம் சஞ்சிகைக்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் வளம் பூரிக்கின்றேன்.

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்

.....

“சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்....”

தமிழ் முழுக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்” என்ற பாரதியின் பேரவாவை சிறமேற்கொண்டு எம் படைப்பாளிகளின் சிந்தனை முத்துக்களை ஆரமாகக் கோர்த்து அழகாகச் சமந்து வரும் இம்மலர் எம் உயிராம் தமிழ் மொழி சிறப்புறுவது மட்டுமன்றி எமது கல்லூரியின் பெருமையையும் மறைசார்ந்து நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை .ஆசிரியர் பணி ஓர் அறப்பணி: அது வெறுமனே மாணவருக்கு அறிவு புகட்டுவதோடு மட்டும் நின்று விடாது அதற்கு அப்பாலும் சென்று மாணவரது உள்ளார்ந்த திறன்களை வெளிக்கொணர்ந்து ஒரு சமநிலை ஆளுமை மிக்க சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கு வழி அமைத்தல் வேண்டும்.

அதற்கு இணைப்பாடவிதான செயல்பாடுகளின் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன என்பதை யாரும் மதிப்பதில்லை. அதிலும் குறிப்பாக இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழும் ஓங்குவதற்கு களமமைத்துத் தந்துள்ள தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஊடாக இம் மலர் வெளியிடப்படுவதையிட்டு புளகாங்காகிதம் அடைகின்றேன்.

“ திங்களோடும் செழும்பரிதி தன்னோடும்
விண்ணோடும் உடுக்களோடும் மங்குல் கடல் இவற்றோடும்
பிறந்த தமிழுடன் பிறந்தோம் நாங்களே!!

என்று பூரித்து நின்ற நூலுக்காக குழுவினரை வாழ்த்தி “லயம்” சஞ்சிகை மிகச் சிறப்பாக வெளிவர ஆசிகள் பல நல்குகின்றோம்.

திருமதி.ரூபராணி செளந்தராஜா
தமிழ்ச்சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளர்

வாழ்த்துரை

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தமிழ்ச்சங்கம் தனக்கெனத் தனித்துவத்தையும் நீண்ட வரலாற்றினையும் கொண்டது. ஆசிரியப் பயிலுநர்களின் ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் வளர்ப்பதில் இச்சங்கம் பெரும்பங்காற்றி வருகின்றது. இப்பின்னணியில் ஆண்டுதோறும் தமிழ்ச்சங்கத்தினூடாக வெளியிடப்படும் “லயம்” சஞ்சிகை பயிலுநர்களின் படைப்பாற்றலுக்கு களம் அமைத்து தருவது அதன் சிறப்பம்சமாகும்.

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளில் பயிற்சி பெறும் ஆசிரியப்பயிலுனர்கள் பன்முக ஆற்றல் கொண்டவர்களாக பரிணமிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அவ்விலக்கை அடைவதற்கு கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளுக்கு புறம்பாக இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் மாணவர்கள் ஈடுபட வேண்டும். இதனூடாக தமது திறன்களை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்கின்றது. தமிழ்ச்சங்கம் அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தை பயிலுநர்களுக்கு ஏற்படுத்தி தந்துள்ளது மகிழ்ச்சியே.

மனித வாழ்க்கை மற்றும் சமூகத்தின் இருப்பை சிறந்ததொரு மட்டத்திற்கு கொண்டு செல்வதற்கு இலக்கியம் தீர்க்கமான பணியொன்றை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இவ்விலக்கியம் சமூக மாற்றத்திற்கான கருவியாகவும் செயற்படுகின்றது. அந்த அடிப்படையில் எதிர்கால சமூகத்தை வழிநடத்துவதில் பிரதான பங்குதாரர்களாக திகழப்போகும் ஆசிரியர்கள், வலுமிகு இலக்கியம் என்னும் ஆயுதங்கொண்டு சமூகப்புரட்சியாளர்களாக தடம் பதிக்க தனது முதலடியை எடுத்து வைத்துள்ளனர் என்பதை இந்நூலில் அமைந்துள்ள அவர்களது படைப்புகள் சான்றுபகர்கின்றன. அவர்களுக்கு எனது வாழ்த்துகள். ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் அடையாளங்களுள் ஒன்றாக திகழ்ந்து வரும் “லயம்” சஞ்சிகை தொடர்ந்து தனது பணியை சிறப்புற மேற்கொள்ள எனது வாழ்த்துக்கள்.

தே.பன்னீர்செல்வம்

விரிவுரையாளர்,

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற்

கல்லூரி

வாழ்த்துரை

அறிவுப்பிரவாகம் முக்கிய கருப்பொருளாகவும் அறிவுப்பொருளாதாரம் முக்கிய மூலாதாரமாகவும் விளங்கும் இன்றைய எண்மான உலகிலே கல்விப்புலத்திலுள்ளோரின் ஆற்றுகைகள் முதன்மை இடம் பெறுகின்றன. ஆசிரியர்களின் தொடர்ச்சியான இயங்கு நிலை அவர்களுடன் நேரடி ஊடாட்டம் கொண்டுள்ள மாணவர்களின் எதிர்காலத்தின் மீது மிகுந்த செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. ஆசிரியர்களின் வாழ்நாள் நீடித்த வாண்மை விருத்திக்கும் தொழில் விருத்திக்கும் இற்றைப்படுத்தப்பட்ட புத்தாக்க மிகு சிந்தனைகள் கருவூலமாக அமைகின்றன. இதன் ஓர் அடையாளமாக ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் 2018-2020 கல்வியாண்டு ஆசிரிய பயிலுனர்களின் படைப்பாற்றல்களையும் கல்விப்புலம் சார் ஆக்கங்களையும் தாங்கி வரும் லயம் சஞ்சிகை மேன்மையுற்று விளங்க வாழ்த்துகின்றோம்.

பயிற்சி காலத்தில் காட்டுகின்ற படைப்பாற்றல் சார் திறன்கள் பாடசாலைகளை நோக்கி பிரவாகமெடுத்து முழு நாட்டிற்கும் பயணிக்க வேண்டும். ஆசிரியத்துவம் சார் ஆளுமையை விசாலப்படுத்த இம்முயற்சி கால்கோளிட வேண்டும். கல்விப்புலத்தினரிடையே இற்றைப்படுத்தப்பட்ட அறிகையை விரிவாக்கம் செய்யவும் இவ்வகை முயற்சிகள் தூண்களாதல் வேண்டும்.

இச்சஞ்சிகை கருத்தாக்கம் பெற்று, உருவாக்கம் பெற்று முழுமை பெற அயராது உழைத்த சகல ஆளணியினர்களுக்கும் வாழ்த்துகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். நிறைவான வெளியீடுகள் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டுமென உளமாற வாழ்த்துகின்றேன்.

வே.விநாயகமூர்த்தி
விரிவுரையாளர்
ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து.....

“பொங்கு தமிழர்களுக்கு இன்னல் நேர்ந்தால்
சங்காரம் நிஜமொன்று சங்கே முழங்கு...”

சாரல் நாட்டின் ஊற்றில் முத்தாக முகிழ்ந்த வண்ணம் உள்ள ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தமிழ்ச் சங்கம் சார்பாக வெளியிடும் வருடாந்த லயம் சஞ்சிகையின் 15 வது இதழை வெற்றிகரமாக பிரசவிக்கும் இத் தருணத்தில் தமிழ் சங்கத்தின் தலைவர் என்ற ரீதியில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். தரணியின் வளர்ச்சிக்கு தளராதுழைக்கும் பல வல்லுனர்களின் மத்தியில் தாமும் தடம் பதிக்க வேண்டும் என்ற அபிலாசையில் சங்கமிக்கும் எம் கல்லூரியின் பயிலுனர் ஆசிரியர்களுக்கும், விரிவுரையாள பெருந்தகைகளுக்கும் தமிழ்ச் சங்கம் களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றது. அந்த வகையில் பயிலுனர் ஆசிரியர்களினதும் விரிவுரையாளர்களினதும் இலக்கிய படைப்புக்களாக உள்ளத்தில் உறைந்து கிடப்பதனை கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை என பலதரப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்களை லயம் சஞ்சிகை தாங்கி வருகின்றது. ஆசிரிய பயிலுனர்கள் மற்றும் விரிவுரையாளர்களின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலையும் வெளிக் கொணர பாரிய பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றது என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

“இயலாமையுடைய மாணவர்களை இயலுமையுடைய மாணவர்களாக்கும் திறன் படைத்தவர்களே நல்லாசிரியர்கள்” ஒரு சஞ்சிகை என்பது வெறுமனே ஏடுகளை தாங்கிய எழுத்து அன்று. மாறாக அது சமூகத்தினை பிரதிபலிப்பதோடு எழுத்தாளர்களின் மனக்கிடக்கைகளையும் பதிவு செய்யும் ஓர் ஆவணம் என்பதே உண்மை.

தமிழ்சங்கத்தின் பணிகளை சிறப்புடன் மேற்கொள்வதற்கு துணையாய் நின்று ஊக்குவிப்பும் உதவியும் வழங்கிய இக் கலைக்கூடத்தின் பீடாதிபதி திருமதி R.S.K ரமணி அபேநாயக்க அவர்களுக்கும் எமக்கு சகல வழிகளிலும் உதவிக்கரம் நீட்டிய கல்லூரியின் உபபீடாதிபதிகளுக்கும் எல்லா நிலைகளிலும் எம்மை நெறிப்படுத்தி வழிப்படுத்திய தமிழ்ச்சங்கத்தின் பொறுப்பு விரிவுரையாளர்களான திரு.க.சிவகுமார், திருமதி.டொரின் செளந்தரராஜன், திரு.தே.பன்னீர்செல்வம், திரு.வே.விநாயகமூர்த்தி, திரு.ஆர்.ராமகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும், தமிழ்ச்சங்கத்தின் அனைத்துவிதமான சங்க செயற்பாடுகளிலும் உதவியும் ஆதரவும் வழங்கியதோடு சகல நிகழ்வுகளையும் ஒழுங்கமைத்து வழிநடத்திய துறைத் தலைவர்கள், இணைப்பாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், தமிழ்ச்சங்க நிர்வாக குழு உறுப்பினர்கள், இரண்டாம் வருட ஆசிரிய பயிலுனர்கள், ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள் ஏனைய அன்பாளர்களுக்கும் என் இதய பூர்வமான நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“சேமமுற வேண்டு மெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்”

நன்றி

ம.விஜயபிரதாபன்

(தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர்)

செயலாளரது அகத்திலிருந்து.....

“செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது”

வளம் பொருந்திய மலைநாட்டிலே வாண்மையான பொற்களஞ்சியமாக திகழும் ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தமிழ்த்தாயின் தவப்புதல்வியாய் புதுபொலிவுடன் இவ்வருடம் வெளியிடப்படவிருக்கும். “ லயம்” சஞ்சிகையின் 15 வது இதழை வெற்றிகரமாக வெளியிடுவதில் தமிழ்ச்சங்க செயலாளர் என்ற ரீதியில் பெருமதிம அடைகின்றேன்.

மாண்புறு தமிழை மானிடம் போற்றும் வகையில் தமிழை வளர்க்கும் இம்மலரை வடிவமைக்க வழிகோலிய நல் உள்ளங்களையும் சிரமே கொண்டு வாழ்த்து கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திற்கும் கைக்கொடுக்கும் கல்லூரியின் பீடாதிபதி அவர்களுக்கும் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு பொறுப்பான விரிவுரையாளரும் இணைப்பாளருமான திருவாளர்.க.சிவகுமார் அவர்களுக்கும் லயம் சஞ்சிகை மலரினை வெளியிட பல்துறையிலும் ஆலோசனையையும் வழிகாட்டலையும் நல்கிய கல்விக்கும் தரமேன்மைக்கும் பொறுப்பான உபபீடாதிபதி அவர்களுக்கும் தமிழ்ச் சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளர்கள் அனைவருக்கும் விஷேட விதமான நன்றிகளை தெரிவித்து கொள்கின்றேன்.

லயம் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய இணைப்பாளர்கள், துறைத்தலைவர்கள் அனைவருக்கும் சிறப்பாக செயற்பட்ட நிர்வாக குழு நண்பர்களுக்கும் படைப்புக்கள் புத்துயிர் பெற உதவி கரம் நீட்டிய ஆசிரிய பயிலுனர்கள் அனைவருக்கும் இச்சஞ்சிகையை செம்மையாகவும் நேர்த்தியாகவும் வடிவமைத்து அச்சப் பதிவு செய்த அச்சக நிர்வாக உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும், மேலும் பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த அனைத்து நல் உள்ளங்களுக்கும் ஏகமன்தான நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

“லயம் எனும் புத்துயிர் படைப்போம்
புதுமை தொடர்ந்து வாழட்டும் தமிழோடு”

நன்றி

கி.டி.லோஜினி
தமிழ்ச் சங்க செயலாளர்

நீர்வாகக் குழு

சீத்திரப்பீர்வு

நடன - சங்கீதப்பீர்வு

கனித-வீஞ்ஞானப்பீர்வு

சமூக-வீஞ்ஞானப்பீர்வு

தமிழ்ப்பிர்வு

ஆரம்பப்பிர்வு

1. பெருந்தோட்ட ஆசிரியர் நியமனமும் சமூக மாற்றத்தின் அதன் தாக்கமும்	01
2. இன்றைய நவீன நல்லாசிரியர் ஒருவருக்கு செயற்றிட்டத்தின் அவசியம்	07
3. கல்வியின் பயன்	11
4. புளுமின் பகுப்பியலில் அன்டசன் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள்	17
5. சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பதில் ஆசிரியர்களின் பொருப்பும் வகிபாகமும்	24
6. முன்பள்ளிக் கல்வியின் முக்கியத்துவமும் இலங்கையில் முன்பள்ளி கல்வியும்	33
7. இலங்கையின் உள்ளடங்கள் கல்வியாக விசேட கல்வியை நடைமுறைப்படுத்துவதில் எதிர் நோக்கப்படும் சவால்கள்	39
8. லயத்தை விழுங்கும் பயங்கரங்கள்	46
9. ஆசிரியத்துவ கற்கையும் உளவியலும்	52
10. பிறந்த பாவம்	61
11. வாழ்க்கல்	64
12. ஒருநாள் பேரு	67
13. மலையகம்	67
14. எதிர்கால மலையகம்	68
15. கூடைக்குள் ஒழிக்கப்பட்ட காவியம்	68
16. மலையக பட்டம்	69
17. வாழவைக்கும் கல்வி	69
18. செந்தமிழாம் எங்கள் மொழி	70
19. லயமான வாழ்க்கை	71
20. கல்வி கலையகம்	72
21. எதிர்கால மலையகம்	73
22. லயன்	74
23. விடியுமா	75
24. உனக்காக நான்	76
25. மலையகத் தாய்	77
26. உழைப்பு உயரட்டும்	78

27. ஆடை	79
28. துளிர் விட்டுவிடும் மலையக சமூகம்	80
29. மழை நீர்	81
30. தேயிலைத் தாய்	81
31. மலையகத்தாய்	82
32. ஏமாற்றம்	83
33. வேண்டும் ஒரு மாற்றம்	84
34. உறங்குவது ஏனோ	85
35. தாயின் இன்னல்	86
36. விடியலை நோக்கி	87
37. வாழ்ந்துகாட்டு	88
38. இயற்கையின் வாசம்	89
39. விழித்தெழு மலையகமே	90
40. மலையகத்தான் வாழ்வு	91
41. மலையக இளைஞன்	92
42. வேண்டுகோள்	93
43. மலையக மக்களின் வாழ்வியல்	95
44. சிறந்த ஆசிரியர்களாக நாம்	97
45. தமிழோடு நாம்	98
46. மலையக மக்களின் வாழ்வியலில் வாக்குரிமை	100
47. செம்மொழியாம் தமிழ் மொழி	103
48. மலையக பெண்களின் இன்றைய நிலை	104
49. நமது மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்கள்	107
50. பெண்மையின் மகத்துவம்	108
51. திருக்குறளில் உள்ள அதிசயங்கள்	110
52. உறவுகள் மேம்பட	112
53. கூத்துக்களின் விடியல்	113
54. காக்க வேண்டியவை இரண்டு	114
55. லயம்	116

56. மாறுகின்ற மனித குணம்	117
57. தமிழின் பெருமை	120
58. எங்கும் எங்கள் தமிழ்	123
59. சங்கே முழங்கு	125
60. முதலாம் தொகுதி	126
61. அச்சில் வருவன எல்லாம் இலக்கியமாகுமா?	127
62. ஏணி	129
63. மலையக பாடசாலைகளில் மாணவர் இடைவிலகளும் அதற்கான காரணங்களும்	132
64. மலையக பாரம்பரிய கலையம்சங்களின் நகர்வுகள்	134
65. விடியலை நோக்கி மலையகம்	139
66. மலையகமும் கல்வியும்	141
67. மலையக தமிழ் இலக்கியங்களும் அதன் பண்புகளும்	144
68. காமன் கூத்தை உயிர்ப்பிப்போம்	148
69. சி.வி வேலுப்பிள்ளை	150
70. விடியல்	153
71. மலையக மக்களின் வாழ்வியலும் போராட்டங்களும்	156

பெருந்தோட்ட ஆசிரியர் நியமனமும் சமூக மாற்றத்தின் அதன் தாக்கமும்.

இலங்கை இந்தியாவுக்கு அண்மித்த நாடு என்பதால் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல காரணங்களுக்காக இந்தியர்கள் இலங்கைக்கு அழைத்துவரப்பட்டனர். இலங்கை காலனித்துவ ஆட்சிக்கு உட்பட்ட போது இலங்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பெருந்தோட்ட பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உழைப்பாளர்களாக தென் இந்தியாவிலிருந்து பெருமளவில் கொண்டு வரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் சந்ததியினரே மலையகத் தமிழர்களாவர். இவ்வாறு பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்ய தொழிலாளர்களாக கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் இன்று வரை பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு தனித்துவமான ஓர் இனக்குழுவாக உருவெடுத்துள்ளனர். இவர்கள் இலங்கையில் பல பிரதேசங்களில் பரந்து வாழ்கின்றனர். எனினும் பெருந்தோட்ட பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாக கொண்ட பிரதேசங்களில் செறிந்து வாழ்வதனால் பெருந்தோட்ட சமூகம் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

பிரித்தானியர் பெருந்தோட்டங்களில் பணியாற்ற இத் தொழிலாளர்களை அழைத்துவர பல்வேறு வழிகளில் தூண்டி வந்தனர். இலவச நிலம், இலவச வீடு வைத்திய வசதி போன்ற நன்மைகளைச் செய்வதாகவும் கூறி இத்தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக குடியேறச் செய்தனர். இதன்போது பிரித்தானியர்களால் வழங்கப்பட்ட உறுதி மொழிகள் பற்றி தோட்டத்தில் கூலியாட்களை சேர்த்தல் என்னும் ஒப்பந்த பத்திரத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “கூலியாட்கள் தங்களது மதக் கொள்கைப்படி தேவாரதனை செய்யலாம். திருநாள் உற்சவமும் அவரவர் வழக்கம் போல கொண்டாடலாம். கூலியாட்களின் குழந்தைகள் படிக்க பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. என 1916 cylon commission trichpoly என்பதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவை பேச்சளவில் பெறும் ஏமாற்ற வார்த்தைகளாக காணப்பட்டனவே தவிர மலையக மக்களுக்கு இதனால் எந்த பயனும் கிடைக்கவில்லை.

இத்தகைய நிலையின் தற்போது போது தென்னிந்தியாவில் இருந்து தோட்டங்களுக்கு தொழிலாளர்களை திரட்ட பொறுப்பாயிருந்து கண்காணிமார்களும் தோட்ட மக்களின் பிள்ளைகளுக்காக பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதில் ஒன்று கங்காணிமார்களது பிள்ளைகளுக்கும், தோட்ட உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்குமாக கற்பதற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளாகும். இப்பாடசாலைகளில் வாசிப்பு எழுத்து எண் என்பவை ஆங்கிலத்திலேயே கற்பிக்கப்பட்டன. இரண்டாவது பாடசாலை “லயன் பாடசாலை” என அழைக்கப்பட்டன. இவை தோட்ட தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டவையாகும். இப்பாடசாலைகளில் ஒழுக்க விதிகள், வாசிப்பு செய்யுள் என்பவற்றை ஒப்புவித்தல் என்பவையே கற்பிக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு கங்காணிமார்களால் கற்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளை முன்னேற்ற வேண்டும். என்பதில் அரசாங்கம் எவ்வித அக்கறையும் கொள்ளவில்லை. அதேவேளை தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளின் கல்வி பற்றி பிரித்தானியா தோட்ட நிருவாகிகளும் எதிர் மறை மனப்பாங்கினையே கொண்டிருந்தனர். மறுபுறம் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் கல்வியை பெற்றுக் கொண்டால். தோட்டங்களில் மனிதவலு வழங்கலில் பாதிப்பு ஏற்படும்.

எனவே தோட்ட தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் எவ்விதமான கல்வியையும் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்பதில் நிருவாகிகள் மிகவும் கவனமாவே செயற்பட்டனர். இவ்வாறு பெருந்தோட்ட மக்களுக்கு கல்வி மறுக்க பல தந்திரோபாயங்கள் மேற்கொண்ட போதும் 1920 ம் ஆண்டின் முதலாவது இலக்க கல்வி கட்டளைச் சட்டத்தில் தோட்ட பாடசாலைகளை ஆரம்பத்தில் மாணவரது வரவை கட்டாயப்படுத்துதல். பாடசாலைக்கு ஆசிரியர்களை நியமித்தல், தோட்ட நிருவாகிக் பெற்றோரால் ஆசிரியர்கள் தங்களது பொறுப்புக்களில் இருந்து மீறும் போது வழங்கப்படும் தண்டனைகள் பாடசாலை மேற்பார்வை போன்ற பல விடயங்கள் உள்ளக்கப்பட்டிருந்தமை விஷேட அம்சமாகும். தோட்ட பாடசாலைகளை முறையான ஒரு அமைப்பாக மாற்றுவதற்கு ஆரம்பமாக இது அமைந்தது எனலாம். இக்கல்வி கட்டளைச் சட்டத்தின் விளைவாக 1923 தொடக்கம் 1939 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் 558 பாடசாலைகள் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இப்பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதற்காக ஆசிரியர்கள் இந்தியாவில் இருந்தே வரவழைக்கப்பட்டனர்.

தொடர்ந்து 1939 தொடக்கம் 1968 வரையான இலங்கையின் கல்வி முறையில் உறுதியான அத்திவாரம் இடப்பட்ட காலம் எனலாம். இக்காலப்பகுதியில் தேசிய கல்வி முறையில் பல முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதில் 1939 ஆம் ஆண்டு கட்டாயக் கல்வி கட்டளைச் சட்டம் கலாநிதி C.W.C கன்னங்கரா அவர்களது சிபார்சின் அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்ட இலவச கல்வி சட்டம் 1960, 1961 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளின் 15 ஆம் மற்றும் 8 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் ஊடாக பாடசாலைகள் மற்றும் அவற்றில் கடமையாற்றிய ஆசிரியர்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டமை என்பன முக்கிய அம்சங்களாகும். ஆனால் துரதில்லடவசமாக இக்காலப்பகுதியில் பெருந்தோட்ட மக்களின் குடியரிமை மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாக தோட்ட பாடசாலைகளோ அதில் கற்பித்த ஆசிரியர்களோ அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படவில்லை.

எனவே மேற்படி விடயங்களை நோக்கும் போது சுதந்திரத்துக்கு முன்னர் கண்துடைப்பக்காவேணும் பிரித்தானியா அரசாங்கம் சில சீர்த்திருத்தங்களை மேற்கொண்டதையும் சுதந்திரத்துக்கு பிற்பட்ட காலத்தில் ஆட்சி செய்த அரசாங்கங்கள் பெருந்தோட்ட மக்களின் கல்வி தொடர்பாக எவ்வித நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆனால் 1970 கள் வரை இவ்வாறான ஒரு நிலையே காணப்பட்டது. ஆனால் 1970 கள் வரை இவ்வாறான ஒரு நிலையே காணப்பட்டது. ஆனால் 1970 களுக்கு பின் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. இது பெருந்தோட்ட மக்களின் கல்வியில் ஒரு மைல் கல்லாக அமைந்தது. இவ்வாறு பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்ற போது வடபிரதேசம் மற்றும் ஏனைய பிரதேசங்களை சேர்ந்த சிறிய எண்ணிக்கையினரே இப்பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாக செயற்பட்டனர்.

1970 களில் தோட்ட பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 64:1 ஆகவும் அரசு பாடசாலைகளில் இது 24:1 ஆகவும் காணப்பட்டது. மேலும் தனியொரு ஆசிரியர் 1-5 வரையான வகுப்புக்களை சேர்ந்த 50-100 வரையான மாணவர்களுக்கு இரண்டரை

மணித்தியாலங்கள் தனியொரு அமர்வாக கற்பிக்கும் நிலையே காணப்பட்டது. இக் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் மாலை நேரத்தில் இன்னுமொரு பாடசாலையில் இதேயளவு கற்பித்தலில் ஈடுபட வேண்டிய நிலையும் காணப்பட்டது. இவ் ஆசிரியர் விடுமுறையில் செல்லும் போது அல்லது இறக்கும் போது பாடசாலை மூட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

ஆனால் இதன் பின்னராக காலங்களில் ஏற்பட்ட அரசியல் ரீதியான அழுத்தங்கள் சனத்தொகை பெருக்கம் கல்வி வாய்ப்புக்களை விரிவாக்க வேண்டியதன் தேவை மற்றும் சமூக நீதி யாவருக்கும் கல்வி போன்ற காரணங்களால் 1980 களுக்கு பின்னர் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளில் பெரும்பாலானவற்றை அரசினால் பொறுப்பேற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இவ்வாறாக அரசு பொறுப்பேற்ற போது நிலவிய ஆசிரியர் வெற்றிடங்களுக்கு தீர்வு காணும் வகையில் தோட்ட பாடசாலைகளுக்கா 402 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த ஆசிரியர் நியமனம் (1984 ஆம் ஆண்டில்) தேசிய ரீதியாக ஆசிரியராக வருவதற்கு தேவையான க.பொ.த உயர்தரம் என்னும் குறைந்த பட்ச தகைமையை க.பொ.த சாதாரணதரம் என தகைமையை குறைத்து விசேட சலுகையின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன் பின்னர் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக SIDA திட்டத்தின் நிதியளிப்புடன் 1986 ஆம் ஆண்டு PSEDP எனப்படும் தோட்ட பாடசாலைகள் கல்வி அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சி திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளுக்கான விசேட ஆசிரியர் ஆட்சேர்ப்புத் திட்டம் PSTP என்னும் பேரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1986-1987-19889 ஆசிய காலப்பகுதிகளில் மொத்தமாக 1898 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். (1986/87-536, 1887/88-743, 1988/89-629) இந்நியமனமும் ஆசிரியராக வருவதற்கு தேவையான குறைந்தபட்ச தகைமையான க.பொ.த உயர்தரத்திலிருந்து 6 பாடங்களில் சித்திகளுடனான க.பொ.த சாதாரண தரமாக குறைக்கப்பட்டே வழங்கப்பட்டது.

இவ்வாறாக 402 ஆசிரியர் நியமனம் PSTP ஆசிரியர் நியமனம் என்பவற்றிற்கு மேலதிகமாக தேசிய மட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஜனசவிய வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தினூடாக பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளுக்கு ஏறத்தாழ 500 வரையிலான ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு தோட்ட பாடசாலைகளுக்கு என்று ஆசிரியர் நியமனங்கள் வழங்கப்பட்ட போதும். அந்நியமனங்களில் பல பிரச்சினைகள் எதிர் நோக்கப்பட்டன.

- நியமனத்தின் போது பொருத்தமான தகைமையுடையோரின் பற்றாக்குறை
- பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளின் கவர்ச்சியற்ற நிலைமையினால் நியமனம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் அங்கு தொடர்ந்து சேவையாற்ற விரும்பாமை.
- பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளுக்கு என்று நியமனம் பெற்றவர்கள் குறுகிய காலத்திலேயே இடமாற்றம் பெற்று நகர்புறத்தக்கு சென்றமை.
- ஆசிரியர் நியமனத்துக்கான ஒரு மார்க்கமாக தோட்ட பாடசாலைகள் நியமனத்தை பெற்றுக்கொண்டமை.

என்பவற்றை விசேடமாக குறிப்பிடலாம்.

இப்பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்காக பெருந்தோட்ட பிரதேசங்களை சேர்ந்தவர்களையே ஆசிரியர்களாக நியமிப்பதற்கான கொள்கை கண்டறியப்பட வேண்டும். என்ற கோரிக்கையும் முன்வைக்கப்பட்டது. இதற்கமைவாக ஆகக்குறைந்தது பெருந்தோட்ட மாவட்டங்களில் 5 வருடங்கள் வசித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறானவர்கள் நியமனம் பெற்று கட்டாயமாக அதே பாடசாலைகளில் 10 வருடங்கள் கடமையாற்ற வேண்டும். என்ற நிபந்தனைகளோடு 2005 ஆம் ஆண்டு 3179 பேருக்கு ஆசிரியர் நியமனம் வழங்கப்பட்டது. இந்நியமனமானது, “தோட்ட தொழிலாளர்களின் கல்வி முரண்பாடுகளை நீக்கி சமமான சந்தர்ப்பம் வழங்கும் நோக்கில் தோட்ட துறையில் அமைந்துள்ள பாடசாலைகளுக்காக ஆசிரியர்களை சேர்த்துக் கொள்ளல்” என்றும் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டது. இந்நியமனத்தின்படி விஞ்ஞானம், கணிதம், ஆங்கிலம், அழகியல், உடற்கல்வி ஆகிய பாடங்களுக்கு ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் போது க.பொ.த உயர்தரத்தில் ஏதாவது ஒரு பிரிவில் சித்தியடைந்திருப்பதுடன் க.பொ.த சாதாரண தரத்தில் குறித்த பாடத்தில் திறமை சித்தி பெற்றிருத்தல் போதுமானது என தகைமை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 2005 ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்ட இவ் ஆசிரியர் நியமனம் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளின் ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை ஓரளவு தீர்த்து வைத்தது என்றே கூறலாம்.

இந்நியமனத்தின் ஊடாக மலையக இளைஞர்களுக்கு ஆசிரியர் நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டமையும் மலையக பாடசாலைகளுக்கு மலையகத்தை சேர்ந்தவர்களே நியமிக்கப்பட்டமை முக்கிய அம்சங்களாகும்.

அதே வேளை நாட்டில் சேவை முன் பயிற்சியை வழங்குவதன் ஊடாக தரமான ஆசிரியர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணக்கருவாக 1986ம் ஆண்டு 30 ஆம் இலக்க சட்டமூலத்துக்கு இணங்க கல்வியியற் கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதில் பெருந்தோட்ட சமூகத்தை சேர்ந்த பிள்ளைகளை விசேடமாக உள்ளீர்க்க வேண்டும். என்ற அரசியல் அழுத்தங்கள் காரணமாக 1992 இல் ஸ்ரீ பாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது பெருந்தோட்ட சமூக பிள்ளைகளுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதும் முதல் தொகுதி ஆசிரிய பயிலுனர்களை உள்ளீர்க்கும் போது 505 இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மாணவர்களே உள்ளீர்க்கப்பட்டனர். ஆனால் 1995 களுக்கு பின் 100 மாக பெருந்தோட்ட பிரதேசத்தை சேர்ந்த மாணவர்களே உள்ளீர்க்கப்பட வேண்டும் என தொடர்ச்சியாக இன்றுவரை அவ்வாறே மாணவர் உள்ளீர்க்கப்படுகின்றனர்.

தற்போது ஸ்ரீ பாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் இருந்து 21 தொகுதி மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்று வெளியேறியுள்ளனர். குறிப்பாக 1992-2017 வரை ஏறத்தாழ 3914 ஆசிரிய பயிலுனர்கள் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியர்களாக பெருந்தோட்ட மாவட்டங்களில் உள்ள பாடசாலைகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதை தவிர ஏனைய தமிழ் மொழி மூல கல்வியியற் கல்லூரிகளில் இருந்தும் கணிசமாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதே வேளை காலத்திற்கு காலம் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்று வெளியேறிய பட்டதாரிகளும் ஆசிரியர் நியமனம் பெற்று பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளில் கடமையாற்றி வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ் ஆசிரியர் நியமனங்களை தவிர பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளில் மேலும் நிலவிய ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கில் 2013.12.16 அன்று அமைச்சரவை தீர்மானத்தின்படி தோட்ட பாடசாலைகளில் காணப்படும் ஆசிரியர் வெற்றிடங்களுக்கு ஆசிரியர் உதவியாளர்களை ஆட்சேர்க்க விண்ணப்பம் கோரப்பட்டு அதனடிப்படையில் 3034 ஆசிரிய உதவியாளர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அவ்வாறு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் நியமன திகதியில் என்றும் அதனை பூர்த்தி செய்யுமிடத்து அவர்கள் ஆசிரியர் சேவையில் உள்ளீர்க்கப்பட்டனர். என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இன்று பயிற்சியை நிறைவு செய்துள்ளனர். அவர்களும் இன்னும் சில மாதங்களில் ஆசிரியர் சேவையில் இணைத்துக் கொள்ள உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக இன்று பெருந்தோட்ட பிரதேச பாடசாலைகளில் அப்பிரதேசங்களை சேர்ந்த ஏறத்தாழ 15 000 இற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். இவ்வாறாக பெருந்தோட்ட பிரதேசங்களை சேர்ந்தவர்களே அப்பிரதேச பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாக சேவையாற்ற கிடைத்தமை பெருந்தோட்ட வாழ் சமூகத்தினர்க்கு நன்மையாகவே அமைந்தது. அந்த வகையில்,

- ❖ பெருந்தோட்ட பிரதேச இளைஞர், யுவதிகள் அரச துறைகளில் தொழிலை பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு கிடைத்தமை.
- ❖ பெருந்தோட்ட சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களே தமது பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டமை.
- ❖ அடிப்படை கல்வி தகுதியுடன் ஆசிரியர் தொழில் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு கிடைத்தமை.
- ❖ நீண்ட காலம் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காணப்பட்ட கஷ்டப்பிரதேச பாடசாலைகளில் கூட நம்மவரே ஆசிரியர்களாக பணிபுரியும் நிலை ஏற்பட்டமை.
- ❖ தமது சமூகம், தமது பிள்ளைகள் என்ற அரப்பணிப்புடன் செயற்படும் நிலை ஆசிரியர்களிடம் காணப்பட்டமை.

இவ்வாறாக சில நன்மைகள் காணப்பட்ட போதும் இன்றும் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளுக்கான ஆசிரியர்கள் நியமனங்களில் பல குறைபாடுகளை காண முடிகின்றது. அவற்றுள்

- ❖ ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் தேசிய மட்டத்தில் 1:19 என்று காணப்படுகின்ற போது பெருந்தோட்ட பிரதேச பாடசாலைகளை பொருத்தவரை 1:42 என்ற விதத்தில் காணப்படுகின்றமை.
- ❖ பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளை பொருத்த வரை 3000-4000 வரையான ஆசிரியர் பற்றாக்குறை இன்றும் நிலவுகின்றமை.
- ❖ கணிதம் , விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், தொழிநுட்ப பாடங்கள் என்பவற்றை கற்பிக்க ஆசிரியர்கள் போதுமானவர்களில் இல்லாமை.
- ❖ பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளைகளின் ஆசிரியர் நியமனங்களில் அரசியல் தலையீடுகள் தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றமை.

- ❖ தொழில் தகைமை இல்லாமலேயே ஆசிரியர்களாக தெரிவு செய்யப்பட்டு நியமிக்கப்பட்டுள்ளமை.
- ❖ பெருந்தோட்ட பிரதேசங்களில் படித்த இளைஞர், யுவதிகள் ஆசிரியர் தொழிலில் அக்கறை காட்டாமை.

போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

முடிவுரை

பெருந்தோட்ட மக்கள் ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டு காலம் கல்வி வாய்ப்பும் வசதிகளும் மறுக்கப்பட்ட சமூகமாகவே காணப்பட்டது. அடுத்து வந்த 50 ஆண்டுகள் முழுமையான கல்வி வாய்ப்புக்களை பெறமுடியாத மக்கள் சமூகமாக நடத்தப்பட்டுள்ளனர். அரைகுறையான கல்வியினை பெருந்தோட்ட பாடசாலைகள் வழங்கின. ஆனால் 1970 களுக்கு பின் வழங்கப்பட்ட ஆசிரியர் நியமனங்கள் இம்மக்களின் கல்வியில் முன்னேற்றகரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இன்று பெருந்தோட்ட பிரதேசத்தை சேர்ந்தவர்களே பெருந்தோட்ட பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாக கடமையாற்றுகின்றனர். அத்துடன் இப்பாடசாலைகளில் அதிபர்களாக வலய கல்வி அலுவலர்களாக மாகாண கல்வி அலுவல்களில் உயர் பதவிகளில் நம்மவர்களே கடமையாற்றுகின்றனர். இவ்வாறு பெருந்தோட்ட பிரதேசத்தை சேர்ந்தவர்களே ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டமையும் அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு சேவையும் பெருந்தோட்ட மக்களின் கல்வியில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை காண முடிகின்றது. குறிப்பாக புலமை பரிசில் பரீட்சை, க.பொ.த சாதாரண தர பரீட்சை, க.பொ.த உயர்தர பரீட்சை, தேசிய ரீதியான தமிழ் தின போட்டிகள், தேசிய ரீதியான விளையாட்டு போட்டிகள், தேசிய ரீதியான புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் போன்றவற்றில் முன்னேற்றகரமான மாற்றத்தை கண்டுள்ளது.

மறுபுறத்தில் இவ்வாறு ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் இன்று கல்வி முதுமாணி . கல்வி தத்துவமாணி பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளனர். அத்துடன் அதிபர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் கல்வி நிர்வாக சேவை அதிகாரிகளாக, ஆசிரிய கல்வியலாளர்களாக என தமது பதவிகளை உயர்த்திக் கொண்டுள்ளனர். இதுமட்டுமன்றி நாடக கலைஞர்களாக சிறுகதை ஆசிரியர்களாக ஆய்வாளர்களால் கூட தம்மை உயர்த்திக் கொண்டுள்ளனர். எனவே பத்து அல்லது இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்த பெறுபேறுகளுடன் ஒப்பிடும் போது பெருந்தோட்ட மக்களின் கல்விசார் முன்னேற்றத்தில் பெருந்தோட்ட சமூகத்தை சேர்ந்த ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும். ஆனால் ஏனைய சமூகத்தை சேர்ந்த ஆசிரியர்களுடன் ஒப்பிடும் போது இவ் ஆசிரியர்களிடம் இருந்து அர்ப்பணிப்புடனான சேவையை சமூகம் இன்னும் அதிகம் எதிர்பார்க்கின்றது. பெருந்தோட்ட சமூகத்தின் முன்னேற்றம் இவ் ஆசிரியர்களின் கைகளிலேயே ஏனைய சமூகத்திற்கு சமமாக இவர்கள் செயற்படுவார்களானால் எதிர்காலத்தில் ஏனைய சமூகத்திற்கு சமமாக பெருந்தோட்ட சமூகமும் உருவாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆர்.லோகேஸ்வரன்
உபபீடாதிபதி
கல்வியும் தர மேன்மையும்.

மாற்றங்களுக்கும் சவால்களுக்கும் முகம் கொடுத்து மாறிவரும் இன்றைய உலகின் கற்றல் (learning) மூலமே மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும். கற்றல் எந்நேரமும் எப்போதும் எவ்விடத்திலும் நிகழ முடியும். எனினும் கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறை (learning – teaching process) ஒரு வகுப்பறையிலே நடைபெறும். இச் செயன்முறை வெற்றிகரமாக நடைபெறும் ஓர் வகுப்பறையே மாணவர்களின் மகிழ்ச்சிகரமான வகுப்பிற்குரிய இடமாகக் காணப்படும். மாணவர்களின் விருப்புக்குரிய ஒரு ஆசிரியர் மூலமே நல்ல மாணவ சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். திறமைகளை இனங்கண்டு முடிந்த வரை அவர்களுக்கு உதவி செய்து அவர்களை நல்ல பிரஜைகளாக அல்லது அவர்கள் விரும்பும் உயர்நிலைக்கு மாற்றுவார்.

எனவே இன்றைய காலக்கட்டத்தில் பாடசாலை கல்வியின் வினைத்திறனையும் அதனுடாகப் பெறப்படும் வினைத்திறனையும் அதிகரிக்க வெவ்வேறு முன்னெடுப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் பிரதானமாக மாணவர்களின் இயலுமைகாண வளப்படுத்துவதுடன் இயலாமைகள் இனங்காணப்பட்டு அதற்கான முயற்சிகள் மூலம் மாணவர்களை வளப்படுத்த முயல வேண்டும்.

முயற்சிகள் எனும் போது எவ்வாறு மாணவர்களை எதிர்பார்க்கும் நோக்கங்களை அடைய வைக்க முடியும். எனச் சிந்திக்கும் பொது ஆய்வுகளும் செயற்றிட்டங்களும் முதன்மை பெறுகின்றன. ஆய்வுகள் ஆய்வைப் பொறுத்து வேறுபட்டு அமைந்தாலும் செயற்றிட்டங்கள் குறுகிய அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட காலத்தினுள் மேற்கொள்ளக் கூடியதாக காணப்படும். அந்த வகையில் ஆசிரியர் ஒருவருக்கு ஆய்வுகள் முக்கியத்துவம் பெறும் அதே வேளை செயற்றிட்டங்கள் மிகவும் அவசியமாகும்.

செயற்றிட்டம் என்பது குறித்த காலத்திற்குள் நிதி மற்றும் ஏனைய வளங்களைப் பயன்படுத்தி திட்டமிட்ட நோக்கத்தையுடைய ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்ட பல செயற்கூறுகளை உள்ளடக்கிய செயற்பாடாகும் செயற்றிட்டம் ஆறு கல்வி நிறுவனங்கள், தொழில் புரியும் நிறுவனங்கள் என்பவற்றில் மேற்கொள்ளப்படலாம்.

பாடசாலையின் கலைத்திட்ட அபிவிருத்தியிலும் இணைபாட செயற்பாடுகளிலும் நிர்வாகம் மற்றும் பல்வேறு நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்றிட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படலாம். பிரதானமாக பிரச்சினை இனங்கண்டு தீர்வுக்காக இலகுவழி தெரிவு செய்து திட்டமிட்டு செயற்படுவதே செயற்றிட்டமாகும்.

ஆகவே செயற்றிட்டத்தின் பெறுபேறாக குறிப்பிட்ட மாணவர்கள் அல்லது மக்கள் தொகையினர் நன்மை அடைவர். கல்வி நிறுவனத்தில் அல்லது தொழில்புரியும் நிலையங்களில் காணப்படும் அவசிய தேவைகள் நிறைவேற்றப்படக்கூடியதாக காணப்படும்.

மேலும் இன்றைய நவீன உலகில் தொழில் மற்றும் உயர்கல்வி தேவைகளுக்கு செயற்றிட்டம் மிகவும் இன்றையாத ஒன்றாக உள்ளது. அதாவது,

- செயற்றிட்டங்களை திட்டமிடும் திறன்
- செயற்றிட்டம் ஒன்றை எழுதுவதில் நிபுணத்தும்
- செயற்றிட்டம் ஒன்றை முன்வைக்கும் ஆற்றல் போன்றன
- நிறுவனங்களின் அவசிய தேவையாக உள்ளது.

இதனை விட விஞ்ஞானம், புதிய கண்டு பிடிப்புகள், முகாமைத்துவம், புதிய உற்பத்திகள், கணனித்துறை போன்ற துறைகளிலும் செயற்றிட்டங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இவற்றை விட செயற்றிட்டமிடுநர் (programeer), செயற்றிட்ட மேற்பார்வைகள் (project inspector), செயற்றிட்ட முகாமையாளர் (project manager), செயற்றிட்ட அதிகாரி (project officer), செயற்றிட்ட வடிவமைப்பாளர் (project designer), போன்ற தொழில் வாய்ப்புகளும் செயற்றிட்டம் மூலம் கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆகவே ஆசிரியர் ஒருவருக்கு செயற்றிட்டம் ஏன் தேவை அல்லது அவசியம் என நோக்கும் போது.

- சுய ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு
- பாடசாலையின் தகவல்கள் அவசர தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு (பதிவுகளை இற்றைப்படுத்தல், முகாமை தொடர்பாக)
- இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகளை திட்டமிட்டு ஒழுங்கமைத்து செயற்படுத்துவதற்கு
- தலைமைத்துவ ஆற்றலை முன்னெடுக்க
- பாடசாலைகளினுள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வளங்களை இனங்காண
- பாடசாலை சமூகத்துடன் நட்புறவான தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு
- பாடசாலையுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளை வினைத்திறனான முறையில் கையாளுவதற்கு
- தொடர்ந்து கற்பதற்கான ஊக்குவிப்பு வழங்குவதற்கு
- பாடசாலை தொடர்பிலான செயற்பாடுகளில் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட

ஆசிரிய வாண்மை தொடர்பான நேர்முகமான மனப்பாங்குகள் (positive attitudes) விருத்தி செய்ய அவசியமாகும்.

பொதுவாக செயற்றிட்டம் ஒன்றின் அடிப்படை இயல்புகளாக பின்வருவனவற்றை குறிப்பிட முடியும்.

- குறிப்பிட்ட காலவரையறை காணப்படல்.
- முதலீடு ஆன செயற்பாடாக காணப்படல்.
- திட்டமிடப்பட்ட நோக்கங்கள் காணப்படல்.
- எல்லா செலவுகளையும் உட்படுத்தி தயாரிக்கப்படல்.

- செயற்பாடுகள் முடியு செயற்றிட்டமும் முடிவடைதல்.
- வாழ்க்கை காலம் குறுகியது நிரந்தரமற்றது அல்லது குறிப்பிட முடியாதது.
- சமூக பொருளாதார பிரச்சினைத் தீர்வாக அமைதல்.
- முன்வைக்கும் பொது விளக்கம் அளித்தல்.

செயற்றிட்டம் ஒன்றின் தெளிவான நோக்கம் (velar objectives) நேரடியாக குறிப்பிடப்பட்டு காணப்பட வேண்டும். நோக்கமானது David A. wildon குறிப்பிடதற்கு அமைவாகக் smart அடிப்படையில். காணப்பட வேண்டும். அதாவது குறிப்பானதாகவும் (spectic) அளவிடக்கூடியதாகவும் (mesurable) இலகுவாக அடையக்கூடியதாக அல்லது கையாளக்கூடியதாக (Achivach) காலத்துக்கு பொருத்தமானதாக (relevent) குறிப்பிட உரிய கால வரையறையின் (வகை) நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

இன்னொரு முறையில் Dr.Marklow என்பவர் செயற்றிட்ட மென்பது விசேட குறிக்கோள்கள் (special objektivies) உள்ளீடுகள் செயற்பாடுகள் வெளியீடுகள் ஆகிய விடயங்களின் தொகுப்பாக பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண மேற்கொள்ளப்படுவதாக எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆகவே பாடசாலையில் கலைத்திட்ட விருத்தி கலைத்திட்டத்துக்கு புறம்பான செயற்பாடுகள் தொடர்பாக பல்வேறு பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன.

பிரதானமாக கலைத்திட்ட விருத்தியில் பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக எவ்வாறு ஒரு செயற்றிட்டம் மேற்கொள்ளப்படலாம். என்பது தொடர்பாக பார்க்கும் போது க.பொ.த (சா/த) விஞ்ஞான பாடத்தின் அடைவுமட்டம் குறைவாகக் காணப்படல் எனும் பிரச்சினையை நோக்கும் போது ஆசிரியரின் குறிக்கோளாக எவ்வாறு அனைத்து மாணவரையும் விஞ்ஞான பாடத்தில் சித்திதடையச் செய்து என்பது அமையும் பிரச்சினைக்கான காரணங்களாக,

- மாணவர்கள் அடிப்படை விஞ்ஞான எண்ணக்கருக்களை விளக்காதிருத்தல்.
- மாணவர்களின் அவதானம் , செயற்பாடுகள் மீது குறைவாகக் காணப்படல்.
- ஆசிரியர்களின் கவர்ச்சியற்ற , மரபு ரீதியாக கற்பித்தல்.
- போதிய வளங்கள் ஆய்வுகூட வசதிகள் காணப்படாமை அல்லது இல்லாதிருத்தல்.

போன்ற பல காரணிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

எனவே பிரச்சினைக்குரிய காரணங்களை இனங்கண்டு அவற்றிற்கான தீர்வுகளைக் கொடுக்கும் அல்லது இலக்கினை அடைந்த மேற் கொள்ளப்படும் செயல் ஒழுங்கே செயற்றிட்டமாகும்.

ஆகவே ஓர் ஆசிரியர் செயற்றிட்டம் மேற்கொள்வதன் மூலம் அல்லது செயற்றிட்ட முறைக்கூடான கற்றல் கற்பித்தலின் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியருக்கும் பல அனுகூலங்கள் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அனுகூலங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- மாணவர்கள் செயற்பாட்டு நிலையில் பின்பற்றுவர் (Active stage)
- இலக்கை நோக்கிய கற்றல் நிகழும்

- சிந்தித்து சிந்தனைக் கூடாக கற்றல் நிகழும்
- மாணவர்கள் விளைத்திறனுடன் தேடலுடன் கற்பர்.
- மாணவர்களின் அடைவு உயர்வடையும்.
- அனைவரதும் பங்குபற்றல் உயர்வாகக் காணப்படும்.
- விருப்புக்குரிய இடமாக வகுப்பறை காணப்படும்.

எனவே கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறை விருப்புக்குரிய ஒன்றாக அமைவதற்கு செயற்றிட்டம் அவசியம் அல்லது முக்கியமானது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பாடசாலையில் மேற்கொள்ளக்கூடிய செயற்றிட்டங்கள்

- கலைத்திட்டம் அபிவிருத்தி சார்பாக
- பாடம் சார்ந்த எண்ணக்கருக்கள்
- கற்பித்தல் முறைகள்
- தர உள்ளீடுகள்
- சுற்றாடல் சார்பாக
- கழிவுப் பொருள் முகாமைத்துவம்

சூழலை பயனுடைய நிலைக்கு மாற்றுதல்.

- நோய்கள் தொடர்பாக
- பாதுகாப்பு தொடர்பாக
- விழிப்புணர்வு தொடர்பாக
- வீதி நாடகங்கள்
- சூழல் நிலைமைகள்
- பகுப்பாய்வு சார்பாக
- பெறுபேறுகள் தொடர்பாக
- க.பொ.த சா.த , க.பொ.த உ.த , தரம் 5
- பல்கலைக்கழக அனுமதி

பரிசோதனை வகை

- கல்வியில் தாக்கம் செலுத்தும் காரணிகள்
- உணவு வகைகள் தொடர்பாக
- இயற்கை செயற்கை பசளை சிறந்தது

திருமதி.பவானி. லோகேஸ்வரன்
உபபீடாதிபதி (நிர்வாகம்)

கல்வியின் முக்கியத்துவம், பெருமை மற்றும் அதன் பயன் பற்றிய சீரிய சிந்தனைகளை சீலமிகு சான்றோர்கள் முன்வைத்துள்ளனர். தமிழ் இலக்கிய நூல்களுள் அறநூல்கள் மற்றும் நீதிநூல்கள் பலவற்றில் இத்தகு சிந்தனைகள் மிகச் சிறப்பாக வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளமையை நாம் காணலாம். கல்வியின் பயன் பற்றி கூறவந்த குமரகுருபரர், கல்வி, நமக்கு நால்வகைப் பயன்களையும் தருகின்றது என்கிறார். அவரது இத்தகு சிந்தனையை 'நீதிநெறி விளக்கம்' எனும் நூலில் வரும் பின்வரும் வரும் பாடலில் துலாம்பரமாகக் காணலாம்.

அறம் பொருள் இன்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல் இசையும் நாட்டும் உறும்கவல் ஒன்று
உற்றுழியும் கைகொடுக்கும் கல்வியின் ஊங்கு இல்லை
சிற்றுயிர்க்கு உற்ற துணை.

(நீதி நெறி விளக்கம் பாடல் 1)

புருடார்த்தங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நால்வகைப் பேறுகளுள், அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றின் ஊடாக வீடுபேறு என்று சொல்லப்படுகின்ற முத்தி நிலையை அடைய முடியும் என்பது சித்தாந்த சிந்தனையாகும். கல்வி, நமது அறியாமையை நீக்கி அறிவைப் பெருக்கி ஒழுக்க நெறியில் நம்மை ஆற்றுப்படுத்துவதால் நல்ல வழியில் பொருள் ஈட்டி அறம் செய்வதுடன், அல்லன தவிர்த்து நல்லன ஆற்றும் பக்குவம் பெறுகின்றோம். ஒழுக்கம் நிறைந்த நம் அறவாழ்வு, இவ்வுலகத்தில் நமக்கு இன்பம் தந்து வாழ்வாங்கு வாழ வகை செய்கின்றது. இவ்வுலகில் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் தெய்வ நிலையில் மதிக்கப்படுவதால் அதுவே முத்தியாகும் என குமரகுருபரர் சிந்தித்திருக்கலாம். இவ்வுலகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் வானுறையும் தெய்வத்திற்கு ஒப்பாக மதிக்கப்படுவர் எனக் கூறும் வள்ளுவரின் பின்வரும் குறட்பாவும் நம் கவனத்திற்குரியது.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான் உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும். (குறள்-50)

அந்த வகையில், நமது இலக்கிய கருவூலங்களுள் ஒன்றாகவும் தலையாய அற நூலாகவும் உள்ள திருக்குறளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்வியின் பயன் பற்றி ஆராய்தலே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கல்வியின் முக்கியத்துவம்

திருக்குறளின் பொருட்பாலில் வரும் 'கல்வி' என்ற அதிகாரத்தில், எண் மற்றும் எழுத்து ஆகிய இருவகைக் கலைகளும் வாழும் மக்களுக்கு இரு கண்கள் போன்றன எனக் கூறும் வள்ளுவர், கல்வி அறிவே ஒருவர்க்கு அழிவற்ற செல்வமாதலால் ஏனைய செல்வங்கள் கல்வியை விட மேம்பட்டவையாக அமையமாட்டா என கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றி விதந்துரைக்கும் பின்வரும் குறட்பாக்கள் நம் சிந்தனைக்குரியவை.

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு. (குறள் 392)

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றையவை. (குறள்-400)

கற்றதன் பயன்

திருக்குறள் அறத்துப்பாலில் வரும் 'கடவுள் வாழ்த்து' எனும் அதிகாரத்தில் உள்ள முதலாவது குறட்பாவில், எழுத்துக்கள் யாவும் அகரத்தை முதலாகக் கொண்டிருப்பதுபோல உலகம் முழுமுதலான ஆதிபகவனை முதலாகக் கொண்டிருக்கின்றது எனக் கூறும் வள்ளுவர், கற்றதன் பயன் பற்றி இரண்டாவது குறளில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின். (குறள்-2)

மேற்படி குறட்பாவின் படி தூய அறிவின் வடிவமாகிய ஆண்டவனின் திருவடிகளை வணங்குதலே அறிவு பெற்றதன் பயன் என்பது புலனாகின்றது.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்புலன்களின் உந்துதல்களால் நமக்கு விளைகின்ற தீமைகளை விலக்க அறிவு நமக்குத் துணை புரிகின்றது. இவ்வாறு ஐம்புலன்களினால் விளைகின்ற தீமைகளை விலக்கியவர்கள் நிலையான இன்பத்தை பெறுவர் என்பதை பின்வரும் குறட்பா நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடு வாழ்வார். (குறள்-6)

அறிவு

'அறிவுடைமை' எனும் அதிகாரத்தில் 'அறிவு' என்பது யாது என விளக்க வந்த வள்ளுவர், மனத்தை சென்ற இடத்தில் செல்ல விடாமல், தீமையானவற்றிலிருந்து நீக்கிக்காத்து நன்மையின்பால் செலுத்துவதே அறிவாகும் என்கிறார்.

சென்ற இடத்தான் செலவிடாத் தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு. (குறள்-422)

இத்தகு அறிவு நமக்கு உண்மையைக் காண வழி காட்டுகின்றது. அதனை வள்ளுவரின் வார்த்தைகளில் பின்வருமாறு காணலாம்.

எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (குறள் 423)

இவ்வாறு, நன்மையை நாடவும் உண்மையைக் காணவும் வகை செய்யும் அறிவு, கற்றபடி ஒழுகவும், வாழவும் நமக்குப் பக்குவத்தைத் தருகின்றது. இதனையே வள்ளுவரும் 'கல்வி' என்ற அதிகாரத்தில் வலியுறுத்தக் காண்கிறோம்.

கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. (குறள்-391)

இங்கு 'கசடு' என்பதற்கு குற்றம் மற்றும் அழுக்கு என இருவேறு பொருள் கொண்டால், நாம் கற்பவற்றை குற்றமில்லாமல் கற்க வேண்டும் என்பதோடு, குற்றங்கள் நீங்கவும் மன அழுக்குகள் அகலவும் கற்கவேண்டும் என்ற விளக்கம் பெறப்படுகின்றது.

மேலும், எவ்வெவ் வழிகளில் உலக வாழ்க்கை இயக்கம் பெறுகின்றதோ அவ்வவ் வழிகளுடன் இயைந்து வாழ, நமது அறிவு நமக்கு வழிகாட்டுகின்றது என்பதை 'அறிவுடைமை' எனும் அதிகாரத்தில் வரும் பின்வரும் குறட்பா விளக்கக் காணலாம்

எவ்வது உறைவது உலகம், உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது அறிவு. (குறள்-426)

கற்றபடி நின்று உலக வாழ்க்கை இயக்கம் பெறும் வழிகளோடு பொருந்தி வாழும் போது, நமக்கு இயல்பாகவே ஒழுக்கம் வந்தமைகின்றது.

ஒழுக்கம்

ஒழுக்கம், நம் வாழ்க்கையில் விழுமியங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ காப்பரணாக இருந்து, நம்மை நல்வழியில் ஆற்றுப்படுத்துவதால், நமக்கு மேன்மையும் புகழும் கிட்டுகின்றது. ஆகவே நமக்கு மேன்மையும், புகழும் கிட்ட ஏதுவான ஒழுக்கம், நமது உயிரை விட மேலானது. இதனை நமக்கு உணர்த்தும் குறளை கீழே காணலாம்.

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும். (குறள்-131)

ஒழுக்கத்தின் மேன்மை பற்றி பேசிய வள்ளுவர், 'ஒழுக்கம்' என்பது யாதென வரையறுத்துக் கூறவில்லை. ஆனால், 'கூடா ஒழுக்கம்' எனும் அதிகாரத்தில், உலகம் பழிப்பவற்றை அவர் தீய ஒழுக்கமாகக் குறிப்பிடுவதால் ஒழுக்கத்திற்கான விளக்கம் மறைமுகமாகப் பெறப்படுகின்றது. அந்த வகையில் பின்வரும் குறட்பா நோக்கத்தக்கது.

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின். (குறள்-280)

இக்குறளின் படி, உலகம் பழிக்கும் தீய ஒழுக்கங்களை விட்டுவிட்டால் மொட்டை அடித்தலும், சடை வளர்த்தலுமாகிய துறவுக்குரிய புறக்கோலங்கள் தேவைப்படாது என்பதால், உலகம் உவந்தேத்துபவை யாவும் நல்லொழுக்கமாகும் என்பது நமக்குத் தெளிவாகின்றது.

ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்பவர்கள், மனத்தகத்து மாசற்ற வாழ்க்கை வாழ்வர். மனத்தாய்மையுடன் இருப்பதே தலையாய அறம் என்றும், மனத்தாய்மையற்ற வார்த்தைகள் செயல்கள் யாவும் வெறும் நடிப்பும் ஆரவாரங்களுமேயாகும் என்றும் வள்ளுவர் கூறுவதை 'அறன் வலியுறுத்தல்' எனும் அதிகாரத்தில் வரும் பின்வரும் குறட்பாவில் காணலாம்.

மனத்துக்கண் மாசுஇலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற. (குறள்-34)

மனத்தகத்து மாசற்ற வாழ்க்கை வாழ்பவர் பொறாமை, பிறர் பொருளின் மீது ஆசை வைத்தல், கோபம் கொள்ளுதல், சுடுசொல் பேசுதல் முதலியவற்றை தவிர்த்து அற வழியில் நிற்பர். அதனை வள்ளுவர் விளக்கும் குறட்பா வருமாறு.

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். (குறள்-35)

ஆகவே, ஒழுக்கம் பேணுபவர்கள் அற வாழ்க்கை வாழ்வர். இவ்வாறு ஒழுக்கவழி அற வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள் உண்மையான அன்புடையவர்களாக இருப்பர்.

அன்பு

பொதுவாக, நமக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டு வெளிப்படுகின்ற நேச உணர்வை அன்பு என்போம். நமக்கு வேண்டியவர்கள் மற்றும் நாம் விரும்புகின்றவர்கள் துன்பப்படும் போது நம்மை அறியாமலே நாம் கலங்க நேர்கின்றது. இதனை வள்ளுவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்நீர் பூசல் தரும். (குறள்-71)

உயிரும் உடலும் இணைந்த சேர்க்கையை நாம் பெற்றிருப்பதே அன்போடு கூடி வாழ்வதற்காகவே என்கிறார் வள்ளுவர். பின்வரும் குறட்பாவில் அவர் கருத்து வெளிப்படக் காணலாம்.

அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு. (குறள்-73)

மேலும் உலகத்தில் இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் பெற்று வாழ்வோர் அடைந்த புகழ், அவர்தம் நெஞ்சில் அன்பு கொண்டு ஒழுகியதன் பயனாய் விளைந்தது என வள்ளுவர் கூறுவது, அன்பின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது.

அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு. (குறள்-75)

தொடர்புடையார்மாட்டு வெளிப்படும் நேச உணர்வாகிய அன்பு, நமது பக்குவம் முதிர் தொடர்பில்லார்மாட்டும் வெளிப்படும் உணர்வாக உச்சம் பெறுகின்ற போது, அன்பு அருளாக மலர்கின்றது.

அருள்

கல்வி, அறிவுக்கு வித்தாகின்றது. அறிவு, ஒழுக்கத்தை தோற்றுவிக்கின்றது. ஒழுக்கம், அன்பு என்ற அருங்குணத்திற்கு ஆதார சுருதியாக இருக்கின்றது. அன்பு, அருள் என்ற அரும்பெருங்குணத்திற்கு ஆணி வேராய் அமைகின்றது. அருள், நம்மை பிறரில் காணும் முதிர்ந்த பக்குவத்தை நமக்குத் தருகின்றது.

‘அருள்’ என்ற அரும்பெருங்குணத்தை, நமது பொருட்செல்வங்கள் எல்லாவற்றையும் விட மேலான செல்வமாக வள்ளுவர் கருதுகிறார் என்பதை பின்வரும் குறட்பாவை நோக்கும் போது தெளிவாகின்றது.

அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. (குறள் 241)

வாடிய பயிரை கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் என வள்ளலார் கூறியது போல, அருள் உடையவர்கள் தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் ஒம்பும் அரும்பெரும் குணமுடையவர்களாவர். மேலும், அத்தகையோர் தன்னுயிருக்காக அஞ்சி வாழும் கொடுமைக்கு ஆளாக மாட்டார்கள் என்று ஆணித்தரமாக பின்வரும் குறட்பாவில் வள்ளுவர் கூறக் காணலாம்.

மன்னுயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு இல்என்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை. (குறள்-244)

பொருள் இல்லாதவர்க்கு இவ்வுலகவாழ்க்கையின்பம் கைகூடாது போவது போல், அருள் இல்லாதவர்க்கு விண்ணுலக இன்பம் வாய்க்கப் பெறாது என அருளின் முக்கியத்துவத்தை வள்ளுவர் வலியுறுத்துவதனை பின்வரும் குறட்பாவில் கண்டு தெளியலாம்.

அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு. (குறள்-247)

‘அருள்’ என்ற அரும்பெருங்குணம் துறவு வாழ்வுக்கு துணை செய்வதால் அதன் வழி வானுலக இன்பத்திற்கும் வகை செய்கின்றது.

துறவு

அருள் வழி வாழ்பவர்கள், தனக்கு வரும் துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டு பிற உயிர்களுக்குத் துன்பத்தை விளைவிக்காமல் வாழ்வர். இத்தகு வாழ்க்கையே தவத்திற்கான அடையாளம் என்கிறார் வள்ளுவர். பின்வரும் குறட்பாவில் மேற்படி கருத்து தெளிவாக வெளிப்படக் காணலாம்.

உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற்கு உரு. (குறள்-261)

மேலும், தன்னுயிர் என்கின்ற பற்று, தான் என்கிற செருக்கு என்பன நீங்கப் பெற்ற பெருந்தகையாளர்களை எல்லோரும் வணங்குவர் என்று பின்வரும் குறட்பாவில் வள்ளுவர் குறிப்பிடுவது நோக்கத் தக்கது.

தன்னுயிர் தானைப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும். (குறள்-268)

ஆசைக்கும், துன்பத்திற்கும் காரணமான மன மயக்கங்களுக்கு உட்படாத வாழ்க்கையின் விளைவாக எல்லோரும் வணங்கத்தக்க துறவு கைகூடும். துறவில், துன்பம் தரக்கூடிய ஆசை மற்றும் பற்றுக்களிருந்து நீங்கி வாழும் பக்குவம் தோன்றுவதால் பற்றுக்களால் விளையும் துன்பங்கள் இல்லாத நிலை துறவோர்க்கு வாய்க்கும். வள்ளுவரின் வாய்மொழியில் இது பின்வருமாறு வெளிப்படுகின்றது.

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன். (குறள்-341)

ஆசைகளை விடாது பற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற வரையில் ஆசைகளின் விளைவாய் வருகின்ற துன்பம் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். எனவே துன்பம் தொடராதிருக்க பற்றுக்களை விடவேண்டும் என்பதை பின்வரும் குறட்பா நமக்குத் தெளிவாக உணர்த்தி நிற்கின்றது.

பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. (குறள்-347)

எனவே, பற்றுக்களை விடுவதற்கு ஏதுவாக பற்றின்றி இருக்கும் இறைவனை பற்றுதல் வேண்டும். இவ்வாறு பற்றின்றி இருக்கும் இறைவனைப் பற்றும் போது, பற்றுகள் அறுந்து போகும்.

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு. (குறள்-350)

முத்தி

பற்றுக்களை விடுவதற்கு பற்றற்றானாகிய இறைவனை நாம் பற்றும் போது இறைவன், நமது பற்றறுத்து மாயப் பிறப்பறுத்து நமக்கு முத்தி நல்குவான். முத்தி என்பது, “சிந்தை செல்லா சேண் நெடுந்தூரத்து அந்தமில் அழிவில் பதம்” என சித்தாந்தம் விளக்கும்.

முடிவுரை

நாம் பெறும் கல்வி, நமது அறிவை வளர்த்து நமக்குத் தெளிவைத் தருகின்றது. நமக்கு ஏற்படும் தெளிவினால் தேர்ந்த ஞானம் கைகூடுகின்றது. ஞானம் நமக்கு நிறைவான ஒழுக்கத்தை தருகின்றது. ஒழுக்கம் ‘அன்பு’ என்ற அருங்குணத்தைத் தருகின்றது. நமது பக்குவம் முதிர், அன்பு அருளாக மலர்கின்றது. அருள் என்ற அரும்பெருங்குணம் துறவு வாழ்வுக்குத் துணையாகின்றது. துறவு பற்றற்ற இறைவனைப் பற்றிக்கொண்டு நமது பற்றுக்க வகைசெய்து, முத்திக்கு வழி காட்டுவதால் “கல்வியின் இறுதிப் பயன் முத்தி பெறுதலே” எனும் சித்தாந்த சிந்தனை நம் சிந்தையை ஈர்க்கின்றது.

அறம் பொருள் இன்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல் இசையும் நாட்டும் உறும்கவல் ஒன்று
உற்றுழியும் கைகொடுக்கும் கல்வியின் ஊங்கு இல்லை
சிற்றுயிர்க்கு உற்ற துணை.

உசாவியவை:

நீதி நெறி விளக்கம் - http://www.valaitamil.com/neethi-neri-vilakkam_3044.html

திருக்குறள் - ஞா.மாணிக்கவாசகன் உரை அருணா பதிப்பகம், மதுரை

செல்லையா பரசராம்,
விரிவுரையாளர்,
ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,
பத்தனை

புளுமின் பகுப்பியலில் அன்டசன் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள்

கல்வி இலக்குகளில் பகுப்பாய்வை முன்மொழிந்த பெருமைக்குரியவர் பென்ஜமின் புளும் என்பவராவார். இவர் 1913ல் பென்சில் வேனியாவில் பிறந்தவர். இவரின் பெற்றோர்கள் ருசியாவிலிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்கள். இவரது தந்தையார் ஓர் ஏழைத் தையற்காரர். புளுமுக்கு ஆசிரியத் தொழிலைப் பெற்றுக் கொடுத்தால் சமூகத்தில் மேலோங்கி உயரலாம் என எண்ணினார். பெற்றோரின் ஊக்கத்தால் பென்சில் வேனிய அரசு கல்லூரியில் முதலாவது பட்டத்தையும் சிக்காகோ பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டவர். அதே பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வியியற் பேராசிரியராக விளங்கியவர். கல்வி அடைவுகளை மதிப்பீடு செய்வதற்கான அணைத்துலக கழகத்தின் நிறுவனர்களுள் ஒருவராக விளங்கியவர். அமெரிக்க கல்வியியல் ஆய்வுக் கழகத்தின் தவிசாளராக இருந்து மதிப்பீடுகள் தொடர்பான ஆழ்ந்த ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டவர். இவருடைய கருத்துக்கள் கல்வியிற் கணிப்பீட்டு முறையில் இன்றுவரை செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றன. 1956ல் புளுமின் பகுப்பியலானது வெளியிடப்பட்டது. அது 60 வருடங்களிற்கு மேலாக கற்றல் கற்பித்தல், மதிப்பீடு செயற்பாடுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்துள்ளது.

கல்வி மேம்பாட்டிற்கு புளுமின் பகுப்பியலானது பாரிய பங்களிப்பைச் செய்து வந்துள்ள போதும், அறிவின் விரிவாக்கமும் அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளும் புளுமின் பகுப்பியலிலிருந்து உத்தம பயன் பெறும் பொருட்டு இப் பகுப்பியல் மீள ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் பலராலும் உணரப்பட்டது. அவ்வாறானவர்களுள் முக்கியமானவர் புளுமின் மாணவர்களுள் ஒருவரான லொறின் அன்டர்சன் என்பவராவார். இவர் கல்விக் குறிக்கோளின் பகுப்பியல் தொடர்பான குழுவில் புளுமுடன் இணைந்து செயலாற்றிய டேவிட் கிராத் வொல் என்பவருடன் சேர்ந்து புளுமின் பகுப்பியலை இற்றைப்படுத்தும் முயற்சியை 1995ல் தொடக்கி வைத்தார். 21ம் நூற்றாண்டின் ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் இப்பகுப்பியலின் பொருத்தப்பாட்டினை விசாலிக்கவேண்டிய தேவையை நிறைவு செய்தலே இவரது முதன்மை நோக்கமாக அமைந்தது. புளுமின் பகுப்பியலது திருத்தப்பட்ட புதிய ஒழுங்கமைப்பு 2001ல் வெளியிடப்பட்டது.

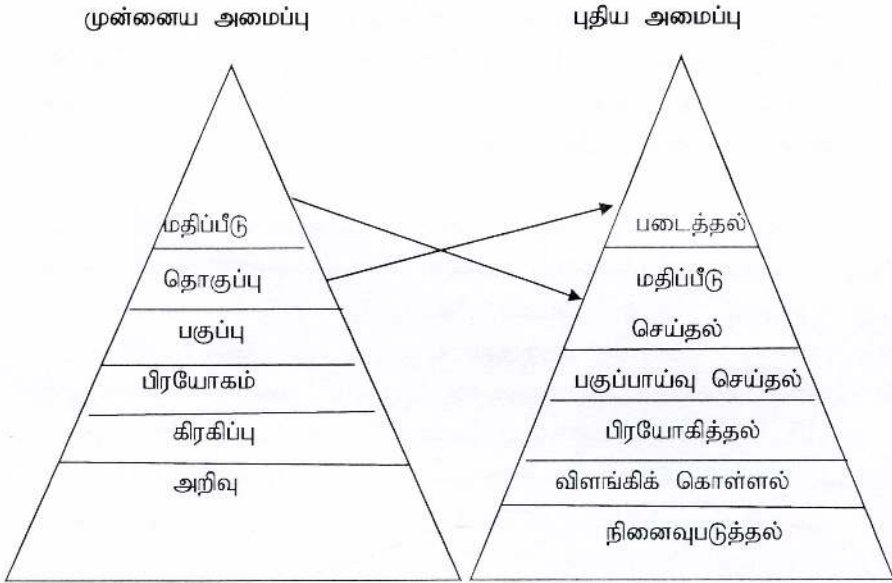
அன்டசன் அவர்கள் புளுமின் பகுப்பியலில் மூன்று பரந்தவகையான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினார்.

- I. பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்லாட்சி.
- II. பகுப்பியலின் அமைப்பு
- III. பகுப்பியலின் வலியுறுத்தல்கள்.

என்பவை அவைகளாகும். மேலும் புளுமின் பகுப்பியலின் ஆறு பிரதான வகைகளான மதிப்பீடு, தொகுப்பு, பகுப்பு, பிரயோகம், கிரகிப்பு, அறிவு என்பன பெயர்ச் சொல் வடிவத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. புதிய ஒழுங்கமைப்பில் இவை வினைச் சொல் வடிவத்துக்கு மாற்றப்பட்டன. அத்துடன் பகுப்பியலின் சில வகைகள் புதிய சொற்பதங்களால் குறிப்பிடப்பட்டன.

ஆகத் தாழ் மட்டத்திலான அறிவு என்பது நினைவுபடுத்தல் எனவும், கிரகிப்பு என்பது விளங்கிக்கொள்ளல் எனவும், தொகுப்பு என்பது படைத்தல் எனவும் மாற்றம் பெற்றன. மேலும் பகுப்பியலின் ஆறு மட்டங்களின் ஒழுங்குவரிசையிலும், மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டது. வினைச் சொல்லாக மாற்றப்பட்ட ஒழுங்காக படைத்தல், மதிப்பீடு செய்தல், பகுப்பாய்வு செய்தல், பிரயோகித்தல், விளங்கிக் கொள்ளல், நினைவுபடுத்தல் என்றவாறு அமைந்தது.

பகுப்பியலின் ஆறு மட்டங்களின் ஒழுங்கு வரிசையிலும் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. முன்னைய அமைப்பில் ஐந்தாவதாக உள்ளபடி நிலையானது புதிய அமைப்பில் ஆறாவதாகவும் முன்னர் ஆறாவதாக இருந்த படிநிலையானது புதிய அமைப்பில் ஐந்தாவதாகவும் இடம் பெற்றன. இதனை பின்வருமாறு காட்டலாம்.

பெயர்ச் சொல் —————> வினைச்சொல்

புதிய ஒழுங்கமைப்பில் சொற்பதங்கள் பின்வருமாறு விளக்கம் பெறுவதைக் காண்கின்றோம்.

1. நினைவுபடுத்தல் அல்லது ஞாபகப்படுத்தல்.

ஞாபகத்திலிருந்து அறிவை மீட்டுணர்தல், நினைவு கூர்தல், இனங்காணுதல் என்பன முக்கியமாகும். வரைவிலக்கணங்கள், விடயவிபரங்கள், பட்டியல்கள், ஒப்புவிப்புக்கள் போன்றவற்றை வழங்கும் பொருட்டு ஞாபகத்தினைப் பயன்படுத்துதல் முக்கியமாகும். ஞாபகப்படுத்துதல் மட்டத்தின் கற்றல் இலக்குகளும் குறிக்கோள்களும் எமது மாணவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட தகவல்களை ஞாபகப்படுத்தல், மற்றும் இனங்காணுதல் தேவையானதாகும். கற்றல் இலக்குகளுக்குப் பொருத்தமான வினைச்சொற்கள் பற்றிய உதாரணங்கள் ஞாபகப்படுத்தும் மட்டத்தல் எழுதப்படுகின்றன, கணிப்பிடப்படுகின்றன. அவற்றிற்கான உதாரணங்கள் வருமாறு:-

வரையறை செய்க, இடைவெளிநிரப்புக, இனங்காண்க, வகைப்படுத்துக, பட்டியல்படுத்துக, சுட்டிக் காட்டுக, பொருத்துக, மனனம் செய்க, பெயரிடுக, மீள அமைக்குக, எழுதிக் காட்டுக, கூறுக, கோடிடுக, திரும்பக் கூறுக, மீளச் செய்க போன்றனவாகும்.

2. விளங்கிக் கொள்ளல் அல்லது விளங்குதல்.

எழுத்து வடிவல் அல்லது வரையு வடிவிற் காண்ப்புடும் தகவல்களுக்கு கருத்து வழங்கல், விரிவாக்கம் செய்தல், வகைப்படுத்தல், தொகுத்தல், அனுமானஞ் செய்தல், ஒப்பிடல், விளக்குதல் போன்ற செயற்பாடுகளை முன்வைத்தல் இதுவாகும்.

கற்றல் இலக்குகளும் குறிக்கோள்களும் விளக்குதல் மட்டத்தில் எழுதப்பட்டு கணிப்பிடப்படுகின்றன. ஞாபகப்படுத்தலிலும் பார்க்க உயர்மட்டத்திலான உள ஆற்றலானது குறைந்த மட்டத்திலான விளக்குதலை எமது மாணவர்களிடம் வேண்டி நிற்கின்றன. மாணவர்களால் கருத்துக்களையும் அல்லது எண்ணக்கருக்களையும் விளக்க முடியுமா? என்ற வினாவுக்கு இது விடை தருகிறது.

பிரயோகித்தல் மட்டத்தில் எழுதப்பட்ட மற்றும் கணிப்பிடப்பட்ட கற்றல் இலக்குகளுக்கான வினைச்சொல் உதாரணங்கள் வருமாறு:- வகைப்படுத்துக, விபரிக்குக, கலந்துரையாடுக, விளக்குக, சுருக்குக, தெரிவு செய்க, அடையாளம் காண்க, போன்றன குறிப்பிடக் கூடியவையாகும்.

3. பிரயோகித்தல்

சில வழிமுறைகளுக்கூடாகப் பெற்ற அறிவைச் செயலாற்றுதல் அல்லது நடைமுறைக்கு கொண்டு வருதல் இதுவாற் கு் கறுகம். மாதிரி உருக்கள், அறிக்கைகள், பாவனைகள் போனபாடுகளுடாகக்கொண்ட விடயங்களைப் செயற்பொருத்தமானநிலைமைகளிற் பயன்படுத்துதலை இது குறிக்கின்றது. மாணவர்களால் தகவல்களை புதிய வழியில் பயன்படுத்த முடியுமா? எனும் வினாவுக்கு பதில் தருவதாக இது அமைகிறது. கற்றல் இலக்குகளுக்கும் குறிக்கோள்களுக்கும் எமது மாணவர்களிடம் தகவல் பயன்பாடு தேவை என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது.

பிரயோகித்தல் மட்டத்தில் எழுதப்பட்ட மற்றும் கணிப்பிடப்பட்ட கற்றல் இலக்குகளுக்கான வினைச்சொற்கள் பற்றிய உதாரணங்கள் வருமாறு தெரிவு செய்க, செய்து காட்டுக, நடித்துக் காட்டுக, அட்டவணைப்படுத்துக, கண்டறிக, உருவாக்குக, கணிக்குக, படமாக்குக, பயன்படுத்துக, எழுதுக, இயக்குக போன்றனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

4. பகுப்பாய்வு செய்தல்.

கற்ற விடயங்கள் அல்லது எண்ணக் கருக்களைக் கூறுகளாக்குதல், அக்கூறுகள் ஒன்றுடனொன்று எவ்வாறு தொடர்புபட்டுள்ளன எனவும் இக்கூறுகள் முழுமையுடன் எத்தகைய தொடர்பை பேணுகின்றன எனவும் அறிந்து கொள்ளல், வேறு பிரித்தறிதல், ஒழுங்கமைத்தல், தொடர்பு படுத்தல் போன்ற உளத்தொழிற்பாடுகள் ஆகியன யாவும் பகுப்பாய்வு செய்தல் எனும் செயற்பாட்டினுள் உள்ளடங்குவன. படங்கள், அட்டவணைகள், வரைபுகளால் குறித்தல் போன்ற செயல்களுடாக இவ்வகை உளத் தொழிற்பாடுகள் வெளிக்காட்டப்படுகின்றன.

இச்செயற்பாடு மாணவர்களால் வெவ்வேறு பகுதிகளுக்கு இடையில் வேறுபாடு காணமுடியுமா? என்ற வினாவுக்கு விடை பகர்வதாக உள்ளது. கற்றல் இலக்குகள் குறிக்கோள்களுக்கான சாதனங்கள் மற்றும் முறைகளைப் பற்றிய தீர்ப்புகளை எமது மாணவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது. இதற்குப் பொருத்தமான வினைச் சொற்களாக பகுப்பாய்வு செய்க, வகைப்படுத்துக, பாகுபடுத்துக, ஒப்பிடுக, வேறுபடுத்துக, வாதிடுக, உய்த்தறிக்க, வரைக, பரிசீலிக்குக, விமர்சிக்குக, பரிசோதனை செய்க போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

5. மதிப்பீடு செய்தல்.

நியதிகள் மற்றும் தரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒப்பீடு, விமர்சன நோக்கு போன்றவை ஊடாகத் தீர்ப்புகளை மேற்கொள்ளுதல் இதுவாகும். விமர்சனங்கள், விதப்புரைகள், அறிக்கைகள், போன்றவை மதிப்பீடுதற் செயற்பாடுகளை வெளிக்காட்டுகின்றன. மதிப்பீட்டுச் செயற்பாடானது புதியது எதனையும் படைப்பதற்கு முன்னோடியாக அமைய வேண்டியது அவசியமாகும். இதன் காரணமாக புதிய ஒழுங்கமைப்பில் மதிப்பீடு செய்தல் ஐந்தாவது படிநிலையாக இடம்பெறுகின்றது.

இந்த மட்டமானது மாணவர்கள் ஒருநிலைப்பாடு அல்லது ஒரு தீர்மானம் பற்றிய தீர்ப்பினை எடுக்க முடியுமா? என்ற வினாவுக்கு விடை பகர்வதாக உள்ளது. மேலும் இம் மட்டத்தில் மாணவர்களால் எழுதப்பட்ட மற்றும் கணிப்பீடு செய்யப்பட்ட கற்றல் இலக்குகளும் குறிக்கோள்களும் சாதனங்கள் அல்லது முறைகள் பற்றிய தீர்ப்புகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இதற்கு உதாரணமான வினைச்சொற்களாக மதிப்பீடுக, தெரிவு செய்க, தீர்மானிக்குக, ஒப்பிடுக, நிரூபிக்குக, தரமிடுக, முதன்மைப்படுத்துக, வரிசைப்படுத்துக, தீர்ப்புக் கூறுக, மதிப்பீடு செய்க, போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

6. படைத்தல் அல்லது ஆக்குதல்

பகுதிகள் ஒன்றிணைந்த ஒரு முழுமையை உருவாக்கும் வகையில் மூலகங்களை ஒன்று சேர்த்தல், உருவாக்கம், திட்டமிடல் அல்லது உற்பத்தியூடாக மூலகங்களை புதிய ஒரு கோலமாக அல்லது அமைப்பாக ஒழுங்கமைத்தல் போன்றன இங்கு கருதப்படுகின்றன. அதாவது உள்ளடங்கும் கூறுகளைப் புதிய வழிமுறையில் ஒன்று சேர்ப்பதன் மூலமாக ஒரு புதிய வடிவத்தை அல்லது உற்பத்தியை உருவாக்குதல் என்று கருதப்படுகிறது. பகுப்பியலின் புதிய ஒழுங்கமைப்பில் இரவே மிகவும் கடினமான உள்செயற்பாடாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்தப் படைத்தல் மட்டத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள குறிக்கோள்கள் எமது மாணவர்கள் புதிய கருத்துக்கள், உற்பத்திகள், விடயங்களை நோக்கும் வழிமுறைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சிகளை தோற்றுவிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றன. இந்த மட்டமானது மாணவர்களால் ஓர் உற்பத்தியினை அல்லது கருத்தினை ஆக்க முடியுமா? ஏற்ற வினாவுக்கு விடையாக அமைகிறது. இந்நிலைக்குப் பொருத்தமான வினைச்சொற்களாக மாற்றுக, வரைக, உருவாக்குக, பிறப்பிக்குக, எதிர்வு கூறுக, மீளமைக்குக, இணைக்குக, தொகுக்குக, மீள வரிசைப்படுத்துக. திட்டமிடுக போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

பெயர்ச்சொல் வடிவிலான சொற்பதங்களை மாற்றியமைத்தமையோ அல்லது சில பகுப்பியல் வகைகளுக்கு புதிய பெயர்களை வழங்கியமையோ அல்லது பகுப்பியலின் இறுதி இரு வகைகளை இடம் மாற்றியமையோ இரு பகுப்பியல்களுக்குமிடையிலான முதன்மை வேறுபாடு அல்ல. வெவ்வேறு அறிகைத் தொழிற்பாட்டு வகைகள், அறிவு மட்டங்கள் என்பவை பற்றிய செயற்பாட்டு அல்லது நடைமுறைப் பயன்பாடு புதிய பகுப்பியலில் எவ்வாறு அமைகின்றது என்பதே இவற்றுக்கிடையிலான பிரதான வேறுபாடாகும். புதிய பகுப்பியல் ஒழுங்கமைப்பின் பிரகாரம் ஆசிரியர் கணிப்பீடு, ஆசிரியரின் சுய கணிப்பீடு, மாணவர் கணிப்பீடு என்பன இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் அமைந்து விடுகின்றது.

அமைப்பு மாற்றங்கள்

புளுமின் பகுப்பியலில் மூலப் பிரதி மீதான எமது வெளிப்பாடு படிமுறை ஒழுங்கிலுள்ள அறிகைத் திறன்களுக்கான ஒரு பரிமாண அட்டவணையாக அமைகிறது. ஆயினும் திருத்தியமைக்கப்பட்ட பகுப்பியலில் உள்ள மாற்றங்களில் ஒன்று இரு பரிமாண அட்டவணையாக இருப்பதுடன் “அறிவுப் பரிமாணம்” என்ற கற்கப்பட வேண்டிய அறிவு மற்றும் எமது மாணர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் அறிவு வகையான அறிகைச் செயல்முறைகள் இரண்டினையும் இனங்காண்கிறது.

அமைப்பு மாற்றத்தை ஆரம்பத்தில் காணக் கூடியதாக இருந்தாலும் பின்னர் அவற்றினை சில கல்வியியலாளரும் அறிஞர்களும் ஆராய்ந்து பார்த்தனர். அவை தர்க்க ரீதியானவையெனக் கருதப்பட்டன. விளைவுகளை உள்ளடக்குதல்

மூலம் திருத்தியமைக்கப்பட்ட பகுப்பியல் இரு பரிமாண வடிவை எடுக்கின்றது. இந்த இரு பரிமாணப் பகுப்பியலானது எமது போதனையை மேம்படுத்தவும் எமது பாடங்களும் கணிப்பீடுகளும் ஒன்றோடொன்று இணைந்துள்ளன என்பதனையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. மிக முக்கியமாக, எமது பாடங்கள் அறிவைச் சார்ந்து செழிப்படையும் என்றும் எத்தகைய போதனைக்கான வாய்ப்புக்களையும் தவறவிட வேண்டியதில்லை என்றும் காணலாம்.

அறிவுப் பரிமாணங்கள் பின்வருமாறு வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. விடயங்கள் சார் அறிவு

இதுவே ஒவ்வொரு கற்கை ஒழுங்குக்கும் அடிப்படையானது. குறித்த ஒரு கற்கை விடயத்தை விளங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டோ அல்லது ஒரு பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் பொருட்டோ ஒரு மாணவன் அறிந்திருக்க வேண்டிய அல்லது பரிசீலிக்கப்பட்ட வேண்டிய அத்தியாவசியமான விடயங்கள், சொற்பதங்கள், விபரங்கள், மூலங்கள் ஆகியன பற்றிய அறிவு.

2. எண்ணக்கருசார் அறிவு.

குறித்த ஒரு கற்கை ஒழுங்கு அல்லது கற்கைத் துறையுடன் தொடர்புடைய வகைப்படுத்தல்கள், கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், பொதுமையாக்கங்கள், மாதிரி உருக்கள், அமைப்புக்கள் போன்றவை பற்றிய அறிவு. இந்த வகையான அறிவு அடிப்படைத் தகவல்களை பெரிய அமைப்பினுடன் இணைப்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

3. வழிமுறை சார் அறிவு.

ஒரு கற்கைத் துறையுடன் அல்லது பாட விடயத்துடன் குறிப்பான செயலை மேற்கொள்வதற்கு மாணவருக்குத் தேவைப்படும் அறிவு அல்லது தகவல்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. விசாரணை முறைகள், குறிப்பான அல்லது துல்லியமான திறன்கள், நுட்பங்கள், முறையியல்கள் என்பவையும் இங்கு கருதப்படுகின்றன. இதனை ஒழுங்கு விதிகளின் அறிவு என்றும் குறிப்பிடுவர்.

4. அதீத அல்லது மீ அறிக்கை சார் அறிவு

ஒருவர் தனது அறிகை பற்றி அல்லது குறித்த அறிகைத் தொழிற்பாடுகள் பற்றிப் பெற்றுக்கொள்ளும் விழிப்புணர்வு தன்னைப் பற்றிய அறிவு, சந்தர்ப்பத்திற்கு பொருத்தமான அறிவு என்பவை உள்ளடங்கிய நிலைப்பாட்டில் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுபெறுதல் மற்றும் அறிகைப் பணிகள் என்பவை சார்ந்த தெரிசிந்தனை அல்லது சிந்தனை உபாயங்கள் இங்கு கருதப்படுகின்றன. இந்த வகையான அறிவுக்கு உதாரணமாக கற்பவருக்கு நன்கு உதவக்கூடிய வகையில் தகவல்களை எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டலாம் அல்லது வகைப்படுத்தலாம் அல்லது அறிக்கை எழுதுவதில் அவர்களுக்குள்ள பலங்களும் பலவீனங்களும் மற்றும் வகுப்பில் தகவல்களை முன்வைத்தல் என்பவற்றை உள்ளடக்கும்.

வலியுறுத்தலின் மாற்றங்கள்.

அன்டர்சன் என்பவருடைய செயற்பாட்டில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட புளுமின் பகுப்பியலில் உள்ள மூன்றாவது மாற்றமாக வலியுறுத்திக் கூறுவதைக் குறிப்பிடலாம். பகுப்பியலானது, எண்ணற்றகுழுக்களினால் “எதிர்பாராத” விதத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்ற புளுமின் அதிகாரத்துடன் நாம் உடன்பட்டாலும் அவரது குழு இதனை எண்ணக்கருவாக்கம் செய்தபொழுது அவற்றினைக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. இதனைக் கற்றல் இலக்குகளை எழுதவும், கணிப்பீடு செய்யவும் உதவும் சிறந்த வளமாக இன்றும் நாம் நம்புகின்றோம். பகுப்பியலின் பரவலான பயன்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு இத்தகைய திருத்தியமைக்கப்பட்ட பதிப்பானது, பாவனையாளர்களால் பரந்தளவில் பிரயோகிக்கக்கூடிய மற்றும் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாகும். எனினும், இதனை கலைத்திட்டத்தைத் திட்டமிடல், போதனை விநியோகம் மற்றும் கணிப்பீட்டுக்கான யதார்த்தபூர்வமான கருவியாகப் பயன்படுத்தலாம் என வலியுறுத்தலாம்.

இவ்வகையில் தொகுத்து நோக்குகின்ற போது புளுமினது பகுப்பியலானது ஐக்கிய அமெரிக்காவில் மட்டுமன்றி உலகம் முழுவதிலும் கல்வி இலக்குகளின் பகுப்பாய்வுச் சிந்தனைகள் செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அவருடைய பகுப்பியலை மேலும் சிறப்பாகப் பயன்படச் செய்யும் வகையில் அவரது மாணவன் அன்டர்சன் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் மிகவும் முக்கியமானவையாகும். அதன்மூலம் புளுமின் அணுகுமுறை மேலும் விருத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. மீக்கற்றல் முன் மொழிவுகளும் உலகம் முழுவதுமான கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளிலே செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. அனைத்து மாணவரையும் மீக்கற்றல் நிலைக்கு கொண்டுவர முடியும் என்பது ஒரு வகையிலே புரட்சிகரமான கருத்தாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்.

1. சின்னத்தம்பி, க. (2010) 3ம் பதிப்பு, கல்வியில் அளவிடும் மதிப்பீடும், சேமமடு பதிப்பகம்.
2. ஜெயராசா, சபா. (2008) கல்விக் கோட்பாடுகளும் மாற்றுச் சிந்தனைகளும், முதற்பதிப்பு, சேமமடு பதிப்பகம்.
3. யோகநாதன், க. (2013) கல்வியில் தர மேம்பாடு, முதற்பதிப்பு, புரு பிறிண்டேர்ஸ்.
4. புத்தாக்கம் சார் கற்பித்தல், கற்பித்தல் கற்றல் முறையியல்கள் பற்றிய ஆசிரியர் கைநூல், வெளியீடு – கல்வி அமைச்சு, இசுரூபாய், பத்தரமுல்ல.

திரு.கார்த்திகேசன் கமலநாதன்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,

சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பதில் ஆசிரியர்களின் பொறுப்பும் வகிபங்கும்

சிறுவர் சமுதாயமானது ஒரு பிரதேசத்தின், நாட்டின் மட்டுமல்லாது முழு உலகத்தினதும் பெறுமதி மிக்க செல்வமாகும் என்ற கருத்தானது சிறுவர் உழைப்பு மற்றும் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய பட்டயத்தில் ஆணித்தரமாக கூறப்பட்டுள்ளதை காண முடிகின்றது. பொருளாதார ரீதியான சுரண்டல்களில் இருந்தும், ஆபத்தான தொழில் புரிதலில் இருந்தும் அரசாங்கத்தினால் சிறுவர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் சிறுவர்களின் ஆரோக்கியத்திற்கோ அல்லது அவர்களின் உடல், உள, ஆன்மீக, மனித விழுமியங்கள் அல்லது சமூக அபிவிருத்திக்கோ பாதகம் விளைவிக்கும் எந்தச் செயலில் இருந்தும் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளதை காண முடிகின்றது.

1924 ஆம் ஆண்டில் சிறுவர்களின் உரிமைகள் பற்றிய ஜெனிவா பிரகடனம் ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையினால் அனைத்துலக மனித உரிமை பிரகடனமாக உருவாக்கப்பட்டது. 1959 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையினால் சிறுவர்களின் நலனை பாதுகாக்கும் 10 அம்சங்கள் உள்ளடக்கிய சிறுவர் உரிமை பிரகடனம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

1989 இல் சிறுவர் உரிமை பற்றிய சமவாயத்தை உறுதிப்படுத்திய தினமாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. இலங்கை அரசாங்கமும் 1991 ஆம் ஆண்டு சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயத்தின் ஏற்பாடுகளை சிறுவர் உரிமைப் பட்டயமாக உருவாக்கியது.

சிறுவர் எனப்படுவோர் யார்?

01. இலங்கையில் சிறுவர்களின் உரிமைகள் மீதான சமவாயத்தின் உறுப்புரை 01 இன்படி, 18 வயதிற்கு உட்பட்ட ஒவ்வொரு மனித உயிரும் சிறுவர்கள் என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
02. இலங்கையின் தண்டனை சட்டக் கோவையில் பல சட்டங்கள் 8,10,12,14,16,18 வயதிற்கு உட்பட்டவர்களை சிறுவர்கள் என குறிக்கின்றது.
03. 1995 ஆம் ஆண்டின் 22ஆம் இலக்க தண்டனைச் சட்டக் கோவையில் திருத்தச் சட்டத்தின் 308அ(1) பிரிவு 18 வயதிற்கு கீழ்ப்பட்டவர்களை சிறுவர்கள் என குறிப்பிடுகின்றது.
04. 1998 ஆம் ஆண்டின் 22 ஆம் இலக்க தண்டனை சட்டக் கோவையில் திருத்தச் சட்டம் பிரிவு 333 இன் படி 18 வயதிற்கு குறைந்தவர்கள் சிறுவர்கள் ஆவார்.
05. சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் சட்டப் பிரமாணத்தின்படி சிறுவர்கள் என்பது 14 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் எனவும் இளைஞர்கள் என்போர் 14 வயதிற்கும் 16 வயதிற்கும் இடைப்பட்டோர் எனவும் கூறுகின்றது.

06. சட்ட பிரமாணத்தின்படி 16 வயதிற்கு உட்பட்ட பெண் பிள்ளைகள் சிறுமிகள் என குறிக்கின்றது.

எனவே 18 வயதிற்கு குறைந்த அனைவரும் சிறுவர்கள் என சட்ட ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதை காண முடிகின்றது. எனவே பாடசாலை சமூகத்தில் காணப்படும் அனைத்து மாணவர்களும் சிறுவர்களாக கணிக்கப் பெறுகின்றனர்.

சிறுவர் தொடர்பாக சர்வதேச பிரகடனங்கள்

(INTERNATIONAL CONVENTIONS IN RELATION TO CHILD RIGHTS)

CRC	-	சிறுவர் உரிமைகள் மீதான சமவாயம்	-	1989
		Convention on Rights of the Child.		
ILO - 138	-	ஆகக் குறைந்த வயதெல்லை சமவாயம்	-	1973
		Minimum age Convention.		
ILO - 182	-	கீழ்த்தரமான சிறுவர் உழைப்பு சமவாயம்	-	1999
		Worst forms of child Labour Convention.		

சர்வதேச ரீதியாக 1924ஆம் ஆண்டு ஜெனிவா சிறுவர் உரிமைப் பிரகடனம் உருவாக்கப்பட்ட போதும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இதன் பின்னர் 1948 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையினால் அனைத்துலக மனித உரிமைப் பிரகடனம் உருவாக்கப்பட்டது. இப்பிரகடனத்தில் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தில் உள்ளடக்கப்பட்ட ஏற்பாடுகள் போதியனவாக காணப்படாமையினால் 1959 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையினால் சிறுவர் உரிமைப் பிரகடனம் உருவாக்கப்பட்டது. மேலும் சிறுவர் உரிமையை பாதுகாக்கும் நோக்கில் 1989 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையினால் சிறுவர் உரிமைகள் மீதான சமவாயம் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சமவாயத்தை 1991 ஆம் ஆண்டு இலங்கை பின்னறுதிப்படுத்தியதுடன் அதன் ஏற்பாடுகளை இலங்கையில் பயனுறச் செய்வதற்காக சிறுவர் உரிமைப் பட்டயம் என்பதனை உருவாக்கியது.

சிறுவர் தமது பெற்றோர்களின் இனம், மொழி, நிறம், குலம், சமூக வகுப்பு என்ற பேதங்களின்றி தமது உரிமைகளை ஒன்றுபோல் அனுபவிக்க வேண்டும். இவ்வுரிமைகளை பாதுகாக்க சர்வதேச ரீதியான சிறுவர் உரிமை தொடர்பான பிரகடனங்களும் நாடுகளில் அவ்வப்போது இயற்றப்படுகின்ற சட்டங்களும் உதவுகின்றன. ஐக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான பிரகடனங்களும் இலங்கை அனுமதி வழங்கி அதனை மதித்து பின்பற்றி வருகின்றது.

ஐக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் உரிமைப் பிரகடனம் சுமார் இருபது நாடுகள், முப்பது வருடங்களாக ஆராய்ந்து பின் 1989 இல் நவம்பர் மாதம் 20ஆம் திகதி ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு 1990 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 02 ஆம் திகதி முதல் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. 1993 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 18 ஆம்

திகதியளவில் உலகிலுள்ள 159 நாடுகள் இதில் கையொப்பமிட்டன. 1991 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 24ஆம் திகதி இலங்கை இதில் கையொப்பமிட்டது. சிறுவர் உரிமை பற்றிய சர்வதேச பிரகடனத்தை மையமாகக் கொண்டு இலங்கையில் நடைமுறையிலுள்ள நீதிமுறைமைக்கு கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. சிறுவர் உரிமை பற்றிய சர்வதேச பிரகடனத்தை மையமாகக் கொண்டு இலங்கையில் புனருத்தாரண, புனர்வாழ்வு சமூக சேவைகள் அமைச்சு, சிறுவர் பராமரிப்பு திணைக்களமும் இணைந்து ஒரு சிறுவர் பட்டயத்தை வெளியிட்டுள்ளன.

சர்வதேச சிறுவர் உரிமை பிரகடனத்திலுள்ள சிறுவர் உரிமைகள்

சிறுவர் உரிமை பிரகடனத்தில் அடங்கும் சிறுவர் உரிமைகள் நான்கு துறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளதை காண முடிகின்றது.

1. வாழ்வதற்கான உரிமை (survival Rights)

வாழ்வதற்கான உரிமை ஒருவருக்குள்ள சட்ட ரீதியான உரிமையாகும். அரசும் முடியுமான வரை சிறுவர்கள் வாழ்வதற்கு அவசியமான சுகாதார வசதிகள், உணவு, தூய நீர், வீட்டு வசதி என்பவற்றை வழங்க வேண்டும்.

2. அபிவிருத்திக்கான உரிமை(Development Rights)

தன்னிடமுள்ள சுய ஆற்றலுக்கேற்ப ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தன்னை விருத்தி செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களை வழங்க வேண்டும். கல்விசார் செயற்பாடுகள் போதிய உணவு, மகிழ் நிலைக்கான சந்தர்ப்பங்கள், கலாசார செயற்பாடுகள் என்பன இதில் அடங்கும்.

3. பாதுகாப்பதற்கான உரிமை (protection rights)

உடல், உள ஊனமுற்றோர், அனாதரவானோர், அனாதைகள், பெற்றோர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் பாலியல் தொந்தரவிற்கு உட்படுத்தப்படுவோர் ஆகியோரை பாதுகாத்தல்.

4. பங்குபற்றுவதற்கான உரிமைகள் (participation Rights)

தமது கருத்துக்களை வெளியிடல், தகவல்களை பெற்றுக் கொள்ளல், சிந்தித்தல், மனசாட்சியுடன் நடத்தல், தாம் விரும்பிய சமயத்தை பின்பற்றல், சமூகத்தில் தமது கட்டுப்பாடுகளை நிறைவேற்றல் என்பன இதில் அடங்கும்.

இலங்கையில் சிறுவர் உரிமைப் பிரகடனமும் இலங்கையின் சட்டமும்

1991 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 12ஆம் திகதி சிறுவர் உரிமைப் பிரகடனத்தில் கையொப்பமிட்ட இலங்கை அரசு அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முதற்படியாக இலங்கையில் சிறுவர் உரிமைப் பாதுகாப்பு பற்றிய ஒரு பட்டயத்தை வெளியிட்டது. இது 40 சரத்துக்களை உள்ளடக்கியதாகும். அவற்றுள்,

1. உயிருக்கும், வாழ்வதற்கும் அபிவிருத்திக்குமான உரிமை.
2. பிறப்பால் பெயரையும் சாகித்தியத்தையும் பெறுவதற்கான உரிமை.
3. பெற்றோர் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் அவர்களின் பாதுகாப்பை பெற்றுக் கொள்வதற்குமான உரிமை.

4. பெற்றோர்களிடமிருந்து பிரிக்க முடியாமையக்கான உரிமை.
5. கருத்துக்களை சுதந்திரமாக வெளியிடுவதற்கான உரிமை.
6. சிந்திப்பதற்கும் மனசாட்சிக்கும் மதத்திற்குமான உரிமை.
7. கூட்டிணைப்பு உரிமை.
8. தனித்துவத்திற்கான சுதந்திரம்.
9. ஆரோக்கியத்திற்கான உரிமை.
10. போதிய கல்விக்கான உரிமை.
11. ஓய்விற்கும் விளையாட்டிற்குமான உரிமை.
12. பொருளாதார சுரண்டல்களிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான உரிமை.
13. பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான உரிமை.
14. ஆபத்தான செயல்களில் ஈடுபடுவதிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான உரிமை.
15. குரூர அல்லது சித்திரவதைகளுக்கு உட்படுவதிலிருந்து விடுபடுவதற்கான உரிமை.
16. சாதாரண வழக்கு விசாரணைக்கான உரிமை.
17. சுதந்திரத்திற்கும் தற்பாதுகாப்பிற்குமான உரிமை.

சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பது தொடர்பாக பாராளுமன்றத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள்.

1. 1814 ஆம் ஆண்டின் 04 ஆம் இலக்க நாடோடிகள் கட்டளைச் சட்டம்.
2. 1889 ஆம் ஆண்டின் 19 ஆம் இலக்க தாபரிப்பு கட்டளைச் சட்டம்.
3. 1939 ஆம் ஆண்டின் 48 ஆம் இலக்க சிறுவர், இளைஞர் கட்டளைச் சட்டம்.
4. 1942 ஆம் ஆண்டின் 45 ஆம் இலக்க தொழிற்சாலைகள் கட்டளைச் சட்டம்.
5. 1954 ஆம் ஆண்டின் 19 ஆம் இலக்க கடை அலுவலக ஊழியர் சட்டம்.
6. 1956 ஆம் ஆண்டின் 47 ஆம் இலக்க பெண்கள், இளம் வயதினர், சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்தல் தொடர்பான சட்டம்
7. 1956 ஆம் ஆண்டின் 48 ஆம் இலக்க சிறுவர், இளவயதினர் தீங்கு பிரகடன சட்டம்
8. 1978 ஆம் ஆண்டின் 15 ஆம் இலக்க குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச் சட்டக்கோவை
9. 1979 ஆம் ஆண்டின் 15 ஆம் இலக்க குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச் சட்டக்கோவை
10. 1998 ஆம் ஆண்டின் 01 ஆம் இலக்க கட்டாய கல்விச் சட்டம்.
11. 1998 ஆம் ஆண்டின் 22 ஆம் இலக்க சட்டத்தின் மூலமும் 1998ஆம் ஆண்டின் 29 ஆம் இலக்க சட்டத்தின் மூலமும் திருத்தப்பட்ட தண்டனைச் சட்டக்கோவை.
12. 1998 ஆம் ஆண்டின் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபைச் சட்டம்.

சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பது தொடர்பாக ஆசிரியர்களின் வகிப்பங்கு

சிறுவர் உரிமைகள் என்பதனால் கருதப்படுவது யாதெனில், பிள்ளைகள் யாவரும் தனிநபர்கள் என்ற முறையில் அவர்களுக்கே உரித்துடைய மனித உரிமைகளே சிறுவர் உரிமைகளாகும். சிறுவர் உரிமைகளில் இருந்தே மனித உரிமைகள் ஆரம்பமாகின்றன என்பது சமவாயத்தின் தொனிப்பொருளாகும். எனவேதான் சிறுவர் உரிமைகள் அவற்றின் முக்கியத்துவம் போன்றவற்றை ஒவ்வொரு ஆசிரியர்களும் அறிந்திருத்தல் பிரதானமானதாக கொள்ளப்படுகின்றது.

சகல பிள்ளைகளிடமும் இருக்க வேண்டிய பண்புசார் கல்வியினை பெற்றுக்கொள்வதற்கான அடிப்படை உரிமையினை பாதுகாக்க கூடியவாறு சிறுவர் உரிமைக் கொள்கை பிரகடனத்திற்கேற்ப உரிய சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாத்து அவர்களது ஆளுமையினை விருத்தி செய்ய பங்களிப்பு செய்வது சகல ஆசிரியர்களினதும் பொறுப்பும் கடமையுமாகும்.

ஆசிரியர்கள் என்பவர்கள் மாணவர்களின் இடம்சார் பெற்றோர்கள் (loco-parents) என்ற சட்ட ரீதியான யோசனைகளுக்கு அமைய, சிறுவர்களின் உரிமைகளை பேணி பாதுகாத்து செயற்படுவதற்கு சகல ஆசிரியர்களுக்கும் கடமை வழியாக பொறுப்பு கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே அவற்றை கடைப்பிடிப்பது அவர்களின் கடமையும் பொறுப்பாகும்.

சிறுவர்கள் மீது அநீதிகள் இழைக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள், முறையற்ற விதத்தில் சிறுவர்களை இழிவுப்படுத்தல் மற்றும் அச்சமூட்டும் செயற்பாடுகள் போன்ற சகல சந்தர்ப்பங்களிலிருந்தும் மாணவர்களை பாதுகாப்பதன் மூலம் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாத்துக் கொள்ளமுடியும். அத்துடன் சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் சிறுவர்கள் தம் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கையினை பாதுகாத்தல் மற்றும் பிள்ளையின் பெற்றோர் பாதுகாவல் தொடர்பில் பிள்ளையின் நம்பகத் தன்மையினை உறுதி செய்யக்கூடியவாறு செயற்படல் வேண்டும்.

மேலும் குலம், நம்பிக்கை, ஆண், பெண் பால் நிலைமைகள், சமூக நிலைமைகள், சமயம், மொழி, பிறப்பிடம், அந்தஸ்து ஆகிய காரணிகளை கருத்தில் கொள்ளாது சகல மாணவர்களுக்கும் நியாயமாகவும், பக்கச்சார்பற்ற அன்பினை கருணை பாதுகாப்பினையும் எந்த வேளையும் சந்தர்ப்பங்களிலும் வழங்குவதன் மூலம் சிறுவர் உரிமையினை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். மேலும் தமது மாணவர்களை பிள்ளைகள் போன்று அழைத்தல், மாணவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய விசேட தேவைகள், பிரச்சினைகள் தொடர்பில் விழிப்புடனும் அவதானத்துடனும் இருத்தல் மற்றும் அவ்வாறான மாணவர்களுக்கு தேவையற்ற வசதிகளையும் நிபுணத்துவ ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம் விசேட தேவையுடைய மாணவர்களின் உரிமைகளையும் பாதுகாத்து சமூகத்தில் அவர்களையும் ஏனைய பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து வாழ்வதற்கு சந்தர்ப்பத்தை பெற்றுக் கொடுக்க முடியும்.

சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேசத்தினதும் இலங்கையினதும் உறுப்புரைகளையும் பொருள் கோடல்களையும் நன்கு வாசித்து அறிந்திருத்தல் மிகவும் அவசியமானதாகும்.

இவற்றினை அறிந்திருப்பதன் மூலமேதான் பணியாற்றும் நிறுவனங்கள், பாடசாலைகள் போன்றவற்றில் பிள்ளைகளுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அல்லது அவர்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்ற வன்முறைகள், செயற்பாடுகள் போன்றவற்றிலிருந்து அவர்களை முறையாக பாதுகாத்து வழிப்படுத்த முடியும். அத்துடன் தான் வாழ்கின்ற சமூகத்தில் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பாக விழிப்புணர்வினை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த முடியும்.

சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கென காலத்திற்கு காலம் உருவாக்கப்படுகின்ற சட்டங்கள், திருத்தச் சட்டங்கள், கட்டளைச் சட்டங்கள் போன்ற சட்ட ரீதியான பின்னணிகளை அறிந்து வைத்திருத்தலும் பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றின் செயற்பாடுகளை முன்வைக்கக்கூடிய வகையில் ஆசிரியர்கள் தம்மை தயார் நிலையில் வைத்திருத்தல் வேண்டும். மேலும் பாடசாலைகள், கல்வி நிறுவனங்கள், பிரச்சினைகள், எதிர்முறையான இரகசிய தகவல்களை அப்பிள்ளையின் பெற்றோர் அல்லது சட்ட ரீதியிலான பாதுகாவலர்கள் தவிர வேறு எந்த நபரும் வெளிப்படுத்தாது இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் பெற்றோருடன் நல்லுறவைப் பேணி தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்கு தமது பிள்ளைகள் தொடர்பிலான பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்காக தம்மை இலகுவாக அண்மிப்பதற்கு சந்தர்ப்பத்தினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

எச்சந்தர்ப்பத்திலும் ஆசிரியர் - மாணவர் தொடர்புகளை முறையற்ற விதத்தில் பயன்படுத்தாது இருத்தல் மற்றும் மாணவர்களை துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படுத்தாது இருத்தலுடன் மாணவர்கள் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படும் சந்தர்ப்பங்களிலிருந்து தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தல் வேண்டும்.

மேலும் பாடசாலைகளில் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக முன்மொழியப்பட்ட தினங்களை உரியவாறு கடைப்பிடித்தலும் அதற்கான செயற்பாடுகளை நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்தலும் வேண்டும்.

உதாரணமாக,

1. இலங்கையில் சர்வதேச சிறுவர் தினம், ஒக்டோபர் 01 இல் அனுஸ்டிக்கப்படுகின்றது. (இது நாடுகளுக்கு நாடுகள் வேறுபட்ட தினங்களில் கொண்டாடப்படுகின்றது.)
2. யூன் 04ஆம் திகதி - களங்கமற்ற பிள்ளையின் சர்வதேச தினம் (இது ஆக்கிரமிப்புக்களுக்கும் சண்டைகளுக்கும் இலக்கானவர்களை பாதுகாக்கும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்டது.)
3. யூன் 12ஆம் திகதி - சிறுவர் உழைப்பிற்கு எதிரான தினம்.

போன்றவற்றை நடைமுறைப்படுத்தி பாடசாலை மட்டத்திலும் சமூக மட்டத்திலும் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பது தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்தல். மேலும் சிறுவர்களை பாதுகாப்பதற்காக சார்க் நாடுகள் 1991-2000 ஆண்டு வரை பெண் குழந்தைகளுக்கான தசாப்த சார்க் திட்டமொன்றை பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் மிலேனியம் அபிவிருத்தி இலக்குகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 08 இலக்குகளும் மானுட வர்க்கத்திற்காக இருப்பினும் அடிப்படையில் அவை சிறுவர்களைப் பற்றியதாகும். எனவே இவற்றை அடையக்கூடிய செயற்பாடுகளை திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய

பொறுப்பு ஆசிரியர்களையே சார்ந்தது. பாடசாலைகளில் ஆசிரிய சமூகத்தினர் சிறுவர் தினங்களை கொண்டாடுவதன் மூலம் சமூகத்தின் மத்தியில் பின்வரும் விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

1. சிறுவர்களிடையே பரஸ்பர புரிந்துணர்வு பரிமாற்றலை ஊக்கப்படுத்துதல்.
 2. சிறுவர்களின் நலன்புரிச் செயற்பாடுகளை ஏற்படுத்தவும் முன்னேற்றம் அடையச் செய்யும் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தல்.
 3. தனியார் மற்றும் அரசாங்க துறையினரிடையே சிறுவர் உரிமை சமவாயம் பட்டயம் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அதனை நடைமுறைப்படுத்தல்.
 4. விசேடமான கொண்டாட்டங்கள், தினங்கள், விழாக்கள், செயற்பாடுகள் மூலம் சிறுவர்களை மகிழ்வித்தலும் மேன்மைப்படுத்தலும்.
 5. பாடசாலைகளும் கல்வி நிறுவனங்களும் தனியார் மற்றும் அரச துறையை சார்ந்தவர்களும் சிறுவர் உரிமை சமவாயத்திற்கேற்ப சிறுவர்களின் உரிமைகளை அறிந்துக் கொண்டு அதற்கேற்ப அவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு உறுதுணையாக செயற்படல்.
- மேற்கூறிய செயற்பாடுகளின் மூலம் ஆசிரியர்கள் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்.

ஆசிரியர்கள் பாடசாலை மட்டத்தில் பின்வரும் செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதன் ஊடாக சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்.

1. அனாதைச் சிறுவர்கள், ஒற்றைப் பெற்றோரை உடைய சிறுவர்கள், வெளிநாடு சென்ற தாய்மாரின் குழந்தைகள் போன்றவர்கள் தொடர்பான தகவல்களை வகுப்பாசிரியர் ஊடாக திரட்டி தொகுத்து வைத்திருத்தல். இவற்றை சரியாக பேணுவதற்கும் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குமாக வழிகாட்டல் ஆலோசனை பிரிவொன்றை ஏற்படுத்தல். தேவையான செயற்பாடுகளை திட்டமிடுதல் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தல்.
2. கல்வி அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட சுற்றிக்கை இலக்கம் 6/2013 இன்படி, பாடசாலை ஆலோசனை மற்றும் வழிகாட்டல் சேவை வேலைத்திட்டத்தினை பொருத்தமாக நடைமுறைப்படுத்தல்.
3. இக்குழந்தைகளது வரவு, கல்வி அடைவு மட்டம் தொடர்பான தரவுகளை வகுப்பாசிரியரிடமிருந்து பெற்று அதை பரிசீலித்து அதனடிப்படையில் பொருத்தமான சேவைகளை வழங்குதல்.
4. ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் வகுப்பிலுள்ள பிள்ளைகளுடன் ஆதரவான கலந்துரையாடலை மேற்கொள்வதற்காக 2-3 நிமிடங்களையேனும் ஒதுக்குவதன் மூலம் அவர்களின் சுற்றலை ஊக்குவித்தல்.
5. சிறிய சிறிய செயற்றிட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதன் ஊடாக பிள்ளைகளின் மத்தியில் கல்வியில் நாட்டத்தை ஏற்படுத்துதல்.

உதாரணம் : i.காலை உணவு பெற்றுக் கொள்ள முடியாத மாணவர்களுக்கு உதவும் செயற்றிட்டம்

ii.வீட்டில் கற்றலுக்கு வசதி வாய்ப்புகள் காணப்படாத நிலையிலுள்ள மாணவர்களுக்கான செயற்றிட்டம்.

iii.வீட்டுப் பொறுப்புக்களை கவனிக்க வேண்டிய நிலையிலுள்ள பிள்ளைகளுக்கான செயற்றிட்டம்.

- கல்விச் செயற்பாடுகளிலிருந்து ஒதுங்கிச் செல்வதாக இனம் காணப்படும் மாணவர்களுக்கு அவர்களுள் மறைந்திருக்கும் வேறு திறமைகளை வெளிக்கொணர்வதற்கான மாற்று முயற்சிகளை மேற்கொள்ளல். இணைபாடவிதானச் செயற்பாட்டு பயிற்சிகள் வழங்குவதன் மூலம் அவர்களின் ஆளுமை விருத்திக்கு உதவி செய்தல்.
- வினைத்திறனான முறையில் சிறுவர் தினம், சிறுவர் விழாக்களை அமுல்படுத்தல்.
- predo நிறுவன உதவியினை வினைத்திறனாக பயன்படுத்துதல்.
- சிறுவர் உரிமைகள் மீறப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களுக்கான முறைப்பாடுகள் கிடைக்குமிடத்து நன்னடத்தை சிறுவர் பராமரிப்பு திணைக்களத்திடம் அல்லது 1929 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு முறைப்பாடுகளை பதிவு செய்தல்.

பிரதேச செயலாளர், கிராமசேவையாளர், சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை, உத்தியோகத்தர்கள், பாடசாலை அதிபர், சமூக திணைக்களங்கள், மத அமைப்புக்கள் சமூக நலன்விரும்பிகள் போன்றவர்களுடன் இணைந்து சிறுவர் உரிமையை பாதுகாப்பது தொடர்பான செயற்பாடுகளில் பங்கு கொள்வதன் மூலம் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பது தொடர்பான ஆசிரியர்களின் வகிபங்கு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆசிரியர் தனிநபர் என்ற அடிப்படையில் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பது தொடர்பாக அவரின் வகிபங்கினை எடுத்து நோக்குவோமாயின்,

1. தனிநபர் என்ற அடிப்படையில் சமவாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ள உரிமைகளை தெரிந்து கொள்ளுதலும் அவற்றிற்கு மதிப்பளித்தலும்.
2. தன்னுடைய குடும்ப அங்கத்தவர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள், உடன் வேலை செய்பவர்கள், சகபாடிகள் மற்றும் எல்லோருடனும் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பாகவும் அவற்றின் பெறுமானம் பற்றியும் கலந்துரையாடுதல்.
3. தான் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் குடும்பங்களுக்கும் சிறுவர் சமவாயமானது எவற்றை சாதிக்க முடியும் என்பதையும் அவர்களுடைய ஆதரவு ஏன் தேவைப்படுகின்றது என்பதையும் எடுத்துக்கூறல்.
4. சிறுவர் உரிமைகளை மேம்படுத்தி அவற்றை பாதுகாப்பதற்கு பற்றுதி கொண்டுள்ள சங்கங்கள், நிறுவனங்கள், அமைப்புக்களை ஆதரித்தலும் அதன் உறுப்பினராதலும்.

5. யாதேனும் சிறுவர் உரிமை மீறல் சம்பவங்கள் நிகழுமாயின் அவை பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்கு சமயத் தலைவர்கள், சமூக சேவை அமைப்புக்கள், பெண்கள் மற்றும் இளைஞர் அமைப்புக்கள், அரசியல் கட்சிகள், சட்டம் இயற்றுவவர்கள், குடிமக்கள் ஆகியோரை வழிப்படுத்தலும் நெறிப்படுத்தலும்.
6. சிறுவர் உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்காக குறைகேள் அதிகாரிகள் (ombuds person) ஆணைக்குழுக்கள், ஏனைய நிறுவனங்கள் போன்ற சுயாதீனமான சட்டபூர்வ அலுவலகர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுவதல்.

இவ்வாறு ஆசிரியர்கள் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பது தொடர்பாக நிறுவன ரீதியாகவும் தனிப்பட்ட ரீதியாகவும் பங்கெடுப்பதன் மூலம், சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பது தொடர்பாக ஆசிரியர்களின் வகிபங்கானது மிகவும் உன்னதமான நிலையில் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

உசாத்துணை

1. ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் நிலையம் :- 1997 சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம் unicef
2. செல்வகுணபாலன்.செ :- 2012 இலங்கைச் சட்டங்கள் ஓர் அறிமுகம்
3. ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் :- 1997 சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம் வினாக்களும் விடைகளும் unicef
4. கல்வியின் நோக்குகள் II - 2001 ஆசிரியர் கல்வியில் முதுகலைமாணி பட்டப்பின்பட்ட கற்கைநெறி இதவடிவம், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்
5. கல்வி அமைச்சு சுற்றறிக்கை இல 2011/17 - பாடசாலை சிறுவர் பாதுகாப்பு குழு கல்வி அமைச்சு
6. கல்வி அமைச்சு சுற்றறிக்கை இல 2012/37 - ஆசிரியர்களின் விழுமியம் மிக்க செயற்பாடுகள் தொடர்பான ஒழுக்க விழுமிய முறைமை மற்றும் பொதுச் சட்ட தொகுப்பு - கல்வி
7. அகவிழி - 2013 ஜனவரி
8. அகவிழி - 2012 யூன்
9. ஆசிரியம் - 2012 டிசம்பர்
10. மகிழ்ச்சியான குழந்தைகள் மானிடத்திற்கும் பெருமை - 01.01.2011 தினக்குரல்
11. சாறுக்க சமரசேகர - 2008 இலங்கையின் சட்டம் மற்றும் மனித உரிமைகள் INDP

திரு.ம.விஸ்வமூர்த்தி

விரிவுரையாளர்

அறிமுகம்

முன்பள்ளிப்பருவம் என்பது 2வயது முதல் 6 வயது வரையான காலப்பகுதியைக் குறிக்கின்றது. அதாவது முறைசார் பாடசாலையில் சேர்வதற்குரிய காலம் வரும் வரையுள்ள காலப் பகுதியே “முன்பிள்ளைப்பருவ” வயதாக கருதப்படுகின்றது. இப்பருவம் மனித வாழ்வில் ஒரு முக்கியமான பருவமாக கருதப்படுகின்றது. இப்பருவத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் தலையீடும் முதலீடும் ஒரு பிள்ளையின் முழுமையான விருத்தியில் நீண்டகால தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இப்பருவம் பற்றிய சிக்மன்ட் புரெய்டின் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது. “குழந்தை ஐந்து வயதை அடையும் பொழுது நன்மையாகவோ, தீமையாகவோ அதன் ஆளுமை வளர்ச்சிப் பெற்றுவிடுவதுடன் குழந்தையின் ஐந்து வயதுக்குள் இழைக்கப்படும் தீமைகள் மீள ஒருபோதும் திருத்தப்பட முடியாதனவாகிவிடும்” என்கிறார்.

முன்பள்ளிக் கல்வி என்பது பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் சென்று ஆரம்பக்கல்வியைத் தொடங்கும் நிலைக்கு முன்னராகப் பெறுகின்ற முறைசார் நிறுவன ரீதியான செயற்பாட்டினைக் குறிக்கின்றது.

முன்பள்ளிக் கல்வியின் நோக்கங்கள்

முன்பள்ளிக் கல்வியானது பல்வேறு நோக்கங்களை முன்னிலைப்படுத்தி, அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக வடிவமைக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் பின்வரும் நோக்கங்கள் குறிப்பிட்டு கூறத்தக்கவை.

- பிள்ளைகளின் நலனை உயர்த்துதல்.
- பிள்ளைகள் சந்தோசமாகவும் வெற்றியுடனும் வாழத்தக்கதாக பாதுகாப்பான தூண்டுதலளிக்கக் கூடிய சுற்றாடலை வழங்குதல்.
- பிள்ளைகளின் மனவெழுச்சி, சமூக, உடல், ஆக்க, அறிவு விருத்தியை ஊக்குவித்தல்.
- தன்னையும் பிறரையும் குறித்து நேர்மனப்பாங்கை ஊக்குவித்தல்.
- தன்னம்பிக்கை, சுயமதிப்பு என்பவற்றை விருத்தி செய்தல்.
- விளையாடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்குதல்.
- சரியான முறையில் கண்டறியவும் தமது சுற்றாடலை மதிக்கவும் பிள்ளைகளை ஊக்குவித்தல்.
- நாட்டங்களையும் கற்பனைகளையும் ஊக்குவிக்க சந்தர்ப்பங்களை வழங்குதல்.
- தமது கருத்துக்களையும் சிந்தனைகளையும் தொடர்பாடல் செய்யக்கூடிய பல்வேறு வழிகளையும் விரிவு செய்தல்.

இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முயற்சிப்பதனுடாக பிள்ளைகளிடையே உடல், உள, சமூக, மனவெழுச்சி, ஆன்மீக விருத்தியை மேம்படுத்த முடியும்.

முன்பள்ளிக் கல்வியின் முக்கியத்துவம் தொடர்பாக பல்வேறு சிந்தனையாளர்கள் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். அவர்களுள் மரியா மொன்றிசோரி அம்மையார், பிரெட்ரிக் புரொபல், பெஸ்டலோசி, ரூசோ, கொமீனியஸ், ஜோன் ரூயி, பிளேட்டோ, ஆகியோர் குறிப்பிட்டு கூறத்தக்கவர்கள்.

குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனையாளர்களுள் மொன்றிசோரி அம்மையார் முக்கியமானவராக கருதப்படுகின்றார். குழந்தைகளுக்கான இயற்கையான கல்விமுறையினை தந்தவராக இவர் மதிக்கப்படுகின்றார். பிள்ளையின் அனுபவமே சிறந்த ஆசான் எனப் பிள்ளை மையக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றார். புலன்கள் ஊடாகவே பிள்ளைகள் கற்கிறார்கள். புலன்களுக்கு நன்கு பயிற்சியை வழங்குவது அவசியம். கல்வியை நாம் இயற்கை சூழலில் இருந்து பெறுகின்றோம். எம்மைச் சூழவுள்ள மனிதர், பிற பொருட்களிலிருந்தும் கற்றுக் கொள்கின்றோம். அதனடிப்படையில் இவ்வாறான வாய்ப்புகள் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் பிள்ளைகளுக்கு பூரண சுதந்திரம் வழங்கி, பிள்ளையின் விருத்திப் பருவத்திற்கு ஏற்ப தொட்டளைந்து உணர்ந்து கற்பதால் தொடுகை மூலமான புலனறி மூலம் சுயமாகக் கற்கும் சந்தர்ப்பங்களும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என மொன்றிசோரி அம்மையார் கூறியுள் ளார்.

முன்பள்ளி கல்வி தொடர்பான பிளேட்டோவின் சிந்தனையும் ஆழ்ந்து கவனிக்கத்தக்கது. “ஒரு பிள்ளையின் வாழ்க்கையில் 3 தொடக்கம் 6 வயது பருவமே மிக முக்கிய விருத்திப் பருவமாகும். பிள்ளைகள் இயற்கையாகவே சுறுசுறுப்பானவர்கள். விளையாட்டின் மூலம் இன்புறுபவர்கள். அப்பருவத்தில் நல்ல பழக்க வழக்கங்களை அவர்கள் மனதில் பதிய வைக்க வேண்டும். உடல் உறுதிப்பெறும் வகையில் பிள்ளையின் விருப்புக்கேற்ப கல்விச் செயற்பாடுகள் அமைய வேண்டும். கற்றலில் சிறந்த முறைகளைப் பயன்படுத்தினால் அவை பயனுடையதாக அமையும்.” என குறிப்பிடுகின்றார்.

முன்பள்ளிக் கல்விச் சிந்தனையாளர்களுள் பிரட்ரிக் புரொபல் தனித்துவமானவராக காணப்படுகின்றார். சொந்தமாக பாடசாலையைத் திறந்து மாணவர்களது மனங்களை அறிந்து பல்வேறு கற்பித்தல் முறைகளையும் கையாண்ட இவரது சிந்தனைகள் முன்பள்ளிக் கல்வித் தத்துவங்களுக்கு உயிரூட்டின. “பிள்ளை வளரும் செடி போன்றவன். சூழல் வளமானதாக அமையுமாயின் பிள்ளையின் விருத்தியும் வளமானதாக அமையும்” என்றார். அத்துடன் நமது குழந்தைகளுக்காக நம்மை அர்ப்பணிப்போம் எனவும் பிள்ளைகளுக்கு செய்து பார்த்து உணர்த்தும் செயற்பாடுகள் தேவை. பிள்ளைகளுக்குத் தண்டனை ஏற்படையதல்ல. கண்டிப்பும் பொருத்தமற்றது. மாறாக பாராட்டுதல் மூலம் அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்கிறார்.

முன்பள்ளிக் கல்வியின் பயன்கள்

குழந்தைகள் முன்பள்ளி கல்வி பெறுவதால் உடல், உள, சமூக, மனவெழுச்சி ரீதியில் பல்வேறு பயன்களை பெறுகின்றனர்.

- பிள்ளையின் மொழித்திறன் விருத்தியடைகின்றது.
- விளையாட்டின் மூலம் மனவெழுச்சி, உடலியக்கம் விருத்தியடைகின்றது.
- பிறருடன் பிள்ளை இடைத்தொடர்பு ஏற்படுவதால் சமூகப் பயிற்சி கிடைக்கின்றது.
- தன்னம்பிக்கை, சுயகட்டுப்பாடு, சுய ஒழுங்குமுறை விருத்தியடைகின்றது.
- சமூகமயமாக்கல் இடம்பெறுகின்றது.
- புலன்களுக்கான பயிற்சி கிடைக்கின்றது.
- பல்வேறு அனுபவங்கள் பிள்ளைக்கு கிடைக்கின்றது.
- நற்பழக்க வழக்கங்களை பிள்ளை கற்றுக்கொள்கின்றது.
- செவிமடுத்தல், வாசிப்பு, பேச்சு, எழுத்து போன்ற அடிப்படை மொழித்திறன்கள் விருத்தியடைகின்றது.
- பிள்ளையின் ஆளுமை விருத்தியடைகின்றது.
- ஆராயும் ஊக்கமும், ஆக்கச்சிந்தனைத் திறனும் விருத்தியடைகின்றது.
- இப்பருவத்தில் விருத்தியாகும் சமூகத்திறன்களே பிற்கால வாழ்க்கையில் நல்ல பொருத்தப்பாடு பெற்றுக்கொள்ள உதவுகின்றது.
- கற்பதற்கான ஆர்வத்தை தூண்டுகின்றது.
- மற்றவர்களோடு ஒத்துழைத்து இணைந்து வாழும் முறையினை அறிந்து கொள்கின்றது.
- வாழ்க்கையின் முதல் பயிற்சி களமாக முன்பள்ளி அமைகின்றது.
- வீட்டுச் சூழலிலிருந்து மாறுபட்ட சூழலாக முன்பள்ளி அமைவதால் பிள்ளைகளை புத்துலகுக்கு வழிகாட்டும் களமாக முன்பள்ளி அமைகின்றது.
- பிள்ளைகளின் தனித்தன்மையும், பிரச்சினைகளுக்கு தானே முடிவெடுக்கும் ஆற்றலும் விருத்தியடைகின்றது.

இலங்கையில் முன்பள்ளிக் கல்வியின் சமகாலப் பிரச்சினைகள்.

முன்பள்ளியில் கடமையாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கான பொதுவான அல்லது அங்கிகரிக்கப்பட்ட கல்வி மற்றும் தொழிற் தகைமைகள் எதுவும் கிடையாது. G.C.E (O/L), A/L சித்திபெற்றோரும், O/L விட குறைந்த தரங்களை உடையோரும் முன்பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றுகின்றனர். அத்துடன் முன்பள்ளிக் கல்வி தொடர்பான பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களும் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களும் இச்செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளனர். எனவே முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான பொதுவானதொரு கல்வி மற்றும் தொழிற் தகைமை நிர்ணயம் செய்யப்படல் வேண்டும்.

முன்பள்ளி கல்வி தொடர்பான பெற்றோர்களின் எதிர்பார்க்கை முன்பள்ளிக் கல்விகொள்கைக்கு முரணாக உள்ளது. பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் முன்பள்ளிக் கல்வியினூடாக தமது பிள்ளைகள் கல்வித்திறன்களை அடைய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றனர். இதனால் கணிதம், தாய்மொழிக்கு மேலதிகமாக ஆங்கில அறிவும் உடையவனாக தனது பிள்ளை மிளிர் வேண்டும் எனவும், இவ்வாறான கல்வி போதிக்கும் முன்பள்ளிகளே சிறந்ததாகவும் அதில் தமது பிள்ளைகளை சேர்ப்பதற்கு அதிக பணத்தை செலவிடுபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். மாறாக சமூகமயமாக்கல், ஆளுமை விருத்தி, சூழலை அறிந்து கொள்ளல் போன்ற விடயங்கள் இவர்களால் கவனத்திற்கொள்ளப்படுவதில்லை.

இலங்கையில் முன்பள்ளிக் கல்வி அரசாங்கத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாது தனியார் மற்றும் அரசாாற்ற நிறுவனங்களின் கரங்களிலேயே காணப்படுகின்றது. இதனால் இன்று முன்பள்ளிக் கல்விதுறை இலாபமீட்டும் ஓர் துறையாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. வியாபார நிறுவனம் ஒன்றை ஆரம்பிப்பது போல முன்பள்ளி பாடசாலைகளும் ஆங்காங்கே தோற்றம் பெறுகின்றன. இவற்றின் தரம், செயற்பாடுகள் தொடர்பான முறையான மேற்பார்வையும் வழிகாட்டலும் இல்லாதிருப்பது பெரும் குறைபாடாகும்.

பெரும்பாலான முன்பள்ளிகள் அதற்குரிய உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை கொண்டிருக்காமை பெரும் குறைபாடாகும். போதியளவு உபகரணங்கள், தேவையான வசதிகள், சுத்தமான குடிநீர், பொருத்தமான விளையாட்டுத்திடல், மலசலகூட வசதிகள் மற்றும் பாதுகாப்பான சுற்றாடல் போன்ற அடிப்படை தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாமலேயே இயங்கி வருகின்றன. பெரும்பாலான முன்பள்ளிக் கல்விச் செயற்பாடுகள் மூடிய அறைக்குள்ளேயே மாணவர்கள் சிறை வைக்கப்பட்டு செயற்படுவதையும் அவதானிக்கலாம்.

சில பின்தங்கிய தூரப் பிரதேசங்களிலும், பெருந்தோட்டப்பகுதிகளில் பெரும்பாலான இடங்களிலும் முறையான முன்பள்ளிக் கல்வி வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை. பொருளாதார மற்றும் முன்பள்ளிக்கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணரப்படாமை, அதற்கான வாய்ப்பின்மை போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்டுள்ள குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து தரமான முன்பள்ளிக்கல்வியை இலங்கையில் முன்னெடுப்பதற்கு தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு (National Education Commission) முன்வைத்துள்ள சிபார்சுகளுள் பின்வருவன குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்கவை.

1. தேசிய தராதரங்கட்கு உடன்படவும், ஆரம்பக்கல்விக்கு நிகரான நிலைமைகளுடனும் ஒவ்வொரு இலங்கைச் சிறார்க்கும் தரமான ஒரு வருட இலவச முன்பள்ளிக் கல்வியை அரசாங்கம் வழங்க வேண்டும்.
2. கட்டணம் விதிக்கும் முன்பள்ளி ஒவ்வொன்றும் பணியாளர் நியமனம், உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், உபகரணங்கள் பற்றி அரசாங்கம் விடுக்கும் வழிகாட்டல்களுக்கும் நியமங்களுக்கும் சுற்றறிக்கைகளுக்கும் உடன்பட வேண்டும்.

இப்பாடசாலைகள் அறவிடும் கட்டணங்கள் உச்சவரம்புக்குட்பட்டும் அரசாங்கம் அங்கிகரித்த முகவர்களின் பரிசோதனைக்கு திறந்தும் இருக்க வேண்டும்.

3. பதிவாகாத முன்பள்ளிகளை எதிர்காலத்தில் இயங்கவிடலாகாது.பதிவாகாத முன்பள்ளியை நடத்தல் தண்டனைச் சட்டக் கோவைக் கீழ்த் தண்டனைக்குரிய குற்றமாக்கப்படும்.
4. அரசினல்லாத ஒவ்வொரு முன்பள்ளி பாடசாலையும் பதிவு செய்திருக்க வேண்டும்.
5. முன்பள்ளிக் கல்வி போதனை மொழி தாய் மொழியாயிருக்க வேண்டும்.
6. சிறார் தமது ஆக்க இயல்திறனை விருத்தி செய்ய இயலுமாக்குமாறு கலைத்திட்டம் சிறுவர் மையமாக, அதாவது மன அழுத்தமற்ற, செயன்முறை அடிப்படையான, மகிழ்வான கற்றலை கொண்டதாக அமைய வேண்டும்.
7. சிறாரின் பாதுகாப்புக்கும் நலனுக்கும் வகை செய்யும் அவர்களின் தனிப்பட்ட, சமூகத்திறன்களை வளர்க்கவும், அதேவேளை சிறப்புத் தேவைகளுடைய சிறார்களை உள்ளடக்கலை உறுதிப்படுத்தவும் ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்.
8. முன்பள்ளி ஆசிரியர்களின் நியமனமும் சம்பளமும் சேவை நிபந்தனைகளும் ஆசிரியர் சேவைக்குறிப்புடன் இணங்க வேண்டும். முன்பள்ளி ஆசிரியர்களை அரச துறைக்குள் உள்வாங்க, வழக்கிலுள்ள ஆசிரியர் சேவை குறிப்பைத் திருத்த வேண்டும்.

(தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு - இலங்கை தேசிய பொதுக்கல்விக் கொள்கைக்கான முன்மொழிவுகள் - 2016)

முடிவுரை

மனித வாழ்க்கையில் முக்கியமானதொரு காலகட்டமாக காணப்படும் முன்பள்ளிப்பருவம் உரிய வகையில் அவதானிக்க வேண்டிய பருவமாகும். பிள்ளையின் ஆளுமையும், சமூகமயமாக்கலும், உடல், உள, சமூக, மனவெழுச்சி, ஆன்மீக திறன்கள் விருத்தியடையும் பருவமாகவும் இது காணப்படுவதால் பிள்ளையுடன் தொடர்புடைய தரப்பினர் தங்களை அர்ப்பணித்து செயற்பட முன்வரவேண்டும். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் முன்பள்ளிக் கல்வியைப் பெறுவதில் சில வரையறைகள் காணப்படுகின்றன. எனவே எதிர்காலத்தில் இதில் காணப்படும் தடைகள் நீக்கப்பட்டு அனைத்து பிள்ளைகளுக்கும் முன்பள்ளிக் கல்வியை இலவசமாகவும், தரமானதாகவும் கிடைக்கப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

உசாத்துணை

- தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு (2016), கல்வி தரத்தை உயர்த்தல், இலங்கையில் தேசிய பொதுக் கல்விக் கொள்கைக்கான முன்மொழிவுகள், நாவல வீதி, நுகெகொட, இலங்கை.
- அருளானந்தம், ச. (2015), முன்பள்ளிக் கல்வியின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள், வடமாகாண கல்வி அமைச்சு, யாழ்ப்பாணம்.
- இராசநாயகம், ஜெ. (2015), முன்பள்ளிக் கல்வியில் பெற்றோர்களை இணைத்தலின் அவசியம், கடல் - 3 (காலாண்டிதழ்), கலை அகம், அல்வாய், யாழ்ப்பாணம்.
- ஜெயராசா, சபா. (2005), குழந்தை உளவியலும் கல்வியும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, கொழும்பு.

தே.பன்னீர்செல்வம்

விரிவுரையாளர்

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

இலங்கையில் உள்ளடங்கல் கல்வியாக விசேட கல்வியை நடைமுறைப்படுத்துவதில் எதிர்நோக்கப்படும் சவால்கள்

அறிமுகம்

கற்போன் யாவரும் ஒரே தன்மையினர் அல்லர் எனும் கொள்கையில் கல்வியியலாளர்கள் உறுதியான போக்கை கொண்டுள்ளனர். மாணவர்களின் பல்வகைமைத்தன்மை உடல், உள, சமூக, ரீதியிலும் அறிவு திறன் மண்பாங்கு ரீதியிலும் வேறுபட்டு காணப்படுவது கண்கூடு. இதன் காரணமாகவே மாணவர்களுடைய கற்றல் பாங்குகள் இ அறிகைப்பாங்குகள், உளவியல் பாங்குகள் நுண்மதி போன்றன மாறுபடும் தன்மையை கொண்டமைந்துள்ளன. உலகளாவிய ரீதியில் 800 மில்லியன் தொகையளவு மாணவர்கள் சாதாரண மாணவர்களை விட பல வகைப்பாடுகளின் அளவீடுகளில் மாறுபட்ட தன்மையை காட்டுகின்றனர். இலங்கையை பொருத்தமட்டிலும் கூட 21% மாணவர்கள் அசாதாரண நிலைப்பட்டில் உள்ளமை கண்டறியப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக இவ்வகை மாணவர்களையே விசேட தேவையுடைய மாணவர்கள் எனும் சொற்பதம் விளக்குகின்றது. பொருளாதாரம் அபிவிருத்தி பாதுகாப்பு போர் புவியியல் மாற்றங்கள் வறுமை போன்ற காரணிகளால் பெரிதும் இவர்கள் பாதிப்படைந்தும் காணப்படுதல் நோக்கற்பாலது.

உள்ளடங்கல் கல்வி, விசேட கல்வி தொடர்பான வரையறை

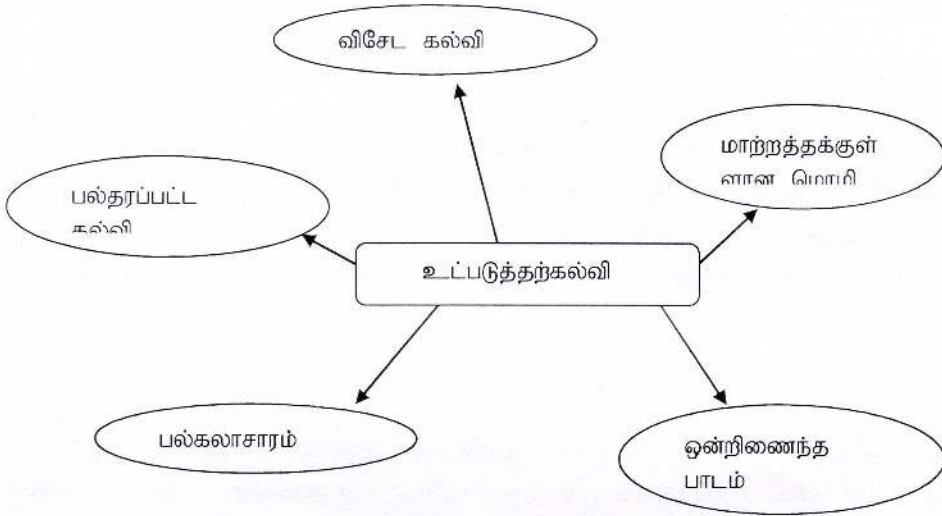
“சகல பிள்ளைகளினதும் கற்றலை உறுதிப்படுத்துகின்ற பொதுவான பணியை ஆற்றுகின்ற பல்வகை பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காண்கின்ற ஓர் இடமே உட்படுத்தற்பாடசாலையாகும்.” – Rouse & Florian 1996

“உட்படுத்தல் என்பது சகல பிள்ளைகளுக்கும் துலங்கல் காட்டத்தக்கவாறாக பாடசாலை ஒழுங்கமைப்பை மீண்டும் கருத்திற்கொண்டு தேவையான வசதிகளை உருவாக்கிக்கொடுக்கும் ஒரு செயன்முறையாகும்”- Sebba 1996

பிள்ளைகளை இன மத மொழி கலாசாரம் பண்பாடு போன்ற சமூக காரணிகளாலோ உடல் உளம் சார்பான அடிப்படையிலோ காணப்படும் வேறுபாடுகளை புறந்தள்ளி சகல பிள்ளைகளுக்கும் சம கல்வியை பாரபட்சமின்றி வழங்கும் கல்வி முறையாக உள்ளடங்கல் கல்வி அமைகின்றது. பிள்ளைகளின் தனியான வேறுபாடுகளை முக்கியமாக கருதாது அனைவருக்கும் சாதாரண பாடசாலையில் புகழிடம் வழங்கும் செயற்பாடாக இது அமையும்.

இயலாமை உடையவர்களும் இயலுமானவர்களும் ஒன்றுடனொன்றான பொருத்தமான வசதி வாய்ப்புகளோடு சாதாரண வகுப்பறை, பாடசாலை பல்கலைக்கழகங்களில் கற்றல் காரியங்களில் ஈடுபடும் செயற்பாடு உள்ளடங்கல் கல்வியாகின்றது.

விசேட கல்வியானது உடல் உள செயற்பாடுகள் ரீதியாக சவால்களை எதிர்கொள்வோராக காணப்படும் பிள்ளைகளின் பிரச்சினைகளிலிருந்து அவர்களை விடுவித்து அவர்களுக்கேற்ற வகையில் கல்வியை வழங்குவதற்கென பின்பற்றப்படும் கல்வி முறையாகும். விசேட கல்வி முறையானது விசேட கற்பித்தல் நுட்பங்கள் விசேட உபகரணங்கள் தேவையான வளங்கள் என்பவற்றோடு விசேட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. எனவே இவ்விரு கல்வி முறைகளும் ஒன்றுடனொன்று தொடர்புபட்டதாகவே காணப்படல் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை பின்வரும் வரைபடம் மேலும் விளக்குகின்றது.

விசேட கல்வியை நடைமுறைப்படுத்தலில் எதிர்நோக்கப்படும் சவால்கள்

உட்படுத்தற்கல்வி அமுலாக்கல் தொடர்பாக காலத்திற்கு காலம் பல கருத்துக்கள், கொள்கைகள் சட்டங்கள், பிரகடனங்கள் என்பன நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றமை பாடசாலையில் அதன் முக்கியத்தை எடுத்தியம்புகின்றது.

- ✓ ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சிறுவர் உரிமைகள் பிரகடனம் (1989)
- ✓ ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சகலருக்கும் கல்வி பிரகடனம் (1990 Jomtion Declaration)
- ✓ இயலாமை உடையவர்களுக்கான சமவாய்ப்புகள் சம்பந்தமான ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் வரையறை செய்யப்பட்ட பிரகடனம் (1994)
- ✓ சலமன்கா பிரகடனம் (1994)
- ✓ இயலாமை உடையவர்களுக்கான தேசிய கல்விக்கொள்கைகள் (சமவாய்ப்புக்கள் உரிமைகளை பாதுகாத்தல் பரிணமித்தல் சரத்து 1995)
- ✓ கல்வியில் சம சந்தர்ப்பம் தொடர்பான பொதுக்கல்வி தேசியக்குழு சட்ட முன்மொழிவு 2009
- ✓ எல்லோருக்கும் கல்வி-விசேட கல்வி தேவையுடையோர் தொடர்பான யுனெஸ்கோ அறிக்கை -1994

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக கரிசனை காட்டப்படும் போதும் இலங்கையில் பாடசாலைகளில் விசேட கல்வியை அமுலாக்கலில் பல மட்டங்களிலும் சவால்களையும் அறைகூவல்களையும் எதிர்நோக்கவேண்டியுள்ளது. பொதுவாக

- விசேட தேவையுடைய மாணவர்கள் தொடர்பான சவால்கள்
- ஆசிரியர் தொடர்பானவை
- பெற்றோர் தொடர்பானவை
- சமூகம் தொடர்பானவை
- பாடசாலை வகுப்பறை தொடர்பானவை
- கலைத்திட்டம் தொடர்பானவை
- கல்விக்கொள்கைகள் தொடர்பானவை என பெருவாரியாக வகுக்கலாம்.

விசேட தேவையுடைய மாணவர்கள் தொடர்பான சவால்கள் :

பொதுவாக மாணவர்கள் பல்வகைமைத்தன்மை மிகுந்தவர்களாகவே காணப்படுவர். அதிலும் விசேட தேவையுடையவர்கள் தனக்கென தனித்தனி பிரச்சினைகளை கொண்டிருப்பர். இலங்கையில் பாடசாலைகளில் இவர்களுடைய பரம்பல் பின்வரும் வகையில் அமைதலைக்காணலாம்.

விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை

	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
ஆரம்ப பாடசாலை	30646	20142	50788
இடைநிலைப் பாடசாலை	16423	11812	28235
கல்லூரி நிலை	717	560	1277
மொத்தம்	47786	32514	80300

சமூகசேவைகள் அமைச்சு

விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகளின் தேவை விபரங்கள்

குறைபாடுகளின் தன்மை	எண்ணிக்கை	சதவீதம்
உளம் சார் குறைபாடுகள்	21	70
வாசிப்புத்திறன் குறைபாடு	05	16.7
எழுதும் திறன் குறைபாடு	04	13.4
கணித எண்ணக்கருக்களை விளங்கிக்கொள்ள இயலாமை	07	24
உணர்ச்சிகளை கட்டுப்படுத்த இயலாமை	02	6.6
உள வளர்ச்சிக்குறைபாடுகள்	03	10

உடலியற்குறைபாடுகள்	09	30
பார்வைக்குறைபாடு	04	13.4
செவிப்புல குறைபாடு	02	6.6
பல குறைபாடுகள் உடையோர்	03	10
மொத்தம்	30	100

எனவே இத்தன்மை கொண்ட மாணவர்கள் வகுப்பறைகளில் ஏனைய மாணவர்களுடன் பரஸ்பர தொடர்பாடலை மேற்கொள்ளாது ஒதுங்கியிருத்தலை விரும்புவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். அது ஒருபுறமிருக்க ஏனைய சாதாரண நிலை மாணவர்கள் தேவையுடைய மாணவர்களை புறந்தள்ளல் வெறுப்பினை வெளிக்காட்டல் ஆக்கிரமித்தல் துன்புறுத்தல் போன்ற பல்வேறு செயற்பாடுகளை வெளிப்படுத்தல் பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்ளாமை என்பன சவாலாக உள்ளன. அத்துடன் தான் ஒதுக்கப்படுகின்றேன் எனும் எண்ணப்பாடு என்னால் இயல்பாக இயங்க இயலாது என்ற தாழ்வு மனப்பாங்கு என்பன அவர்களாகவே கற்றலிலிருந்து பின்வாங்குதற்கு ஏதுவாயமைதலைக்காணலாம்.

ஆசிரியர்கள் சார்பான சவால்கள் :

- 80 மூ ஆசிரியர்களுக்கு போதுமான பயிற்சி விசேட கல்வி தொடர்பான அறிவின்மை (பிரேல் Braille, irifnkhop Sign language, நடமாடல் பயிற்சி ஆழிடைவைல் Training, மொழிதல் சிகிச்சை Speech therapy ஆட்டிசம் பயிற்சி Autism, உடலியல் சிகிச்சை Physiotherapy, கலைத்திட்ட இயையாக்கம் Curriculam adaptation பேசும் புத்தகங்கள் இபேசும் நூலகங்கள்))
- 20% ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றிருப்பினும் இலங்கை பரீட்சைமுறைகள் எழுத்துப்பரீட்சைகளை மையப்படுத்தி உள்ளமை சவாலாயுள்ளன.
- ஆசிரியர்களால் அமைக்கப்படுகின்ற 90 % கணிப்பீட்டு மதிப்பீட்டு முறைமைகள் பொதுக்கல்வி நோக்குடையதேயன்றி விசேட கல்வி சார்ந்ததல்ல
- விசேட கல்வி சார் மாணவர்களுக்கு விசேட கற்பித்தல் முறைகளை பயன்படுத்தல் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருப்பினும் விரிவுரை முறையே 68% பயன்படுத்தப்படுகின்றமை
- பாடசாலைகளில் 26% குழுமுறை செயற்பாட்டு முறையில் கற்பித்தல் இடம்பெரினும் விசேட தேவையுடைய மாணவர்களின் பங்கேற்பு அவர்கள் மீதான கவனம் செலுத்தல் குறைவாகவே காணப்படுவதோடு இயக்கமற்ற உறுப்பினர்களாகவே காணப்படல் எதிர்நோக்கும் சவாலாயுள்ளது.
- ஆசிரியர்களால் விசேடமாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய மாணவர்கள் பொதுவான கண்காணிப்பிற்கு கூட உட்படாமல் போதல்

மேற்கூறப்பட்டுள்ள ஆசிரியர்களுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு காரணிகள் விசேடக்கல்வி அமுலாக்கல் தொடர்பிலான பிரச்சினைகளாக பரிணமித்துள்ளதால் கொள்கைகள் சட்டதிட்டங்களும் முழுமையிழக்கக்காணலாம்.

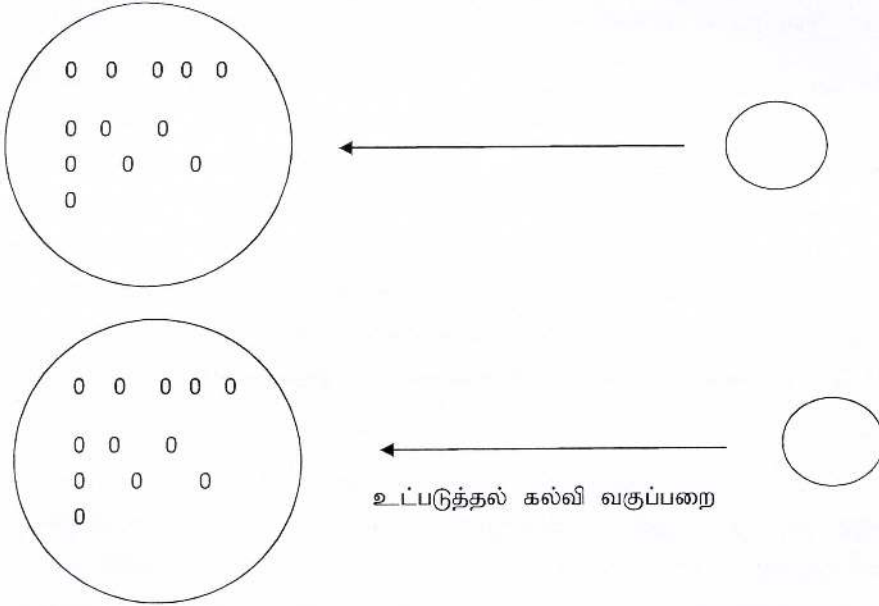
பெற்றோர் சமூகம் தொடர்பான சவால்கள் :

சகல பிள்ளைகளும் ஏதோவொரு வகையில் கற்கக்கூடிய பல்வகை திறன்களைக்கொண்ட மாணவர்களாகவே மிளர்கின்றனர். எனினும் விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகள் குறைபாடுடையவர்களாகவும் பிறருடன் ஒருமித்து வாழ இயலாதவர்கள் என்ற சமூகத்தின் எண்ணவோட்டம் குறைந்தபாடில்லை. இலங்கையில் காணப்படும் பாடசாலைகளில் விசேட தேவையுடையோர் உட்படுத்தப்படும் பாடசாலைகள் மிகக்குறைவாக காணப்படுதலால் பெற்றோர்களுக்கும் அது பற்றிய அறிவு போதாதுள்ளது. அத்துடன் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்புதல் தொடர்பாக சிரமத்தையும் செலவையும் பெரிதாகக்கொள்வதால் பாடசாலைக்கு அனுப்புதலை தவிர்த்தலை காணலாம்.

ஏனைய மாணவர்களால் தனது பிள்ளைகள் ஏளனமாக நோக்கப்படும் நிலையை புறக்கணிக்கப்படும் நிலையை தவிர்ப்பதன்பொருட்டு பிள்ளைகளை வீட்டிலேயே இருத்தல் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் மாத்திரமன்றி இப்பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்புவதால் அவர்களுக்கு உணவூட்டல்இ கழிவகற்றல், விளையாட்டிற்கு கொண்டு செல்லல், செயற்பாடுகளை மீண்டும் மீண்டும் செய்விக்க பெற்றோர் ஒத்துழைப்பு மிக அவசியமாதலால் நேர ஒதுக்கீடு செலவு கருதி பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்புதலை தவிர்த்து வருகின்றனர். இவ்வகையான மனப்பாங்குகள் செயற்பாடுகள் பாடசாலைகளில் விசேடக்கல்வி நடைமுறைப்படுத்தலில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

பாடசாலை வகுப்பறை சார்ந்த சவால்கள் :

இலங்கையை பொருத்தமட்டில் பாடசாலைக்கல்விக்கான செலவீடுகள் முதலீடுகள் தொடர்பான ஒதுக்கீடுகள் அதிகரித்த போக்கினை காட்டுகின்றபோதும் குறிப்பிட்ட துறை சார்ந்த செயற்பாடுகளில் இன்னும் மந்த நிலையை பாடசாலைகளில் காணலாம். அதன் ஒரு நிலைப்பாடே உள்ளடங்கல் வகுப்பறை அமைப்பாகும். விசேட கல்வியை பொறுத்தமட்டில்

மேற்கூறப்பட்ட அமைப்பில் வகுப்பறைகள் அமைக்கப்படலும் அம்மாணவர்களுக்கான முறையான வளங்களின் கிடைப்பனவு இன்மையும் விசேடக்கல்வி அமுலாக்கலில் சவாலாகவே காணப்படுகின்றது. அத்துடன் மட்டுமன்றி பாடசாலை மட்டத்திலான ஆளணியினரின் ஒத்துழைப்பின்மை, விசேடகல்வி ஆசிரியர்களுக்கான பாடசாலைமட்ட அபிவிருத்தியின்மைஇ நேர ஒதுக்கீடு இன்மை, முகாமைத்துவ செயற்பாடுகளின் ஒத்துழைப்பின்மை என்பனவும் பாடசாலை மட்டங்களில் நடைமுறைப்படுத்தல் சிக்கல்களை தோற்றுவித்துள்ளது

கலைத்திட்டம் தொடர்பான சவால்கள் :

பாடசாலையின் ஓடுபாதை கலைத்திட்ட அமுலாக்கலிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளமை கண்கூடு. இதில் முறைசார் கலைத்திட்டம் முறைசாரா கலைத்திட்டம் இணைக்கலைத்திட்டம் மறைக்கலைத்திட்டம் போன்றன முக்கியம் பெறும் அதேவேளை விசேட கல்விக்கான கலைத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுவதில் தாமத நிலையும் அக்கறையற்ற நிலையும் காணப்படுதலைக்காணலாம்.விசேட கல்விக்கான இணைக்கலைத்திட்ட செயற்பாடுகள் கூட நடைமுறைப்படுத்தப்படாத பாடசாலைகளே இலங்கையில் அதிகமாயுள்ளன.பரீட்சை மைய கலைத்திட்டம் முக்கியப்படுத்தப்படுவதனால் வகுப்பறையில் விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு மேலும் இடப்படுதலை இடைவிலகளை காணமுடிகின்றது.

கல்விக்கொள்கைகள் தொடர்பான சவால்கள் :

பாடசாலை தத்துவ பின்னணி, பாடசாலை கலாசாரம் என்பன ஒரே போக்குடையதாகவே தற்போதும் காணப்படுகின்றமை நோக்கத்தக்கது. கல்விக்கொள்கைகள் பல உள்ளடங்கல் கல்வியில் விசேட கல்வியை புகுத்த பிரயத்தனம் மேற்கொண்ட போதும் கல்வி நோக்கம்இ கற்பித்தல் முறைஇகலைத்திட்டம்இ முகாமைத்துவம்இ வளங்கள்இ பயிற்சி போன்ற அம்சங்கள் பொதுத்தன்மையாக அமைந்து இன்றும் 8% விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகள் பொதுக்கல்வியிலிருந்து விலகும் நிலையை தோற்றுவித்துள்ளது.

எனவே நாட்டின் சகலகுடிமக்களும் சமூக ரீதியாக பொருளாதார ரீதியாக கல்விசார் ரீதியாக நற்பயனை பெற வேண்டுமெனின் உள்ளடங்கற்கல்வியில் விசேட கல்வி தொடர்பான அமுலாக்கல் சார் மாற்றங்கள் உவகையுடனும் விருப்புடனும் ஏற்கப்படல் வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை

உசாத்துணை நூற்பட்டியல் :

- இலங்கை ஜேர்மன் அபிவிருத்தி உத்துழைப்பகம் கல்வியமைச்சு தேசிய கல்வி நிறுவகம், (2005 2 ஆம்) சிறுவர் உளநலம், கொழும்பு, சாந்திகம் அச்சகம்.
- இலங்கை ஜேர்மன் அபிவிருத்தி உத்துழைப்பகம் கல்வியமைச்சு தேசிய கல்வி நிறுவகம், (2005 2 ஆம்) மகிழ்வுடன் வாழ்தல், கொழும்பு , பிரின்ட் கெயார் லிமிட்டட்
- விமலா கிருஸ்ணப்பிள்ளை (2009) வழிகாட்டலும்ஆலோசனையும், கொழும்பு, சேமமடு பதிப்பகம்
- கேதீஸ்வரன்.க.அகவிழி(2013 நவம்பர்), விசேட தேவையுள்ள பிள்ளைகளை சமூகமயமாக்குவதிலுள்ள சவால்கள் , கொழும்பு.
- கல்வியமைச்சு.(2012)சகல பிள்ளைகளும் கற்கலாம், இசுறுபாய, ஊடகப்பிரிவு கல்வியமைச்சு
- மீனாட்சிசுந்தரம்.அ,(2011) முற்போக்கு கல்வி உளவியல்;, திண்டுக்கல்,காவ்யமாலா பப்ளிசர்ஸ்
- பெனடிக்ரீபாலன்.யோ.(2008)கல்வி உளவியல் அடிப்படைகள், சென்னை , அம்மன் பிரிண்டர்ஸ்.

வே.விநாயகமுர்த்தி
விரிவுரையாளர்
ஸ்ரீபாத தே.க.க
பத்தனை.

இயற்கை எழில் நிறைந்த ஈழத்திரு நாட்டில் இதயமாக பதிந்தது மலையகம். கலை கலாசார பண்புகளால் மிக அன்னியோன்யமாக தமது வாழ்வியல் அம்சங்களை கடைப்பிடித்த கடைப்பிடிக்கின்ற கடைப்பிடிக்கும் சமூகம் மலையக சமூகம். பல்வேறு பள்ளதாக்குகளில் இருப்பிடங்களை கொண்டு வாழ்ந்தாலும் எல்லா மக்களிடமும் பொதுவாக காணப்படக்கூடிய பண்புகள், வாழ்வியல் அம்சங்கள், சமய சம்பிரதாயங்கள் சடங்குகள் எல்லாம் இந்திய மண் வாசனையை அடிப்படையாக கொண்டு மணம் வீசுவதை காணலாம்.

ஆயிரத்து எண்ணூறுகளில் தமது வாழ்க்கையை இழந்தவர்களாக தமது வாழ்வாதாரத்தை தேடி பெரியக்கங்காணி என்று சொல்லக்கூடிய செல்வந்தர்களால் இலங்கை போன்ற காடுகள் மண்டிய நாடுகளுக்கு கொண்டு வரப்பட்டவர்கள். அவர்கள் வந்த வழியில் பல்வேறு துன்பங்களுக்கு உள்ளானார்கள், உடைமை இழப்பு, உறவுகள் இழப்பு, உயிர் இழப்புக்கள், வறுமையின் உச்சப்பிடி, பசி, பட்டினி, மனித மிருகங்களால் வேட்டையாடப்பட்ட நிலைமைகள். தாய் ஒரு பக்கம், குழந்தை ஒரு பக்கம், மாமன் ஒருபக்கம், மாமி ஒரு பக்கம், அண்ணன் ஒரு பக்கம், அண்ணி ஒரு பக்கம், சின்னமா ஒருபக்கம், கணவன் ஒரு பக்கம் மனைவி ஒரு பக்கம் பாம்பு கடி, நோய்கள் மத்தியில் துன்பப்பட்ட நிலையில் இலங்கை காடுகளை அழித்து நாட்டை காட்ட வந்தவர்கள். வந்தது முதல் கண்ணீரை தவிர அவர்களிடம் மிஞ்சியது ஒன்றுமில்லை.

தேயிலை தூருக்குள்ள தேங்காமாசி இருக்குதுனு வந்துட்டோம். இங்கு தேயிலை இருக்கு மாசியும் தேங்காயும் காணவில்லையே என்று நொந்து கொண்டவர்கள் பலர் அன்று முதல் இன்று வரை அவர்கள் படும் துயரம் எண்ணற்றவை.

துயரம் தீர்க்க நாமிருப்போம், கரம் கோர்ப்போம், சுகம் சேர்ப்போம் என்று குரல் கொடுத்த கூட்டம் எல்லாம் தன் சுகம் பெரிதென்று கூறி நான் இந்திய வம்சாவளிதான் ஆனால் தோட்டத்திற்கும் எனக்கும் தொடர்பில்லை என்று சாயம் பூசிக் கொண்டு காணப்படுவதை காணலாம்.

ஆயினும் இவர்களின் நிலைப்பாடு இன்னும் துன்பம் தருவதாகவும் துர்ப்பாக்கிய நிலையில் வாழ்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள். இங்கு அவர்களின் வாழ்விடங்கள் தொழிலிடங்கள், பொருளாதார நிலைமைகள் அவர்கள் பெரும் சேவைகள், அரசியலிடங்கள், கல்விகூடங்கள் சமய இடங்கள் சுகாதார விடயங்கள், சமூக அங்கிகாரங்கள், சமூக கட்டமைப்புக்கள் முதலிய இடங்களில் இன்று அவர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை எடுத்துக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இம் மக்களின் தொழில் தேயிலை பறிப்பதாகும். பெரும்பாலும் அனைவரும் தேயிலை தோட்டத்தையே நம்பி வாழ்கின்றார்கள். இலங்கை பொருளாதாரத்தில் பெரும் பங்கு இப் பெண்களையே சாரும். ஆனால் இவர்கள் வேலை செய்யும் தேயிலை தோட்டங்கள் பெரும்பாலும் கம்பனிக்காரர்களின் கைகளிலேயே காணப்படுகிறது. இவர்கள் எவ்விதமான மக்கள் நலனுமின்றி இலாபத்தையே கரப்பவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

தேயிலை தோட்டம் ஒன்றின் நிலப்பரப்பில் ஏறக்குறை 30% மான தேயிலை நிலங்கள் காடுகளாக காணப்படுகின்றன. இங்கு புலி, குளவி, பாம்பு, தேள், யூரான், நரி, விச அட்டை, இன்னும் இனங்கான முடியாத விசஜந்துக்கள் வாழும்மடமாக காணப்படுகின்றது. இங்கு வேலை செய்பவர்கள் குடும்பத்தையும், குழந்தைகளையும் பசி பட்டினி இல்லாமல் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக, அட்டை கடிக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக சாம்பல், சித்தாலேப, சவக்காரம், உப்பு, புகையிலை, யூரியா(மரக்கரி உரம்) யூடு போன்றவற்றை தங்களின் கால் கைகளுக்கு பூசிக் கொண்டு வேலைக்கு செல்கின்றார்கள். இதனால் தான் பல்வேறு வகையான தீர்க்க முடியாத தோல் நோய்களுக்கு உள்ளாகுகின்றதை கண்ணிருப்பவர்கள் காணலாம்.

இதனை தோட்ட நிர்வாகங்கள் கண்டுகொள்வதே இல்லை. முகாமையாளரும் சரி வேலைப் பார்ப்பவர்களும் சரி அவற்றை கண்டு கொள்வதே இல்லை. துரைமார்கள் சொகுசு வாகனங்களில் உலா வரும் அரசர்கள் போன்று வருகின்றார்கள். தேயிலை செடிக்குள் வருவதில்லை. காலையில் 7.30 மணிக்கு வேலைக்கு செல்லும் இவர்கள் மாலை 4.30 மணிக்கு மேல் வேலை முடித்து வருகிறார்கள். எலும்பும் தோலுமாக காணப்படும் நிலையை இறைவன் ஒருவன் தான் அறிவான்.

மேலும் பல தேயிலை தோட்டங்கள் துண்டாடப்பட்டு பணமிருப்பவர்கள் வசமாகியுள்ளது. அன்றாட சாப்பாட்டிற்கே கஷ்டப்படும் எம்மக்கள் இத்தோட்டங்களை பெற்று நிர்வகிக்க முடியுமா? இன்னும் கடனாளிகளாக, அடிமைகளாக வாழும் நிலை காணப்படுகின்றது. கரும்பந்தேயிலை எனப்படும் மரத்தை தோட்டங்களுக்கு உள்ளே நட்டு அவற்றை ஒரு மரம் அறுபத்தைந்தாயிரம் என்ற அடிப்படையில் விற்கப்படுகின்றது. தேயிலை வருமானத்தை விட இம்மரங்கள் மூலம் கம்பனிகளுக்கு அதிக வருமானம் வரும் நிலை உருவாகி உள்ளது. இம்மரங்கள் தேயிலை தோட்டத்திற்குள் இருக்க கூடிய நீர் நிலைகளை உறிஞ்சக் கொள்ள தேயிலை நீர் இன்றி காய்கிறது.

தேயிலைத் தோட்ட பராமரிப்பு என்பதே இல்லை. முள்ளு குத்துதல், காண் வெட்டுதல், உரமிடுதல், மீனாப்பில் எடுத்தல், வங்கி வெட்டுதல், பாதைகள் பராமரிப்பு முதலியன பெரும்பாலான 60% தோட்டங்களில் அரவே இல்லாத நிலை காணப்படுகின்றது. இந்நிலை தொடருமாயின் தேயிலை இல்லாமல் போகும்.

இவர்களின் வாழ்விடங்களை பெரும்பாலும் நோக்கும் பொழுது 76% மான லயன் காம்பராக்களே காணப்படுகின்றது. அடிப்படை வசதிகள் இல்லாமல் எட்டுக்கு பத்து என்ற ஒரு காம்பராக்குள்ளே 05 குடும்பங்கள் தங்கள் குழந்தை குட்டிகளுடன் வாழ்கின்றார்கள். கம்பனியிடம் இது பற்றி கேட்டால் இருக்க இஷ்டம் இருங்க, இல்லாவிட்டால் எங்கயாவது போங்க என்ற பொறுப்பில்லாத பதில்களை முன்வைக்கின்றார்கள். நீர் வசதி, அடிப்படையான மலசல கூட வசதி, நீர் வடிந்தோடக்கூடிய வடிகால் அமைப்பு என்பன இல்லை. இவ்வாறான இடங்களில் கற்கக்கூடிய மாணவர்கள் தங்களின் கல்வியை கற்க முடியாமல். (சுற்றுப்புற சூழல் பரப்பு, சன நெரிசல்) கல்வியை பாதியில் நிறுத்தி விட்டு துயர நிலையில் வாழ்கின்றார்கள், இவர்கள் சுய தொழில் செய்ய வேண்டுமென்றால் ஆரம்ப காலங்களில் காணப்பட்ட (லயிசன் பட்டி) ஆடு, மாடு வளர்க்க அமைக்கப்பட்ட பட்டிகள்

இன்று இல்லை. என்னதான் சமுர்த்தி திட்டங்கள், சுயதொழில் வாய்ப்புக்கள் வந்தாலும் மலையக மக்களுக்கு அதுவும் பின் தங்கியோருக்கு எட்டாக் கனியாகவே காணப்படுகின்றது. பல தேயிலை தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு காணப்படுகின்றது. அதில் இருக்க கூடிய வளங்கள் பராமரிப்பு இல்லாமல் இத்து மடியது. இதனை புனரமைத்து இவற்றினை ஒரு ஆடை தொழிற்சாலையாகவோ அல்லது தொழிற் பயிற்சி நிலையமாகவோ மாற்றி அமைப்பதற்கு திறன் இல்லாதவர்களே முன்னிற்கின்றார்கள். இவை எல்லாம் தொட்டு தொடரும் துயரங்களாகவே காணப்படுகின்றது. இவற்றை சமூக அக்கரை உள்ளவர்கள் சுய நலமற்றவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு இவர்களின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தினால் சமூக மட்டம் உயரும். தமது பொருளாதாரத்தை பெற தோட்டத்திற்குள் தோட்டம் கூலி படைகளாக சென்று எந்த உரிமையும் இன்றி துன்ப படுவதனை சொல்லால் சொல்ல முடியாது.

மேலும் தங்களின் ஊழியர் சேமலாப நிதியை (பென்சன் காசு) பற்றி யோசிக்கும் பொழுது ஏறக்குறை 20% மான தோட்டங்களில் காசு அறவிடப்படுகின்றது. ஆனால் அவை சரியாக போய் சேருவதில்லை. அதற்காக வழங்கப்படும். பற்று சீட்டுகளும் முறையாக அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. ஊழியர் சேமலாப நிதியை பெற்றவர்கள் தங்களின் காசை கொண்டு லயன் காம்பிராக்களை திருத்தி அமைத்தவர்களும் உண்டு. அவற்றை மாடி வீட்டுத்திட்டம் போன்றன இடித்து தரமட்டமாக்கி புதிய வீடுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. தங்களது உழைப்பு மண்ணாகி விட்டது. என்று மனம் நொந்து செத்தவர்களும் உண்டு. சேமலாப நிதியை வழங்காமல் காய்ந்து வரண்டு போன கற்பாறைகள் நிறைந்த வரைக்காடுகளை பகிர்ந்துக் கொடுத்து அதற்கென சேமலாப நிதிகள் சூரையாடப்படும் நிலையும் காணப்படுகின்றது. வரண்ட காட்டை பெற்று வாழ்க்கை வரண்டவர்களும் உண்டு. இதனை பராமரிக்க முடியாமல் சில பணக்கார முதலைகளிடம் நிலத்தை அடகு வைத்து அதற்கு வட்டி கட்ட முடியாமல் தவிக்கும் நிலையும் உண்டு. வறுமை காரணமாக சேமலாப நிதியை பெற்று தருகின்றேன் என்ற சொல்லி கடன்களை பெற்று கொடுத்து அல்லது பொருட்களை கொடுத்து முதல் நாள் எடுத்த செருப்பிற்கும் கூட வட்டியும் முதலுமாக பெருந்தொகை பணத்தை உழைப்பின் 80 சதவீதத்தை உறிஞ்சி குடிக்கும் நயவஞ்சகர்களும் இவர்களின் வாழ்க்கையில் விளையாடுபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். சுகாதார வசதிகள், பாதுகாப்பற்ற வாழ்வியல்களோடு தொடர்பு பட்டு காணப்படுகின்றது. மருத்துவ வசதிகளை பெற விரும்புவர்கள் அல்லது கர்பிணித்தாய்மார்கள், தொற்று நோய்களுக்கு உள்ளானவர்கள் வைத்தியம் பெறக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. தோட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய E.M.O (எஸ்டேட் மெடிக்கல் ஒப்பிசார்) ஒருவர் நான்கு தோட்டங்களுக்கு ஒருவர் என்ற அடிப்படையில் காணப்படுவார். இவர்கள் தங்களின் அறிவுத்திறன் அனுபவத்திறனுக்கேற்பவே வழிக்காட்டுவார்கள். அவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் வழிகாட்டலுக்கு பெரும்பாலும் மக்களுக்கு பூரணமாக கிடைக்காது. அவர்கள் நகர்புற வைத்தியசாலைகளுக்கு எடுத்து செல்வதற்கான வாகன வசதி மற்றும் பாதை ஒழுங்குகள் முறையாக காணப்படுகின்றதா என்றால் அது மிக அரிதாகவே உள்ளது. தனியார் வாகனங்களை வாடகைக்கு அமர்த்தி சென்றால் இடையிலேயே இறந்தவர்களும் உண்டு. இவை எல்லாம் எத்தனை யுக்கம்

பிறந்தாலும் வாழ்க்கையில் பின்தங்கியோர் இன்னும் பின்தங்கிய வாழ்க்கையோடு போராடுபவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

கல்வி வாய்ப்பு என்று நோக்கும் போது வளம் நிறைந்த பாடசாலைகளே வளமாக்கப்படுகின்றது. வறுமை நிறைந்த, தோட்ட புறத்தை சார்ந்த பாடசாலைகளில் வளப்பற்றாக்குறை காணப்படுவதோடு கண்காணிக்கப்படாத கூடங்களாகவே காணப்படுகின்றது. வளப்பகிர்வும் சரி மணப்பகிர்வும் சரி பெரும் பணப்பகிர்விலேயே தங்கி காணப்படுகின்றது. சுகாதார வசதிகள் இணைக்கலைத்திட்ட செயற்பாடுகள், கல்வி வளங்கல்கள் எல்லாமே திறனில்லா திறனாளிகளின் மனமில்லாத மார்க்கமான மனதை உடைய செய்வதாக காணப்படுகின்றது. கடைசி தொழில் ஆசிரிய தொழில் என்ற எண்ணப்பாடு இந்நாட்டில் எப்பொழுது வெளியேறுகின்றதோ அன்றும் விடியுமா? என்பது சந்தேகமாகவே காணப்படுகின்றது. மதிப்பெண் என்பதற்கு பதிலாக எண் என்ற தன்மையே காணப்படுகின்றது. எல்லோரும் அறிவை வழங்கும் இயந்திரமாகவே காணப்படுகின்றார்களே தவிர பண்பை நடத்தையை வளர்க்க தவறி வருகின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலை தொடர்ந்த வண்ணமே இருக்கின்றது.

சமய வழிபாட்டிடங்கள் சாதி, சமயம், பணம், தொழில் என்ற மூட நம்பிக்கையில் இன்னும் மூழ்கிக் கிடக்கின்றது. ஆலயங்களில் பூசை செய்யும் பூசகர், சலவை செய்யும் சலவையாளர் சிகை அலங்காரம் செய்யும் நாவிதன், ஈமக்கிரியைகளை முன்னின்று செய்யும் தோழன் முதலானவர்களுக்கு தொழிலுமில்லை. அப்படி தான் செய்தாலும் அவர்களுக்கான அங்கீகாரம் கிடைப்பதில்லை. ஆலயங்களின் சொத்தை சூரையாடுபவர்களாக சமூக சேவையை மறந்து சமூகத்தை பிரித்தாலும் தந்திர நயவஞ்சகர்களின் கைகளில் சிக்கித் தவிப்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆலயம் சார்ந்த வீர விளையாட்டுக்கள் புழுதியில் கிடக்கும் நிலையில் லயத்துக்கு லயம் போதையின் பாதைகள் செல்லும் கூட்டத்தினர் பாதுகாப்பாளர்களின் உதவியுடன் காணாத காட்சியாக போதைப்பொருள், குறிப்பாக சாராயம், கசிப்பு புகையிலை, தூள் என்று பல விடயங்கள் இளம் தலைமுறையினரை இடுகாட்டுக்கு இட்டு செல்லுகின்றதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. லயத்திற்கு நாலு சாராய தவரணை என்ற அடிப்படையில் காணப்படுகின்றது. இந்த அரக்கணை அழிக்க யார் அவதரிப்பார்? தெரியவில்லை.

மக்கள் தொகையை அழிக்கவே உருவாகும் சட்டத்திட்டங்களே என்பதை எப்போது உணர்வார்? எப்போது உணர்ந்திருப்பார்?

மேலும் வலையமைப்பு தலைவிரித்தாடும். பொழுது போக்கு அம்சங்கள் பொழுதை தின்று மக்களை கழுதையாக்குகின்றது. இருக்கும் ஒரு சில விவசாய தோட்டங்களும் புல்லாகி, பூண்டாகி, காடாகி அல்லது காசு பணத்திற்காய் கயவர்களிடம் கூலியாய் அல்லது விற்ற மாடாய் செத்து கிடக்கின்றது. எவர் நல்லது சொன்னாலும் எல்லாம் தெரியும் என்ற மேதாவிதனம் கொண்ட பாவங்கள் தொலைபேசி சமூக வலையமைப்பு மூலம் வறுமையுடன் உள நோயாளியாக மலட்டுத்தனம் கொண்ட கிழட்டு கூட்டமாக நாகரிகம் என்ற போர்வையில் அநாகரிக மோகம் பிடித்த வாழ்க்கை இவை எல்லாம் எப்படி எதிர்கால சந்ததியினரை பாதுகாக்கப் போகும் என்று தெரியவில்லை. கண்கொண்டு பார்க்க யாருமில்லா அனாதையாக எமது சமூகம் தவிக்குது துடிக்குது கதறுது காப்பது யாரோ?

மேலும் அவர்களின் வாழ்விடங்களை அமைக்கும் பொழுது சிறந்த ஆலோசனை தெரிந்தவர்களிடம் கலந்து ஆலோசித்து தனி அறைகளில் பிள்ளைகள் இருந்து கற்கக்கூடிய இடங்களையும் மண்சரிவு ஏற்படாத இடமாகவும் போக்குவரத்து இருக்கக்கூடிய இடங்களாகவும் தெரிவு செய்து முறையாக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியினை பூரணமாக பயன்படுத்தி அவர்களின் சந்ததிகள் தொடர்ந்து பாவிக்கக்கூடியதாக அமைக்கலாம். அத்தோடு காடுகளாக மாறிவரும் தோட்டங்களை பாதுகாப்பதற்கென கம்பனி முதலாளிமார்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள கட்டாயப்படுத்துவதோடு, எவ்வாறு அரசாங்க பொறுப்பிலிருந்து கம்பனியாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டதோ அதே போன்று அவற்றை மீள் அளிக்க செய்ய வேண்டும்.

அவ்வாறு பாதுகாக்கப்படாத கம்பனிகளை உடனடியாக வெளியேற்றி அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்று நடத்த வேண்டும். மேலும் அனுபவம் வாய்ந்த, ஓய்வு பெற்றவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு அமர்த்தி அவர்களின் உதவியுடன் முள்ளுகுத்துதல் கான் வெட்டுதல் மற்றும் தோட்ட பராமரிப்புக்களை செய்ய வேண்டும்

அத்தோடு வேலை நேரத்தை சரியாக எட்டு மணி என்றால் அதனை உறுதி செய்ய வேண்டும். அதற்கு பிறகு எடுக்கும் ஒவ்வொரு மணித்துளிக்கும் மேலதிக கொடுப்பனவு கொடுப்பதற்கான சட்ட மூலம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அடிமைகளாக வைத்து கொண்டு சுயநல போக்குடையவர்களின் அடாவடித் தனங்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு தோட்டத்திற்கொரு அரசியல் அல்லாத பயிற்சி கொடுக்கப்பட்ட கற்ற ஆலோசனை குழுக்களை நியமித்து மேற்பார்வை செய்யவும் தவறுகள் என நினைக்கும் இடத்தில் தட்டிகேற்கும் அமைப்புக்களை உருவாக்கி அதனை வழிநடத்த வேண்டும்.

மேலும் தோட்டத்தின் சுகாதார வசதிகளை சரியான திட்டமிடலின் மூலம் சுகாதார அமைச்சின் மேற்பார்வையின் கீழ் பயிற்சி பெற்ற வைத்தியர் குடும்ப நல உத்தியோகத்தர்கள்.தாதியர்கள் முதலியோரை நியமித்து அதற்கான மக்களின் ஆரோக்கியத்தையும் ஆயுளையும் பாதுகாக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தொழிலற்று காணப்படும் இளைஞர் யுவதிகளுக்கு கைத்தொழில் வசதிகளையும் மேற்கொள்ள வைக்க வேண்டும். அத்தோடு தோட்டங்களில் தரிசு நிலமாக காணப்படக்கூடிய இடங்களை பகிர்ந்தளித்து விவசாயம் மற்றும் தேனீ வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு, முயல் வளர்ப்பு, பூக்கன்றுகள், பயிரிடல், மூங்கில் பயிர் செய்து கூடை, மற்றும் பிரம்பு தொழிலை வழங்குதல், வாழைத்தோட்டங்களை அமைத்தல் மற்றும் கடதாசி பேக், வாழைமட்டைகளில் பேக், மற்றும் பாய்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை சரியான சந்தைப்படுத்தலுக்கான வாய்ப்புக்களை கொடுத்தல்.

வீட்டுக்கு ஒரு மாடாவது வளர்க்க செய்து பால் உற்பத்தியினை மேற்கொள்ள வைத்து அதன் மூலம் பால் உற்பத்தி பொருட்களுக்கான சந்தை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தலாம்.

மூடப்படபோகும் மூடப்பட்ட தேயிலை தொழிற்சாலைகளை கையேற்று அவற்றில் கைத்தொழில் பேட்டைகளை அமைத்து மக்களின் உற்பத்தி திறனை மேம்படுத்தி மேலும் நாட்டிற்கும் வீட்டிற்குமான செல்வத்தை பெருகச் செய்யலாம்.

பொழுது போக்கு அம்சங்களுக்கென வலை அமைப்புக்களை தேவைக்கு ஏற்ப பயன்படுத்த செய்து மீதி நேரங்களில் அவர்களுக்கான நூலக வசதிகள், விளையாட்டு கழகங்கள் மூலமான விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சிகள் அழிந்து வரும் கலைகளுக்கான புத்துயிர் அமைப்புக்களை மேற்கொள்ளலாம். உதாரணமாக சிலம்பாட்டம், கரகம், காவடி, நாடகம், பொன்னர் சங்கர் கூத்துக்கள், தற்காப்பு பயிற்சிகள், தியான வகுப்புக்கள் மற்றும் இலக்கிய வெளியீடுகள், மற்றும் இது போன்ற அம்சங்களை தோட்டங்கள் தோறும் கட்டாயப் படுத்தி வெளிநாட்டு சின்னத்திரைகளையும் திரைப்படங்களையும் அங்கீகரிக்கப்படக்கூடியதை மட்டும் அங்கீகரித்து முன்வைக்கலாம்.

மற்றும் போதைப்பொருள் பாவனைகளை முற்றாக தடைசெய்வதற்கான முன்னெடுப்புகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். காலத்துறையினர்கள் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்படும் விற்பனையை தடுக்க இளைஞர்களை பயிற்றுவித்து வழிபடுத்த வேண்டும். அவ்வாறு தவறு செய்பவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கல் வேண்டும். இதற்கு பிரதேச மட்டம் மற்றும் கிராம சேவகர் மட்டத்தில் தன்னார்வ தொண்டர் நிறுவனங்களை அமைத்து அவற்றினை வலுப்படுத்தி சமூகத்தை பாதுகாக்க செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் எதிர்காலத்தில் மண்ணோடு மண்ணாய் போன மக்கள் கூட்டாக மறைந்து போகும் மலையகம்.

மேற்குறித்த நச்சு தன்மைகளை கற்றோர் என்று சொல்லித் திரியாமல் பணம், பதவி, சாதிபேதம், கட்சி பாராமல் தடுக்க வேண்டும். இல்லையெனில் கற்றகக் கல்விக்கும் கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியர்களுக்கும், பெற்றெடுத்த பெற்றோர்களுக்கு துரோகிகளாக மாறிவிடுவோம். எம்முடைய பணி சமூகத்தில் நிலைக்காது காணல் நீராகும். எம்முடைய சந்ததி எதிர்காலமின்றி தனித்து போகும். இந்த மண்ணில் பிறக்கும் பொழுதும் ஒன்றையும் கொண்டு வரல்ல, போகும் பொழுதும் கொண்டு போவது ஒன்றுமில்லை. அள்ளிக் கொடுக்காவிடினும், கிள்ளிக் கொடுக்காவிடினும் நல்லதை, உண்மையை, நேர்மையை அன்பை, மனித நேர்மையை நடுநிலைமையை மனித நேயத்தை சொல்லிக் கொடுப்போம். சமூகத்தை காப்போமாக.

R.ராமகிருஷ்ணன்

விரிவுரையாளர்

ஆசிரியத்துவக் கற்கைநெறி

கற்பிக்கும் கலை ஆசிரியமாகும். கற்பிக்கப்படும் உள்ளடக்கத்தை மாணவரின் உடல், உள, மனவெழுச்சி, முதிர்ச்சிகளைக் கருத்திற்கொண்டு உளவியல் மயப்படுத்தி வழங்கும் கலையாக ஆசிரியம் அமையும். இக்கலையை ஒன்று திரட்டி வழங்கும் கற்கை நெறியாக ஆசிரியத்துவக் கற்கைநெறியைக் குறிப்பிடலாம்.

“ஆசிரியத்துவம் என்னும் வாண்மைத் தொழிற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர் ஒருவர் தனது பொறுப்புக்களையும், கடமைகளையும் ஒழுங்காக அமைப்பதற்கான முறைசார்ந்த, முறைசாரா பயிற்சிகளையும் செயற்பாடுகளையும் வழங்குகின்ற கல்வி நடவடிக்கை” என ஆசிரியத்துவக் கற்கை நெறிக்கான விளக்கத்தை நாம் சுருக்கமாகக் கொடுக்க முடியும்.

சுதந்திரத்திற்கு முன்னரான இலங்கையின் ஆசிரியர் கல்வி

- ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கல்வி இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் வழங்கப்பட்டது. ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க நியமப் பாடசாலை என்னும் கல்வி நிலையம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. பின்னர் அப்பாடசாலை குருத்துவக் கல்லூரிகள் என்னும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களுடன் இணைக்கப்பட்டது.
- பிரித்தானியர் காலத்தில் ஆசிரியர் கல்விக்காக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பாடசாலை 1842 ஆம் ஆண்டிலே அமைக்கப்பட்டது. கொழும்பு கல்விக்கழகத்திலேயே ஆங்கில மொழி வழியான ஆசிரியர் பயிற்சிக்கென ‘நியமப் பள்ளி’ என்னும் பெயரில் இது அமைக்கப்பட்டது.
- 1867 இல் மோர்கள் குழுவின் விதப்புரைக்களுக்கமைய 1900 களில் அரசினர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இரண்டும் 1921 இல் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியும் நிறுவப்பட்டது.
- அரச சபைக்கால கல்வி முன்னேற்றம் பற்றி நோக்குமிடத்து பிரித்தானியக் குடியேற்ற ஆட்சிக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட அரசதுறைக் கல்லூரிகளும், உதவி பெறும் கல்லூரிகளும் ஆங்கிலத் தமிழ்க் கல்லூரிகளும் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தன.
- நீண்டகாலக் கல்வி வரலாற்றைக் கொண்ட இலங்கையில் 1945 ஆம் ஆண்டுகளிலேயே நிறுவன ரீதியான ஆசிரியர் பயிற்சி அல்லது ஆசிரியர் கல்வி பற்றி பரவலாகச் சிந்திக்கப்பட்டது எனலாம். கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் திறவுகோலாக அமைவது ஆசிரியர்களுக்குச் சரியான பயிற்சி வழங்கப்படுவதே என்ற கன்னங்கரா அவர்களின் சிந்தனை ஆசிரியர் கல்வியில் விருத்திப் போக்கிற்கு வித்திட்டது எனலாம்.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையின் ஆசிரியர் கல்வி

- 1949 இல் கல்வித் துறை உருவாக்கப்பட்டு ஆசிரியர் கல்வி மேம்படுத்தப்படல் வேண்டும் எனவும் அதற்குரிய நிதி வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும் பரிந்துரை செய்து பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறை காலகோள் கொண்டது.
- 1972 ஆம் ஆண்டின் கல்வியின் புதிய பாதை 1980 ஆம் ஆண்டின் கல்வி வெள்ளை அறிக்கை 1998 ஆம் ஆண்டின் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தம் போன்ற கல்வி அறிக்கைகள் ஆசிரியர் பயிற்சியில் நவீனத்துவத்தை வலியுறுத்தியது எனலாம். இன்று,
 1. தேசிய கல்வியற் கல்லூரிகள்
 2. தேசிய கல்வி நிறுவகம்
 3. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்
 4. பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வியில் பீடங்கள்
 5. திறந்த பல்கலைக்கழகம்என்பன ஆசிரியர் கல்வியை வழங்கும் நிறுவனங்களாகும். அடுத்து இலங்கையின் ஆசிரியர் கல்வியின் இன்றைய நிலையினை நோக்குவோம்.

இலங்கையில் ஆசிரியத்துவக் கற்கைநெறி இன்றைய நிலையில்

இன்று இலங்கையில் வழங்கப்படுகின்ற ஆசிரியர் கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினை பின்வரும் வகுதிகளுக்குள் அடக்கி அவதானிக்க முடியும்.

- பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி நெறி, அது பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா என்று அழைக்கப்படுகின்றது. (Post Graduate Diploma in Education) பல்கலைக்கழகங்கள், தேசிய கல்வி நிறுவகம், திறந்த பல்கலைக்கழகம் ஆகியன இதற்கான பயிற்சியினை வழங்குகின்றன. பல்கலைக்கழகங்களில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் ஆகியனவும் திறந்த பல்கலைக்கழகம் தேசிய கல்வி நிறுவகமும் பிராந்திய நிலையங்களை அமைத்தும் பயிற்சி வழங்குகின்றன.
- பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமாவை நிறைவு செய்தவர்களில் இருந்து அல்லது கல்விமாணி கற்கை நெறியை (B.Ed) நிறைவு செய்தவர்களில் இருந்து முதுகல்விமாணி (M.Ed) கற்கை நெறியை வழங்கி வருகின்றது. யாழ்ப பல்கலைக்கழகம், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் என்பவற்றின் கல்விப் பீடங்கள் இக்கற்கை நெறியை வழங்கி வருகின்றது.
- சேவையிலுள்ள பட்டதாரியல்லாத ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் தராதரப்பத்திரம் வழங்கும் பயிற்சி நெறி. ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இப்பணியில் செயற்பட்டு வருகின்றன.
- கல்விச் சேவைக்குள் உள்வாங்கப்படாது பட்டதாரியல்லாதவருக்கு வழங்கப்படும் முன்சேவைப் பயிற்சி. க.பொ.த. (உ.த) சித்தியடைந்து பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியாதவர்கள் திறமை ∴ மாவட்ட அடிப்படையில் உள்வாங்கப்பட்டு 3 வருடப் பயிற்சி மூலம் பெறப்படுகின்ற கற்பித்தலிற் தேசிய டிப்ளோமாப் பட்டம் (National

Diploma in Teaching) தேசிய கல்வியற் கல்லூரிகள் மூலம் இப் பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றது.

- பயிற்சிப்பெற்ற பட்டதாரியல்லாத ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் கல்விமாண்ப்பட்டத்தினை (B.Ed), தேசிய கல்வி நிறுவகம், திறந்த பல்கலைக்கழகம் ஆகியன பகுதி நேர (Part Time) அடிப்படையிலும் தொலைக்கல்வி முறையிலும் (Distance Mode) மற்றும் நேருக்கு நேர் (Face to face) பயிற்சியினை வழங்கி வருகின்றன.
- சேவையில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் புத்தாக்க கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டம் (Refresher Courses) இது சேவைக்காலப் பயிற்சியாக (In service Training) சேவைக்கால ஆலோசகர்களால் மேற்கொள்ளப்படும்.
- சேவையிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் வாண்மை விருத்தி ∴ பாட அறிவு விருத்தி தொடருறு நிகழ்ச்சித்திட்டம்.

கல்வி உளவியலின் பிரதான குறிக்கோள் உளவியல் எண்ணக்கருக்களையும் முறைகளையும் பயன்படுத்தி கற்றல் - கற்பித்தல் தொடர்பானப் பிரச்சினைகளை விசாரணை செய்தலாகும். இலங்கையில் ஆசிரியத்துவக் கற்கைநெறி ஆரம்பித்த காலத்தொட்டே ஆசிரியர் தொழிலில் ஈடுபடுவோருக்கும் ஆசிரியர்களை பயிற்றுவிப்போருக்கும் உளவியல் அறிவு அடிப்படையாக வேண்டப்படுகின்றது. இதற்கு உளவியல் அறிவு இத்துறைசார் விருத்தியின் பல்பரிமாணங்களை உடனுக்குடன் உள்வாங்கிச் செல்லும் மரபாக வளர்ந்துச் செல்ல வேண்டும். அதாவது, உளவியல் அறிவு தொடர்ந்து இற்றைப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

கல்வி உளவியலும் ஆசிரியரும்

பொது உளவியல், சமூக உளவியல், குழந்தை உளவியல் ஆகியவற்றில் பெறப்பட்ட கண்டுபிடிப்புக்களைக் கல்விச் செயற்பாட்டின் பிரகாரம் பிரயோகிப்பது கல்வி உளவியலின் பிரதான நடவடிக்கையாகும். கற்போன், கற்றற் தொழிற்பாடு, மதிப்பீடு ஆகிய கல்விச்செயற்பாடுகள் யாவும் கல்வி உளவியலின் எல்லைக்குட்பட்ட பிரதான விடயங்களாகும். பாடவிடயங்கள், சமூக நடத்தைகள், அறநெறிப்பண்புகள் என்பவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளுதல் தொடர்பான உளவியற் கருத்துக்களும், கோட்பாடுகளும் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அந்தவகையில் கல்வி உளவியலானது ஆசிரியத்துவ கற்கைநெறி எதுவாயினும் அங்கு உட்படுத்தப்படுதலும் பின்வரும் நியாயங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

- பிள்ளைகளின் விருத்திசார் இயல்புகள், தனியாள் வேறுபாடுகள், கற்றற் சூழலின் இயல்புகள், கற்றற் தொழிற்பாட்டின் இயல்பும் கற்பித்தல் முறைகளும், பிள்ளைகளின் பிரச்சினைகளும் உள நலமும், கற்றலின் அளவீடு என்பவை பற்றி நன்கறிந்து பொருத்தமான கற்றற் சூழலை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவும், இலகுவாகவும் விரைவாகவும் கற்றலை ஏற்படுத்தக்கூடிய கற்பித்தல் உத்திகளைக் கையாளவும் கல்வி உளவியலறிவு வகை செய்யும்.

- பிள்ளைகளுக்கு அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் நடவடிக்கையாகப் பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றது. இதனைவிட, பல சந்தர்ப்பங்களில், திட்டமிட்ட முறையில், பிரச்சினைகளுக்குக் குறித்த தீர்வுகளைப் பெறும் வகையில் பழக்குதலும் இடம்பெறுகின்றது. பயிற்சி, பழக்குதல் என்பவற்றினால் ஏற்படும் விளைவுகள் (நன்மைகள், தீமைகள்) என்பன கற்போனின் இயல்புகளிலும் கற்கும் விடயத்தின் தன்மையிலும் தங்கியிருக்கின்றன. இந்நிலைப்பாட்டை விளக்க வல்லது கல்வி உளவியலாகும்.
- கற்கும் விடயத்தை விளக்கத்துடன் கற்பதிலும் பார்க்க, அவ்விடயத்துடன் தொடர்புடைய திறன்களை மட்டும் பெற்றுவிடுவதால் கற்றல் முழுமையடைந்து விடுவதாகக் கருதும் போக்கு அண்மைக்காலங்களில் பலர் மத்தியிலும் வலுப்பெற்று வருகின்றது. விளக்கத்துடனான கற்றலா அல்லது குறிப்பிட்ட திறன்களை மட்டும் கற்றுக் கொள்வதா நீண்டகாலப் பயனுடையது என்னும் வினாவுக்கு விடையளிப்பதும் கல்வி உளவியலே.
- ஒரு பிள்ளையின் அறிகைசார் ஆட்சி, எழுச்சிசார் ஆட்சி, உள - இயக்கம் சார் ஆட்சி என்பவற்றின் விருத்தி கல்விச் செயற்பாட்டின் ஒரு பிரதானமான நோக்கமாகும். இம் மூன்றும் ஒன்றுடனொன்று தொடர்புடையன என்பதனையும், இவற்றுள் 'அறிவு' விருத்தியானது ஏனைய இரண்டினதும் விருத்திக்கு மூலாதாரமாக அமைவதையும் அறிவோம். இவை பற்றிய சிறந்த விளக்கத்தை ஆசிரியருக்கு வழங்க வல்லது கல்வி உளவியலாகும்.
- பிள்ளைகளின் வயது அதிகரிப்புடன் ஏற்படும் முதிர்ச்சி, அனுபவத்தின் காரணமாக ஏற்படும் முதிர்ச்சி என்பவற்றுக்கிடையிலான வேறுபாடும், கற்றலில் முதிர்ச்சியின் பங்கும் கல்வி உளவியலாய்வுகளில் முக்கியம் பெறுகின்றன.

ஆசிரியருக்கு கல்வி உளவியலின் முக்கியத்துவம் (Educational psychology and its values)

உளவியல் கற்ற ஒரு ஆசிரியரையும், கற்காத ஒரு ஆசிரியரையும் அவர்கள் கற்பித்தலில் ஈடுபடும்போது இலகுவில் அடையாளம் காணமுடியும். பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து இயங்கும் முறை, சுவையாக விடயங்களை முன்வைக்கும் முறை என்பவற்றில் இவ்வேறுபாடுகளை அவதானிக்க முடியும். ஒரு சிறந்த ஆசிரியராக அமைவதற்கு உளவியல் அறிவு எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்பதை இப்போது ஆராய்வோம்.

1. சாதாரண நடத்தையுள்ள பிள்ளைகளின் இயல்புகளை விளங்கிக் கொள்ளல்

கற்றல் - கற்பித்தல் செய்முறையில் மாணவர்களை விளங்கிக் கொள்வது மிகவும் முக்கியமான ஒரு பணியாகும். ஜோன் அடம்ஸ் என்னும் கல்விமான் கல்வி இரு அம்சங்கள் தொடர்பாகும் ஒரு செயல் முறையாகும் எனக் குறிப்பிடுகிறார். கற்கும்

மாணவன், கற்பிக்கப்படும் பாடம் என்பனவே இவ்விரு அம்சங்களாகும். கற்பித்தலில் ஈடுபடும் அனைவருக்கும் இவ்விருவிடயங்களிலும் தெளிவு இருத்தல் வேண்டும். எனவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். இவை இரண்டிலும் பிள்ளையை விளங்கிக்கொள்வது மிகவும் சிக்கலான பணியாகும். பிள்ளையை விளங்குவதற்கு கல்வி உளவியல் ஆசிரியருக்கு உதவுகின்றது.

நாம் முழு வகுப்பிற்கும் கற்பிக்கும்போது அவ்வகுப்பிலுள்ள ஒருசில மாணவரே அதனைப் பூரணமாக விளங்கிக் கொள்கின்றனர். ஏனையோர் அதனை விளங்குவதில்லை. கவனயீனம், நடத்தைப் பிரச்சினைகள், ஞாபகக் குறைவு, பலவீனம், விளங்கும் ஆற்றலின்மை, புலக்குறைபாடுகள், மனவெழுச்சிப் பிரச்சினைகள் போன்றன அதற்கு காரணமாக அமைய முடியும். அவர்களுக்குப் பொறுமையோடு உதவி செய்வதும் அவர்களும் கற்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதும் ஆசிரியரின் முக்கிய பொறுப்பாகும். இவ்வகையான சிக்கலான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய அறிவு, திறன், மனப்பான்மைகள், கல்வி உளவியலானது ஆசிரியரிடம் வளர்கிறது. பிள்ளைகளைப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகப் பெற்றோர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கும் உளவியல் அறிவு ஆசிரியருக்கு வழிகாட்டுகின்றது.

பிள்ளைகளின் தனியாள் வேறுபாடுகளைக் கல்விச் செயல்பாட்டில், கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். தனியாள் வேறுபாடுகளுக்கேற்ப கற்பிப்பதிலே கற்பித்தலின் வெற்றி தங்கியுள்ளது. இதுபற்றிய அறிவும் பின்னணியும் உளவியல் மூலம் ஆசிரியர்களுக்கு கிட்டுகிறது. உளவியல் அறிவு இருப்பின் மாத்திரமே ஆசிரியர் தனியாள் வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப கற்பித்தல் முறைகளைத் தெரிவு செய்து கற்பிக்க முடியும்.

2. மனவெழுச்சிப் பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொள்ளல்

வெற்றிகரமான கற்பித்தலை மேற்கொள்ள வேண்டுமாயின் ஆசிரியர், மாணவனின் உடல், உள, மனவெழுச்சி சமூகத்திற்குரிய பிரச்சினைகளை விளங்கியிருத்தல் வேண்டும். கற்போனின் உளநலம் சிறப்பாக இருப்பின் மாத்திரமே கற்றல் சாத்தியமாகும். கற்றலின் மூலம் சிறந்த குடிமகனை உருவாக்க முயலும் ஆசிரியர் மாணவர் உளநலத்தில் அக்கறை காட்ட வேண்டியது அவசியம். பிள்ளைகளை உளநலத்தை எவ்வாறு பேணலாம் என உளவியலானது ஆசிரியருக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றது.

சிறந்த ஆளுமை உருவாக்கம், சமூகப் பொருத்தப்பாடு, ஒழுக்க வளர்ச்சி என்பனவற்றில் ஒருவனது மனவெழுச்சி வளர்ச்சி அதிக தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது. மனவெழுச்சிகள் சரியாக வெளிகாட்டப்படாத போது அமைதியற்ற ஒரு மனநிலை தோன்றுகிறது. இதனால் மாணவனிடம் பிழையான சமூகப் பொருத்தப்பாடு ஏற்பட இடமுண்டு. மனவெழுச்சிப் பிரச்சினைகள் காரணமாகவே பிள்ளைகளிடம் அதிக பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. இப்பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொள்வதற்குப் பிள்ளைகளின் மனவெழுச்சி பற்றி ஆசிரியர் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

3. கல்விக் கொள்கைகள், முறைகள் தொடர்பான அறிவைப் பெறல்

வகுப்பறையில் நிகழும் கல்விச் செயற்பாட்டை விளங்கிக் கொள்வதற்கு கல்வி உளவியல் அறிவு அவசியம். கற்றல் செயன்முறை எவ்வாறு நடைபெறுகிறது, அதனுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வாறு தீர்வு காணலாம் என்பதை அறிவதற்கும், கல்வி உளவியல் அறிவு ஆசிரியருக்கு அவசியம்.

சில ஆசிரியர் வகுப்பிற் சிறப்பாகக் கற்பிப்பர். மற்றும் சிலர் அரைகுறையாகக் கற்பிப்பர். இதற்குரிய காரணம் அவர்களுக்குக் கல்வி உளவியல் பற்றிய அறிவின்மையாகும். கற்பித்தலை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ள வேண்டுமாயின் மாணவர்களது தனியாள் வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்பவும் பாடப்பரப்பு, கற்பிக்கும் சூழல் என்பவற்றுக்கு ஏற்பவும் கற்பித்தல் முறைகளைத் தெரிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

மொண்டிரி முறை, டோல்டன் முறை, செயலத்திட்ட முறை, நிரலித்த கற்றல் முறை, கலந்துரையாடல் முறை போன்ற கற்றல் ∴ கற்பித்தல் முறைகள், கற்றல் செயல்பாட்டில் தோன்றும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக முன்வைக்கப்பட்ட முறைகளாகும். இக்கற்பித்தல் முறைகளை ஆசிரியர் விளங்கிக் கொள்வது கற்பித்தலை சிறப்பாக மேற்கொள்ள உதவும்.

முற்காலங்களில் ஆசிரியர் கட்டில், செவிப்புலச் சாதனங்களை கற்பித்தலுக்கு உபயோகிப்பதில் அக்கறை காட்டவில்லை. அண்மைக் காலத்தில் உளவியல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் கற்பித்தலில் கட்டில், செவிப்புல சாதனங்களின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டின. இதனால் இன்று ஆசிரியர் கட்டில் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவதில் அதிக அக்கறை காட்டுகிறார்.

கற்றல் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது, எண்ணக்கருக்களைப் பிள்ளைகளுக்கு எவ்வாறு கற்பிக்கலாம், கற்பித்தலை எவ்வாறு ஒழுங்குப்படுத்தலாம் என்பது பற்றிய அறிவும், திறமையும் ஆசிரியருக்கு கற்றல் - கற்பித்தல் தொடர்பான கோட்பாடுகள் பற்றி அறிந்திருத்தல் அவசியம். கல்வி உளவியல் கற்பதன் மூலம் ஆசிரியர் இக்கோட்பாடுகள் பற்றிய தெளிவைப் பெறமுடியும்.

4. கற்பதற்கு ஊக்குவித்தல்

கற்பித்தலை விட கற்றலிலே இன்று கூடிய கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. கற்றலில் மாணவனே முக்கிய இடம் பெறுகிறான். ஆசிரியர் பணி மாணவனுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதல்ல, அவனைக் கற்றலில் ஈடுபடுத்துவதாகும். மாணவனை கற்றலில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமாயின் அவனைக் கற்பதற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டும். இதனால் கற்றலில் “ஊக்கல்” என்னும் எண்ணக்கரு முக்கியம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. கற்போனிடம் கற்பதற்குள்ள தேவையை ஏற்படுத்துவது ஊக்கல் எனப்படும்.

ஊக்கிகளை அக ஊக்கிகள், புற ஊக்கிகள் என இருவகைப்படுத்தலாம். பல்வேறு நுட்பங்களைக் கொண்டு ஆசிரியர் மாணவனிடம் கற்பதற்கு விருப்பத்தை ஏற்படுத்துவது புற ஊக்கலாகும். வெகுமதி, தண்டனை, புகழ்ச்சி என்பன மூலம் இச்செயல்பாடு நிறைவேறும். தனியாளிடம் கற்பதற்குத் தம் அகத்தே ஏற்படும் விருப்பம் அக ஊக்கியாகும்.

ஒரு தனியாளர் எதிர்கால நோக்கங்களை அடைவதற்காக சில செயல்களில் ஈடுபடுவான். அல்லாவிடில் ஏதாவது ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம், அல்லது ஒன்றுடன் ஒத்துப் போதல் அல்லது ஒன்றின் மீதுள்ள பற்று ஒருவனை சில கருமங்களில் ஊக்கத்துடன் ஈடுபடத்தூண்டலாம். கல்விச் செயற்பாட்டின் வெற்றி அதற்காக வழங்கப்படும் ஊக்கலிலே தங்கியுள்ளது. இதற்காக ஆசிரியர் பல்வேறு ஊக்கல் முறைகளையும் அதனைப் பயன்படுத்தும் வழிமுறைகளையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

5. கற்றல் இடமாற்றம் நிகழக்கூடியவாறு கற்பித்தல்

ஏதாவது ஒரு விடயத்தைக் கற்பதால் ஏற்படும் பயிற்சி அல்லது அனுபவம் வேறு கருமத்தைச் செய்வதற்கு உதவுவது கற்றல் இடமாற்றமாகும் அல்லது பயிற்சி இடமாற்றம் எனலாம். பாடங்களை ஒருங்கிணைத்தல் எனும் எண்ணக்கரு இதன் அடிப்படையிலே முன்வைக்கப்பட்டது. ஆசிரியர் கல்வி உளவியல் கற்றிருப்பின் கற்றல் இடமாற்றம் நிகழக்கூடியவாறு தமது கற்பித்தலை ஒழுங்கு செய்ய முடியும்.

6. சிறந்த முகாமைத்துவம்

பாடசாலையிலும், வகுப்பறையிலும் தமது முகாமைத்துவப் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்வதற்குக் கல்வி உளவியல் அறிவு பயன்படுகிறது. பொருத்தமான ஒழுங்கமைப்பும், முகாமைத்துவமும் கல்விச் செயன்முறையின் ஜீவனாடியாகும். கல்வியின் வெற்றிக்கு முகாமைத்துவத்தின் வெற்றியானது பின்னணியில் இருப்பதே இதற்குரிய காரணமாகும். ஒழுங்கமைப்பு தொடர்பான பிரச்சினைகள், தனியாட்களுக்கிடையிலான தொடர்பில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் என்பன கல்வி முகாமையாளர் நாளாந்தம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளாகும். இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குச் சில முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு மாணவன் தவறு செய்தால் கடினமான உடற் தண்டனை அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டது. இன்றும் கூட சில ஆசிரியர் மாணவர்களுக்குக் கடினமான உடற் தண்டனைகளை வழங்குவதை நாம் கேள்விப்படுகிறோம். கல்வி உளவியலைக் கற்ற ஆசிரியரிடம் தண்டனை தொடர்பான எண்ணக்கருவில் ஒரு மாற்றத்தை காண முடியும். தவறு செய்யும் மாணவர்களுக்கு உடற் தண்டனை வழங்காது, தவறு செய்வதற்குரிய காரணங்களைக் கண்டறிந்து, அதனைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளைத் தேடுவதில் ஆசிரியர் அக்கறை காட்டுவார்.

7. தன்னைப் பற்றிய தெளிவு பெறல்

விடய அறிவு, பிள்ளைகளைப் பற்றிய விளக்கம், கற்பித்தல் நுட்பங்கள் போன்றவற்றை ஆசிரியர் சிறப்பாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பதால் மாத்திரம் அவர் சிறந்த ஒரு ஆசிரியராகப் பணியாற்ற முடியாது. அவருக்குத் தன்னைப் பற்றிய விளக்கமும் இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக ஓர் ஆசிரியர் சுகயீனமுற்றிருக்கும் போது அல்லது மனக்கவலையுடன் இருக்கும்போது அவர் வகுப்பில் அதிக கோபத்துடன் காணப்படுவார் அல்லது மாணவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை வழங்குவார். இவ்வாறான நிலையிலிருந்து ஆசிரியர் விடுபட வேண்டுமாயின் அவர் முதலில் தன்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அன்று பாடசாலைகளில் அதிகார பூர்வமான நிருவாக முறையொன்றே காணப்பட்டது. இன்று பாடசாலைகளில் ஜனநாயக ரீதியான முகாமைத்துவம் காணப்படுகிறது. இங்கு ஆசிரியரது கருத்துக்கு மாத்திரமின்றி பிள்ளையின் கருத்துக்கும் முக்கியத்துவமளிக்கப்படுகிறது. முகாமைத்துவச் செயற்பாடுகளில் பிள்ளைகளது கருத்துக்களுக்கும் முக்கியத்துவமளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோட்பாடுகளைக் கல்வி உளவியல் முன்வைத்த பின்பே இவ்வாறான ஒரு பண்பு முகாமைத்துவத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

8. தனியாட்களிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்தல்

ஆசிரியர் பணியாற்றும்போது பல்வேறு தனியாட்களுடன் தொடர்பு வைக்க வேண்டியவராக உள்ளார். அதிபர், மாணவர், பகுதித் தலைவர், ஏனைய ஆசிரியர், பாடசாலைப் பணிப்பாளர், பெற்றோர், கல்வி அதிகாரிகள் ஆகியோர் இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆசிரியர் இவர்களுடன் சிறந்த தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வது அவசியம். இதற்குரிய அறிவையும், திறமையையும் கல்வி உளவியல் ஆசிரியருக்கு வழங்குகிறது.

9. ஆலோசனை கூறல்

கல்விச் செயல்முறையில் ஆலோசனை கூறுவதும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. கற்றலில் ஈடுபடும் மாணவர் பல பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்குவர். சில கற்றலுடன் தொடர்புடைய விடயங்களை விளங்கிக் கொள்வதிலுள்ள பிரச்சினைகள், வேறு சில கல்விச் செயற்பாட்டில் காட்டும் ஊக்கம், அல்லது வீட்டு நிலை போன்ற தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளாகவும் அமையலாம். இவ்விரு சந்தர்ப்பங்களிலும் ஆசிரியர் ஒரு ஆலோசகராகச் செயல்பட வேண்டியுள்ளார். நவீன கல்வியின் எல்லைகள் பாடசாலைக்கு வெளியேயும் வியாபித்திருப்பதால் பாடசாலையை விட்டு விலகும் பிள்ளை தொடர்பாயும் ஆலோசனை சேவை அவசியமாகிறது. ஒருவன் ஒரு தொழிலைத் தேடிக்கொள்வது அவனது தனிப்பட்ட தேவையாக இருப்பதுடன் ஒரு தேசிய தேவையாயும் உள்ளது. இது கல்வி மூலம் அடைய வேண்டிய ஒரு நீண்ட கால எதிர்பார்ப்புமாகும்.

10. கணிப்பீடு மற்றும் மதிப்பீட்டுப் பணிகளை வெற்றிகரமாகச் செய்வதற்கு

கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறையின்போது ஆசிரியர் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் மாணவரது செயற்பாடுகளைக் கணிப்பீடு மற்றும் மதிப்பீடு செய்தல் அவசியமானது. அதன் மூலம் கிடைக்கும் பின்னூட்டல் ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் பெரிதும் பயனுடையதாகும். வெற்றிகரமான கணிப்பீட்டு, மதிப்பீட்டுச் செயன்முறையை நடத்திச் செல்வதற்காக ஆசிரியருக்கு கல்வி உளவியல் தொடர்பான அறிவும் விளக்கமும் மிக முக்கியமானதாகும்.

D.சதீஸ்குமார்
விரிவுரையாளர்,
ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,
பத்தனை

மழையும் இடைவிடாது பெய்து கொண்டிருக்கின்றது. ரமணியின் கவலையில் அதுவும் பங்கெடுத்துக்கொண்டது போல வானம் அழுகின்றது.

பாவம்.... பாவம்.....

ரமணி என்னதான் செய்ய அவளும் மலையகத்தில் பிறந்தவள் தானே மலையக சாபம் அவளை மட்டும் சும்மாவா விட்டுவிட போகின்றது.

ரமணியின் வாழ்க்கை சொல்லினுள் அடைப்படாத சோக கதையாக மாறும் என்று யாரும் அறிந்திருக்காத ஒன்றுதான். கடந்த ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்பு தான் அவள் வாழ்க்கையில் வசந்தம் வந்ததாக எல்லோரும் நினைத்தனர்.

அதுவும் உண்மை தானே,

தனது வீட்டில் ஒரு செல்ல பிள்ளையாய் நீண்ட காலமாக திருமணமாகாமல் இருந்த அவளுக்கு தற்போது தான் திருமணமாகியது. பிறந்த வீட்டை விட்டு புகுந்த வீட்டிற்கு மனமகிழ்ந்து சென்றிருந்தாள். ஆனால் அவள் எண்ணியது போல அவள் வாழ்க்கை அமையவில்லை என்பதே உண்மை.

பிறந்த இடம்தான் நரகம் போல் இருந்தது என்று பார்த்தால் புகுந்த வீடும் அதனையே ஒத்திருந்தது.

ஆமாம்....

அவள் திருமணமாகி சென்றதோ லட்சுமி தோட்டம்.

ரமணி என்னவோ பத்தாம் தரம் வரை படித்தவள் தான், இருந்தாலும் கெட்டிகாரியும் அனுபவசாலியும் ஆவாள்.

காலம் அவள் வாழ்க்கையை விட வேகமாக ஓட தொடங்கியது. என்னதான் இருந்தாலும் மலையகம் என்றாலே பெருந்தோட்ட தொழிலாயிற்றே.

ரமணியின் கணவன் ராசப்பன். இவனோ பெயரிற்கு ஏற்றாற் போல் தோற்றத்திலும் எண்ணத்திலும் சிறந்த ஆண்களுக்கு உரிய குணாதிசயங்களை கொண்டு லட்சுமி தோட்டத்தில் வாழ்ந்தான்.

ரமணிக்கும் ராசப்பனுக்கும் கல்யாணம் லட்சுமி தோட்ட முத்துமாரியம்மன் ஆலய முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து சுமாராக நடத்தப்பட்டது. கல்யாணம் என்னவோ சுமார்தான்

ஆனால் கல்யாண சாப்பாடு பிரமாதம் என்று ராமசாமி தாத்தா இன்னைக்கும் தன் பொக்கை வாயை திறந்து சிரித்து சொல்லுவார்.

ராசப்பனும் ரமணியும் தன் வாழ்வை மகிழ்ச்சியாக மாற்ற தன் வீட்டை நோக்கி வந்த ரமணியை திருமணமாகி மூன்றே மாதத்தில் பச்சீட்டை வாங்கி தன் தோட்டத்தில் பெயர் பதிந்து விட்டான்.

வந்ததும் புதிய தொழிலாளி என்ற படியால் ரமணியை கைகாச மலை வரவேற்றது.

ஆரம்ப காலம் இருவரின் வாழ்க்கையிலும் மகிழ்ச்சியை வாரி வழங்கியது.

அணைய போகும் விளக்கிற்கு தானே பிரகாசம் அதிகம்.

அன்று ஆடி மாதம் 15ம் திகதி. எனக்கு என்னவோ இந்த நாள் பயங்கரமான நாள்தான். ஆனால் ரமணியின் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத நாளாக மாறும் என்று நினைத்துக்கூட பார்த்திருக்க மாட்டான். அன்று ரமணியும் ராசப்பனும் வழமை போல தங்களுக்குள் காதலையும், மகிழ்ச்சியையும் பரிமாறிக் கொண்டு இருவரும் இனிமையாக அப்போது மலர்ந்த வெண்டாமரை போல விடைபெற்று வேலை தளத்திற்கு சென்றனர்.

அன்று ராசப்பனின் நிறை 20 VP மலையில் உள்ள 13ம் நவம்பர் நிறையாக இருந்தது. அவனும் அன்றைய நாள் வேலையை இறைவனை வணங்கி விட்டு ஆரம்பித்தான். ஆனால் அன்று அவனை அந்த இறைவன் கூட காப்பாற்ற முடியாமல் போய்விட்டதே.

இவன் வாழ்க்கையில் இறைவன் உறங்கி விட்டது போலதான் எனக்கு தெரிகின்றது.

அன்றைய நாள் ராசப்பன் மிக விரைவாக தன் ஒரு நாள் பெயர்க்கு பதினெட்டு கிலோ தேயிலையில் பதினைந்து கிலோ தேயிலையை எடுத்து விட்டான். அன்றைய பெயருக்கு அவனுக்கு இன்னும் 3 கிலோ தேயிலை தான் தேவை.

அன்று அந்த மலையில் தேயிலையும் குறைவுதான் தன்னுடைய நிறையில் இருந்து சுமார் பத்து தேயிலை செடிகள் தள்ளி நல்ல கொழுந்து தளிர் விட்டு வளர்ந்திருந்தது.

ராசப்பனோ அங்கு சென்று ½ கிலோ தேயிலை எடுத்திருப்பான். பக்கத்து தேயிலை செடியில் இருந்து குளவிகள் கலைந்து முற்பிறவியில் ராசப்பனின் மீது தனி விரோதம் இருந்ததை போல் தாக்க தொடங்க ராசப்பனோ தன்னால் முடிந்த வரை அந்த கரடு முரடான தேயிலை தோட்டத்தின் பொட்டல் காடுகளுடாக ஓடி வர முயற்சி செய்தும் அது பயனளிக்கவில்லை.

குளவிகள் ராசப்பனை துரத்தி துரத்தி கொத்தி தீர்த்தன.

ராசப்பனின் அலறல் சத்தம் சக தொழிலாளர்கள் அவன் இருந்த பக்கமாக “ராசப்பா” “ராசப்பா” என்று கத்திக் கொண்டு ஓடி வர, ராசப்பனோ எழுந்து நிற்பதற்கு கூட தெம்பு இல்லாது நுளைந்த கயிறு போல் நிலத்தில் சாய்ந்து கிடந்தான். அவனை அப்படியே தூக்கிக் கொண்டு பக்கத்து ஊரில் இருந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு சேர்க்க அவன் நேரமோ என்னவோ அன்று கடமை நேர வைத்தியர் ஆஸ்பத்திரியிலேயே இருந்திருந்தார்.

சிகிச்சைகள் என்னவோ சீக்கிரம் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் பயனில்லை குளவிகள் அதிகம் கொத்தி இருந்ததனாலும் பத்து நிமிடத்திற்கு முன்பு கொண்டு வந்திருந்தாலும் ராசப்பனை காப்பாற்றியிருக்கலாம் என வைத்தியர் கைவிரித்தார்.

இவ்வாறான இழப்புக்கள் மலையக பகுதியில் அடிக்கடி இடம் பெறுவது தானே..... மலையகத்திற்கு இது ஒன்றும் புதிதல்லவே.

துயர செய்தி ரமணியை நோக்கி அப்படியே தூதாக எடுத்து செல்லப்படுகின்றது. அவ்வளவு நேரம் ரமணியை பார்த்து சிரித்துக் கொண்டிருந்த சூரியன் கண்கலங்கி அடை மழையை அனுப்பி வைத்திருந்தான்.

அலறி கொண்டு கொட்டும் மழையில் குடையின்றி வைத்தியசாலையை நோக்கி ரமணி ஓடுகின்றாள். சிரித்த முகத்தோடு தன்னை வழியனுப்பி வைத்த ராசப்பனின் முகம் பொழிவிழந்து தன் வாழ்க்கையையே சரிந்து கிடப்பதை கண்டு கட்டி தழுவி அழுகிறாள்.

மழையும் அவள் கூட சேர்ந்து அழுகின்றது.

ஒரு நாள் வேதனத்துக்காக அட்டை கடியிலும் தன் உயிரை கொடுத்து நாட்டின் முதுகெழும்பாக உழைக்கின்ற என் மலையக மக்களின் வாழ்க்கையில் எப்போதும் பாதுகாப்புடன் வேலைத்தளம், தடையின்றிய மருத்துவ சுகாதார வசதிகளும் கிடைக்கப்போகின்றது?

கிடைக்கும்..... கிடைக்கும்.....

பாவம் எல்லாம் மலையகத்தவர்களாக பிறந்து விட்டோமே.....

ம.விஜயபிரதாபன்

இரண்டாம் வருட தமிழ்ப்பிரிவு

“குஞ்சியழகும் கொடுத்தானை கோட்டழகும்
மஞ்சலழகும் அழகல்ல
நெஞ்சத்தில் நல்லம் யின் கல்விழகே அழகு”

என கல்வியின் சிறப்பினை நாலடியார் எடுத்தியம்பியுள்ளார். இன்றைய சமுதாயத்தை தலை நிமிர் வைக்கும் ஒரு ஆயுதமே, இக்கல்வி தான் என்றால் சாலப்பொருந்தும் மனிதன் தன் உடம்பை அலங்கரிப்பதில் வரும் அழகு உண்மை அழகு அல்ல. தன் நெஞ்சம் நிறைய நான் நல்லவன் எனும் நேர்மை குணந்தரும் வரும் அழகே சிறந்த அழகு என்பதாகும். தன் வாழ்க்கையை வழி நாடத்துவதற்கு உதவுவது என்றுமே இக்கல்வியாகும். மனிதன் தன் பிறப்பை முழுவதும் நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் அவன் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றுக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

“ கற்றது கை மண்ணளவு கல்லாத்து உலகளவு” என்ற ஔவையாரின் வாக்கிற்கு இணங்க எம் வாழ்க்கையில் கருவறை தொடக்கம் கல்லறை வரை கல்வி தொடர வேண்டும் என்ற தத்துவத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றது. பிள்ளையின் கல்வியானது அவனது ஆற்றலையும், தேவைகளையும், சிறந்த அனுபவங்களையும் பெற்றுக் கொள்வதோடு தனியாள் விருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவுகின்றது என்றார் தத்துவஞானி ருசோ. கல்வி என்பது எமது வாழ்க்கையில் இன்றியமையாதது என்றே கூறலாம்.

“கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்கில” என்றுரைக்கிறது நாலடியார்.

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக” என்கிறது திருக்குறள்.

“கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே

பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே” என்று வலியுத்துகின்றது வெற்றிவேற்கை.

இவ்வாறு எமது வாழ்க்கையில் கல்வியின் மகத்துவத்தை பல இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றது. “கற்க மறுப்பவன் வாழ மறுப்பவன் ஆகின்றான்” என்பது அறிஞர் வாக்கு. நாம் இவ்வுலகில் சிறந்த படைப்புகளாக, தன் வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாகவும் மாற்றிக் கொண்டு தன்னிடமுள்ள இருள் என்ற மாய போர்வையை நீக்கியும் தன் வாழ்வை நல்லறிவு புகட்டும் ஞான ஒளிச்சடரை ஏற்றி வைப்பதற்கும் இக்கல்வியே வித்திடுகின்றது. எனவே ஒரு மனிதனிடத்தே புதைந்து கிடக்கும் பூரணத்துவத்தை வெளிக் கொணர்வதற்கு இக்கல்வியானது உதவுவதை நாம் அறியலாம். அதனையே “வாழ்க்கல்” என்கிறோம்.

“கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பொருள் கல்வி” என்றுரைக்கின்றது கொன்றைவேந்தன்

“கல்வி அழகே அழகு” என்கிறது நாலடியார்.

“ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவிற்கு
எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து” – என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத் தூறும் அறிவு” என்பதும் அவர் தம் வாக்காகும். இவ்வாறு அறிஞர்களும், புலவர்களும் கற்றலின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதன் மூலம் சீராக வாழ்வினை அமைத்திடக் கல்வி தேவை என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றனர்.

இன்று கல்வி பெறுதல் மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்றாக ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைச்சாசனம் உலகனைத்துக்கும் பிரகடனம் செய்துள்ளது. கல்வி மனித அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அறிவியற் கல்வி அழகியற்கல்வி, சமூகவியற்கல்வி ஆகிய மூன்றும் வாழ்க்கைக்கு மிகமிக அவசியமானவை மக்களின் நுண்ணறிவும் பொது அறிவும், திறனும் கல்வி மூலமே வளர்க்கப்படுகிறது. வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி நிலவ வேண்டுமாயின் அழியாத செல்வமான கல்வியை நாம் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். கல்வியறிவே நமக்குத் துணை செய்யும் இதனாற்றான் “அறிவு அற்றங்காக்கும் கருவி” என்கிறார்.

வாழ்க்கைக்கு கல்வி எவற்றுக்கெல்லாம் துணைப்புகின்றது என்றால், அவற்றை பல்வேறு கோணத்தில் நோக்கலாம். அதாவது சமுதாயத்தை ஒரு புரட்சிகரமான தோற்றத்திற்கும் மாற்றத்திற்கும் ஒரு முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்கும் சமுதாய அந்தஸ்த்தின் உயரியத்தை பேணுவதற்கும், கல்விசார் சமூகமாக மாற்றி படைப்பதற்கும் நவீன உலகிற்கேற்ப தம்மை இற்றைப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், நற்பண்புகளுக்கேற்ப தன்னை விருத்திச் செய்துக் கொள்வதற்கும், சொற்களஞ்சியப் பெருக்கத்தோடு, தனியாள் ஆளுமை விருத்தியோடு, பொருளாதார அறிவு, சமுதாய இடைத்தொடர்பு, வாழ்க்கைக்கான முதலீடுகளைப் பெறுதல், ஆன்மீக விரிவாக்கம் என்று எல்லா அம்சங்களையும் ஒரு மனிதனிடத்தே புலப்படுத்த இக்கல்வியானது துணைப்படுவதோடு மனிதனின் வாழ்க்கையை சீரமைத்து செம்மையான நிலைப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கும் இக்கல்வி ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலுமே இக்கல்வியால் “மண்ணுட் மாசறக்கற்றோனும் சீர்தூக்கின் கற்றோன் சிறப்புடையான்” இவ்வுலகில் கற்றறிந்த சமுதாயத்திற்கே மேன்மையும் சிறப்பும் வந்துசேரும். இவ்வாறு ஒரு மனிதனின் அறிவு அனுபவம் இரண்டையும் விருத்தி செய்வதன் மூலம் பூரணமாக மனித ஆளுமையைக் கல்வி வெளிப்படுத்துகின்றது. அதுமட்டுமன்றி வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருளாதார பலத்தைத் தேடிக்கொள்ளவும், தொழில் செய்யவும் கல்வி வழிகாட்டுகின்றது. இன்று நாம் விஞ்ஞான தொழினுட்ப யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். விஞ்ஞானம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. மாற்றங்கள் தினம் தினம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இம்மாற்றங்களை நாம் அறிந்துக் கொள்ளவும் அதற்கேற்ப நடந்துக் கொள்ளவும் வாழ்நாள் முழுதும் நாம் கல்வியைத் தொடர வேண்டியவர்களாகவே இருக்கின்றோம்.

இன்று கல்வியறிவு இன்றி ஒரு மனிதன் வாழ நினைக்கின்றான் என்றால் அவன் பல சவால்களுக்கு முகம்கொடுக்க நேரிடுகின்றது.பௌதீக மானிட துறைகளில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட கூடும். அதாவது கல்வியறிவு அற்ற ஒருவன் முதலில் தனக்கான சவால்களைப் பெருகின்றான். அந்த வகையில் தன்னைதான் மதிப்பிட்டுக் கொள்ளவும் தன் வாழ்க்கையை திட்டமிட்டு கொள்ளவும் சமூக அநீதியான சீர்கேடான நடத்தைகள் மற்றும் சமூகம் தூற்றும் தனியாளாகவும் தன் உயிரை அர்த்தபுஷ்டியுள்ள நிலையை இழந்து, தற்காலத்தில் நவீனத்துவம், புதுமை, முற்போக்கு என்ற பல எண்ணப்பாடுகளை உடைத்தெறிந்தும், நிரந்தர தொழில் வாழ்க்கையின்றி எவராலும் மதிக்கப்படாமல் அறிவியல், தொழினுட்ப குரோதங்கள் மோதல்கள் என்று தன் இருப்பையே இழக்கும் “உயிரற்ற சடம் போல வாழ வேண்டியவர்களாக கற்றறியாதோர் சமுதாயத்தில் தோன்றி அர்த்தமற்ற வாழ்க்கை வாழ்கின்றார்கள். இவ்வாறான நிலையின்றி சமூகத்தில் சிறந்ததொரு மானிடனாய் வாழ வேண்டும் என்றால் அவன் நிச்சயாக கற்றோனாகவே காணப்பட வேண்டும். ஆனால் தற்காலத்தில் கல்வியின் மாறுதல்கள் வெறுமனே தொழினுட்ப விருத்தியின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு உலகம் சுழன்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இலங்கையில் 97% மாணோர் எழுத்தறிவு உள்ளோர் என்ற உயரிய வீதம் காணப்படுகின்றது. மேலும் வெளிநாடுகளிலும் சென்று கற்கக்கூடிய சூழலும் உருவாகிவிட்டது. மேலும் இலங்கை மக்களுக்காக 1931ல் சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டமையும், இலவசக் கல்வி வழங்கும் முறை தோற்றுவிக்கப்பட்டமையும் இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாகின.

எதிர் காலமானது இன்னும் வியந்து போற்றும் வகையில் மாறிவிடும். அதாவது தன் கல்வியறிவால் தொழினுட்ப திறனடிப்படையில் கணினி நுட்பமுறைகளால் மிகவும் பலமான ஒரு சமுதாயத்தை கட்டியெழுப்பும். எனவே இவ்வாறான கல்வி முறையானது மிகவும் அவசியமானதே. தம்முடைய வாழ்க்கையில் “கல்வி என்பது அழியாச் செல்வம்” எனும் அடிப்படையில் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தவும், கல்வித் துறையில் நிலைத்திருக்கும் அறிவும், ஆற்றலும், பண்பும், அன்பும், பொருளும், வளமும் பெருகும் விதத்தில் ஒவ்வொருவரையும் உருவாக்கலாம். அறியாமையாயில் மூழ்க்கிக் கிடக்கும் மனித சமூகத்தை அறிவும், ஆற்றலும் மிக்க சமுதாயமாக மாற்ற முடியும். சமூகத்தை நன்கு அபிவிருத்தி பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்கும் இக்கல்வியே துணை நிற்கின்றது.

சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ளவும் அவற்றிற்கேற்ப நம் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவும் வாழ்நாள் முழுதும் கல்வியைத் தொடருவோமாக! வாழ்வு நலம் பெற வாழக்கற்போமாக! கற்றவனாய் சிறந்து விளங்குவோம். கற்றோனை சான்றோனாய் போற்றும் இப்பூமிதனில் நாமும் போற்றுவதற்குரியாராவோம்.

“ கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு”

கி. டிலோஜினி
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

எத்தனை போராட்டம் வாழ்வில்
அத்தனையும் சொல்லிவிட முடியுமா?
சோகத்தை போக்க
வேகத்தோடு ஓடுகிறான்

பல வலிகளையும் தாண்டி
சலிக்காமல் ஓடும் அவனின்
வலிகளையாவது புரிந்தவர்கள்
எங்கே!

இத்தனை மழையில்
அத்தனை றாத்தல்கள்
எத்தனை மணிக்கு எடுப்பது
மனதில் பல கேள்விகள்

அத்தனை ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு மத்தியில்
அவனின் கால்களை ஆக்கிரமிக்கும் - அட்டைகள்
மிஞ்சிய இரத்தத்தையும்
வஞ்சகமின்றி உறுஞ்சுகின்றது

மருத்துப் போன விரல்களும்
வருத்தம் தூண்ட
கொழுந்து பறிக்கிறது
ஒரு நாள் பேருக்காக

K.வேதமாலனி
ஆரம்பப்பிரிவு

மலைகளின் அகத்தே இருப்பதாலோ?
உன்னை மலையகம் என்றோம்
மலைகளின் அகத்தே மாட்டிக்கொண்டோம்!
என்பதை ஏனோ உணர மறுத்தோம்

பசுமை பூண்ட தேயிலை மலை
அழகு தான்
அதனுள் கொண்ட குடிலும்
ஒரு அழகு தான்
இரசனை மிகுந்த மலையகத்தான்
நீ அழகான ஆபத்தில் சிக்கினாய்
என்பதும் உண்மைதான்

உழைத்தால் முன்னேறலாம் - மலை
உயரத்தில் இருந்தால் முன்னேறலாம்
என எண்ணியோ இங்கு வந்தாய்
உன் உழைப்பு தேய
நீயும் தேய
உன்னை தேய வைத்த - மலை
அகத்தின் அழகை மட்டும் - நீ
தேய விடவில்லை

உன் அழகை பிறர் அறிய,
உன் மலையகத்தின் அழகை - இவ்
உலகறிய
நீ முதலில் வெளிப்பட வேண்டும்
உன் மலையகத்திலிருந்து வெளிப்பட
வேண்டும்
அப்போது தான்,
அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் - உன்
மலை அகத்தின் அழகு இவ்வுலகிற்கு
புரியும்.

வ.துஷாந்தினி
ஆரம்பப்பிரிவு
இரண்டாம் வருடம்

புதுமைகள் ஒழித்து
புதுமைகள் பொழிய
புறப்படு தமிழா!
புதுயுகம் படைப்போம்

எத்தனை சோகம்
அத்தனை வலிகள்
எத்துணை கொண்டாவது
அத்தனையும் போக்கிட
துணிந்தெழு மலையகத் தமிழா!

கல்லுமுள்ளாய் கிடந்த நிலங்களை
பூவும் மணமாய், களனியாய் மாற்றி
வெறும் பாலை நிலங்களை
பசும் சோலைகளாகவும்
பெருந்தோட்டங்களாக்கி
பெருமை உனக்கே உரித்தாகும்
மலையகத் தமிழனே!

எங்கிருந்தோ வந்தோம்
எமக்கென ஒரு நாடு செய்தோம்
தமக்கென ஒரு இனம் கொண்டோம்
நம் தென்னிந்திய தாய்
பிரசவித்த சேய் தான்
நம் மலையகம்
இனி ஒரு புதுயுகம் படைப்போம்

K.யுகாஷினி
இரண்டாம் வருடம்
சித்திரப்பிரிவு

பிறைசந்திரனாம் நுதம்
பெளர்ணமி முகம்
சிறு சிறு சுருக்கங்கள்
சில்லரை சிரிப்புக்கள்
தலையிலே தொங்கவிடப்பட்ட கூடை
பாதங்கள் பதியாத பாதை
அது பாதையல்ல பாறை
இதோ என் மலையக
அன்னையின் தரிசனம்

வந்தேரிய குடிகளாம்
வந்தது முதல்
விடையில்லா வாழ்க்கையாம்
காணல் நீராய் கலைந்து போன
விடியலை எண்ணி
நடைபிணமாய் நடமாடும்
கூடைகள்

கல்வி கலங்கரை விளக்கு
எங்களை கடலலையாய் தொட
கல்வியே விடியலின் வாசலென
கண்டோம்

என் மலையக முத்துக்கள்
இனி ஒரு விதி செய்ய
கல்வி எனும் ஆயுதம் கொண்டு
விடியலின் சிகரத்தை சிறைப்பிடிப்பார்கள்
காத்திரு மலையகத்தாயே
உன் பொழிவு
தொலைதூரத்தில் இல்லை

அ.வேளாங்கன்னி
(ஆரம்பப்பிரிவு)

தேயிலை இடுக்கினிலே
இடுப்பில் பலமின்றி
இலைக்கொய்யும் தாய்....!
கவ்வாத்து வெட்டியே
கைரேகை தேய்ந்த - தந்தை....!
தன்மானமிழந்து
தலை குனிந்து
உழைப்பதெல்லாம்
தன் மகனால்
தலை நிமிரவே....!

சாதாரணதரம் வரை
சாமர்த்தியமாய்
படித்த மகன்....!
ஏறாத கணிதத்தால்
ஏறுகிறான்
கொழும்புக்கு,
கொச்சிக்கடையில் கொத்துரொட்டி
போடும் அண்ணன்.....!
கொம்பனித்தெருவில்
சிம்கார்ட் விற்கும் தம்பி.....!
இப்படி வந்தவர்கள்தான்.

மெத்தப்படித்து
நித்தம் உழைத்து
நிம்மதி பெருமூச்சிடும்
பட்டத்தாரிகளே....!
கிட்டும் அறிவினை
உம் சட்டை பையிலே
பதுக்கும் திட்டத்தை
கட்டுடையுங்கள்....!
பெற்ற பட்டத்தை இயலாதவர்
வானத்திலும் பறக்க விடுங்கள்....!
தானாக உயரும்
உம் பட்டமும்
எம்மவர் வாழ்க்கை
மட்டமும்.

R.ரேவதி
ஆரம்பப்பிரிவு

பக்தியை தருவது கல்வி - பெற்றோரைப்
புகழ வைப்பது கல்வி
வித்தகன் என்றே பலரும் - மறைவின்
பின்னும்
வாழ வைப்பதும் கல்வி

பணத்தால் பெறாத மதிப்பை - இந்த
உலகில் தந்திடும் கல்வி
இணங்கி யாரும் இருக்க - எம்மை
இகத்தில் ஆக்கிடும் கல்வி

இறைவன் வகுத்த பாதை - உலகில்
இதுவெனக்காட்டிடும் கல்வி
கறையை விட்டு அகன்று - நாயகன்
கருணையை தந்திடும் கல்வி

கற்றோர் முகத்தில் ஒளியை- என்றும்
காட்டிடும் இந்தக் கல்வி
மற்றோர் மனதை அறிந்து - இனிதாய்
வாழ்ந்திட வைக்கும் கல்வி

T.புகழ்ஞ்சனி
2ம் வருடம்
ஆரம்பப்பிரிவு

தாய் மொழியாய் தலைமுறையாய் வந்த மொழி
 தத்துவத்தால் வாழ்க்கை முறை சொன்ன மொழி
 பாரதிக்கு அமர வாழ்வு தந்த மொழி
 பாடலுக்கு அழகுதனை சேர்த்த மொழி

மன்னிப்போம் மறப்போம் என சொன்ன மொழி
 மண்ணிலகையும் விண்ணிலகையும் ஆளும் மொழி
 பொய்களுக்கும் அழகுதனை சேர்த்த மொழி
 பொன்னையும் பொருளையும் சேர்த்த மொழி

தோத்திரத்தால் இறை அருளைப் பெற்ற மொழி
 தொன்மையை வென்று வரும் வெற்றி மொழி
 ஈரடியில் திருக்குறளாய் நின்ற மொழி
 நல்லவனை மறவாது பேசும் மொழி

சோகத்தைப் போக்க வைக்கும் அன்பு மொழி
 சொந்தம் என்ற நல்வாழ்வில் வாழும் மொழி
 கல்வி என்ற செல்வமாய் வந்த மொழி
 காற்றிலே கலந்து வரும் ஓசை மொழி

K.துலாஞ்சனி
 ஆரம்பப்பிரிவு

நந்தவனத்திலோ
அழகான தேரோட்டம்
எங்கள்
லயன் அறைகளிலோ
ஆனந்தக் கூத்தாட்டம்

அடுத்த வீட்டு கல்யாணம்
எங்கள் வீட்டிலும் கொண்டாட்டம் தான்
வாசல் தோரும் வாழை
தோரணைகள்
வரிசை கோர்க்கும் பூச்சரங்கள்

அட்டல் வழி பாதை
அடுப்பெரிக்கும் விறகு கூடு
அனைத்து விட்டால்
லயன் எங்கும் புகைமூட்டம்

அடுத்த லயத்தில் அமங்களம்
தொலைக்காட்சிக்கும் வானொலிக்கும்
ஊரெங்கும் ஓய்வு

எப்படி நீண்ட லயனரை
எங்கள் மாடமாளிகை
ஆயுள் முழுவதும் இதுவே
நாங்கள் வாங்கி வந்த சாதனை

அவலங்கள் சொல்ல
வார்த்தைகள் இருக்கு
எதுவுமே வேண்டாம் இங்கு
எங்களுக்கு சந்தோஷம் இருக்கு

S.நிரோஷினி
சமூக விஞ்ஞானப் பிரிவு

வீறு நடை கொண்டு வீரமாக
வளர்ந்து வர வேண்டிய - நீ
வஞ்சனை நெஞ்சமுடையாரால்
வீழ்ந்தழிந்து போவதோ!

அடிமைப்படுத்திய ஆங்கிலேயனால்
வீடென்று கூறப்பட்ட குதிரை
பட்டியினை விட்டு தனி
குடியிருப்புகளுக்கும் தவழ்திருவது எப்போது

பிள்ளைகளை அடைத்து வைத்த
காவல் அரண்களை பாடசாலைகளாய்
நினைத்து இன்றும் அதன்
பணிகளை ஏற்கின்றாய்

தேசிய பாடசாலைகளில் கல்வியினை
பெற இயலவில்லை என்று
எண்ணியோ தோட்ட பாடசாலைகளை
ஏற்றுக்கொண்டுள்ளோம்

பள்ளிக்கூட அவசியத்தினை
உணர்ந்திருந்தும் பாராமுகம் காட்டும்
பச்சோந்திகளால் பாழாய் போகிறது
பாலர்களின் வாழ்வு

வேலைகளுக்கு அமர்த்துவதும்
வேதனைகளை கொடுப்பதும் - இன்று
வழக்கமான ஒன்றாகவே
மாறிவிட்டது.

மலையகம் மாண்புற வேண்டின்
மாற்றங்கள் நிகழ
கல்வி கலை
மேலோங்க வேண்டும்
விழித்தெழு மலையகமே!

வா.டிலக்சனி
தமிழ்பிரிவு

துணிந்து எழு மலையகத்தானே
 நாம் வாழத்தான் பிறந்தோம்
 கூறுப்பட்ட எம் சமுதாயம் - நூறு
 குழுக்களாகி மாறுபட்டு சிந்தித்தால்
 வீழ்ச்சி தான் இறுதியிலே

எதிர்கால மலையகம் எம் கையில்
 புதுயுக மலையகத்தானே
 எம் மலையக சமூகம் எம் கையில்
 மாறவேண்டும் மலையகத்தானே மாறவேண்டும்
 மாறாத மாற்றங்களை மாற்ற வேண்டும்.

கப்பலேறி வந்து காலங்கள் நகர்ந்தாலும்
 மாறாத மாற்றங்கள் மனதை வாட்டுதையா
 லயம் வாழ்வை கடந்து நாமும் எழுச்சி
 பெற வேண்டும் என்பதே லட்சியம்
 இப் பெறும் வையகத்தில் கண் விழிப்போம்

கல்வியை கண்ணென கொண்டு
 கண்களை ஆயுதமாய் எடு
 மாறாத மாற்றங்கள் மனதை வாட்டினாலும்
 காகம் போல் மனதால் ஒன்றுபடு
 புதிய நாகரீகமொன்றை படைப்பதற்கு

ச.சம்பத்துமார்
 தமிழ்ப்பிரிவு
 2ம் வருடம்

துரைகளின் கூலிக் குதிரைகளை
கட்டிவைத்து பராமரிக்க
வெள்ளைக்காரன் கட்டிய அரைச்சுவர்
தொடர் மாளிகை - லயம்

கூலித்தொழில் புரிய மன்னாரில்
தரையிரங்கிய எம் மக்களுக்கு
குந்தியிருந்து கூழ் குடிக்க ஒதுக்கப்பட்ட
நெட்டுக்குடிசை- லயம்

மலையேறி இலைப்பறிக்கும் அடிமைக்கு
உடல் பலம் மட்டுமே
உரிமை என்று கோதுமையை உணவாக்கிய
இடம் - லயம்

காலம் செல்ல பரிணாம வளர்ச்சியின் விளைவால்
வலிமை எம் உரிமையில்லை
அதையும் தாண்டி இன்னமும் உண்டு என
உணர வைத்தது - லயம்

ஆளுக்காளு திக்கில் நாடற்று கிடந்தோரை
நாதியற்று கிடந்தோரை
வீர போருக்குச் செல்ல ஒன்று கூட
வசதியளித்தது - லயம்

எமக்குள்ளும் “கல்வி” என்ற மந்திரம் உண்டு
என்பதனை அறிய
அமாவாசையிலும் அரைஞான் எரியும் லாம்புத்திரிக்கு
பாதுகாப்பளித்தது - லயம்

படித்தோர் கூட்டம் படிப்படியாய் வளர்ந்து
வேண்டாம் இனி நெட்டுக்குடிசை
என்று கேட்டாலும் இன்னமும் எங்களை
விட்டுப் போகவில்லை - லயம்

மலையக மண்ணில் விடிவெள்ளிகள் தோன்ற
ஆசிரிய மாணவர்களால் உருவாக்கப்படும்
லயம் சஞ்சிகைக்கு கவிதை எழுதவும் உதவி
புரிந்தது என் -லயம்

அ.லலிதாதேவி
தமிழ்ப்பிரிவு

நாடு நலமாக
நாமே மெழுகாக
வாழ்வைத் திரியாக்கி
வாஞ்சையுடன் ஒளிதந்தோம்

லாவகமாக பேசி தினம்
லயத்து வீட்டுக்குள்ளே அடைத்து - எம்
எதிர்கால வாழ்வு என்றும்
மதில்மேல் பூனை போல

நமக்கோர் நாடில்லை
பிறருக்கே உழைத்தவர் எம் தமிழர்
இருக்கவே வீடில்லை என
வீதியிலே நிற்பதென்ன

அட்டைக்கு கொஞ்சம்
அதிகாரி கொஞ்சம்
தேனீ கொஞ்சம்
தேர்தலுக்கு கொஞ்சம்
தேவைப்பட்டோம்
தேய்ந்து போனோம்

துசி விழுந்து கண்ணை துடைத்து விடாமல்
ஊசி கொண்டு குத்தி கிழித்தாற் போல
வழி தேடி வந்த எமக்கு
வலி தந்து சிரிப்பதென்ன

கப்பலிலே வந்தோம்
கண்ணீரில் வாழ்ந்தோம்
கரையேர காத்திருந்தோம்
கால் வலிக்க தவமிருந்தோம்

உதிரத்தை உரமாக்கி
உள்ளத்தை இரும்பாக்கி
உணர்வுகள் மிதிப்பட
உயிரற்ற உடலாய் உருமாறினோம்

மழையிலே நனைந்தோம்
வெயிலிலே காய்ந்தோம்
இலையுதிர் காலமாய் இருந்தோம்
இனி என்ன?.....

புதுயுகம் செய்வோம்
புதுகவி படைப்போம்
கல்வி எம்மை காத்திடும் என்றே
கைவீசி நடப்போம்

வெண்பிரியா
தமிழ்ப் பிரிவு

பச்சைக்கம்பளமாய் மண்ணின்
மணிக்கொடியானேன்
பட்டினியால் வாடும்
உனக்காக

தேன்பூச்சுகளும் அட்டைகளும் உனக்கு
எதிரியாக நான் மட்டும்
எப்போதும் துணையாக
உன் சுமை குறைக்க துணையாக
செழித்து வளர்ந்தேன்
தேயிலைச் செடியாக

குளிர் சுமக்க நானும் என்றும்
சுடை சுமக்க நீயும்
வேதனையை பகிர்கின்ற வேளை
என் நிலையிலிருந்து சரிந்து போகிறேன்
உனக்காக

மானிடா!
உயிரற்ற சடப்பொருள் நானே
உன் துன்பம் கண்டு
உரிமைகளை வென்றெடுக்க
உயிர்தெழுந்து விட்டேன்
உயிர்கொண்ட நீ மட்டும்
உறைந்து போனது ஏனோ?

ச.இந்துஷா
தமிழ்ப்பிரிவு
இரண்டாம் வருடம்

அழகிய கிராமத்தின்
ஐந்தாம் இலக்க
லயன் குடியிருப்பின்
கடைசி வீடுதான் எனது

தினந்தோறும்
கருப்பு ஆகாயம்
வெளுக்கும் முன்பே
தூக்கம் தொலைத்து
துயில் எழுவாள்
என் அன்னை...

என் தாயவளுக்கு
ஒரு காலத்திற்கு
மறையும் நிலவின்
மங்கிய ஒளித்துணை....

அடுத்த லயத்து
நீர் வழி மறைத்து
அவசர அவசரமாக
கழுவும் பாத்திரங்கள்
சத்தம் கேட்டு தான்
விழித்து கூவும் சேவல்

வழமையாகவே
கதிரவன் கண் திறந்து
பார்க்கும் முன்பே
இன் முகத்தோடு
வரவேற்று
தன் வேலைகளை
முடித்திருப்பாள் என் தாய்

சேலையை
இரண்டாகக் கிழித்துக்கட்டி
சிக்கனமாய் வாழப் பழகியவள்

இடுப்பைச் சுற்றி
ஓர் படங்கு (சாக்கு)
ஓர்ரப்பர் சீட்டு
இருக்கக் கட்டி
தலை முடியை மறைத்து
ஓர் துணி வைத்து
கூடை சுமந்து செல்லும்
என் தாயவளுக்கு
இன்னும் தெரியாது
எம் அடிமையின்
சாசனமொன்றைதான்

பரம்பரை பரம்பரையாக தலையில்
சுமக்கின்றோம் என்று!

தேயிலை எங்கள் உயிர் நாடி என்று
ஒரு மூடன் சொன்னதை கேட்டு
இன்றும் உயிர் வாடி நிற்கிறாள்
என் தாய்.....

நானும் வேடிக்கை
பார்த்துக் கொண்டே
இருக்கிறேன்.

J.மேகலா

இரண்டாம் வருடம்
சமூக விஞ்ஞானம்

உழைத்து உழைத்து ஓடாய் - தேய்ந்த
 உரமேறிய கரங்கள் ஓங்கட்டும்
 பேரம் பேசும் தேயிலை விலை - உயரட்டும்
 தொழிலாளியின் சுமை குறையட்டும்
 சமாதானம் நாட்டில் மலரட்டும் - நம்மிடம்
 சாதி மத பேதம் போகட்டும்

மறுமலர்ச்சி நாட்டில் மலரட்டும் - நம்
 மலையகம் மலைபோல் உயரட்டும்
 என்றும் மங்காத புகழ் பெருகட்டும்
 ஏற்றத்துடன் சமூகம் ஒளி வீசட்டும்
 நாடிய பொருள்கள் சேரட்டும்
 நல்வாழ்வை அமைத்து காட்டட்டும்

கூடைச்சுமை இறங்கட்டும் - என்றும்
 குதூகலமாய் உண்டு மகிழட்டும்
 அன்பும் பண்பும் பெருகட்டும் - எம்
 வாழ்வியல் நிலை மாறட்டும்
 அவனியிலே தொழிலாளியின் அழியா
 உழைப்பு உயரட்டும்

G.மோகனபிரகாசன்
 இரண்டாம் வருடம்
 தமிழ்ப்பிரிவு

நாகரிகம் பெருகிவர
 ஆடைகள் சுருங்கிவர
 மானம் காத்த சேலையெல்லாம்
 சரிந்துவிட்டன
 கைக்குட்டையாய்

தேவையானவற்றை
 தேவைக்கேற்ப
 பயன்படுத்தாமல் இருப்பதால் தான்
 தேடிவருகின்றன
 தேவையற்ற பிரச்சினைகள்
 குழை சொருகி உடல் மறைத்த
 காலம் மறைந்து
 உடைகளை குழையாக
 அணியவே ஆசை
 கொள்கின்றனர்
 நாகரிக உலகத்தவர்
 யுத்தம் மட்டுமே
 வீரமல்ல
 ஒழுக்கமான வாழ்வும்
 வீரமான வாழ்வுதான்
 கவனித்துக் கொண்டே இரு
 உன் பிழைகளை
 திருத்திக் கொண்டே இரு
 உனக்குள் நீ
 உறங்காமலிருக்க.....

லோ.ஜெயந்தி

தமிழ்ப்பிரிவு

கணங்களோடு காயங்களோடும்
சில சனங்கள் கலங்கி நிற்க
பணத்தோடும் பதவியோடும்
களிப்போடு கிறங்கி கிடக்கும்
சில சனங்கள்.....

பார்ப்பதற்கு மட்டும் தான்
பச்சைப்பசேலும் நீலக்கம்பளமும்
உள்ளாக்குள்?

ஒரு வேளை சோற்றில்
ஒருவனுக்கேனும் இல்லாமல் போகிறது
படித்த சமூகமும் இதற்குள்ளே
பதுங்கியே கிடக்கிறது.
கருப்பு தொப்பியுடனும்
கையில் ஓலையை சுமந்தாலும்
சிலர் இன்னும் கூடையை
தூக்கி தோல் சுருங்கியே
கிடக்கின்றனர்.

எம் மலையகத்தின் மாற்றத்தை
மாற்ற மலையக வீரர்கள்
மார்த்தட்டி கிளம்பிய போதும்
தடுத்தது என்னவோ
வெள்ளை வேட்டியும்
தோல் சால்வையும்

ஒரு கணம் நின்று
ஊகித்து பார்த்தால்
உருண்டோடிய காலங்கள்
யாவும் கானலாய்
காணாமல் போகும்

கட்டிவைக்கவில்லை யாரின்
கற்பனையையும் கனவுகளையும்

போலியான ஆடம்பரத்திற்கும் பொய்யான
பகட்டுக்கும்
பாடுபட்டே பணயம்
வைத்துவிட்டது பக்தியை
மலையகம்

மனதோடு உறுதியை ஊண்டி
உழைத்து உயர்ந்தால்
தானாக துளிர்விட்டு விடும்
எம் மலையக சமூகம்.

சு.தர்ஷினி
இரண்டாம் வருடம்
ஆரம்பப்பிரிவு

விதைக்காமல்
அறுக்க முடியுமா?
வெட்டிப்பேச்சால் காரியம்
நடக்குமா?

மேற்கு மலைத் தொடர்
தெற்கு விளிம்பில் விழும்
அருவியின் அருமை
கோடை வெயிலுக்கு தெரியுமோ?
பட்டப்பகலில் முகில்
முட்ட - கொட்டத்
தொடங்கும் மழை
கற்பனை நித்திரை செய்யும்
விழி எட்டுமளவில்
மேகப் பெருந்திரல்
எங்கிருந்தோ வந்து
கூடும்

ஆனந்தம் ஆனந்தம்
ஆயிரம் ஆனந்தம்
காலம் மறைந்திடும்
யாவும் சுரந்திடும்
தன்னலமற்ற நீர் வீழ்ச்சி
மண்ணில் வழிந்து விட்ட
வண்ண வானவில்லை
மறுபடியும் எழுதுவதெளிதோ?
வாழும் மண்ணை இழந்துவிட்டால்
அடைய முடியுமா?
வானவில்லை தூரிகையால்
வரைய முடியுமா?
எத்தனை ரகசியங்களை
சுமந்த மழைக்கு புரிந்திடுமோ
வரட்சியின் வேகம்

தி.கிருபாஷினி
சித்திரப்பிரிவு

வான் சிந்தும் பனி நீரில் குளித்து
வண்ணப் பசுஞ் சோலைதனை உடுத்தி
காலையிலே எம் வரவை பார்த்து
காத்திருப்பாள் தளிர் மகளும் பூத்து !

வேல் போன்ற விழிகளைக் கொண்ட
மங்கை
விரைந்தோடி மலையேறிச் சென்று
விருப்புமுடன் அனைத்து அவளைப்
பறிப்பாள் - நாம்
வேண்டி நிற்கும் தாயவளே..... தளிரே!

ஆண்டுகள் பலவான போதும் -
அனுதினமும்
தளிர்மகளால் துளிர்ப்பாள் அவள்
வழங்கும் அமுத ரசம் தேநீர் - அதை
ஆனந்தமாய் பருகுகின்றோம் நாமும்

தாய் கூட பிழை செய்தாள் அடிப்பாள் -
எம்
தாயான தேயிலையாள் மட்டும்
தலை கொய்தும் எமை
வெறுக்க மாட்டாள் !

வாழ்வு உயரத் தேடுகின்றோம்

எமை வாழ வைக்கும் தாயவளே ! - நீ
செழிப்புடனே பொழிந்திடுவாய் ஏழை
இருளை நீக்கிடுவாய் என் தேயிலை
தாயே !

J.நிஷாந்தினி
இரண்டாம் வருட
சங்கீதப்பிரிவு

வைகறைப் பொழுதினிலே
வையகம் விழிக்கும் முன்னே
ஐந்து மணி பஸ் சத்தத்தில்
பதறி எழுவாள் அவள்

பானை கழுவி
பச்சை விறகில் அடுப்பு மூட்டி
ஊதி ஊதி அதை உயிர்ப்பூட்டி
காலை வேலைகளை முடித்தாள்

கணவனுக்கு உணவளித்து கவ்வாத்துக்கு
அனுப்பியவர்
பிள்ளையை எழுப்பி பள்ளிக்கு
அனுப்பிவிட்டு
உண்ண நேரமின்றி ஓடுகிறாள் உயர்ந்த மலையேறி

காலைப் பொழுதும் பிரட்டின் அதிர்வில்
கானகம் போல இருண்டிருக்க
காட்டுக் கத்தியும், கூடையும் எடுத்து
கால் வீங்க நடக்கிறாள்

“என்ன இது நேரம்” என
கங்காணி செந்தமிழில் பேசிவிட்டு
வேலை இல்லை போ” என்று
விரட்டுகிறான் நாயைப் போல

கங்காணியின் பேச்சில்
கடுஞ் சினம் வந்தாலும்
குடும்ப நிலையை எண்ணி
கெஞ்சியே கும்பிட்டு அழுகிறாள்

சரி போய் தொல என
கங்காணி கூறிவிட கண்ணீரை துடைத்துக் கொண்டு
மலை ஏறுகிறாள் வேகமாக

சொன்ன ராத்தலுக்கு
கொழுந்தை பறித்துக் கொண்டு
நடக்கிறாள்
தோளிலும் மனதிலும்
பாரத்தை சுமந்துக் கொண்டு

மீண்டும் வீடு வந்து
களைப்பாற நேரமின்றி
சாயத்தண்ணி குடிச்சிட்டு
இரவு சாப்பாட்டுக்காய் தயாராகிறாள்

எத்தனையோ கஷ்டங்கள்- வாழ்வில்
தேடியே வந்தாலும்
தன் மகன் படிக்கும் சத்ததில்
பசி மறந்து நிற்கிறாள்

எங்கோ ஒரு விடி வெள்ளி
மின்னி மறைகிறது
தங்கள் வாழ்விலும் அது
தூரமில்லை
இவள் மனம் சொல்கிறது
மகனை நோக்கி பார்வை
கொள்கிறது.....!

S.செல்வமேரி
இரண்டாம் வருடம்
கர்நாடக சங்கீதப்பிரிவு

கடவுளின் படைப்புகளில்
மனிதனென்ற உயிரால்
என் பெற்றோர்களுக்கு மகளாகி
அறுபதுகளையும் கடந்துவிட்டேன்

ஏற்றத்தாழ்வுகள், ஏமாற்றங்கள்
இன்ப துன்பங்கள்.....!
விருப்பு, வெறுப்புகள்
எண்ணங்கள், கனவுகள் என்பன
வாழ்க்கையெனும் நம் உடம்பில்
சாகும் வரை உயிராக வாழ்கின்றன - நம்மில்

என் வாழ்வில் இவையனைத்துமா
எல்லாம் என் எண்ணப்படி அமைந்த
சந்தோசத்தின் உச்சகட்டமோ
தெரியவில்லை....!
ஏமாற்றங்கள் என் வாழ்வில்
அன்று முதல் இன்றுவரை
ஏற்றமாகவே அமைகின்றது

என் உயிருக்கு உருதுணையாய்
உறவில் உறங்குவதற்கு
கண்கொண்ட என் பதுமை - நெஞ்சில்
துயில் கொள்ள ஆசைப்பட்டேன்
என்னை விட்டு பிரிந்தது முதல் - ஏமாற்றம்

மனதின் வலிகுறைய
இருகரம் நீட்டி அனைத்தெடுத்த
இன்பம்.....!
இன்று எனை நீங்கிச் செல்கின்றது
சொல்லத் தெரியவில்லை

எண்ணங்கள் மயங்குகின்றது
கண்ணீரால் என் கண்களும்
மயங்குகின்றது
எழுத மறுக்கும் என் பேனையின்
நுனி அன்று முதல் இன்றுவரை
என் சோகம் தீர்க்கின்றது
அன்றிலிருந்து வாழ்க்கை முழுவதிலும்
ஏமாற்றம்

B.கிரிஜா
இரண்டாம் வருடம்
கர்நாடக சங்கீதம்

மலையக மக்கள் சமூகம் நாம்
மரத்தரிமீனும் நாம்
மாற்றத்தை உருவாக்க
சீற்றம் கொண்டெழுமோம்!

உயரத்தில் இருந்தும் உயரவில்லையே!
உழைப்பிருந்தும் உன்னத வாழ்வில்லையே!
கொட்டும் மழையிலும்,
கொளுத்தும் வெயிலிலும்,
சிந்தும் வேர்வையிலும் போராடுகிறோம்
ஒரு வாய் சோற்றுக்காக.....

லயத்து வீட்டுக்குள் ஆடு, மாடாய் வாழ்ந்து
தேசத்திற்கு அறமாய் உழைக்கின்றோம்
மாற்றம் ஒன்றை உருவாக்க
உறக்கம் இன்றி தவிக்கின்றோம்.....
இருந்தும் ஏன் இந்த அடிமைத்தனம்?

வெள்ளையர்கள் வெளியேறியும்,
வெளிச்சம் உருவாகியும்,
புரட்சிகள் பல எழுந்தும்,
புதுமைகள் பல படைத்தும்,
புரியாத புதிராய் இன்னும்
மலையகம் மட்டுமே!

பெருந்துயர் கண்டு
பெருந்தோட்டங்களை உருவாக்கி
பெருமைகள் படைத்த எங்களை
பேரிருளில் இருந்து இன்னும்
அகற்றவில்லையே விடியலைக்கான.....
கள்ளச்சாரயத்துள் கட்டுண்ட
மலையகத்தை
கட்டுபாட்டிற்குள் கொண்டு வருவது
கடினம் தான்.
இருந்தும் போராடுவோம் எம்
எதிர்கால மலையகத்திற்காக...

மலையக தாய் பூமியை
நாம் ஒன்று சேர்ந்து மாற்றுவோம்
நானைய மலையகத்தை நாமே
உருவாக்குவோம்.
என்று எமக்கான உரிமைகளை
நாம் பெறுகின்றோமோ.....
அன்றே எமக்கு மாற்றம் அதுவே உண்மையான மாற்றம்...!

வி.தனீஷா
தமிழ்ப்பிரிவு

மரங்களில் தஞ்சம் புகுந்தவன் - இன்று
 மாளிகையை கட்டத் தொடங்கி விட்டான்
 கால் நடையாக பயணம் சென்றவன் - இன்று
 கடுகதி வேகத்தில் விரையத் தொடங்கி விட்டான்

பறவையை பார்த்து ரசித்தவன் - இன்று
 விமானத்தில் பறக்கத் தொடங்கி விட்டான்
 மின்மினிப் பூச்சியைக் கண்டு அதிசயத்தவன் - இன்று
 மின்சாரத்தை கையாளத் தொடங்கி விட்டான்

நிலாவை வர்ணித்து பாட்டு பாடியவன் - இன்று
 நிஜமாக அதனை தொட்டு விட்டான்
 கல்லில் கணக்கிட்டவன் - இன்று
 கணினியில் விளையாடத் தொடங்கி விட்டான்

சாந்தமாக பழகியவன் - இன்று
 அநியாயத்தின் வழியில் செல்லத் தொடங்கி விட்டான்
 அன்பிற்கு இலக்கணம் கூறியவன்- இன்று
 ஆத்திரப்பட தொடங்கி விட்டான்

நிலத்தை வணங்கியவன்- இன்று
 அதனை பங்குபோடத் தொடங்கி விட்டான்
 முதுமைக்கு வணக்கம் சொன்னவன் - இன்று
 மூத்தோரை அவமதிக்கத் தொடங்கி விட்டான்

ஒற்றுமையே பலம் என்று சிந்தித்தவன் - இன்று
 ஒருவரையும் நினைக்காது வாழத் தொடங்கி விட்டான்
 உடைமைகள் போதும் என இருந்தவன் - இன்று
 உரிமைக்காக போராடத் தொடங்கி விட்டான்

இத்தனை நடந்தும் - இன்றும்
 மலையக மானிடா நீ மட்டும்!
 மாறாது உறங்குவது ஏனோ?

செ.குஷாந்தினி
 இரண்டாம் வருடம்
 தமிழ்ப்பிரிவு

வறுமையும் கவலையும்
 பிணியும் வாட்டுமுந்தன்
 குடும்ப நிலையறிந்து
 குற்றமேதுமின்றி
 பச்சிளம் குழந்தையின்
 பிஞ்சுமுகம் கண்டு
 சாந்த முகத்தோடு
 கந்தையாயினும்
 கசக்கிக் கட்டி
 பாதிரொட்டியும்
 பச்சைத்தண்ணியும் - அருந்தி
 உச்சிமலைக்காட்டில்
 ஓயாத வெயிலில்
 உடல் நனைய
 ஓடாய் உழைத்து

மீண்டும்
 பிள்ளை உறங்கிடும்
 காப்பகம் நோக்கி
 பறந்தோடி
 பாலைக்கொடுத்து
 அரைவயிற்றுக் கஞ்சோடு
 அடுத்த காட்டேறி
 குளவிக் கொட்டலும்
 அராக்கலின் தீண்டலும்
 அநியாயமாய் சாவடிக்க
 எஞ்சிப் பிழைக்கும்
 என் தாயின் வேதனையோ
 எத்தனை இன்னலடா?

புழுதி மண்ணில்
 புதைந்த தந்தைமேல்
 தடமின்றி விளைந்த
 கொழுந்தை பறித்து
 சிந்தையில் என்னை பதித்து
 சிந்தனையில் எனையெண்ணி
 வாய்க்குவித்து

வசைமொழி துப்பும்
 வஞ்சக மக்களின் விதவையென தூற்றும்
 இகழ்பேச்சை கேட்டும்
 கேட்காமல் - எனக்காக வாழும்
 என் தாயே!

உனக்கென்ன செய்வேன்?
 தவறேதும் செய்யாது
 தவமாய் - உன் வரமாய்
 நானிருக்க
 தூற்றியோர் போற்றும் படி
 வாழ்ந்துணை
 வாழ வைப்பேன்- அம்மா!
 நீ ஓய்வெடுக்கும் காலம்
 வெகுதூரமில்லை
 கலங்கியது போதும்
 பொறுத்திரு தாயே

வெற்றியும் வீரமும்
 வேங்கைகளின் பார்வையும்
 கொண்ட மங்கையாய்
 உன்னை போற்றும் வண்ணம்
 மீண்டும் மீண்டு வருவேன் அன்னையே!

தி.ஜோதிமலர்
 இரண்டாம் வருடம்
 தமிழ்ப்பிரிவு

தொடர்கின்றது
நீண்ட அமாவாசை இரவுகள்
இடையிடையே
எங்கேயோ எட்டிப்பார்க்கும் பௌர்ணமி நிலவு
இருந்தாலும் நிரந்தரம் இல்லாத நிலையில்
வளர்வதும் தேய்வதும் போல
வாழ்வில்
விடியலைத் தொலைத்த நாம்....

இரவல் வெளிச்சத்திலேயே
இனங்காண பழகிக் கொண்டு
விழிகளிலிருந்தும்
பார்வையில்லா வெளவால்களாக
புதிய உதயத்தைத் தேடி
வரம் வேண்டி
கால் கடுக்க காத்திருக்கின்றோம்!

ஆனாலும்
மழைக்கான வானில்
தவறிவிடப்பட்ட உதயமாக,
சுதந்திர சூரியனாய்
இன்னமும் விடியலைத் தொலைத்த நாம்

கண்களில் கனவுகளை விரட்டி விட்டு
இமைகளில் அம்புகள் தைத்து
புதிய ஒளித்தேடி
புற்களாய் முளைத்து
பனித்துளிகள் சுமந்து
பாதையோரங்களில்
காத்திருக்கிறோம்
இன்னுமொரு சூரிய உதயமாய்
ஒரு விடியலின் வரவினை.....!

தேயிலை கூடை சுமந்து
கூனிப் போன முதுகுகள்
பனிமழையில் வாடிய மலர்களான
தேகம்
கவ்வாத்து கத்தியால்
உரமேறிய கைகள்
கற்களை முத்தமிடப் பழகிய கால்கள்- என
அத்தனைக்கும் பழக்கப்பட்டு
மாரிகாலத்து மழைக்காக
காத்திருக்கும் வாடிய பயிர்களாக நாம்
கீழ் வானில்
செந்நிறக் கீற்றுக்களாக
புதிய விடியலைத்தேடி
இன்னும் கனவுகள் சுமந்து
நிற்பதற்கு ஓர் இடம்
நிலவிலாவது கிடைக்கும் என்று
விடியலைத் தேடி பயணிக்கிறோம்

செ.குகனி
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

உயிர்கள்
மரணிக்கும் தருவாயில்
வாழ்க்கை முற்றுப்பெறுகிறது
வாழ இடம் தந்த உலகம் சிறையல்ல
கைதிகளானோம்

நாம் இலட்சியத்திற்காக போராட
மறுக்கிறோம் - ஆனால்
ஒவ்வொரு விதையும் மண்ணோடு
போராடியே மரமாகின்றது.

இரவுக்கு பயந்து இனத்திற்கு
பயந்து மரணத்திற்கு பயந்து
துரோகத்திற்கு பயந்து
தயங்கி தலை வணங்கி
எதை சாதித்து விடலாம் என்று
நினைக்கிறாய்?
உயிருக்கு உரம் போடு

வாழ்க்கையை வாழ மறுத்து
பாதியில் மடிந்தவனின்
சவாலைப்பார்
சிரிக்கத் தோன்றும்

வாழ்க்கையை வாழ்ந்து
முடிந்தவனின் புகழைப்பார்
சிந்திக்க தோன்றும்
திருத்திக்கொள்
ஊரை சுரண்டி
உழையில் போட்டு
உல்லாசம் கண்டவரின்
மரணம் ஒரு பாடம்
காதலில் சிக்கி
மோதலில் வெட்கி
பாதியில் மடிந்தவனின்
வாழ்க்கை ஒரு பாடம்

போர் சூழலில் பொக்கிசங்களை
இழந்து
உறவுகளை தொலைத்து
வாழ்பவர்களின் வாழ்க்கை
ஒரு பாடம்

காட்டில் புலிகளுக்கு பயந்து
முயல்கள் மடிவதில்லை
யானைகளைக் கண்டு
எறும்புகளும் தற்கொலை
செய்ய எண்ணியதில்லை

நம் சவால்கள்
பணமும் பசியும் தானே
சிறிய மதிலைப் போன்றது - அதை
தகர்த்து
வாழ்ந்துதான் காட்டுவோம்
ஒரு நாள்
உலகம் நம்மை
வியந்துதான் பார்க்கட்டுமே!

இரா. கோகிலாதேவி
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

நடை பாதையே இல்லாத இடம்
நான் நடக்கும் பாதையே
நடை பாதை ஆக
நானும் நடக்கிறேன் !அவ் வழியே.....
இதமான சூழல்
இன்னிசையான தென்றல்
இதயம் வருடிய வேளை
இமைக்க கூட முடியாமல் ஒரு கணம்.....

கண்ணெதிரே தோன்றியே
காட்சியை மெல்லமாய்
கண்ணிமைக்குள் செருகி வைத்து
கவிகள் பல பாடினேன் அந்த நொடியில்....
சலசலவென ஓடும் நதியோரம்
சாய்ந்தே வைத்த கைகள்
சொல்லியது
சிலுசிலுவென மெய்யும்
சிலிர்த்தது
சிலிர்த்து வைத்த நதியோரம்
சிரித்து நின்ற ஆலமரத்திற்றான்
எத்தனை எத்தனை கிளைகள்
அக்கிளைகளுக்குள்ளும்
எத்தனை மனைகள்

மனையைத் தேடி வந்த
மஞ்சட் குருவி ஒன்று
மௌனமாய் பேசியது
தன் துணையோடு
மஞ்சட் குருவி மட்டுமா
மந்திர ஜாலங்கள் செய்த
பற்பல வர்ணங்களில்
பறந்துதான் திரிந்தன பட்சிகளும்
கிளைகளின் நுனியிலே
அங்குமிங்கும்
அசைந்தாடி நிற்கும்
பச்சை வர்ண இலைகளோடு

பலவர்ண பட்சிகள்
பறப்பதென்னவோ - எனக்கு மட்டும்
புத்தம் புதிதாய் தோன்றுகின்றதென்னவோ!
அங்கே
பறந்து திரிந்த பட்டாம் பூச்சியொன்று
பதுங்கியே அமர்ந்தது
பக்குவமாய் வரும் தென்றலின் இசைக்கேட்டு
தென்றல் வந்தது என்னவோ
தேன் சொட்டும் மலரைத் காணவே
பாவம்! அந்த சேதி அறியுமா
பதுங்கியிருக்கும் பட்டுப் பூச்சி
பட்டுப் பூச்சியைப் பார்ந்திருந்தே
நேரம் போய் விட்டது
பார்வைக்குள் ஏதோவொரு
படபடப்பு சிறு சலசலப்பு
கண்டு கொண்டிருக்கும்
காட்சியெல்லாம்
கரைவது போல் ஓர் உணர்ச்சி

மெய்யாகவே சொல்கின்றேன்
மெய் சிலிர்த்து வைத்த
மாயக் காட்சியெல்லாம் - ஒரு கணத்தில்
மறைந்தே போயின
இமைத்திடாத கண்கள்
இமைதிறந்த போதுதான்
இதயம் அறிந்தது
இதுவரை கண்டது இனிய கனவென்று
காட்சியெல்லாம் கனவில்லை என்றபோது
சாட்சியாய் இருந்தது
சாயாத மனது மட்டுமே
கண்டது என்னவோ
கனவேயென்றாலும்
இயற்கையின் வாசனை மட்டும்
இன்னும் மனதுக்குள் உணர்ந்தே கிடக்கிறது!
இன்னும்..... இன்னும் வாசனை
வீசும் இயற்கையாம்.....! இரா.வாணிசுமாரி

சங்கீதப்பிரிவு

கொட்டிடும் அருவியில் குளித்திடவும்
கொஞ்சிடும் பனித்துளியை ரசித்திடவும்
சில்லென்ற தென்றல் வீசுகையில்
தேனீக்கள் போல பறந்திடவும்
ஆவலை கொண்டதாக தன்
ஒவ்வொரு விடியலையும்
தன் விடுதலை விடியலாக
இருக்க கூடாதா என
எதிர்பார்ப்புடன் விடிகின்றது எம் மலையகம்

கனவு காணுங்கள் அதுவும் இலட்சிய
கனவு காணுங்கள் என்றார்
அறிஞர் அப்துல்கலாம்
அதைப்போல் காணும் கனவெல்லாம்
அலட்சிய கனவாகவே போகின்றது
மலையகத்தில்

குடிசையிலே இருந்தாலும்
குபேரனைப்போல மனசண்டு
சாணத்தில் மெழுகிய வீடானாலும்
கும்பகர்ணனை போல உறக்கமுண்டு
வீரல்களில் அசையவில்லை
உடலில் உஷ்ணமில்லை
மரத்து போனது இம் மலையகத்தில்
மரக்கட்டைகளாய் நம் உடல்

இருபத்தோறாம் நூற்றாண்டை அடைந்தாலும்
இன்னும் எம்மில் போகவில்லை அடிமைத்தனம்
சமாதானம் வேண்டும், சம்பளம் வேண்டும்
என்று போர்க்கொடி தூக்கினாலும்
அனைத்தும் பொய்த்து போனது நம்
அரசாங்கத்திடம்

உயரத்திலிருந்தும் நாம் உயரவில்லை
லயத்து வீட்டுக்குள் மாடாய் வாழ்ந்து
தேசத்தை உயர்த்தும் எமக்கு,
எம் வாழ்வில் உயரத்தை
காண முடியவில்லை

உயிர் வாழும் வரை அட்டைகளுக்கு
உணவாகி
இறந்தப்பின் தேயிலை செடிகளுக்கு
உரமாகின்றான்
இருந்தும் இறந்தும் வாழ வைக்கும்
மலையகத்தானை வாழ வைக்க
எவருமில்லை

பி.மாலா பிரகாஷினி
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

வரிசையாய் லயங்கள் அமைத்து
வாழ்க்கை அழகாய் தொடர
அல்லும் பகலும் அல்லோலப்பட்டு
மூன்று வேளை உணவுக்காய்
முப்பது நாளும் முழு முச்சாய்
உழைப்பது தான் மலையகத்தான் வாழ்வு

பெண்கள் தேயிலை தோட்டத்தில்
அட்டை கடியில் இரத்தம் சிந்த - அந்த
கண்டாக்கிடம் கண்ட பேச்சு வாங்கி
அரை பேரையாவது போட்டு விட்டு
தன் கணவனின் சமையை குறைத்து
வாழ்வை வெளிச்சமாக்க
மெழுகுவர்த்தியாய் வருத்திக்கொள்ளும்
ஓர் அரிய உயிர்தான் - எம்மலையகத்தான்

வயோதிப காலத்திலாவது எம்மை ஈன்ற கடவுள்
எனும் பொக்கிஷம் கால் மேல்
கால் போட்டு - உண்ண
நாம் தலைமேல் கல்வியை பெற துடிக்கும்
முற்போக்கு வாதியாய் வளரும் தலைமுறையாய்
வாழும் புரட்சியாளர்கள் தான் எம் மலையக மாணாக்கர்

மலையகத்தான் வாழ்வியலை - இருட்டாக்க
ஆங்கிலேயன் கண்டுபிடித்த அதிமதுரம் - தான்
சாராயம் எனும் சாபக்கேடு - மதுவை
மன விரும்பி அருந்த தன் குடும்பம்
படும் அல்லலை காண மதிக்கெட்டு
நின்றவன் தான் - இன்னொரு மலையகத்தான்

லயங்களை மாளிகையாக்கவும்
பெண்களின் அவலத்தை பொடிகளாக்கவும்
புரட்சி மிகுந்த மாணாக்களை உருவாக்கவும்
மதுவே அறியாத மானிடர்களை உருவாக்கவும்
ஒரு தலைவனை எதிர்பார்த்து கொண்டிருப்பது
இம் மலையகத்தான் வாழ்வு தான்

விடிவுக்காய் காத்திருக்கும்
இளைஞன் யுவதி
தாய் தந்தை
சகோதரன் சகோதரி
மாணவன் மாணவி
எனும் பல பாகங்களை ஏற்று
இன்னும் காத்திருக்கும் மலையகத்தான்
வாழ்க்கை
வகிபாகம்
வரலாறாய் பதியும்

விடிவுக்காய் காத்திருக்கும்
இளைஞன் யுவதி
தாய் தந்தை
சகோதரன் சகோதரி
மாணவன் மாணவி
எனும் பல பாகங்களை ஏற்று
இன்னும் காத்திருக்கும் மலையகத்தான்
வாழ்க்கை
வகிபாகம்
வரலாறாய் பதியும்

சி.பிரியதர்ஷினி
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

வெட்டித்தனம் பேசி
 வீராப்பாய் திரிந்து - நீ
 விதி இது என்று பிதற்றுகிறாயா?
 மூடத்தனமும் மூர்க்கத் தனமும் கொண்டு
 நீ எட்டப் போவது இனி என்ன?

உன் கெட்டிக்காரத்தனம் மறந்து - உன்னை
 கட்டிப்போட பார்க்கும் சினிமா திரையில்
 மறைய பார்க்கிறாயா?

விட்டு கொடுக்காத பிடிப்பும்
 கட்டுக்கடங்காத வீரமும் உன்னில்
 எட்டி பார்த்திட வேண்டாமா?

மலையக நிலை மறந்து மக்கள் குரல் கேளாது
 நீ செவிட்டு மனிதனாய் போகாதே
 மலையக மண்ணை கிளரும் - சில
 மண்வெட்டி மனிதர்களை மண்ணோடு
 புதைத்திட வருவாய்

விண்ணை தொடும் தூரம் - உன்
 கைகள் ஓங்கட்டும்
 மண்ணின் ஓலத்தை கேட்டுபார்- உன்
 மனைவியின் மானத்தையும் காத்திட துணிவாய்

மண்ணின் மைந்தன் நீ என்று பறைசாற்று
 விண்ணகமே உன் மகிமை பாடும் காலம்
 வரட்டும் வானம் வசப்படும் வசந்தம்
 நாளை நம்பக்கம் வீசட்டும்

ச.குகனேஸ்வரன்
 இரண்டாம் வருடம்
 சங்கீதப் பிரிவு

அக்கா அக்கா வாங்கிக்கோங்க அக்கா. தயவு செய்து அக்கா. நான் ஒரு நிமிடம் நின்றேன். பொதுவாக நான் ஆரோக்கியமாக நின்று கொண்டு யாசகம் கேட்டு வருபவர்களை ஏறெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட ஏமாற்று பேர்வழிகளை பற்றி நிறைய கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் இருந்தாலும் இவன் யாசகம் கேட்கவில்லை. இவனை பார்க்க ஒரு ஏழு வயது இருக்கும். தோட்டத்துப் பிள்ளைகளை அடையாளம் காட்டும் அந்த கறுத்த மெலிந்த உருவத்தோடு முக்கால் காலிற்கு ஒரு அழுக்கு காற்சட்டையையும் மூன்று வயது பையன் போடக்கூடிய ஒரு பழைய ரீசட்டையும் போட்டுக்கொண்டு ஒரு கையில் துலிப் பேக்கில் கொஞ்சம் ஊதுபத்திகளையும் கையிலும் சில ஊதுபத்திகளையும் வைத்துக் கொண்டு என்னை போகவிடாமல் நின்றான்.

அக்கா ப்ளீஸ் அக்கா இரண்டு பத்தி பக்கட்டு நூறு ரூபா தான்கா வாங்கிக்கோங்க அக்கா, ஸ்கூல் போக கொப்பி வாங்கணும் அக்கா என்று கெஞ்சினான். எனக்கு அப்படியே பக்கென்று தூக்கி போட்டது. உயிருக்காக ஆப்ரேசனுக்காக என்று வந்துக்கேட்டால் கூட நான் யோசிப்பதுண்டு. ஆனால் படிப்புக்கென்றால் துளி கூட தயங்குவதில்லை. உடனே எனக்கு ரெண்டு வேணாம்பா ஒன்னுகொடு என்றேன்.

ஐம்பது ரூபாய் கொடுத்து ஒரு பைக்கற்றை வாங்கிக் கொண்டு ஒரு புன்முறுவலோடு சென்று விட்டேன். ஆனாலும் எனக்கு ஒரே யோசனை இன்று செவ்வாய்க்கிழமை. இந்த பையன் பள்ளிக்கூடம் போகாம ஊதுபத்தி விக்கிறான். என்ன இருந்தாலும் இந்த பையனுடைய அம்மா அப்பா இவனை இவ்வாறு ஒரு வேலையை செய்ய வைத்திருக்கக் கூடாது. சின்னப் பையனை அனுப்பினால் யாரும் வேண்டாமென்று சொல்லாமல் வாங்கிக்கொள்வார்கள். சிலர் பணத்தை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு பொருளை வாங்குவதில்லை. இதனை நினைக்க நினைக்க கோபம் தலைக்கேறியது. தான் பிச்சையெடுத்தாவது பிள்ளைகளை படிக்க வைப்பவர்கள் மத்தியில் மனசில்லாதவர்களும் உண்டு. என்பதை நினைத்தப்போது....

சரி அதே யோசனையோடு வீடுபோய்ச் சேர்ந்தேன் வீட்டில் நானும் அம்மாவும் மட்டும்தான் அண்ணன் ஒருவன் இருக்கிறான் அமெரிக்காவில், அம்மா இன்னிக்கி ஒரு சின்னப் பையன பார்த்தேன். ஊதுபத்தி வித்துவிட்டு வந்தான். அவன பாக்க ரொம்ப பாவமா இருந்தது. அந்த சின்னப்பையன வேல வாங்க அடிங்க வீட்டுல உள்ளவங்களுக்கு எப்படி மனசு வருது.

ஆரம்பிச்சுட்டியா! நீயும் உன் அண்ண படிச்ச படிப்பத்தானே படிச்ச. அவன பாரு இப்போ அமேரிக்காவுல போய் வேல பாரகுறா. அவன போலவே உனக்கும் வேல பார்த்தா... இல்லமா நா போகல இங்க நம்ப ஊருல உள்ள கஷ்டபடும் பிள்ளைகளை மேல கொண்டு வரணுமனு இங்கேயே டீச்சர் ஆயிட்ட. ஒரு நல்லது கெட்டத நடத்த கேட்டாலும் அதுக்கும் ஒத்துப்போக மாட்டீர்.

அம்மா... விடும்மா அதெல்லாம் எப்பப்போ நடக்கணுமோ அப்பப்போ நடக்கும்.

எப்ப கேட்டாலும் இதே சொல்லி என வாய அடைச்சிரு...

நானும் அண்ணனும் சின்ன வயசுல இருந்தே ரொம்ப கஷ்டப்பட்டு படிச்சோம். காரணம் எங்க சின்ன வயசிலையே எங்க அப்பாவ இழந்துட்டோம். பிறகு அம்மா தான் எங்களை கஷ்டப்பட்டு படிக்க வச்சாங்க. அண்ணா ஏ லெவல்ல மெக்ஸ் படிச்சா. பிறகு நல்ல ரிசால்ட் எடுத்து எஜ்னீரும் ஆயிட்டான். பிறகு அமெரிக்காவுக்கு போயிட்டான். நானும் ஏ லெவல்ல அதே படிச்சேன். நல்ல மார்க்கும் எடுத்தேன். ஆனா எனக்கு டீச்சர் ஆகலாமனு தான் கொள்ளப்பிரியம். அதுக்கு என்ன தேவையோ அதுக்கான தகுதிய வளர்த்துகிட்டு இப்போ எங்க ஊரிலிருந்து அரைமணித்தியாலயம் தூரத்துல இருக்குற ஒரு தோட்டத்து பாடசாலையில் கணித பாட ஆசிரியரா இருக்கேன்.

எனக்கும் தூங்கும் அளவுக்கு கூட நிம்மதி இல்ல. ஒரே யோசனை. ஒருவாறு அந்தப்பையைனை பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய திருப்தியில் உறங்கினேன். அடுத்த நாள் பள்ளிக்கூடம் விட்டு வரும் போது அந்தப்பையைனை அந்த இடத்தில் காணோம். பிறகு பக்கத்திலிருந்த பூக்கடை அக்காவிடம் அந்தப்பையைனைப் பற்றி விசாரிக்க ஆரம்பித்தேன்.

அந்த ஊதுபத்தி விக் கிற பொடியனா டீச்சர்? அவன் சித்திக்குடும்பத்தோட எங்க லயத்துல தொங்க வீட்டுக்கு புதுசா வந்து ஒரு மாசம் ஆகுது. அந்தப் பையன் ரொம்ப பாவம் டீச்சர். இந்த சின்ன வயசிலேயே இவ்வளவு கொடுமைய அனுபவிக்கக் கூடாது. அது அந்த பொம்பளையோட அக்கா பையன். அவங்க அம்மா வெளிநாட்டுக்கு போய்ட்டு ஆறு மாசம் ஆச்சாம். அவங்க அப்பா ஒரு குடிகாரன். இப்போ எங்க குடிச்சிட்டு கெடக்கானோ. இந்த பையனோட சித்தி அவங்க அக்கா அனுப்புர காசல சொகுசா வாழ்ந்துக்கிட்டே இந்த பையன நல்லா வேல வாங்குறா. பாவம் அந்த பச்ச மண்ணு.

சரி அக்கா அந்த பையன் இப்போ எங்க இருப்பான்.

அவனா டீச்சர்? எங்கயாச்சம் டவுன்காட்டுல பத்தி வித்துக்கிட்டு இருப்பான்.சரி அவன தேடுவோம். அப்படியே அவங்க சித்திக்கும் ஒரு நல்ல பாடத்த புகட்டணும் அப்படினு யோசிச்சிக்கிட்டே நாளைக்கு போவோம் இப்போ நேரமாச்ச என்று நினைத்தவாறு நடத்தேன். பஸ் ஸ்டேன்ட்கு நடக்க ஆரம்பிக்கும் போது ஓர் இடத்தில் வேகமாக கூட்டம் கூடி இருந்தது. அவ்விடத்திற்கு அவசரமாக சென்றேன்.

கூட்டத்தின் சலசலப்புக்கு மத்தியில் ஊதுபத்திகள் சிதறி ஒரு பக்கம் கிடக்க அந்த குட்டி உயிர் ஒரு பக்கம் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. அப்போது கூட இந்த மனிதாபிமானமற்ற சனங்கள் இரக்கம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். அதுக்கு வழமையான காரணங்கள்தான். ஒன்று பொலிஸிற்கு செல்ல வேண்டும். இரண்டு தெருவில் நிற்பவன் தானே. அடித்து போட்டவன் இந்நேரம் பறந்து போயிருப்பான். கூட்டத்தை விலக்கி அந்தப்பையைனை தூக்க முயன்றேன். ஏதோ சொல்லத் துடித்தது அந்த சிறிய வாய். என் கண்களில் என்னை அறியாமல் நீர்துளி வழிந்துக் கொண்டே இருந்தது.என் கை நடுங்கியது. சொல்லத்துடித்த வாயில் வார்த்தை வரவில்லை. நானும் உயிருள்ள ஜடத்தை போல் அவனை அனைத்தவாறு உள்ளுக்குள் துடித்து கொண்டிருந்தேன்.

இரா.பிரமேஷினி

இரண்டாம் வருடம்

தமிழ்ப்பிரிவு

மழையகத் தமிழர் என்போர் இலங்கையில் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் போது 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தேயிலை, இறப்பர், கோப்பி முதலிய பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைகளுக்காக தமிழ் நாட்டில் இருந்து அழைத்து வரப்பட்ட மக்களை குறிக்கும். இருப்பினும் இந்த “மலையகத் தமிழர்” எனும் பதத்திற்குள், மலையகப் பிரதேசங்களைப் பொருத்தமட்டில் தமிழ் நாட்டு தமிழரே பெரும்பான்மையாக இருப்பதனால் அவர்களுடன் ஒன்றி வாழ்ந்த தெலுங்கரும் மலையாளிகளும் தமிழ் பேசுவோராக மாறிவிட்டனர்.

ஆங்கிலேயர் இவர்களை ஒரு அடிமை போன்ற நிலையில் வைத்திருந்ததனாலும், அதன் பின்னர் தொடரும் ஓடுக்கு முறைகளினாலும் இம்மக்களின் வாழ்வு இலங்கையின் ஏனைய சமுதாயத்தினருடன் ஒப்பிட முடியாத அளவில் பின் தள்ளப்பட்ட வகையிலே உள்ளது. இந்த பின்னடைவு விதிவிலக்காக ஒரு சிலரை தவிர கிட்டத்தட்ட அனைவரும் இந்தியாவில் உள்ள தமது உறவுகளுடனான உறவு துண்டிக்கப்பட்ட நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். இந்தியாவில் தமக்கு சொந்தமாக இருந்த நிலம் மற்றும் சொத்துக்களும் இழந்தவர்களாகிப் போயினர்.

இலங்கையில் மத்திய மலைநாட்டுப் பகுதியில் குடியேற்றப்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர்களும், அப்பிரதேசங்கள் சார்ந்து ஏனைய தொழில் நிலைகளில் உள்ளோரும் அவர் தம் வம்சாவழியினரும் “மலையகத் தமிழர்” என்றே அழைக்கப்பட்டப் போதும் இவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள் என்பதால் “இந்தியத் தமிழர்” என்றும் “இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்” எனும் அறிக்கைகளில் அடையாள அட்டை வழங்கல் முறையில் மற்றும் ஏனைய பதிவுகளில் இந்தியத் தமிழர் எனக் குறிப்பிடப்படுவதும் நடைமுறையில் உள்ளது.

1826 ஆம் ஆண்டு பதினான்கு குடும்பத்தினர் இந்தியாவிலிருந்து இங்கு அடிமை தொழிலாளர் இறக்குமதி படலம் ஆரம்பமானது. தென் இந்தியாவிலிருந்து ஆசை வார்த்தைகள் கூறி கொத்து கொத்தாக பல குடும்பங்கள் அழைத்தும் வரப்பட்டன. இதில் இன்ப வாழ்வை பலர் கடலுக்கு இரையாக்கினர். இதில் பலருடன் 1964 ஆம் ஆண்டு கடலில் மூழ்கிய ஆதிலக்ஷ்மி கப்பலையும் மறக்க முடியாது.

இவ்வாறு இங்கு அழைத்து வரப்பட்டவர்கள் 180 வருடங்களுக்கு மேலாக இன்னும் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களாகவே வாழ்கின்றனர். இம்மக்களின் சந்ததிகள் இன்று எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்பது ஒன்றா இரண்டா எண்ணிக்கையில் அடங்காது. இலங்கையின் அந்நிய வருவாயில் பெருந்தொகையை ஈட்டித்தரும் இம்மக்கள், இன்றும் இரண்டாந்தர குடிமக்களாகவே நடத்தப்படும் நிலை, 150 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்ட பழைமை வாய்ந்த குடியிருப்பு, ஏனைய சமூக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தோடு ஒப்பிடுகையில், போசாக்கற்ற உணவும் தரமற்ற குடியிருப்புகளும் குறைந்த நாள்கூலி, உத்தரவற்ற வாழ்க்கை, கல்வியில் பாகுபாடு, அரசு வேலை வாய்ப்பில் பாகுபாடு, பெருந்தோட்டங்கள் துண்டால், குழந்தை பராமரிப்பு நிலையங்களில் தமிழ்க்

குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்காகத் தமிழ் தெரியாத சிங்களப் பணியாளர்கள் நியமனம், சுகாதார சீர்க்கேடு, போதிய மருத்துவ வசதி இன்மை, நில உரிமை மறுப்பு, தோட்டப்பகுதிகளில் புதிய தொழிற்சாலைகள் உருவாக மறுப்பு, பெருந்தோட்டங்கள் பராமரிப்பின்மை, மறுக்கப்பட்டு வரும் சனநாயக உரிமைகள் என பிரச்சினைகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

இன்றும் முன்னேற்றமின்றி அதே நிலையில் காணப்படும் பல குடும்பங்கள் உள்ளன. எம்மில் பல தோட்டங்களில் வாழ்ந்த புத்திஜீவிகள் தாங்கள் வசதி நிலையை அடைந்ததும் அதே சமூகத்தை கேலியாக பார்ப்பவர்களும் உள்ளனர். இது அவர்களின் தவறு என்று கூடிக்காட்டுபவர்களும் அநேகர் உண்டு. இம்மக்கள் வாழ்வை மாற்ற நினைக்கும், உதவும் கூட்டம் மிகச் சிலரே உள்ளனர். அதுதான் மலையக சமூகம் விழித்தெழ முடியாமைக்கு காரணமாகும்.

மேற்கூறப்பட்டவாறே எம் மலையக சமூகத்தினரிடம் வரலாறு காணப்படுகின்றது. தற்போதைய நிலையிலும் மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களில் பெரியளவில் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை வளர்ச்சி பாதையில் மெதுவாக பயணிப்பதாக மட்டுமே எமது கண்களுக்கு புலப்படுகின்றது. என்றாவது ஒரு நாள் எம் மலையகத்துக்கு விடிவு வரும் என்று நாம் அனைவரும் வழிமேல் விழிவைத்து காத்திருப்போம்.

ப.நர்மதபிரியா
இரண்டாம் வருடம்
ஆரம்பப்பிரிவு

- கரும்பலகையில் எழுதும் போது எழுத்துக்களை மறைத்துக் கொண்டும், தேவையற்ற விடயங்களை பேசிக்கொண்டும் எழுதுவதை தவிர்த்துக் கொள்வோம்.
- கரும்பலகையில் எழுதும் போது எல்லா விடயங்களையும் நிரப்பி விடாமல் கரும்பலகையை நன்கு திட்டமிட்டு பயன்படுத்துவோம்.
- தொடர்ந்து ஒரே மாணவரை உற்றுநோக்குவதை அல்லது அக்கறை காட்டுவது, பாராட்டுவதில் இருந்து தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- மாணவர்களுடன் தேவையின்றி கோபம் கொள்வதை தவிர்த்துக் கொள்வோம். (உணர்ச்சி, வசப்படல், மேசையில் அடித்தல், புத்தகத்தை எறிதல் என்பவற்றை தவிர்த்துக் கொள்வோம்)
- மாணவர்களின் கவனத்தை திசை திருப்பக் கூடியவாறு கவர்ச்சியான ஆடைகளை, பொருத்தமற்ற ஆடைகளை அணிவதை தவிர்த்துக் கொள்வோம்.
- ஆடைகளை முன் மாதிரியாகவும் சுத்தமாகவும் உடுத்துவோம்.
- அளவுக்கு அதிகமாக மாணவர்களுடன் நண்பராக இருப்பதைக் குறைத்துக் கொள்வோம்.
- மாணவர்களின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்து ஆர்வத்துடன் அவதானித்து குறை நிறைகளை பக்குவமாக எடுத்துரைப்போம்.
- ஒரே இடத்தில் நின்றவாரோ, இருக்கையில் அமர்ந்தவாரோ கற்பிப்பதை தவிர்த்து சுறுசுறுப்பாக இயங்கி கற்பிப்போம்.
- மாணவர்களின் பிரச்சினைகளை இனங்கண்டு பொருத்தமான முறையில் வழிகாட்டுவோம்.
- வீட்டு பயிற்சியாக அதிக சுமைகளை வழங்குவதை தவிர்த்து மாணவரின் பின்தொடர் வேலைகளில் அக்கறைக் காட்டுவோம்.

ச.மனோமணி
சங்கீதப்பிரிவு
2ம் வருடம்

உலகில் பல மொழிகள் தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றன. அவற்றுள் சில மறைந்து ஒழிந்து விட்டன தமிழ் மட்டுமே இன்னும் அழியாமல் நிலைப்பெற்றுள்ளது. அவ்வாறு நிலைத்துள்ள மொழிகளில் சில பேச்சு வழக்கிழந்து இலக்கிய மொழியாக மட்டுமே உள்ளன. சமஸ்கிருத மொழியை அதற்கு உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். வேறுபல புதியமொழிகள் தோன்றுவது இயல்பு. அவ்வாறான மொழிகளுள் மொழியிலிருந்து மிகப் பழங்காலத்திலேயே தோன்றுவது இயல்பு. அவ்வாறான மொழிகளுள் மிகப் பழங்காலத்திலேயே தோன்றி செல்வாக்குடன் இன்றளவும் வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கும் மொழிகளாக சீனம் முதலிய சில மொழிகளை குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் பழமை மிக்க இலக்கிய வளம் நிறைந்ததாய் புதுமை மிக்க கருத்து செல்வம் நிறைந்ததாய் என்றும் இளமைப் பொழிவுடன் விளங்குவது தமிழ் மொழி என்றால் மிகையாகாது. அதனால்தான் தமிழ் மொழியின் பழமை குறித்து

“கல் தோன்றா மண் தோன்றா காலத்திற்கே

முன் தோன்றிய மூத்த தமிழ்”

என எம் முன்னோர்கள் கூறியுள்ளனர்.

ஆம் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு ஏறத்தாழ 1000 வருடங்களுக்கு முன்பே எம் தமிழ் மொழி தோற்றம் பெற்றதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும் பழைய மொழியான நம்முடைய தமிழ் மொழியிலிருந்தே தெழுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற 20ற்கு மேற்பட்ட மொழிகள் தோற்றம் பெற்றன என கூறப்படுகின்றது. தமிழ் மிக நீண்ட இலக்கிய இலக்கண மரபுகளை கொண்டது. தமிழ் இலக்கியங்களில் சில 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமையானவை. தமிழறிஞர்கள், மொழியியலாளர்களும் தமிழ் இலக்கியத்தினதும் தமிழ் மொழியினதும் வரலாற்றை சங்க காலம், சங்கமருவிய காலம், பல்லவர் காலம் என வரலாற்றுக் காலங்களாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர். தமிழ் தமிழர்களின் தாய் மொழி, தமிழ் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் தாய் மொழி, அதன் பழமை, செழுமை நிமித்தம், உலகில் வழங்கப்படும் ஒரு சில செம்மொழிகளில் ஒன்றாக தமிழும் விளங்குகின்றது.

தென் இந்தியாவின் தமிழ் நாடு, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மொரீசியஸ் ஆகிய நாடுகளில் தமிழ் பேசப்படுவதுடன் அரசு மொழியாகவும் திகழ்கின்றது. கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் தமிழ் பேசப்படுகின்றது. உலகம் முழுவதும் சுமார் 8 கோடி மக்களால் தமிழ் பேசப்படுகின்றது. தாய் மொழியாக கொண்டு பேசும் மக்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் மொழிகளின் பட்டியலில் தமிழ் மொழி 18வது இடத்தில் உள்ளது.

இப்போது இந்தியாவிலும், வெளிநாடுகளிலும் பல தமிழ் அமைப்புகளினதும் அறிஞர்களினதும் நீண்ட கால முயற்சிகளை கொண்டு இந்திய அரசினால் தமிழ் ஒரு செம்மொழியாக அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு அங்கீகாரம் பெற்ற முதல் இந்திய மொழி தமிழ் மொழி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மலேசியாவில் ஒரு கல்வி மொழியாகும். இலங்கையில் அது அரசு கரும மொழியாகவும் காணப்படுகின்றது.

தற்போது உலகம் முழுவதும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஐப்பானில் உள்ள பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற வாசகத்தை பதித்துள்ளனர். நயகரா என்ற நீர்வீழ்ச்சியில் நல்வரவு என தமிழில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் புத்தர் கூட தமிழை கற்க ஆசைப்பட்டதாக ‘ரத்தின விகாரம்’ என்ற சமஸ்கிருத நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

தமிழ் மொழியின் சிறப்பை பாரதியார் “எண்ணி முடிதல் வேண்டும்” என தொடங்கும் கவிதையின் மூலமும் “பட்டினி கிடந்து பசியால் மறப்பது” என்று பல கவிதைகளினூடாக விளக்கியுள்ளார். அத்தோடு கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, பாரதிதாசன் என பல அறிஞர்கள் தமிழ் மொழியின் சிறப்பை பாடியுள்ளனர்.

எனவே இவ்வாறு தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வரும் எம் தமிழை அழியாமல் பாதுகாப்பது தமிழ் சமூதாயத்தின் கடமையாகும். இதனையே தமிழை வளர்ந்த மொழி, வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கும் மொழி, வளரும் மொழி என்று கூறுகின்றனர். எனவே எம்மை வாழவைத்த தமிழ் மொழி இறைவனால் உருவாக்கப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது. இம் மொழியை இறுதிவரை வாழவைப்போமாக.

“தமிழன் என்று சொல்லடா
தலை நிமிர்ந்து நில்லடா”

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு”

S.வதனி
இரண்டாம் வருடம்
நடனபிரிவு

கி.பி 1820 - 1840 காலகட்டத்தில் இந்தியாவின் தென் இந்திய மாநிலமாகிய தமிழ் நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு தொழில் நிமித்தம் காலணியாதிக்க ஆங்கிலேயர்களால் அழைத்து வரப்பட்டவர்களே மலையக தமிழ் மக்களாவர்.

ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பனியும் ஆளுநரும் சேர்ந்து இலங்கையின் பிரதேசங்களில் பெருந்தோட்ட வர்த்தக பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்ள, மனிதவளம் கிடைக்கப் பெறாத சூழ் நிலையில் இலங்கையின் அப்போதைய குடிகள் (ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தவர்கள்) அடிப்பணிந்து வேலை செய்ய இனங்காமையினால் அழைத்து வரப்பட்ட இனமே மலையக தமிழ் இனம் ஆகும்.

பல்வேறு இன்னல்களுக்கு மத்தியில் கொத்தடிமைகளாக அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள் வரும் வழியில் கப்பல் மூழ்கியும் பயணத்தின் போது நோய்வாய்ப்பட்டும் பலர் மாண்டும் இலங்கையின் மன்னாரை வந்தடைந்தனர்.

பின் கால் நடையாக இலங்கையின் மத்திய பிரதேசத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். அழைத்து வரப்பட்டவர்கள் லாயங்களில் தங்கவைப்பட்டனர். அழைத்து வரப்பட்டவர்கள் தற்காலிக குதிரை லாயங்களில் தங்க வைக்கப்பட்டனர். பின் 1931 ஆண்டு டொனமூர் சீர்த்திருத்தம் மூலம் வாக்குரிமை பெற்ற போதும் அது 1947, 1948 களில் கொண்டு வரப்பட்ட இந்திய - பாகிஸ்தானிய ஒப்பந்தம், சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் முதலிய பிரஜாவுரிமை சட்டங்களின் மூலமாக பாதிக்கப்பட்ட பலர் 2003 ம் ஆண்டு வரை நாடற்றவர்களாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

1972 ம் ஆண்டில் பெருந்தோட்டங்களை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற போதும் பழைய விதமான கொத்தடிமை வாழ்க்கையும் சுரண்டலும் இன்னல்களும் இந்த மக்களை பொருத்த மட்டில் குறையவே இல்லை. அவர்கள் ஒரு தேசிய இனமாக கருதப்படவும் இல்லை. உலகின் மிகவும் கொடுமையான மக்களை நாடாத்திய நாடுகளின் பட்டியலில் இலங்கையும் உள்ளடக்கி இருக்க கூடிய அளவுக்கு இம்மக்களுக்கான உரிமைகள் மிக மோசமாக மீறப்பட்டன.

மலையக மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில் சர்வசன வாக்குரிமைக்கு உரித்துடையவர்களாக்கப்பட்டமை மிகவும் முக்கிய விடயமாகும். டொனமூர் சீர்த்திருத்தம் மூலம் நிலையாக வசிக்கும் 21 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்க சிபாரிசு செய்யப்பட்டது. இதில் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் இலங்கையை தாயகமாக கொண்ட 5 வருடங்கள் நிலையாக வசிக்கும் மற்றும் குடியுரிமை சான்றிதழைப் பெற்றோருக்கு மாத்திரம் வாக்குரிமையை வழங்க தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மலையக தோட்ட தொழிலாளர்கள் வாக்குரிமையை பெற்ற போதும் நிரந்தர பதிவு பற்றிய சான்றிதழை பெற வேண்டியிருந்தது. இதனால் அக்காலத்தில் மலையக மக்கள் மத்தியில்

நிலவிய குறைந்த எழுத்தறிவு , அரசியல் பிரக்ஞையின்மை ஆகியன காரணமாக நிரந்தர பதிவு சான்றிதழை பெற்று வாக்குரிமை பெறும் வீதம் மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டது.

1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 15 ஆம் திகதி நிறைவேற்றப்பட்ட இலங்கை குடியரிமை சட்டத்தின் படி இரண்டு தலைமுறையினர் இலங்கையில் பிறந்திருந்தால் மட்டுமே ஒருவர் இலங்கை குடியரிமைக்கு உரித்துடையவர் என்பது வரையறுக்கப்பட்டது. போதிய ஆவணம் இல்லாத காரணத்தால் பலர் “நாடற்றவர்” என்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

1958 ஆம் ஆண்டு குடியரிமை சட்டத்தின் பிரகாரமே நாடற்றவர்களாக கருதப்பட்ட இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களுக்கு பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட்டது. அவ்வகையில் தோட்டப்புற மக்களும் வாக்குரிமை பெற்று இலங்கையின் அரசியல் செயற்பாடுகளில் பங்கேற்றனர். இதுவே இன்றைய இலங்கை பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பு போல் இருக்கும் தோட்ட தொழிலாளர்களின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார அமைப்பு மாற்றமுற வாய்ப்பாயிற்று. இன்றைய சூழ்நிலையில் உலக நடப்பறிந்து தம் இனத்துவ மேன்மை கருதி பல திட்டங்களின் வாயிலாக வாழ்க்கையை மேம்படுத்த முயற்சிப்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

ப.டினெக்ஷனா
இரண்டாம் வருடம்
ஆரம்பப்பிரிவு

தமிழ் மொழி செம்மொழியாக 1994 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. மனிதனுடைய சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும், சிறப்பான வாழ்க்கைக்கும் மொழி அத்தியாவசியமானதாகும். தேவைகளை பிறருக்கு எடுத்துக் கூறுவதற்கும் எண்ணங்களை ஏனையவர்களுடன் பரிமாறிக் கொள்வதற்கும் மொழி இன்றியமையாத கருவியாகும். உலகத்தில் வழங்கி வரும் ஆயிரக்கணக்கான மொழிகளுள் தமிழ் மொழியும் ஒன்றாகும். இம்மொழி தொன்மையும் பெருமையும் வாய்ந்தது. வளமான இலக்கண, இலக்கியங்கள் நிரம்பப் பெற்றது. சொல் வளம் மிக்கது. இம்மொழி இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளமையால் முத்தமிழ் எனப் போற்றப்படுகின்றது.

“யாமறிந்த மொழிகளில் தமிழ் மொழி பேல்

இனிதாவ தெங்கும் காணோம்”

என பாரதியார் தமிழுக்கு இனிமை என்றோர் பெயர் என தமிழைப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார்.

எம்மைப் பெற்றெடுத்த தாய் தன் பாலோடு எமக்கு ஊட்டிய இனிமை குன்றாத மொழி நம் தாய்மொழியாகும். அந்த வகையில் எமது தாய்மொழி தமிழ் மொழி என்று கூறுவதில் பெருமையடைகின்றோம். காரணம் தமிழ் மொழி கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்திற்கு முன்தோன்றிய மூத்த மொழி என்றும் இனிமை குன்றாத மொழியாகவும் தமிழ் மொழி போற்றப்படுகின்றது.

பண்டைய மன்னர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட தமிழ் சங்கம் வளர்த்த சங்கத் தமிழ், இனிமையான தேன் கூட தெவிட்டு விரும் ஆனால் எமது தமிழ் மொழி தெவிட்டாத தீந்தமிழ் என்றும் வளம் குன்றாத தமிழ் மொழி இன்றும் தனித்துவம் நிறைந்து காணப்படுகின்றது.

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் அந்தத்தமிழ்

இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

என கவிஞர் பாரதிதாசன் கூறினார். தமிழிலுள்ள இலக்கியங்கள் மிகப் பழமை வாய்ந்தன. சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலம் சங்க காலம் ஆகும். சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு என வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத்திற்கு பிற்பட்ட காலத்திலும் இலக்கியங்கள் பல்கிப் பெருகின. தமிழின் வளர்ச்சிக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். காலந்தோறும் தேவைக்கும் குழ்நிலைக்கும் நாட்டு நடப்புக்கும் ஏற்ப பல்வகை இலக்கண, இலக்கியங்கள் மலர்ந்தன. இவை தமிழ் மக்களின் விழுமியங்கள், வாழ்க்கை முறை என்பவற்றைப் படம் பிடித்துக் காட்டின.

எனவே அக்காலம் தொடக்கம் இக்காலம் வரை மூத்த மொழியான நம் தேனினும் இனிய தமிழ் மொழி வளர்ந்துக் கொண்டே வருகிறது.

“ தாயைப் பழித்தவன் உன் தந்தையானாலும்
விடாதே தமிழைப் பழித்தவன் உன்
தாயானாலும் விடாதே”

என்று கூறி அக்காலத்தில் தமிழ் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. பெஸ்கி என்ற இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவ பாதிரியார் ஒருவர் இந்தியாவிற்கு வருகைத் தந்து தமிழில் தேர்ச்சி பெற்று பல நூல்களை இயற்றி வீரமாமுனிவர் என்று போற்றப்பட்டார். இவ்விடயத்திலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது தமிழின் பெருமை இப்பார் முழுவதும் பரவிக்கிடக்கின்றது என்பதாகும்.

ஔவையார், பாரதியார், கம்பர், கண்ணதாசன், பாரதிதாசன், ஆகியோர் தமிழில் பாடிய எத்தனையோ கவிகள் இன்றும் உயிருடன் வலம் வந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஒவ்வொன்றாய் எடுத்துப் படித்துப் பார்த்தால் நமக்கு இவ்வினிய மொழியின் சிறப்பினைக் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எனவே அக்காலம் தொடக்கம் இக்காலம் வரை மூத்தமொழியான நம் தேனினும் இனிய தமிழ் மொழி வளர்ந்துக் கொண்டே வருகிறது. இனிவரும் காலங்களிலும் தமிழ் மொழி வளரும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. எம் தாய் மொழி இன்னும் பல்லாண்டு பலகோடி நூற்றாண்டு வாழ வேண்டும்.

“தமிழென்று சொல்லடா!

தலை நிமிர்ந்து செல்லடா”

பெ. ஜெயந்தி
இரண்டாம் வருடம்
சங்கீதப்பிரிவு

“நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்குமிருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லையாம்..”

என “புதுமைப் பெண்” பாடலில் பாரதியார் பெண்களைப் பற்றி பாடினார். இப்படி எத்தனையோ பாடல்கள், பெண்ணைப்பற்றி, பெண் அடிமைப்பற்றி, பெண் விடுதலைப்பற்றி. இன்றைய உலகில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகராக பல துறைகளிலும் நிமிர்ந்து நிற்கின்றார்கள்.

நம் மலையக மண்ணில் பெண்களின் நிலை மாறியதா?, மாறிக் கொண்டிருக்கின்றதா? மாறுமா? நாட்டின் கண்கள் என்கிறார்கள். கண்களாகத்தான் மதிக்கப்படுகின்றார்களா? என்பதில் ஐயப்பாடு உண்டு.

பண்டைய தமிழ் வரலாற்றையும், பாரதப் பண்பாட்டையும் நன்கு அறிந்திருந்த பாரதி, நாட்டின் ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலைகண்டு முகம் வெதும்பினார். வேதனைப்பட்டார். பெண் விடுதலைக்காக எழுச்சி மிகுந்த பாடல்களைப் பாடினார். பிரித்தானியாவிலிருந்து அழைத்துவரப்பட்ட எமது முதாதையர் உடைமைகளை எடுத்து வந்தார்களோ இல்லையோ குறிப்பாக ஆண்கள் பெண்ணடிமைத் தனத்தை கைவிடாமல் எடுத்து வந்துள்ளார்கள். காலம் காலமாக தமது சேவகர்களாக தமக்கு சேவை செய்பவர்களாக அடிமைகளாக வழிநடத்திய வரலாறே நமக்குண்டு.

பாரதி பெற்று தந்த பெண் விடுதலைக்கு முன்னும் பின்னும் ஒரு வித்தியாசம் தான். முன்னர் பெண்கள் வீட்டுக்குள்ளேயே பூட்டி வைக்கப்பட்டனர். கல்வி கற்கவில்லை, வேலைக்குச் செல்லவில்லை, உரிமைகள் கிடைக்கவில்லை ஆண்களால் அடக்கி ஆளப்பட்டனர். தற்காலத்தில் கல்வி கற்கிறார்கள். வேலைக்குச் செல்கிறார்கள். உரிமைகளும் கிடைத்துவிட்டன. ஆனால் பெண்ணடிமைத்தனம் வேறு விதமாக பரிணாமம் பெற்று விட்டது.

“அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு படிப்பெதற்கு” என்ற சிந்தனை பழங்காலத்தில் நிலவியது.

பட்டங்கள் பல பெற்றாலும் என்னிடம் நீ பணிந்து தான் போக வேண்டும் என்கிறான். இப்போது “சுதந்திர அடிமையாக” வாழ்கிறான் பெண். கல்வி வழங்குவதில் கூட வஞ்சகம் தான் நடக்கிறது. நம் மலையக சிறுமிகளுக்கும், பெண்களுக்கும் ஆரம்ப காலத்தில் கல்வி வழங்கும் பொறுப்பு பெருந்தோட்ட முகாமையாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. கிட்டத்தட்ட 1980ம் ஆண்டு வரை பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகள் தோட்ட முகாமையாளரால் முகாமைத்துவம் செய்யப்பட்டு வந்தன. இதற்காக மானியங்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டன. முகாமையாளர்கள் பாடசாலை வசதிகளை

கல்வி தராதரங்களை உயர்த்துவதில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. நம் மலையகம் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில், கிராமங்களில் கல்வி தரமுயர்த்தப்பட்டன.

மிஷனரிகளால், கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. பின் இலங்கை கல்வியில் முன்னேறிய நாடாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. தேசிய ரீதியில் ஏற்பட்ட மாற்றம் மிக அண்மைக் காலம் வரை பெருந்தோட்ட இந்திய வம்சாவழிகளை சென்றடையவில்லை.

பிரதான கல்வி நீரோட்டத்தில் மலையக பெருந்தோட்ட மக்கள் இணைக்கப்பட்டமையானது 1980 களில் தான். இன்று வரை நம்முடைய கல்வி அடைவில் பல பற்றாக்குறைகள் உள்ளன. இதிலும் பெண்களின் கல்வி அல்லது எழுத்தறிவு வீதம் மிகக் குறைவாகத்தான் காணப்படுகின்றது. இதற்கான காரணங்கள் பல அதில் சில பின்வருமாறு,

போக்குவரத்து வழிகள் காடுகள் நிறைந்ததாக இருப்பது பெருந்தோட்டப் பெண்களின் கல்வி மேலும் வளர தடையாக உள்ளன. பெண்பிள்ளைகள் தூர இடங்களுக்கு அனுப்பி கல்வி வழங்குவதில் பெற்றோர் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. கலாசார கட்டுப்பாடுகள், பெண்கள் வெளியில் சென்று கல்வி கற்பதற்கு தடையாக அமைந்தது.

குறிப்பாக பெண்பிள்ளைகள் பருவடைந்தவுடன் மாதக்கணக்கில் வீட்டிலேயே தடுத்து வைக்கப்படுகின்றனர். அதன் பின் எவரைக் கண்டாலும் அதிகம் கதைக்கக் கூடாது, சிரிக்கக் கூடாது, பாடசாலைக்கு செல்வதும் வருவதும் மட்டுமே. மேலதிக வகுப்புக்களுக்கு கூட அனுப்புவதில்லை. அங்குள்ள ஆண் பிள்ளைகளோடு ஏதேனும் கலந்துரையாடினால். அவள் சரியில்லை, நடத்தை குறைவானவள் என்கின்ற பட்டத்தை கொடுத்து விடுகின்றனர். இவ்வாறே தொடர்ந்து பதினைந்து பதினாறு வயதிலேயே திருமணம் முடித்து வைத்து விடுகின்றனர்.

அவர் பத்தகம் சுமக்கும் வயதில் பிள்ளையை, சுமந்து கொண்டிருப்பாள்....!

குடும்பத்தில் பொருளாதாரப் பிரச்சினை ஏற்படும் போது கூட ஆண் அல்லாத பெண் பிள்ளைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் பெண் பிள்ளைகளுக்கே கல்வி எனும் வாய்ப்பு நிறுத்தப்படுகின்றது. காரணம் ஆண் பிள்ளைகள் வெளியில் ஏதேனும் வேலை செய்து படிப்பதற்கான சதந்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ளதே பெண்கள் தான் கோழைகள் என்ற முத்திரை குத்தி அடைத்து வைக்கப்படுகின்றாள்.

வீடுகளில் யாருக்காவது சுகயீனம் தாய்மார்களின் பிள்ளைப்பேறு விருந்தினர் வருகை, கோவில் திருவிழாக்கள் என்பவற்றின் பொது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கவனிப்பதற்காக பெண் பிள்ளைகள் பாடசாலை செல்வதிலிருந்து தடுக்கப்படுகிறார்கள். வீட்டு வேலைகள் தாயோடு பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தப்படுகின்றாள்.

இவ்வாறான எத்தனையோ பிரச்சினைகள் பெண்களின் கல்விக்குத் தடையாக அமைவது நமது மலையக மண்ணில் அதிகம். ஆனால் இத்தனை தடைகளைக் கடந்து,

தோல்விகளை வெற்றிப்படிகளாக்கி கல்வியில் சிறு முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளார்கள் நம் மலையகப் பெண்கள்.

5ம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில், க.பொ.த சாதாரண தர பரீட்சை, உயர்தர பரீட்சைகளில் பெண்கள் சித்தியடையும் வீதம் அதிகமாகவுள்ளதாக தரவுகள் தெரிவிக்கின்றன. பல்கலைக்கழக வாய்ப்பு, உணர் கல்வி நிறுவனங்களில் பெண்களுக்கான வாய்ப்பானது அதிகரித்து வருகின்றது. எத்தனையோ பெண்கள் தற்போது விரிவுரையாளர்களாக உருவாகியுள்ளனர்.

உதாரணமாக :- கொழும்பு பல்கலைக்கழக முகாமைத்துவப் பீடத் தலைவராக மலையகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி திருமதி.சேனாதிராஜா இருந்து வருகின்றமை மகிழ்ச்சிக்கூறிய செய்தியாகும்.

மலையக இந்திய வம்சாவழிகளக்காகவே உருவாக்கப்பட்ட ஸ்ரீ பாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் உள்ள மொத்த ஆசிரியப் பயிலுனர்களில் ஆண்களை விட இரு மடங்கு பெண் ஆசிரியப் பயிலுநர்களே கல்வி பயில்கின்றனர். இருப்பினும் பெண் பிள்ளைகளுக்கு சமத்துவமான நிலைமை கிகடைத்து விட்டதாக எவரும் திருப்திபட முடியாது. பெருந்தோட்டப் பெண் பிள்ளைகளை இத்தகைய பின்னடைவுகளை நிவர்த்தி செய்யும் பட்சத்தில் நிச்சயம் மலையக சகூகம் தனது வெற்றியை நோக்கிச் செல்லும்.

எத்தனையோ கஸ்டங்களை கடந்து பல போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் கல்வி , தொழில் என்கின்ற ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தி எங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்கின்றோம். பெண்களை அடக்க வருபவரடகளிடமிருந்து முன்னேறி வருகின்றோம். இனியும் முன்னேறுவோம். பெண்களை அடிபணிந்து அராஜகம் செய்பவர்களுக்கு ஒன்று கூறுகின்றேன்.

உடனளவில் ஆண்கள் வலிமையானவர்கள் மனிதளவில் பெண்கள் வலிமையானவர்கள் பெண்களுக்கு காவலாக இருந்தால் அவர்களை கட்டுப்படுத்தாதீர்கள்.

கு.குசுவதனி
தமிழ்ப்பிரிவு
இரண்டாம் வருடம்

நமது மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற போராட்டங்களும் அதன்போது உயிர் தியாகம் செய்த எமது வீர உறவுகளும்.....

1. 1942 இல் முல்லோயா தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த கோவிந்தன்
2. 1942 இல் புப்புரஸ்ஸ கந்தா தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த வேலாயுதம், வீரசாமி ஆகியோர்
3. 1950 மார்ச் 02 ஆம் திகதி டெவன் தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த வைத்திலிங்கம்
4. 1953 இல் என்சாவெல தெபுவான தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த எட்லின் நோனா
5. 1953 இல் நெபொட லேங்டேல் தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த தேவன்
6. 1953 நவம்பரில் கல்தோணி தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த பீ.வெள்ளையன்.
7. 1956 இல் மஸ்கெலியா நல்லதண்ணி தோட்ட போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த காராமலை
8. 1956 மே 08 ஆம் திகதி டயகம தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த அல்விஸ் அப்புஹாமி ஆப்ரஹாம் சிங்கோ
9. 1957 ஜூலை 15 ஆம் திகதி உடபுஸ்ஸல்லாவை போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த எனிக் தோட்டத்தை சேர்ந்த பொன்னையன் மற்றும் கொம்பாடி ஆகியோர்
10. 1958 இல் இரத்தினபுரி ஹேய்ஸ் தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த நடேசன்
11. 1958 மார்ச் 30 ஆம் திகதி பொகவந்தலாவை போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த பிரான்சிஸ் ஐயாவு ஆகியோர்.
12. எட்டியாந்தோட்ட வெற்றிலையூர் பம்பேசும தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த மாமுண்டு
13. 1959 இல் மாத்தளை மாதென்ன தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த கே.முத்துசாமி
14. 1960 இல் ரக்வானை முக்காளந்தேசனை தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த சிதம்பரம்.
15. 1961 நம்பரில் நாவலப்பிட்டி மொண்டிசிரஸ்டோ (லெட்சுமி தோட்டம்) தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த ஆராயி நடேசன், செல்லையா, மாரியப்பன் ஆகியோர்
16. 1964 மே 28ஆம் திகதி மாத்தளை கந்தநுவர தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த அழகர் ரெங்கசாமி ஆகியோர்
17. 1967 நவம்பர் 08 ஆம் திகதி மடுல்கெல சின்ன கிளாப்பொக்கு தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த சோனை
18. 1968 ஓக்டோபர் 27ஆம் திகதி இரத்தினபுரி மயிலிட்டியா தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த சின்னப்பன் அந்தோனிசாமி
19. 1970 செப்டெம்பரில் பதுளை கீனாகொல தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த அழகர்சாமி, ராமையா ஆகியோர்
20. 1970 டிசம்பர் 31 ஆம் திகதி மாத்தளை கருங்காலி தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த பார்வதி கந்தையா ஆறுமுகம் ராமசாமி ஆகியோர்.
21. 1977 மே 11 ஆம் திகதி தலவாக்கலை டெவன் தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த சிவனு லட்சுமணன்
22. 1977 இல் கண்டி பள்ளேகல தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த பழனிவேல்

வி.பற்றினா

இரண்டாம் வருடம்

தமிழ்ப்பிரிவு

பெண் என்பவள் கடவுள் படைத்த படைப்புகளில் மிக உன்னதமான படைப்பாகும். பெண் என்னும் சொல் தாய், அக்கா, தங்கை, தோழி, மகள் என்ற பல உருவங்களை பெற்று இருக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் பெண்மை என்ற பதம் அடிமைத்தனம், வீட்டுக்குள்ளே கிடக்கும் விலங்கு என்று வரையறுத்து வைத்திருந்தது எம் முட்டாள் சமுதாயம். ஆனால் அது இப்போது மாறிவிட்டது.

அன்று பாரதியார் கூறிய, “பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள்”, “...அறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண் இளைப்பில்லை” என்ற பெண் விடுதலை கும்பி கவிதை வரிகளை போல் இன்று பெண்கள் எல்லாவற்றிலும் சாதித்து கொண்டிருக்கின்றனர். இன்றைய காலத்தில் பெண்மையை போற்றி மதிக்கும் இடமே உயர்ந்த நிலைக்கு சென்று உள்ளது.

பெண்களின் திறமையை அறிந்தும், ஆரம்பத்தில் அவர்களை பூட்டி வைத்தது சமுதாயம் ஆனால் இன்று எம் பெண்கள் சாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பெண்மைக்கு ஆரம்பத்தில் பெருமை தேடி தந்தவர்கள் கலை படைப்பிலும் பண்பிலும் அன்பிலும் முன்னுதாரணமான ஔவையார், காவற் பெண்டு, நன்முல்லையார், காரைக்காலமையார் போன்றவர்களும் இலக்கியத்தில் கண்ணகி, மண்டோதரி, சீதை என்று பல பெண்கள் பெண்ணிற்கே உரித்தான கற்பை போற்றி வாழ்ந்து பெண்ணின் மகத்துவத்தை எடுத்து காட்டியவர்கள்.

பெண்கள் தற்போது அரசியல், கல்வி, விஞ்ஞானம், அறிவியல், மருத்துவம், தொலை தொடர்பு சாதன பயன்பாடு போன்ற பல்வேறு துறைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றார்கள்.

அந்த வகையில் விளையாட்டு துறையில் இலங்கைக்கு மகுடம் சூட்டிய சுசந்திகா ஜயசிங்க முதல் சானியா மிர்சா, பொது பணி என் பணி என்று வாழ்ந்த அன்னை திரேசா, நாட்டுக்காகவே உழைத்த ஜெயலலிதா, ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க போன்றவர்கள் மங்கைகள் மத்தியில் மறைந்தும் மங்காத நிலவாய் பிரகாசிக்கின்றனர். ஆண்கள் மட்டுமே செய்ய முடியும் என்று பெருமை பேசிய கூட்டத்தினால் கூட செய்ய முடியாத வேலையை இன்று எம் பெண்கள் செய்கின்றார்கள். இதற்கு சான்றே அவனி சதுர்வேதி என்பவர். இந்திய போர் விமானத்தை ஒட்டி சாதனை படைத்தவர். 2018ம் ஆண்டு நாட்டுபுற பாடகி ஷர்த்தா சின்காவுக்கு பத்ம விபூஷன் என்ற பட்டமும் இதை தவிர சினிமா துறைகளில் சங்கீத துறை போன்றவற்றில் சாதனை பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு ஒரு புறம் வளர்ந்து சென்றாலும், இன்னும் பின் தங்கிய சமுதாயத்தில் பல பெண்கள் துன்பங்களுக்கும் வன்முறைகளுக்கும் உள்ளாகின்றனர். அதில் நம் மலையக பெண்கள் அடிமைத்தனத்தில் சிக்கி தவிக்கின்றனர். சமுதாயத்தில் எங்கு சென்றாலும் பெண்களின் இராச்சியம் இருந்த போதிலும், அவர்களுக்கு இம்சைகளும் வன்முறைகளும்

அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு தடையாக அமைகின்றது. இதனை தடுக்க பெண்களே உரிமைக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் தாமே குரல் கொடுக்க வேண்டும். தற்காலத்தில் தொழில் செய்கின்றவர்களில் பெண்களின் வீதமே அதிகமாக காணப்படுகின்றது.

அந்த வகையில் மலையகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பெண்களே அதிகமாக தொழில் புரிகின்றனர். அது மட்டுமன்றி ஆசிரிய சேவையில் பெண் ஆசிரியர்கள் அதிகமாக சேவையாற்றுகின்றனர். இவ்வாறு பல்வேறு துறைகளிலும் பெண்ணின் ஆதிக்கம் உயர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. மண்ணிலிருந்து விண்ணிலுக்கும் வரை ஆட்சி செய்வது பெண்ணே. இதுவே பெண்ணின் மகத்துவம். இவ்வாறு முயற்சி செய்து முன்னேறி சென்றாலும் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிடுகின்றது. இப்பிரச்சினையிலிருந்து பெண்களை பாதுகாப்பதற்கு மகளீர் குழுக்கள், பெண்கள் மற்றும் பெண் விவகார அமைச்சு போன்றன விழிப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றன.

மேலும் பெண்ணின் மகத்துவத்தை பறைசாற்று முகமாக, இந்நாட்டை பாதுகாக்கும் பொலிஸ் , இராணுவம் போன்ற துறைகளில் அதிகாரமிக்கவராக பெண்களும் திகழ்கின்றனர். நீதிக்கு நியாயமான தீர்மானத்தை வழங்குவது பெண்ணே என்பதற்கு நீதி தேவதை என்பது சான்று. எல்லோராலும் தெய்வம் என்று போற்றப்படுவதும் பெண்ணே. இதை விட பெண்களின் மகத்துவம் பல்வேறு வகையில் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஆணுக்கு நிகராக பெண்கள் இருப்பார்கள் என்பது பாராட்டத்தக்கது. பெண்ணால் சாதிக்க முடியாதது ஒன்றும் இல்லை. பாரதி கண்ட புதுமை பெண்ணாக வீறு நடை போட்டு பெண்ணின் மகத்துவத்தை எல்லா இடமும் நிலைநிறுத்த வேண்டும்.

“ஓய்வு காலம் என்றில்லை பெண்மைக்கு
 ஓய்வுதியம் தேவையில்லை ! ஒளிர்ந்து வரும்
 சூரியக் குடும்பம் ஓய்வெடுக்க நின்று விட்டால்
 உலகில் உயிர் வாழ வழி இல்லை
 அடுக்கரையில் ஓரிடமாய் நின்றபடி
 அன்புக் கொண்ட குடும்பத்தாரை - ஆற்றலினால்
 வைக்கும் ஆதவனின் அம்சம் - பெண்”

ரா.பிரசாந்தினி
 இரண்டாம் வருடம்
 தமிழ்ப்பிரிவு

“இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடியாகும்” என்ற கூற்றிற்கு இனங்க தமிழில் எழுந்த அற்புதமான இலக்கியங்களில் ஒன்றாக நாம் திருக்குறளை குறிப்பிடலாம். “அணுவைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகுத்தி குறுகத்தறித்தக் குறள்” என்று ஓளவையார் சிறப்பித்துக் கூறும் அளவிற்கு சிறப்பு பொருந்திய இலக்கியமாக திருக்குறள் விளங்குகின்றது. அந்த வகையில் திருக்குறளிலுள்ள அதிசயங்களை நோக்குவோமாயின்,

திருக்குறள் ஓர் அற்புதமான படைப்பு. குறிப்பாக ஏழு என்ற எண்ணுக்கும் குறளுக்கும் உள்ள தொடர்பு மிகுந்த வியப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. உலகிலுள்ள அனைவரின் பிறந்த ஆண்டு எது என்று திருக்குறளில் கணக்கிட்டு அறியக்கூடிய கணக்கீடு மிகச் சிறந்ததாக உள்ளடக்கியுள்ளது. உலகிலுள்ள எந்த இலக்கியப்படைப்பிலும் இதுபோன்ற கணக்குக்கும் மொழிக்கும் இம்மாதிரியான வியத்தகு தொடர்பு இருந்ததில்லை.

கணிதமும் மொழியும் இருகண்கள் என்று 392 ஆவது குறளில் குறிப்பிடுகிறார் திருவள்ளுவர். ஏழு என்ற எண்ணுக்கும் திருக்குறளுக்கும் உள்ள தொடர்பு மிகுந்த வியப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. திருவள்ளுவர் என்ற பெயரில் ஏழு எழுத்துக்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு குறளிலும் ஏழு சீர்கள் உள்ளன. திருக்குறளில் 133 அதிகாரங்கள் உள்ளன. அந்த இலக்கங்களின் கூட்டுத் தொகை ஏழாகும். திருவள்ளுவர் என்ற சொல்லில் வரக்கூடிய எழுத்துக்கள் ஏழு. அது ஏழால் வகுக்கப்படும் எண்ணாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு குறளிலும் வரக்கூடிய சீர்களின் எண்ணிக்கை ஏழு. அதுவும் ஏழால் வகுபடக்கூடிய எண்ணாக இருக்கின்றது.

திருக்குறளிலுள்ள 1330 குறள்களும் 133 அதிகாரங்களும் ஏழால் வகுபடக்கூடிய எண்ணாக உள்ளது. “எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு” என்ற 392 ஆவது குறள் மொழிக்கும் கணிதத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இக்குறளும் ஏழால் வகுபடக்கூடிய எண்களில் உள்ள 190 குறள்கள் அனைத்தும் உலகம் முழுவதிலுள்ள மனிதர்களின் வாழ்வியல் நியதிகளை கூறபவையாகவே உள்ளன. இவ்வாறு ஏழால் வகுபடக்கூடிய 190 குறள்களின் எண்கள் 7, 14, 21..... 1330 ஆகிய அனைத்தையும் கூட்டினால் வரக்கூடிய 127015 என்ற எண்ணும் ஏழால் வகுபடக்கூடிய என்பது மிகவும் வியப்புக்குரிய ஒன்று.

எல்லாவற்றிலும் மேலாக உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரின் பிறந்த ஆண்டையும் மிகச் சரியாகக் கூறக்கூடிய கணக்கீடும் திருக்குறளில் உள்ளது. இது அனைவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தும், பல ஆய்வுகளுக்குத் தூண்டு கோலாகவும் அமைகிறது. ஒருவர் பிறந்த ஆண்டை பள்ளிச் சான்றிதழில் அல்லது ஜாதகத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாமே என்று சிலர் எண்ணுவர். ஆனால் அதைவிட சுலபமான வழி திருக்குறளில் இருக்கிறது.

ஒருவர் ஜனவரி முதல் நாளில் எத்தனை வயதைப் பூர்த்தி செய்திருக்கின்றாரோ அந்த எண்ணை குறள்களின் எண்ணிக்கையான 1330 குறளிலிருந்து கழித்து விட வேண்டும். அவ்வாறு கிடைக்கும் எண்ணோடு 686 என்ற வியத்தகு எண்ணையும் அத்துடன் இரண்டையும் கூட்ட வேண்டும். கூட்டினால் கிடைக்கும் எந்தான் அவருடைய பிறந்த

ஆண்டு ஆகும். இவ்வாறு உலகிலுள்ள ஒவ்வொருவரின் பிறந்த ஆண்டையும் திருக்குறளிலிருந்து கணக்கிட்டு அறிய உலகப் பொது மறையான திருக்குறள் உதவுகிறது. ஓர் எண் 2,3,4,5,6,8,9,11 என்ற எண்களால் வகுபடுமா என்று கண்டறியும் முறைகள் கணிதப்புத்தகங்களில் இடம் பெற்றிருப்பது போல ஏழால் வகுபடுமா என்று கண்டறியும் இந்த எளிமையான முறையும் கணித புத்தகங்களில் இடம்பெற வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

“கற்றுக் கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால் தக்கது அறிவதாம் தூது” என்பது 686 ஆவது குறள். கணிதத்திற்கும் திருக்குறளுக்கும் உள்ள தொடர்பினை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. திருக்குறளில் ஏழு என்ற எண்ணை போல மூன்று, நான்கு, ஒன்பது, பத்து ஆகிய எண்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மேலும் திருக்குறளில் ஒரே பெயரில் அமைந்த இரண்டு அதிகாரங்களாக குறிப்பறிதல் காணப்படுகின்றது. (பொருட்பால் 71 ஆவது அதிகாரம் , காமத்துப்பால் 110 ஆவது அதிகாரம் ஆகியவற்றை குறிப்பிடலாம்.)

திருக்குறளில் 120 மேற்பட்ட உவமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. திருக்குறளில் “தமிழ், கடவுள்” ஆகிய இரு சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை. திருக்குறள் “அகரத்தில் தொடங்கி னகரத்தில் முடிகின்றது. திருக்குறளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இருமலர் “அனிச்சம், குவளை, ஒரே பழம் நெருஞ்சிப்பழம். ஒரே விதை குன்றிமணி. பயன்படுத்தப்படாத ஓர் உயிர் எழுத்து “ஓள்”. இடம் பெறும் இருமலர் பனை, மூங்கில் ஆகும். “னி” என்ற எழுத்து 1705 தடவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறளில் ஒரு முறை மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்ட இரு எழுத்து “ளீ, ங, ஆகும். பற்று என்ற சொல் ஆறு முறை ஒரே குறளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குறளில் கோடி என்ற சொல் ஏழு இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. எழுபதுகோடி என்ற சொல் ஒரே ஒரு குறளில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஏழு என்ற சொல் எட்டு குறட்பாக்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு” என வள்ளுவனை பாரதியார் போற்றும் அளவிற்கு பல்வேறு அதிசய அம்சங்களை உள்ளடக்கிய இலக்கியமாக திருக்குறள் விளங்குகின்றது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

“இறைவன் மனிதனுக்கு சொன்னது கீதை
மனிதன் இறைவனுக்குச் சொன்னது திருவாசகம்
மனிதன் மனிதனுக்குச் சொன்னது “திருக்குறள்”

ம.இந்திரலாவண்யா
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

1. நானே பெரியவன், நானே சிறந்தவன் என்ற அகந்தையை விடுங்கள்
2. அரங்கமில்லாமலும் பின் விளைவு அறியாமலும் அக்கம், பக்கம் பார்க்காமலும் பேசி கொண்டிருப்பதை விடுங்கள்.
3. எந்த பிரச்சினையையும் நாசுக்காக கையாளுங்கள்
4. பெருந்தன்மையுடன் விட்டுக்கொடுங்கள்
5. சில நேரங்களில் சில சங்கடங்களை சகித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்பதை உணருங்கள்.
6. நீங்கள் சொன்னதே சரி, செய்வதே சரி என வாதிடாதீர்கள்
7. தாழ்வு மனப்பாங்கை விட்டொழியுங்கள்.
8. எது உண்மை எது பொய் என விசாரித்தறியாமல் கேட்டதை அங்கே இங்கே சொல்வதை விட்டு விடுங்கள்.
9. அளவிற்கு அதிகமாய் ஆசைப்படாதீர்கள்.
10. உங்கள் கருத்துக்களில் உடும்பு பிடியாய் இருக்காதீர்கள், விட்டுக் கொடுங்கள்.
11. மற்றவர்களின் கருத்து, செயல்களை தவறாக புரிந்து கொள்ளாதீர்கள்.
12. ஏனையோருக்கு மரியாதை காட்டினிய இதமான சொற்களைப் பயன்படுத்துங்கள்.
13. எல்லோருக்கும் எல்லா விடயங்களையும் சொல்லாதீர்கள்.
14. கேள்விடும் சகல விடயங்களையும் நம்பி விடாதீர்கள் ஆராய்ந்து பாருங்கள்.
15. அற்ப விசயங்களுக்கு எல்லாம் ஒருவர் மீது ஒருவர் எரிந்து விழாதீர்கள்.
16. ஏனையோருடன் ஆதரவாக பேசுங்கள்.
17. வேலை செய்வதைப் போன்று காட்டாமல், உண்மையாய்ச் செயற்படுங்கள்.
18. உறவினர்களை சந்திக்கும் போது மனம் திறந்து பேசுங்கள்.
19. எப்போதும் சிடு சிடுப்புடன் இருக்காதீர்கள்.
20. ஒரு போதும் மற்றவர்களின் நடவடிக்கைகளை, செயற்பாடுகளை குறை கூறி விமர்சனம் செய்யாதீர்கள்.
21. பிரச்சினைகள் ஏற்படும் போது அடுத்தவர் முதலில் இறங்கி வர வேண்டும் என்று காத்திருக்காமல் நீங்களே பேச்சை தொடங்குங்கள்.

V.லக்சனாமொழி
இரண்டாம் வருடம்
சங்கீதப்பிரிவு

ஓராயிரம் கதைகள் கூறின
ஆயிரம் ஆயிரம் கலாசாரம் கூறின
எண்ணற்ற விழுமியம் தந்தன - எம்
அழிவுறும் கூத்துக்கள்.

அர்ச்சுனன் என்றால் உண்மை
பொன்னர் என்றால் வீரம்
மன்மதன் என்றால் காதல் - என
காவியம் கூறின கூத்துக்கள்.

கண்ணீரில் உண்மை கண்டோம்
நடையில் வீரம் கண்டோம்
பார்வையில் காதல் கண்டோம் - இப்போது
அவை எல்லாம் எங்கே?

கண்ணீரில் கரைந்து போனதா
நடையில் வீழ்ந்து போனதா - இல்லை
பார்வையில் எறிந்து தான் போனதா?
எங்கே எம் கூத்துக்கள்.

கூத்துப்பட்டறைகள் அவலமிடுகின்றன.
எங்கே மானிடா !
கண்ணீரால் ததும்பும் உண்மை - உன்
கண்ணீரால் வற்றி விட்டதா?

கூத்துப்பட்டறைகள் கோசமிடுகின்றன.
எங்கே மானிடா!
நடையால் மிடுக்கிடும் வீரம் - உன்
நடையில் அமிழ்ந்து போனதா?

கூத்துப்பட்டறைகள் புலம்பி கேட்கின்றன
எங்கே மானிடா!
உள்ளம் உருகிடும் காதல் - உன்
கண்ணில் மாயமாய் போனதா?

எம் மக்கள் ஒன்றும்
கண்ணீரில் கரைய மணல்கள் அல்ல
நடையில் வீழ்ந்து போக
சருகுகள் அல்ல

இன்றைய தினம் இழிவாய்
கரைந்து போகட்டும்
நாளைய தினம் இனிதாய்
உதயமாகட்டும்

அவலம் வேண்டாம்
கோசமும் வேண்டாம்
சத்தமும் வேண்டாம்
இனி எல்லாம் யுத்தங்கள் மட்டுமே..

அனுதினம் யுத்தம் புரிவோம்
இனியும் எம் கூத்துக்களை - அழிய
விடமாட்டோம் என...
நானே !முதற்புள்ளியிடுகிறேன் - எம்
கூத்துக்களை உயிர்த்தெழு செய்ய.....!

ச.மாதவிரசாத்
தமிழ்ப்பிரிவு
இரண்டாம் வருடம்.

எழில் கொஞ்சம் இவ்வுலகை படைத்த இறைவன் உயிரினங்களை படைத்து அதில் வாழச் செய்தான். அவ்வாறு அவன் படைத்த உயிரினங்களுள் உயர்ந்ததாகவும் தூய்மையானதாகவும் மேன்மையானதொரு படைப்பாகவும் மனித இனம் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பேரறிவாகிய பகுத்தறிவுடன் படைக்கப்பட்ட மனித இனம் இன்று தன்னுடைய சிந்தனைகளால், செயல் திறன்களால் உலகை வென்று வருவதை நாம் காணலாம். என்றாலும் சில தருணங்களில் மனித நிலையிலிருந்தும் கீழிறங்கி மிக மோசமாக நடந்துக் கொள்வதையும் நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மனித இனம் மனிதத்துவத்தோடு வாழ வேண்டும் என்றால், தம் நிலையை மேலும் உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றால், மனித உறுப்புகளில் மிக முக்கியமான உறுப்புக்கள் இரண்டை பேண வேண்டியது அவசியமாகின்றது. அவை தான் இரு தசைத்துண்டங்களாக இருந்துக் கொண்டு எம்மை ஆட்டிப்படைக்கின்ற இதயமும், நாவும் ஆகும். எப்படியும் வாழலாம் என்றிருப்போருக்கு இப்படிதான் வாழ வேண்டும். என்று வழிகாட்டுகின்ற சமயங்களும் பக்தி நூல்களும் இதயத்தையும் நாவையும் பற்றி பேசிக் கொண்டுதானிருக்கின்றன.

புலன் உறுப்புகளில் நாவைத் தவிர மற்றவை யாவும் குறிப்பிட்ட எல்லையில் நின்று விடுகின்றன. ஆனால் நாவு கட்டுப்படாது அது எதையும் பேசும், எப்படியும் பேசும் எங்கேயும் பேசும் ஆகவே அதற்கு கட்டுப்பாடு தேவை.

“யாகா வார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. மற்றும் அறிந்த முன்னோர்கள் அருளிச் சென்றவை யாவும், ஏட்டை நிரப்புவதற்காக மட்டுமல்ல எடுத்து நடக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் தான் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

சமூகத்தில் வாழும் ஒரு மனிதனின் இதயம் புனிதமான சிந்தனைகளை வளர்க்கின்ற போதும் அவன் பேச்சு சீர்குலைந்த சமூதாயத்தையே திருத்தியமைத்து விடுகின்றது. இந்த இடத்தில் பேச்சு ஒரு செல்வமாகவும் பேசியவன் சிறந்த மனிதனாகவும் பிரதிபலிப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

“காலை விடிந்து எழுந்து மாலையாகவும் வரை எவரை பற்றியும் சிறிதளவேனும் தப்பான தவறான அபிப்பிராயம் உன் மனப்பரப்பில் ஏற்படாமல் உன்னால் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியுமானால் முயன்று செய்து முடி” என்பதாக தனது சமூகத்திற்கு சவால் விட்டிருக்கின்றார்கள். அந்தளவிற்கு நாவும் இதயமும் மனிதனை ஆட்டிப்படைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இதயம் நினைத்த ஒன்றை உடனே பேசக் கூடியது நா எத்தகைய சிரமும் இல்லாமல் அது இயங்க ஆரம்பித்து விடும். நல்ல விடயத்தில் சில நேரம் அது பொறுமை காட்டினாலும் தீய காரியங்களில் அது சிறிதும் தயங்காது. மற்றவர்களின் மர்மங்களை சந்தித்து கொண்டு வந்து விடும். நாவு பொய் உரைப்பதிலும் புறம் சொல்வதிலும் பெரும் இன்பம் காணுகின்றது. பாம்புக்கு இருப்பது போல் மனிதனுக்கு இரண்டு நாவுகள் கிடையாது. ஆனாலும் சில வேளைகளில் இரட்டை நாக்கு செய்யும் வேலைகளை செய்து விடுகின்றது. ஒருவனுடைய சொல்வண்மையால் ஒருவன் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகின்றான் என்பது பற்றி அவனுடைய இதயமும் ஒரு கணம் சிந்திப்பதில்லை. எனவே சமூகப் பிராணியாக மற்றவருடன் இணைந்து வாழும் எம்மால் மற்றவர் புண்படாதவாறு நடந்துக் கொள்ளவும் தெரிந்துக் கொள்வதும் அவசியமாகும்.

அதன் முதற்கட்டமாக நாவையும் இதயத்தையும் பேண வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

எங்களுடைய இதயக் கமலங்களை விரித்து விசாலமாக்கி எம் காரியங்களை எளிதாக்கிக் கொள்ள எம் நாவை பேணிப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இன்றே முயல்வோம்.

ம.விஜிதா
இரண்டாம் வருடம்
சங்கீதப்பிரிவு

கடல் கடந்து வந்த சனம்
காடு வெட்ட புறப்பட்டோம்
சொந்தம் விட்டு வந்தீங்க
விந்தை பல செய்து விட்டோம்...!
பசிதூக்கம் மறைத்து வைத்தோம்
பரம்பரையும் வளர்த்து விட்டோம்
பார்த்த வேலைக்கினும்
கூலி மட்டும் கூடவில்லை....!

உச்சந்தலை வரையேறி
உதிரத்தை உறியுமந்த
அட்டை அதுபோல - அதிகாரி
அவனுமிங்கே
அடிமை வாழ்வளித்து
கொடுமை செய்கின்றான்
உரிமை கோருமென்
உணர்நரம்பு அறுத்தெரிந்து
கட்டை கால் கிழிக்க
கடுஞ்சொல் மனம் வலிக்க
கைப்பிரம்பும் தோலுரிக்க
கண்ணீரில் வர நீரில்லை...
பட்ட பாடமெல்லாம்
பசுமை காட்சி தருகின்றது.
பாவியர் நாம் இன்றும்
பாவமாய் வாழ்கின்றோம்.

பணமரம் நட்டுவிட்டோம் - பருகும்
பாணச் செடி வடிவில்
நாட்டு வளம் பெருக்கி விட்டோம் - நாமே
முதுகெழும்பென்னும் பேர் வடிவில்...
கூடை மாட்டி கொழுந்தெடுத்து
கூன் விழுந்து போனவளிங்கு
தலையில் நாட்டு கணம் சுமத்தும் - பாரீர்
தலைகணமோ மாறியாள்....!
நித்திரைக்கு நிழலாக
நீண்ட இரயிலொன்று
சில்லின்றி கட்டிதந்தான்
சிறு ஜன்னல் ஒன்றோடு
நீண்ட தூரம் ஓடிவிட்டோம்
மலைத்தே போய்விட்டோம் - இன்னும்
மாறாத லயம் கண்டு.....!!!

J.ஹரிப்பிரியா
இரண்டாம் வருடம்
ஆரம்பப்பிரிவு

வழிந்து ஓடிக்கொண்டிருந்த நீர் குடத்தினை சட்டென்று எடுக்க ஓடிய அம்முவின் வேலை பம்பரமாய் சுழன்று ஓடியது. அந்த அழகிய குளிர்ந்த காலை வேளையிலும் அவளது முகத்தில் முத்துக்களாய் வேர்வைத்துளிகள் கதை பேசி சென்று மறைந்தன. அம்முவின் பார்வை மீண்டும் அடுப்பை நோக்கி சென்றது. தன் பதினான்கு வயதிலும் சிறகடித்துப் பறக்கும் பட்டாம் பூச்சியாய் இருக்காது அம்மு சிறகொடிந்த புழுவாக துடிக்கின்றாள்.

அம்முவின் மனம் எப்போதுமே ஆனந்தத்தில் மூழ்கியதில்லை. மாறாக அலைகடலென துன்பம் அவளை அடுத்தடுத்து தாக்கியது. குடியிலேயே நீராடிக் கொண்டிருக்கும் தந்தைக்கு மகளாய், தனது இரு தங்கைகளுக்கும் ஈடு இணையில்லாத தாயாய், அக்கம் பக்கத்திலேயே வாழ்வோருக்கும் அனுதாப கடலாய், கள்ளப் பார்வை பார்க்கும் காபுகர்களின் கண்களுக்கு “சிறுமி” என்ற பெயரை நீக்கியவளாய் வாழ்ந்து வருபவள்.

வெளிநாட்டு பணமோகம் யாரை விட்டு வைத்தது? அவை அம்முவின் தாயையும் வேகமாக அழைத்து சென்றது. சவுதி நாட்டுக்கு தாய் செல்ல வேண்டிய கட்டாய நிலை தோன்றியது. எறும்புகளும் தோற்று விடும். அவளது சுறு சுறுப்பையும் தாய்மை உள்ளத்தையும் பார்த்து “அம்மு.... அம்மு.... எங்க தேத்தண்ணி கொண்டு வா கொடல எறிஞ்சிகிட்டு வருது வா ... வா..... டக்குனு” அலறும் தந்தையின் வார்த்தைகளுக்கு செவிசாய்த்து தேனீரை ஊற்றி குடித்து விட்டு தனது மேற்சட்டையை எடுத்தணிந்து சிட்டாய் பறக்கின்றான். மூர்த்தி கண்ணிமைக்கும் நொடியில் ஓடும் இவளது அடுத்த வேலை தங்கைகளை பாடசாலைக்கு அழைத்து செல்வதும் தானும் செல்வதும் “எழும்புங்க... எழும்புங்க ... பூஜா ... ரம்யா ... வாங்க மொகத்த கழுவுங்க ... சாப்புடுங்க ... எடுங்க புத்தகத்த...” என வார்த்தைகளை அடுக்கி மாலையாய் கோர்த்துக் கொண்டே இருந்தாள்.... அம்மு தந்தை வீட்டைக் கவனித்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் ஏதோ மனைவி அனுப்பும் பணத்தில் நண்பர்களையும் தன்னையும் மதுவில் நீராட்டி மீதப்பட்டதில் உலை கொதிக்கும்....

அம்மு கல்வியில் ஆர்வமில்லை என்பதை விட அவளுக்கு சரியான சந்தர்ப்பமும் கவனிப்பும் கிடைப்பதில்லை என்றே கூற வேண்டும். பூஜாவும் படிப்பில் அதிக அக்கறை செலுத்த மாட்டாள்... கல்வியெனும் சுகம் அம்முவிற்கும், பூஜாவிற்கும் வெகுதொலைவில் இருந்தது. ஆனால் ரம்யாவோ ஆற்றல் மிக்கவள். வகுப்பில் சில நேரம் ஆசியவர்களே இவளது திறமையைக் கண்டு வியந்து போய்விடுவர். எல்லா பரீட்சையிலும் நல்ல புள்ளிகள். புலமை பரிசில் பரீட்சையில் தனது மதிப்பெண்ணை அதிகரிக்க கஸ்டத்தையும் இஷ்டத்தையும் இஷ்டமாகக் கொண்டு கண் விழித்துப் படிக்கின்றாள். “அம்மு அக்கா... நா..... படிச்சி.... பாருங்க இந்த ஊருக்கே நல்ல டொக்டரா வரப் போறான்... என்ற ரம்யாவின் வாக்கு பலிப்பதற்கு சில காலமே...

“ வெளில எதுக்கு பூஜா நிக்ரூ வா உள்ளுக்கு ரம்யாவையும் கூட்டி வா சாபுட “கனிந்த குரலில் தாயை மிஞ்சும் அம்மு அன்னமிட்டு அரவணைக்கின்றாள். ஊரைச் சுற்றும் தன் தந்தையை..” வெட்டி கதையை பேசிகிட்டு சேர்ந்து நல்லா குடிச்சிப்புட்டு வருவாரு இதோ

வந்திட்டாரு.. ஆயிசு நூறு சாப்பாடு போட்டுக்குடு” என்று பூஜா அம்முவிடம் சலித்துக்கொண்டே கூறிவிட்டு இடத்தை விட்டு நகர்ந்தாள். இருப்பதை நன்றாக சாப்பிட்டுவிட்டு கட்டிலில் சரிந்தான் மூர்த்தி. காலையிலும் மாலையிலும் தனியொருத்தி தனது வயதுக்கு மீறியவளாள் உடம்பை வருத்தி உருகி வருகின்றாள். “ எந்த ஓதவியும் இல்லாம கஸ்ட்படுற ஓ நிலம் ஊர்ல ஓலகத்துல யாருக்கும் வரக்கூடாது அம்மு” என்று எதிர் வீட்டு பாட்டியின் இதமான வார்த்தைகள் அவளை கொஞ்சம் தேற்றும் குடிகார அப்பாவிற் கு பிள்ளைகளின் குறை எதுவும் தெரியாவிட்டாலும் அவனுக்கு எவ்வித குறையுமில்லை. “ பொண்டாட்டி காச அனுப்புரா குடியும் குடித்ததுமாக இருக்கே” என்று மூர்த்தியின் அசத்தும் பேச்சு தனி கலைக்கட்டும்.

பெற்ற மனம் பித்து என்பதைப் போல உருகும் தாய் கிழமைக்கு ஒரு தடவை தன் மகளுடன் பேசிவிடுவாள். ஒவ்வொரு கிழமையும் அழுகையும் கண்ணீருமே கடல் கடந்து எதிரொலிக்கும் “அஞ்சு பொண்ண பெத்தெடுத்தா அரசன் கூட ஆண்டியாம்” இங்கு மூன்று பெண்கள் இக்காலத்திலே சொல்லவா வேண்டும். அம்முவும் பூஜாவும் வீட்டில் இருக்கும் நேரம் அதிகம். இவர்களுக்குள் ஆயிரம் கதைகள், விளையாட்டுக்கள் பரிசமித்துச் செல்லும் அத்தனை சமைகளிலும் இதுவேயர் மகிழ்ச்சிதான் அம்முவிற் கு

வீட்டை கவனித்து தங்கையை கவனித்து இடையிடையே தந்தையின் திட்டலுக்கும் ஆளாகுவாள் அம்மு. சிறுசுகள் செய்யும் குற்றத்திக்கும் இவள்தான் அழுவாள். சிறுசுகள் செய்யும் காய்ச்சல் என்றாலும் இவளது கால்கள் நடமாடிய வண்ணமே இருக்க வேண்டும். அம்மாவின் அரவணைப்பில் இருந்து அப்பாவி குழந்தைகள் தவிக்கின்றன. “அக்கா எப்ப அம்மா வரும்.. வரச்சொல்லுவே” என ஏங்கும் குழந்தைகளுக்கு தினம் ஒரு கதை கூறி முடிப்பாள் “ நான் ஒரு நல்ல வீட்டுல் பொறந்திருக்க கூடாதா ஏ கடவுளே என்னைய இப்படி சோதிக்கிற...” என்று அனுதினமும் புழுங்கும் அம்முவின் விடியலானது ஒவ்வொரு நாளாய் ஒவ்வொரு மாதமாய் கடந்து கொண்டிருந்தது.

பசுமையான பசுளையாக அம்மு அந்த குடும்பத்தையே வயதையும் மீறி செழிக்க வைத்தாள்... இவளாள் என்ன செய்ய முடியும் வீட்டையும் தங்கையையும் கோழி தன் குஞ்சுகளை எவ்வாறு பருந்திடமிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளுமோ அவ்வாறு எத்தனை நாட்கள் பாதுகாக்க முடியும்.

“காலம் கலிகாலம்டா ஊரெங்கும் நடக்குது கோலம்” என்று அடுத்த வீட்டுப்பாட்டி தலையில் அடித்துக் கொண்டு கூறுவாள்.. “மூனு சிறுசுகளும் பச்ச கிளிமாதிரி இருக்குகளே... இவனும் குடிகாரனா இருக்கான் எப்புடிதா புள்ளைகள் கர சேக்க போறானோ? என்று அடிக்கடி புலம்பித் தவிப்பாள்..

இப்படியே இருக்கையில் ஒரு நாள் புலமை பரிசில் பரீட்சை முடிந்து மாலை வீடு திரும்பும் போது வானம் பூமியோடு பெரும் போர் புரிந்துக் கொண்டிருந்தது. பல்லாயிரக்கணக்காக தோட்டாக்கள் மண்ணை பதம் பார்த்து வடிந்தன. இடியொலி அன்று மட்டும் மங்கள இசையாக கேட்கவில்லை. மாறாக மரண ஓலமாக கேட்டுக்கொண்டிருப்பது ஊர் மக்களுக்கு தெரியாது இருந்திருக்கக் கூடும் எட்டுத்திக்கும் எதிரொலிக்கும் அழகுரல் லயம் -பதினைந்தாவது சிறப்பிதழ்

காற்றெங்கும் பரவியது. ஆனால்.... ஆனால்.... யார் காதுகளுக்கு அவை சென்றடையவில்லை. அந்த சம்பவம் கொடூர சம்பவம் நடந்திருக்காவிட்டால். இரண்டு காழகர்கள் அந்த ரம்யாப் பூவினை நிறமில்லாத மணமில்லாத பூவாக உதிரச் செய்யாமல் இருந்திருப்பார்களே என்ன கொடுமை அது நடந்தாகி விட்டது.

நேரமாகியும் வீட்டிற்கு வராத மகளை தேட தந்தை மனம் துடிக்கவில்லை. அவன் அருந்திய மது தள்ளாட மட்டுமே செய்தது அம்மு அழுது புரண்டு ஆட்களோடு திரண்டு தேடிச் சென்றாள். அதோ ரம்யாவின் புத்தங்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. “புள்ளி மான் துள்ளி வராமல் துவண்டு கிடந்தது “ரம்யா என்னாடி ஆச்சு...” எழுந்திரு என்ற அம்முவின் அழுகுரலுக்கு எழுந்து அந்த பைத்தியப்பெண் நிலத்தில் உதிரந்த பூவாக வாடிக்கிடக்கின்றாள்.

துடிக்கின்றாள், அம்மு வடிக்கின்றாள் கண்ணீர் மழை. இந்த ரம்யாவைப் போல எத்தனையோ ரம்யாக்கள் கொடூர உலகின் மனமில்லாத மனிதர்கள் கைகளில் சிக்கி தனது உயிரையும் எதிர்காலத்தையும் பறிகொடுத்து வருகின்றார்கள். வயது வேறுபாடு மட்டுமன்றி மனித குண மரபையே மண்ணாக்கி விடுவதில் எத்தனை ஆனந்தம் இவர்களுக்கு சட்டத்தின் ஓட்டைகளால் திருட்டு எலிகளைப் போல பாயும் இவர்களுக்கு என்ன தண்டனை வழங்குவது.

கனவு கண்டும் வாழ வைக்காத இந்த உலகம் நாளுக்கு நாள் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் பல பிரச்சினைகளை காவு வாங்குகின்றது. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் அற்ற உலகை இனியாவது படைப்போமே கல்லறையில் ரம்யா காலடிகளுக்கு வைக்கும் மலர்கள் எல்லாக் குழந்தைகளின் பாதுகாப்பினையும் உறுதிபடுத்தட்டுமே.

“ மனமே மாறிவிடு மழலைகளை வாழ வழி விடு”

கி.பங்கயர் செல்வி
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழியைப்
போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்”

என்கிறார் பாரதி,

தமிழ் மொழி மிக நீண்ட நெடிய வரலாற்றைக் கொண்டது. உலகில் பல மொழிகள் தோன்றி மறைந்தொழிந்தன. அவற்றுள் ஒரு சில மொழிகள் மட்டுமே இன்னும் அழியாமல் நிலைப்பெற்றுள்ளன. அவ்வாறு நிலைப்பெற்ற மொழிகளிலும் சில பேச்சு வழக்கு இழந்து வெறும் இலக்கிய மொழியாக மட்டுமே காணப்படுகின்றது.

எனினும் மிக பழங்காலத்திலே தோன்றி செல்வாக்குடன் வளர்ந்து இன்றளவும் வாழ்ந்து விளங்குகின்ற மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் ஒன்றாகும். பழமைக்கும் பழமையாய் இலக்கிய வளமுடையதாய் நிற்பதோடு புதுமைக்கும், புதுமையாய் கருத்துச் செல்வம் நிறைந்ததாய் என்றும் இளமைப் பொலிவுடன் எமது தமிழ் மொழி சிறப்புடன் விளங்குகின்றது.

“தமிழ் என்னும் சொல் முதன் முதலில் காணப்பெறும் நூல் தொல்காப்பியமாகும். “தமிழென் கிளவி”, “ செந்தமிழ் நிலத்” போன்ற நூற்பாத்தொடர்களில் இவ்வுண்மையைக் காணலாம். உலகத்தில் ஏறத்தாழ 6800 மொழிகள் இருக்கின்றன. என்றும் அவற்றுள் 2000 மொழிகள் மாத்திரமே தற்போது உள்ளன. என்றும் அறிஞர் கூறுவர். அவற்றுள் இன்றும் இளைமையாக திகழும் பெருமைக்குரியது எமது தாய் மொழியான தமிழ் மொழியாகும்.

இத் தமிழ் மொழியினை செந்தமிழ், பைந்தமிழ், அருந்தமிழ், நறுத்தமிழ், தீந்தமிழ், முத்தமிழ், தெளிதமிழ் , இந்தமிழ் , தென்றமிழ் , நற்றமிழ் , தெய்வத்தமிழ், கன்னித் தமிழ் என பல பெயர் கொண்டு அழைப்பர்.

இயல், இசை, நாடகம் என்றும் முப்பெறும் பகுதிகளைக் கொண்டு முத்தமிழாய் திகழ்கின்றது. ஒரு மொழிக்கு பெருமை சேர்ப்பது அதில் காணப்படும். இலக்கணம், இலக்கியம், சொற்போர்வை என்பனவாகும். மேலும் சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, மணிமேகலை, வலையாபதி, குண்டலகேசி எனும் ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் தமிழுக்கு பெருமை சேர்க்கின்றன. ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் தன் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளக் கருவியாக பயன்படுத்தும் ஊடகம் மொழியாகும்.

“ஆதி சிவன் பெற்று விட்டால் - என்னை
ஆரிய மைந்தன் அகத்தியன் என்றோர்
வைத்தியன் கண்டு மகிழ்ந்தே
நிரை மேவும் இலக்கணம் செய்து கொடுத்தான்”

ஆம் சிவன் திருவட கொடையால் தோன்றியது இத்தித்திக்கும் தமிழ்மொழி. இவற்றோடு தனித்தன்மை, பொதுமைப் பண்பு, நடுநிலைமை, தாய்மை, உயர் சிந்தை, இலக்கிய வளம், பண்பாட்டு வெளிப்பாடு ஆகிய பண்புகள் அனைத்தையும் தன்னகத்தேக் கொண்டு விளங்கும் சிறப்பக் கொண்டது தமிழ் மொழியாகும்.

உலகத்திலேயே ஒரு மொழிக்கென முதன் முதலாக சங்கம் தோன்றியது என்றால் தமிழ்ச் சங்கத்தைக் குறிப்பிடலாம். தமிழ் மொழியின் உயர்வுக்கும் வாழ்வுக்கும் சிறப்புத் தந்த பெருமைக்கு உரியவர்கள் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் ஆவர். இவர்களுடைய காலத்திலே தான் முச்சங்கம் அமைத்து தமிழ் வளர்க்கப்பட்டது. என்றால் மிகையாகாது. மேலும் தமிழினைச் சிறப்பித்தும் தமிழை சீர் செய்யவும் வளர்ப்பதற்கும் பங்காற்றியவர்கள் இம் மூவேந்தர்கள் ஆவர். இவர்கள் தமிழின் இளமையையும் எளிமையையும் உணர்ந்து அறிந்து மேலும் செழிப்புடையதாக்கவும் செம்மைப்படுத்தவும் கற்றிந்த மேதைகளை ஒன்றிணைத்து மொழி ஆய்வு செய்யவும் அரும் பெரும் இலக்கியங்களை உருவாக்கவும் முச்சங்கங்களில் ஒன்றான முதற் சங்கத்தை தோற்று வித்தனர். முதற்சங்கத்தை பாண்டிய மன்னனும் இடைச்சங்கத்தை வெண்டேர்ச் செழியன் எனும் பாண்டிய மன்னனும் கடைச்சங்கத்தை முடத்திமாறன் என்ற பாண்டிய மன்னனும் தோற்றுவித்ததாக அறிஞர் கூறுவர்.

அது மட்டுமல்லாது இன்றும் கூட தமிழை வாழ வைக்க பல சங்கங்களுள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு மும்முரமாக இயங்குவதை தமிழர்களாகிய எங்களால் கண்டு களிக்க முடிகின்றது. இந்த நிலை மேலும் தொடர்ந்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். தமிழை தரணியில் முதல் மொழியாக வாழ வேண்டும்.

கனியிடை ஏறிய சளையும் - முற்றல்

கழியிடை ஏறிய சாறும்

பனிமலர் ஏறிய தேனும் - காய்ச்சப்

பாகிடை ஊறிய ருசியும்

நனிபசு பொலியும் தேனும்

நல்கிய குளிரிளநீரும்

இனியன என்பேன். தமிழை

என்னுயிர் என்பேன்

எனப் தமிழைப் போற்றி பாரதிதாசன் பாடியுள்ளார்.

இத்தகைய சிறப்புக் கொண்ட தமிழை எத்தனையோ ஆன்றோர்களும், அறிஞர்களும் கற்று நானும் ஒரு தமிழன் என காட்டிக் கொள்வதில் மிகவும் பெருமையடைகின்றனர். அவர்களுள் பிற நாட்டவர்களா எல்லிஸ் பிரபு, கால்டுவெல், தத்துவ போதக அடிகளார், சிகன் பால்கு போர் பாரதியார், வீரமாமுனிவர் பிரேஞ்ச் நாட்டவர் ஆல்பர்ட்ட ஸ்வைட்சர், அமெரிக்க அறிஞர் நோம் சொம்ஸ்கி முதலியோரை குறிப்பிடலாம். சிறப்புக்குரிய பாரதிதாசன் மகாகவி பாரதியார் போன்றவர்கள் தமிழின் பெருமையை போற்றியும் கவிகளாக எழுதியும் உள்ளனர் என்பது பெருமைக்குரிய தொன்றாகும்.

மேலும் முற்பட்ட காலங்களில் கம்பன், திருவள்ளுவர், ஓளவையார், ஆறமுகநாவலர், சுவாமி விபுலானந்தர், பாரதி போன்றோர் எம் மொழிக்காக பல சேவைகள் ஆற்றியுள்ளனர். இவர்கள் மறைந்தாலும் அவர்களுடைய சேவைகள் இன்னும் உயிர் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தற்காலத்தில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக் கேற்ப தமிழ் மொழியும் வளர்ச்சிக் கண்டுள்ளது. கணினியின் விசைப்பலகையானது தமிழ் காக்கப்படுவதனைக் காணலாம்.

மேலும் தொலைப்பேசிகளிலும் கூட தமிழில் எடுத்துக் கொண்ட விசைப்பலகையினை காணலாம். பல்வேறுப்பட்ட புத்தக சாலைகள் பல தத்துவ உண்மைகளையும் வாழ்வியலோ தொடர்புப்படுத்தி விழுமிய பண்புகள் நிறைந்த கதைகளையும் தற்போது பாலர் முதல் வயோதிபர் வரை தொழில்நுட்ப வசதியின் மூலம் பல உண்மைத் தகவல்கள் தமிழ் மொழியிலே பெரும்பாண்மையாகப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

கணனி போன்ற தொழில்நுட்ப உபகரணங்களில் தமிழ் மொழி முதன்மையாகக் காணப்படுவதில் அனைவரும் கற்க விரைந்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். “தலையினிழீந்த மயிரனையர் - மாந்தர் தம் நிலையிலிழிந்தக் கடை” எனும் நிலை நீங்கி உயர் இடத்திற்கு வந்து விட்டது. இக்கனி மொழியான தமிழ் மொழி பாரதியின் கனவாய், பிறநாட்டு அறிஞர்களின் சாத்திரங்கள் கூட மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வளர்ச்சிக்கு பச்சை கொடி நாட்டி நிற்கின்றது. இன்று செம்மொழியான தமிழ் மொழியின் சிறப்பு உலகிலே பவனிவருகின்றது.

M.வினோஜா

கர்நாடக சங்கீதப் பிரிவு

இரண்டாம் வருடம்

தமிழ் மொழி வரலாற்றின் அடிப்படையில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமை வாய்ந்த இலக்கிய மரபினை கொண்டதாகவே காணப்படுகின்றது. தமிழ் மொழி தற்போது வழக்கில் இருக்கும் ஒரு சில செம்மொழிகளுள் உயிர்தன்மை உடையது இந்திய செம்மொழி மாநாட்டில் தமிழ் மொழியில் பெருமை உலகம் முழுவதிலும் பேசப்பட்டது.

தமிழ் மொழி இந்திய மொழிகளின் மிக நீண்ட இலக்கிய இலக்கண மரபுகளைக் கொண்டது. தமிழ் இலக்கியங்களில் சில இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமையாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் சடங்குகள் கி.மு 300 ம் ஆண்டைச் சேர்ந்த பிராமிய எழுத்துக்களில் எழுதப் பெற்றவையாகும். இந்தியாவில் கிடைத்துள்ள ஏறத்தாழ 100 000 கல்வெட்டு தொல் எழுத்து பதிவுகளின் 55 000 க்கும் அதிகம் எண்ணிக்கை தமிழில் உள்ளன. பனையோலையில் எழுதப்படும் பாதுகாக்கப்படும் வந்துள்ளன. அவ்வாறு இன்று கிடைக்க கூடிய மிகப் பழமையான ஆக்கம் பண்டைய காலத்தமிழில் இலக்கணத்தை விளக்குவது தொல் காப்பியம் என்பது அறிந்ததே.

மேலும் தமிழ் மொழிக் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தினைச் சேர்ந்த ஒரு மொழியாகும். இக்குடும்பத்தில் அருளா, கைகாடி, பெட்டக் குறும்பா, சோலகா மற்றும் பெயருகுலா என்னும் மொழிகள் அடங்கும். கன்னடம், தெலுங்கு முதலியன இக்குடும்பத்தில் வளர்சியுற்ற மொழிகளாகும். மலையாளத்திற்கும் தமிழுக்குமிடையிலான வேறுபாடுகள் மிகக்குறைவு ஆனால் தெலுங்கு, கன்னடம், முதலிய மொழிகளுக்கு தமிழுக்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் அதிகம். இவ்வேறுபாடுகள் ஒரு குடும்ப மொழிக்கிடையில் நிலவும் அண்மித்த சேய்மை தன்மையைப் பொறுத்த அமையும் என மொழியாய்வாளர் குறிப்பிடுவர்.

தமிழ் என்ற சொல் திராவிட என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல்லின் திரிபு என சிலரும் தமிழ் என்பதை திராவிட என்னும் சமஸ்கிருத சொல்லின் மூலம் என வேறு சிலரும் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு தமிழ் எனும் சொல் பற்றிய கருத்துக்கள் பல நிலைகளில் காணப்படுகின்றன.

இவை தவிர தமிழ் மொழி தனது ஆட்சி அங்கீகாரத்தை இலங்கை, இந்திய மற்றும் வெளி நாடுகளில் நிலை நாட்டி உள்ளது. இந்திய அரசினால் தமிழ் மொழி செம்மொழியாகவும் முதல் இந்திய மொழியாவும் அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளினதும் கூட்ட மொன்றின் போது 2004ம் ஆண்டு ஜூன் 6ம் நாள் அப்போதைய இந்திய குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் அப்துல் கலாமால் இவ்வறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. மேலும் தமிழ் இந்திய மாநிலமான தமிழ் நாட்டின் ஆட்சி மொழியாகும். அத்துடன் இந்திய அரசியலமைப்பின் 8 ஆவது பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 22 மொழிகளுள் ஒன்றாகவும் உள்ளது.

எமது இலங்கையில் 3 ஆட்சி மொழிகளுள் தமிழும் ஒன்றாகும். சிங்கப்பூர் நாட்டிலும் நாடளாவிய மொழிகளில் ஒன்றாக தமிழ் இடம் பெற்றுள்ளது. தென்னாபிரிக்காவிலும் தமிழுக்கு அரசியலமைப்பு அங்கீகாரம் வழங்கியுள்ளது. மலேசியாவிலும் முதல் நான்கு ஆட்சி மொழிகளில் தமிழும் இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றோடு நாடு முழுவதும் 523 தமிழ் தொடக்க பள்ளிகள் அரசு பள்ளிகளாக இயங்குகின்றன.

அண்மைக் காலங்களில் மரபு வழியின் செந்தமிழிற்குரிய துறைகளாக இருந்து வந்த காலப்பகுதிகளிலும் கொடுந்தமிழ் பயன்பாடு அதிகரித்து வருவதைக் காணலாம். கொடுந்தமிழ் என்பது அனைத்து வட்டாரப் பேச்சு தமிழ் வழக்குகளையும் பொதுவாக குறிக்கும் ஒரு சொற் பயன்பாடு ஆகும். தற்காலத்தில் பெரும்பாலாக திரைப்படங்கள் மேடை நாடகம் மற்றும் தொலைக்காட்சி வானொலி முதலியவற்றில் இடம்பெறும் மக்களுக்கான பொழுது போக்கு அம்சங்கள் பலவற்றிலும் கொடுந்தமிழ் பயன்படுவதினைக் காணலாம். கொடுந்தமிழ் என பழங்காலத்தில் வழங்கப்பட்ட பேச்சு வழக்கு மொழி தற்காலத்தில் “கிளைமொழி” என அந்தஸ்த்து அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்று பல நாடுகளிலும் தமிழ் மொழிக்கு சிறந்த இடத்தை வழங்கி இருப்பதானது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். எடுத்துக் காட்டாக தென்னிந்திய மாநிலமான தமிழ் நாட்டின் பெரும்பான்மையினரதும் இலங்கையில் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் வாழும் மக்களினதும் முதல் மொழியாக தமிழ் மொழி விளங்குகின்றது.

எனவே இவ்வாறான ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது தமிழ் மொழி செம்மையான உயிர்ப்புள்ள ஓர் உன்னதமான மொழியாகவே காணப்படுகிறது. என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடுமில்லை. இறவா வரம் பெற்ற தமிழ் மொழி இன்று புகலிட நாடுகளில் வாழும் நமது சகோதரர்கள் தாம் அந்நிய தேசத்தில் அந்நியமான நிலையில் வாழ்ந்தாலும் கூட அவர்களிடையே தனது இன, மத, மொழி, கலாசார உணர்ச்சிகளை வெளிக் கொண்டு வருகின்றார்கள். சஞ்சிகைகள், நாவல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் என பல்வேறுப்பட்ட இலக்கிய முயற்சிகளிலும் ஆக்கங்களை வெளிக்கொண்டு வருவதிலும் புகலிட மக்களே இன்று முன்னணியில் நிற்கின்றனர்.

எனவே இன்று பல நாடுகளிலும் தமிழ் மொழியை வளர்த்து வருகின்ற புகலிட இலக்கிய வாதிகளின் மூலம் எதிர் காலத்தில் மென் மேலும் எழுச்சியுற்ற அழியாத செம்மொழிகளுள் செம்மையான மொழியாக தமிழ் மொழி விளங்குமென்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை.

P.லிந்துஜா
இரண்டாம் வருடம்
ஆரம்பபிரிவு

கள்ளுக்கு பஞ்சமில்லை
 புல்லுக்கு பஞ்சமில்லை - நல்ல
 சொல்லுக்கு பஞ்சமில்லை
 வயிற்றுக்கு நெல்லுண்டு
 வாழ்வதற்கு அதுவே போதும்
 என்றென்றும் எம் வாழ்வில்
 என்றிருக்க வசந்தம் தேடி
 வந்துவிட்டார் நம் மூதாதையர்
 பிழைக்க வந்த ஊரென
 பிரித்து விட்டார் எம்மை
 களைத்து செய்யும் வேலைக்கு
 கால் புண்ணியம் இல்லையடா
 எம் வாழ்வில்

மாத்தியா என்கிறார் ஐயா
 மாஸ்டர் என்கிறார் - நான்
 பணிவானவன் என்று காட்டி
 என்ன பயன்பெற போகிறது
 எம் வாழ்வில்

ஈ.பி.எப் நம்பித்தானே - ஒரு
 பரம்பரையே பிறக்குது
 காப்பு வலையல் சங்கிலி - என்று
 காலம் எல்லாம் வாங்கினாலும்
 ஆசைக்கு ஒரு சில நாள்
 நம் நங்கையரை அலங்கரிக்கும்
 நான்காம் நாள் வட்டிக்கடை
 வாழ்வென்றால் இதுவல்லவோ
 என எண்ணும் நிலை மாறி

உள்ளதையும் இழந்ததுதான்
 நம்மவரின் இக்கரை வாழ்வோ
 போதைக்கு பொலிஸ் ஸ்டேசனில்
 போதாக்க குறைக்கு லயத்துச் சண்டை
 போகுது காலமெல்லாம் கடந்தது
 வந்தது வாழ்வதற்கு என்றால்
 பழமை பேசி பயன் என்ன?

நம்மவரும் நாளோரு மேனியில்
 பொழுதொரு வண்ணமாய்
 கல்வியில் உயர்ந்திடனும்
 கலைகளால் ஓங்கிடனும்

வறுமை எனும் தளை நீங்கி
 நிமிர்ந்து வாழ்வதற்கு
 நமக்குள் வழி உண்டு
 என என்னும் நிலை உருவாக

தூரத்தே ஒளிக்கற்றை தெரிந்திட
 வளமான மலையகமே நீ தொலைவில்
 இல்லையென சங்கே முழங்கு..

ந.கிருபன்
 இரண்டாம் வருடம்
 தமிழ்ப்பிரிவு

கடுமையான
கட்டுப்பாடுகள் - நிறைந்த
கல்லூரி - ஆரம்ப
காலம் அது..
ஹிட்லரின்
அனுபவத்தினை
அதிகாரத்தோடு
அச்சொட்டு- செய்து
அலங்கரித்த
ஜேர்மனியர்கள்
உள்ளதை சொல்ல
சீனியர் இல்லை
நடந்ததை சொல்ல
ஜீனியரும் இல்லை

தவப்படாத
நேர ஒழுங்குகள்
தப்பிக்க முடியாத
நேரத்தியின் ஒழுக்கங்கள்
படுக்கை விரிப்புகளின்
மடிப்புகள் கூட
படிப்பிக்க
பட்டன

முழுமையான
புதுமைகள் - நல்ல
முன்னேற்றத்தை
காண கற்பித்தது
கைக்கடிகாரம்
கையில் இருந்தும்
நேரம் கெட்ட
நேரத்தில்
நாடிய
நினைவில் - இப்பொதும்
மனம் குளிக்கின்றதே....!

இரண்டாம் விசிலில் - பறக்கும்
காற்றை விட - எம்
கால்களுக்கு வேகம் - அதிகம்

வளராத
வேலியில்
வழியிடையே
மாட்டிக் கொண்டது
எல்லாம் - இன்று
வழிகாட்ட
வகுக்கிறது.
காலம்
கடந்த - பார்வையில்
கண்களின் - வழியே
கண்ணீர் துளிகள்
அந்த
நினைவுகள்
அற்புதமானது.....!
பக்கத்து
கட்டிலின்
பாட்டு சத்தங்கள்
பசுமையாய் இருக்கிறது
கைப்பேசி - இல்லாத
கலகலப்புக்கள்
களிப்பினை
காட்டுகிறது.
உணர்வுகளின்
உண்மையான பிரவேசம்
இது தான் - எத்தனை
உயரே சென்றாலும்
உயிரில் - கலந்து
உன்னத தருணங்கள்
இங்கு மட்டும் தான்
கல்லூரி

ரா.கார்த்திகேஷ்
இரண்டாம் வருடம்
ஆரம்பப்பிரிவு

சிந்தனைத்திறன் வளர்ச்சியடைந்த நிழலையில் ஆறரிவு மனிதன் தன் விழுமிய எண்ணங்களை ஏடுகளிலே எழுத்தாணிக் கொண்டு எழுதினான். இம்முயற்சி, உண்மையிலே அறிவுக் கருவூலங்களை நிலைபெறுடையனவாகச் செய்யும் ஆரம்ப முயற்சி. அத்தகைய ஏடுகள் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய ஒரு சிலருக்கே கிடைத்தன. அதனால் மிகச் சிலர் பயனடைய மிகப்பலவர் அறியாமையிருளில் ஆழ்ந்து கிடந்தனர். அந்த அறியாமை இருளை அகற்றும் அற்புத சக்தி வாய்மை ஆதவனாக உதித்தது. அச்சப்பொறி எனலாம். அந்த பொக்கிசங்கள் பெருந்தொகை காகித நூற் பிரதிகளாக வெளிவந்தன. பலரது அறிவுப்பசியைத் தீர்த்தன. அதனால் மனிதனின் அறிவு வேகமாக வளரத் தொடங்கியது. எனவே இன்றைய நாகரிக வளர்ச்சிப் பாதையிலே குறிப்பிடத்தக்கதொரு மைற்கல், அச்சப்பொறி எனின் அது மிகையாகாது.

ஆதியிலே உருவான அச்சப் பொறிகள் காலப்போக்கிலே அதிசயிக்கத்தக்க பலபல மாற்றங்களைப் பெற்றன. விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் நவநவமான உத்திமுறைகள் புகுத்தப்பட்டு நவீன மயப்படுத்தப்பட்டன. இதனால் சில நாட்களிலே ஒரு நூலின் பல்லாயிரக்கணக்கான நூற்பிரதிகளை அச்சிட்டு வெளிக்கொணரக் கூடிய நிலை உருவாகியது. இந்நிலையால் இன்று உலகெங்கினும் ஒரிரு நாளிலே எத்தனை புத்தகங்கள் வெளிவருகின்றன என கணக்கிடுவது இயலாத காரியமாகும். இத்தகைய நவீன அச்சப்பொறிகள் வேகத்தாலும் பல துறைப்பட்ட அறிஞர்களின் படைப்புகளாலும் பல துறை நூல்கள் பல்கிப் பெருகிவிட்டன. இலக்கியத் துறையிலும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் போலப் பலபல நூல்கள் வெளிவருகின்றன. அவ்வாறு வருவனவெல்லாம் உண்மையான இலக்கியங்களா என ஐயங்கொள்ள வேண்டிய நிலை உண்டாகிவிட்டது. காக்காப் பொன்னையும் மாற்றுயர்ந்த தங்கத்தையும் இனங்காண வேண்டிய நிலை உருவாகிவிட்டது.

இன்று எமது தமிழ் மொழியிலே சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கவிதை, காவியம் முதலிய இன்னோரன்ன இலக்கிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவையெல்லாம் நூல் வடிவு பெறுகின்றன. இலக்கியம் என்னும் பொன் முலாம் பூசப்பட்டு மக்களை மயக்குகின்றன. மக்கள் மயங்குகின்றார்கள். எல்லாவற்றையும் படித்துக் தள்ளுகிறார்கள். தங்கத்தைக் காக்காய்ப் பொன் என்பார்கள். காக்காய்ப் பொன்னைத் தாங்கள் என்பார்கள். அதனால் வாசகரிடையே தலை தடுமாற்றம் என்னும் வியாதி பரவத் தொடங்கி விட்டது. அதனால் அச்சில் வருவனவெல்லாம் இலக்கியங்களா என ஆராய வேண்டிய நிலை உண்டாகிறது.

“விழுமிய கருத்துக்களை, நல்லுணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவனாய் எக்காலத்துக்கும் பயன்படுமாறு பாட்டாலோ உரையாலோ செய்யப்படுவது செய்யுள், அதாவது, இலக்கியம் என்பது நாவலர் சோம சுந்தரம் பாரதியாரின் கருத்து மக்களுக்கு கவர்ச்சி அளிப்பது எதுவோ அதையே சிறந்த இலக்கியம் எனக் கூறல் இயலாது இலக்கியத்தை ஆயும் பொது அதன் விழுமிய உணர்ச்சி, சீரிய கற்பனை, அழகிய வடிவம் , ஆகியவற்றை பற்றி ஆராய வேண்டுமேயன்றி, மக்களின் உள்ளங்கவரும் நூல் என்னும் காரணம் பற்றிப் போற்றுதல் கூடாது என்று கூறுகிறார். பேரறிஞர்.மு.வரதராசன் அவர்கள் “இலக்கியம் எவ்வாறு வாழ்கிறோம் என்பதை படம் பிடித்துக் காட்டாது எவ்வாறு வாழ

வேண்டும். என்பதை உணர்த்துவனவாய் அமைதல் வேண்டும். என்கிறார் வேறொரு அறிஞர் அவர்கள் கூற்றுக்களை ஆராயும் போது உண்மையான இலக்கியம் எத்தகையதாய் இருத்தல் வேண்டும். என்கிறார் வேறொரு அறிஞர் இவர்களையும் கூற்றுக்களை ஆராயும் போது உண்மையான இலக்கியம் எத்தகையதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை அறியலாம் இலக்கியம் மனித வாழ்வின் பலபல கோணங்களையும் சீரிய கற்பனையால் அழகுபடுத்தி கதை மாந்தர்கள் வாயிலாக நாம் அனுபவித்திராத பல்வேறு உணர்வுகளை அனுபவிக்கும் வண்ணங் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

இன்று ஒழுக்கம் பண்பாடு முதலியனவற்றை ஒருபுறமொதுக்கி , மேனாட்டு முறையைத் தழுவி எப்படியும் வாழலாம் என்ற கொள்கையைக் கருவாக்கி இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. இவை காலத்தை வென்று நிலைத்து நிற்கக்கூடிய இலக்கியம் அல்ல. ஆயினும் கஞ்சிக்கு பயறுபோட்டது போன்று அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தரமான இலக்கியங்களும் தோன்றுகின்றன. அவை உணர்ச்சிகளால் உள்ளத்தை வளப்படுத்தி உயர்த்துகின்றன. கணத்துக்குக் கணம் மாற்றமடையும் வாழ்வுப் பிரச்சினைகளையும் பொருளாதாரச் சிக்கல்களையும்' உறவு முறையில் தினம் விகற்பங்களையும் உளவியல் முறையில் ஆராய்ந்து வாழ்வுக்கு விளக்கமளிக்கின்றன.

இத்தகைய இலக்கியப் படைப்புகள் சமுதாயத்தை நல்வழியில் ஆற்றுப்படுத்துவனவாய் அமையும். இவ்வாறான இலக்கியங்களை படைப்பாளிகள் படைப்பதெனக் கங்கனம் 'கட்டி விட்டால். வாசகனும் வேறு வழியின்றி அவற்றைப் படித்துச் சிந்தித்துச் செயற்படும் தகுதி பெறுவான் சமுதாயம் இலக்கியத் துறையிலே ஆரோக்கியமான ஒரு நிறையினைப் பெறும். எனவே வாசகன் தரமான இலக்கியம் எது தரமற்ற இலக்கியம் எது இனங்கண்டு படித்தல் வேண்டும் அச்சில் வருவனவெல்லாம் இலக்கியங்களாகா என்ற உணர்வு பெறல் வேண்டும்.

பொ.ஜெயப்பிரியா
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

அதிகாலை இருளை வெளிச்சம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது. குயில்கள் பனித்துளிகள் வாய் கொப்பளித்து உதய கீத ஆலாபனை செய்தன. ஆனாலும் கொட்டும் பனியில் அதிகாலை நடுங்கும் குளிரில் அந்த லயமே உறங்கிக் கிடந்து. உறைபனி போல! அந்த லயத்தின் கடைசி வீட்டில் ஒரு முனங்கல், பரிதாப பேச்சு சத்தம்.....

கணைஸ் கணைஸ் எழும்பப்பா! பள்ளிக்கூடம் போக நேரமாச்சு இந்த கொஞ்ச நாளாவே பள்ளிக்கூடம் போக முடியல தானே எழும்படா! எழும்பி இந்த தேத்தண்ணிய குடி என பரிதவித்த குரலில் ராமாயி அடுப்படியில் அமர்ந்து புகைத்து கொண்டிருக்கும் அடுப்பில் காய்ந்த மிளாருகளை அள்ளிப் போட்டவாறு கூறுகின்றாள். காய்ந்த மிலாருகள் கொழுந்து விட்டு எரிந்தது. அவளது மனதில் உள்ள கஷ்டங்களைப் போல..

ராமாயி ஒரு மலையகப் பெண் தொழிலாளி. சிறுவயதிலே திருமணம் முடித்தாள். ஆனால் 1 வருடங்களாக மலடி என்ற பட்டத்தை தன் மனதிலே சுமந்து வந்தாள். 10 வருடம் கழித்து கணேசன் பிறக்கையில் அவளது துரதிஸ்டம் ராமாயின் கணவன் சுந்தரம் தொழுநோய் காரணமாக இறந்து போனான். அதனால் ராமாயும் கணேசனும் தனிக்கப்பட்டனர்.

பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் கணேஷனை அவள் கஷ்டப்பட்டு படிக்க வைத்தாள். வீட்டில் மின்சார வசதி இல்லை. லயக் கோடியில் ஒரு பீலி தண்ணீருக்காக வரிசையில் நின்று ஒழுகும் அந்த நீரை குடங்களில் நிரப்பி தன் இடுப்பில் தூக்கி வைத்து நடந்து வருகையிலே பாதி உயிர் போய் விடும்.

கணேசனின் வீடு அது வீடு என சொல்வதற்கில்லை முன்னால் சிறிய வராந்தாவுடன் சேர்ந்த ஒரு சாலை அதனுடன் பின் புறமாக ஒரு சிறிய குசினி. வீட்டில் ஒரு வசதியும் இல்லை. ஆனபோதிலும் கணேசன் படிப்பில் கெட்டிக்காரன். ஆனால் பாடசாலைக்கு செல்வதற்கோ வசதியில்லை. படிப்பதற்கு தேவையான புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கு கூட வசதியில்லை. அதனால் அவன் பாடசாலை பக்கம் சென்றே பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இதற்கிடையில் ராமாயும் நோயில் விழுந்து படுக்கையாகிவிட்டாள்.

திடீரென தன் கண்களில் இருந்த வழிந்த கண்ணீரை துடைத்துக் கொண்டு சுய நினைவுக்கு வந்தவளாக மீண்டும் கணேசா எழும்பப்பா என்றாள். கண்களில் பொங்கியிருந்த பூலையை துடைத்தவாறே கண்களை கசக்கிக் கொண்டு முனங்கிய வண்ணம் எழுந்தான் கணேஷ்.

தாய் ஊற்றிய தேனீரை ஆவலுடன் வாங்கி ஆவலுடன் வாயில் ஊற்றியவனுக்கு ஏமாற்றம். என்னம்மா இன்னைக்கும் தேத்தனியில் சீனி இல்ல எனக்கு வேணா என்றவனை ராமாயி அணுகி என்னப்பா நீ இன்னும் வீட்டுக் கஷ்டத்த புரிஞ்சிக்கலயா? என பேசத்துவங்கியவனை, சரிமமா போதும் நிறுத்தும் இல்லனா காலையிலயே உங்க

புராணத்த பாட ஆரம்பிச்சிடுவீங்களே என கூறிக்கொண்டே தேனீரை உறிஞ்சிக் குடிக்க ஆரம்பித்தான் ஆனாலும் அவன் வீட்டில் உள்ள கஷ்ட நிலையை அறிந்தவன் தான்.

இவ்வாறு தேனீரை உறிஞ்சிக் கொண்டு தாயினதும் வீட்டினதும் கஷ்ட நிலையை யோசித்துக் கொண்டனாய் யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த வேளை “ கணேஸ் !கணேஸ் என வாசலிலி யாரோ அழைக்கும் சத்தம் கேட்டது. முன் அறையில் தூங்கிய ராமாயி இருமிக்கொண்டே யாரப்பா அது என வினவிக் கொண்டு படுக்கையில் இருந்து எழும்பினாள். அப்போது “ அம்மா நாங்க கணேசனோட பாடசாலை கூட்டாளிகள் ஸ்கூலுக்கு புதுசேர் ஒருத்தர் வந்திருக்கார் . அவரு கணேசாவோட பரீட்சை அறிக்கை எல்லாம் பாத்தாரு. ஏன் ஸ்கூலுக்கு வரமாட்டாது கேட்டாரு. நாங்க உங்க வீட்டு கஷ்டத்த எடுத்து சொன்னோம்.

கணேசா இன்னைக்கு சந்திக்க வர சொன்னாரு எனக் கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே கணேசம் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தான் கணேசா கட்டாயம் சேர கண்டுக்கொ எனக் கூறியபபடி பாடசாலையை நோக்கி வேகமாக நடந்தார்கள். அவர்கள் சென்று மறையும் வரை அவன் அவர்களை வெறித்துப் பார்த்த வண்ணம் இருந்தான். அன்றைய தினம் ராமாயிக்கு காய்ச்சல் நெருப்பாய் கொதித்தது. பயந்த அவன் எங்கும் செல்லாமல் அவனை அருகிலேயே இருந்துக் கவனித்து கொண்டான்.

ஆசிரியர் விட்டுக்கு செல்லில்லை. மறுநாள் காலை தன் அன்னையை வைத்தியசாலைக்கு அழைத்து சென்று மருந்து வாங்கி கொடுத்து வீட்டுக்கு கூட்டி வந்து முன் விராந்தையில் படக்க வைத்துவிட்டு தண்ணீர் எடுக்க உள்ளே சென்றான்.

அவ்வேளை நீண்ட கறுப்பு காற்சட்டைம் வெள்ளை அரைக்கை மேற்சட்டையும் அணிந்து நேர்த்தியான உருவம் அம்மா ! அம்மா! என்றழைத்தது. அவளும் யாப்பா என முனங்கியபடி கழன்று போயிறுந்த சாரியை சரி செய்தப்படி எழுந்தாள். அவர் அம்மா நான் உங்களது ஊர் பாடசாலைக்கு பதிதாக மாற்றலாகி வந்த ஆசிரியர் என்னுடைய பெயர் சுந்தரம். உங்களுடைய மகனை பற்றி பேச வந்துள்ளேன். உங்களது மகன் படிப்பில் கெட்டிக்காரன். ஆயினும் அவன் பாடசாலைக்கு வருகைத் தருவது குறைவு, ஏன் என காரணமறியவே வந்தேன் என்றார். ராமாயும் அவளின் கஷ்ட நிலையை ஆசிரியருக்கு எடுத்து கூறினாள்.

அதற்கு அவர் கணேசனை இன்று மாலை 4 மணியளவில் கட்டாயம் என்னை வந்து சந்திக்கச் சொல்லுங்கள் என விடைப் பெற்றார். ராமாயும் தன் இருகரம் கூப்பி அவரை வணங்கி நின்றாள் அன்று மாலை தன் இருகரம் கூப்பி அவரை வணங்கி நின்றாள் அன்று மாலை 4 மணிக்கு ஆசிரியரின் வீட்டை அடைந்தான் கணேசன். வாசலிலே “கற்க நன்றே கற்கை நன்றே பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே என் வாசகத்தை பார்த்தவுடன் அவனது மனம் எதோ கூறியது. கணேசனை கண்ட ஆசிரியர் அவனை உள்ளே அழைத்தான். அவர் அவனுக்கு நிறைய அறிவுரைகளை கூறினார். அவனுக்கு தேவையான அனைத்து

சலுகைகளையும் செய்வதாக கூறினார். அவனது தாயை தானே பார்த்துக் கொள்வதாக கூறினார். அவனுக்கு புதுத்தெம்பளித்து படிக்கச் சொன்னார். அன்று கணேஷ் உறுதியளித்தான். அவர் வீட்டிலிருந்து புறப்படும் போது இனி நன்றாகபடிப்பேன்' என சபதம் எடுத்துக் கொண்டான்.

கணேசனும் நன்றாகப் படித்தான். பலபோட்டிகளில் பங்குபற்றி பாடசாலைகளில் பல போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்றான். பல இடங்களில் இருந்தும் அவனுக்கு புலமைப் பரிசில்கள் கிடைத்தன. ஆசிரியரும் அவனுக்கு அனைத்து விடயங்களிலும் உறுதுணையாக இருந்து படிக்க தேவையான செலவுகளையும் செய்தார். அவரின் உதவி மூலமாக கணேஷ் சிறந்த நிலையை அடைந்தான்.

அன்று பாடசாலையில் பெருங்கூட்டம் பாடசாலையில் விழா ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அவ்விழாவிற்கு தலைமை தாங்க புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட கல்வித்திணைக்களத்தின் தலைவர் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். வாசலிலே மாலை தோரணம் கட்ட பாடசாலையிலே விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. ஊர்ப்பெரியவர்கள், தலைவர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள் புடை சூழ வெள்ளைக் காரில் வந்திறங்கினார்கள். கல்வித்திணைக்கள அதிகாரி வந்திறங்கியவருக்கு மத்தியிலும் சுந்தரம் ஆசிரியரின் கால்களை தொட்டு வணங்கினார் கல்வித்திணைக்கள அதிகாரி அங்கு கூடியிருந்த அனைவரும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

உடனே ஆசிரியர் அவரை தூக்கியெடுத்து உற்று நோக்கினார். அவரின் கண்கள் பணித்தன். கணேசா! என அனைத்துக் கொண்டார். கணேசனும் ஐயா அன்று நீங்கள் எனக்கு உதவி புரிந்து ஊக்கப்படுத்தாமல் விட்டிருந்தீர்களென்றால் நான் எங்கேயோ இருந்திருப்பேன். இன்று நானும் என்னுடைய தாயும் ஆரோக்கியமாக நன்நிலையில் இருப்பதற்கு காரணம் நீங்களே. ஒரு ஏணியாக இருந்து என்னை உயரத்தில் ஏற்றி விட்டீர்கள். காலமுள்ளவரை உங்களுக்கு நான் பணிவுடையவனாக இருப்பேன். ஒரு நல்லாசிரியன் தெய்வத்திற்கு சமன். நீங்கள் என் தெய்வம் ஐயா என கண்ணீர் மல்க கூறினான். ஆசிரியர் பெரும் மகிழ்ச்சி ஆனந்தத்தில் அவனை அவனைக் கொண்டார். கண்ணீர் மல்க ஆனந்தத்தில் அவனை அவனைத்துக் கொண்டார். கண்ணீர் இவனும் உருவாக்குவான் பல நல்லாசிரியர்களை என நழுனைத்துக் கொண்டு !!

போ.மேரி ஜெசிந்தா
இரண்டாம் வருடம்
சித்திரப்பிரிவு

மேலைநாட்டு பொருளியல் சிந்தனையாளரான அல்பர்ட் மார்சல் என்பவர் 1920ல் உற்பத்திக்கான சக்தி வாய்ந்த சாதனம் அறிவு என்றும் அதனை கொண்டே மனிதன் தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு சிறப்பிக்கப்படும் கல்வியை வழங்குவதில் பாடசாலை பெரிதும் பங்காற்றி வருகின்றது. இதனாலேயே ஒரு பாடசாலை திறக்கப்படும் போது ஆயிரம் சிறைச்சாலைகள் மூடப்படுகின்றன. என்று அறிஞர் ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

எனவே கல்வியானது அனைத்து சமூகத்திலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும் அவசியமானதுமான ஒரு விடயமாக கொள்ளப்படுகின்றது. 21ம் நூற்றாண்டினை அறிவு மையத்தகவல் மைய நூற்றாண்டு என்று வர்ணித்து கூறுகிறார்கள். எனினும் மனித வாழ்வில் சகல அம்சங்களின் மேம்பாடும் முன்னேற்றமும் இறுதியில் கல்வியினாலே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. என்ற சிந்தனை 20 ம் நூற்றாண்டிலேயே வேரூன்றி விட்டது. என்ற கருத்தும் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி நிற்கின்றது எனலாம்.

மேலும் ஒரு பிள்ளைக்கு நல்ல பண்புகளை விதைத்து அவனுள் தீய பண்புகளை அகற்றி நல்லப் பிள்ளையாக அவனை பாடசாலைகள் மாற்றிவிடுகின்றன. பண்பாடு, கலாசாரம், அறிவு, ஞானம், விஞ்ஞானம், கலை போன்றவற்றை பராமரிக்க போதிக்கப்படும் இடமாக பாடசாலை மிளிர்கின்றது என்றே கூற வேண்டும். அத்துடன் ஒரு பிள்ளையின் ஆற்றல்களையும் ஆளுமைமிக்க மாணவர்களை உருவாக்குவதில் பாடசாலையும் பாடசாலை கல்வித்திட்டமும் பெரிதும் பங்குவகிக்கின்றன. இதனாலேயே அதிகமான பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைக்குரிய கல்வி செயற்பாடுகளில் அதிகம் அக்கறை காட்டுகின்றனர். இவ்வாறு பிள்ளைகளின் கல்வியில் பெற்றோர் அக்கறை காட்டினாலும் மலையகத்தின் கல்வி நிலையானது வளர்ச்சி குறைந்ததே காணப்படுகின்றது. இதற்கு பல காரணங்கள் இருந்தாலும் பிரதான காரணமாக விளங்குவது மாணவர்கள் இடை இடைவிலகலாகும். எனவே இடை விலகளுக்கு பல காரணங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் சிலவற்றை நோக்குவோம்,

மாணவர்கள் இடைவிலகளுக்கான பிரதான காரணமாக வறுமை காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் வறுமை ஏற்படுவதற்கு முக்கியமானது விலைக்கேற்றத்திற்கு கேற்ப தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கான சம்பளம் வழங்கப்படாமையாகும். இதனால் பெற்றோர் பிள்ளைக்குரிய கல்வி செயற்பாடுகளுக்கு உரிய செலவினங்களை மேற்கொள்ள முடியாத நிலை காணப்படுவதால் மாணவர்கள் பாடசாலையிலிருந்து இடைவிலக நேரிடுகின்றது.

அடுத்தது குடும்ப தலைவரின் குடிப்பழக்கமாகும். ஏனெனில் அதிகமான குடும்ப தலைவரின் வருமானம் அவருடைய குடிப்பழக்கத்திற்கே செலவாகின்றமையால் பிள்ளைக்குரிய கல்வி செயற்பாட்டிற்கான செலவினை மேற்கொள்ள போதிய அளவு பணம் இல்லாமையால் பல மாணவர்களுடைய கல்வி நிலை தடைப்படுகின்றது. அடுத்து காணப்படுவது போக்குவரத்து வசதியின்மையாகும். மலையக மக்களை பொருத்த மட்டில் அவர்களின் குடியிருப்பக்கம் பாடசாலைக்கும் வெகுதூரம் பயனிக்க வேண்டியுள்ளதால், உரிய நேரத்திற்கு

பாடசாலைக்கு சமூகம் தருவதிலும் பாதுகாப்பு பெறுவதிலும் பெரும் சிரமத்தை எதிர் கொள்கின்றனர். இதனால் மாணவர்கள் பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகுகின்றனர்.

அடுத்து மாணவர் இடைவிலகுவதற்கு முக்கியமான விடயமாக கருதப்படுவது தாய் தொழில் நிமித்தம் வெளிநாடு செல்வதாகும். மலையகத்தை பொருத்த மட்டில் தாய்மார்கள் வறுமை காரணமாக விட்டு பணிப்பெண்ணாக வெளிநாடு செல்கின்றனர். இதனால் பிள்ளையை கவனிக்க யாரும் இல்லாத நிலை உருவாகுவதுடன் பிள்ளையே தந்தையையும் சகோதரர்களையும் பராமரிக்கும் நிலை உருவாகின்றமையால் அவர்களால் கல்வியை தொடரமுடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. அதிகமாக இன்று மாணவர்கள் மத்தியில் சிறுவயது காதல் என்பது அதிகரித்து காணப்படுகின்றது. இதனால் மாணவர்களின் கல்வியின் பால் நாட்டம் அருகி வருகின்ற நிலையும் வேறு சில பிரச்சினைகளும் உருவாகி மாணவர்கள் பாடசாலை கல்வியை விட்டு இடை நிறுத்துகின்ற நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

சில மலையக பெற்றோர்கள் பிள்ளையின் பால் அசமந்த போக்கு இருப்பதால் மாணவர்கள் மத்தியில் அதே மனநிலை காணப்படுவதால் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை அறியாது பாடசாலை இடைவிலகலில் பெற்றோரின் அக்கறை இன்மையும் பங்களிப்பு செய்கின்றது. பாடசாலையினுடைய தரத்தை உயர்த்தி காட்டுவதற்கென வகுப்பில் திறமையான மாணவர்களுக்கே பெரிதும் அக்கறை செலுத்துவதுடன் திறமையாக இயங்காத மாணவர்களை தொடர்ந்து வகுப்பேற்றப்படாமல் வைத்திருப்பதால் கல்வி மீதும் பாடசாலை மீதும் ஆசிரியர் மீதும் வெறுப்பு ஏற்பட்ட மாணவர்கள் இடைவிலகுவதற்கு ஆசிரியர்களின் அசாத்திய போக்கும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. மேலும் மாணவர்கள் இடைவிலகுவதற்கு நண்பர்களின் வேண்டுகோளும் முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றது. ஏற்கனவே பாடசாலை விட்டு இடை விலகிய மாணவர்கள் சுதந்திரமாக செயற்படுவதும் பாடசாலை பற்றி கூறும் தவறான கருத்தும் காரணமாக அமைந்து அவர்களுக்குள் இடைவிலகும் எண்ணம் எழுந்துள்ளது. அத்துடன் சிறுவர்களுக்கான தொழில் வாய்ப்புக்கள் கொழும்பு உள்ளிட்ட பிரதேசங்களில் அதிகரித்து வருவதால் மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்ற வயதில் சிறுவயதில் தொழிலாளர்களாக பரிணமிக்க இப்பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகுகின்றனர். மேற்கூறப்பட்ட பிரச்சினைகளே மலையக மாணவர்களின் பாடசாலை கல்வியை புறக்கணித்து செல்வதற்கு வழிசமைக்கின்றது. இதனால் தான் மலையகம் கல்வி வளர்ச்சியில் பின் தங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றது. மலையக மாணவர்கள் கல்வியை விட்டு விலகுவதற்கு பொருளாதார சமூக குடும்பச்சூழல் போன்ற காரணிகள் காணப்பட்டாலும் பிரதானமாக பெற்றோரின் அக்கறை இன்மையே காணப்படுகின்றது. எனவே இன்றைய சிறுவர்கள் நாளை தலைவர்கள் என்ற கருத்திற்கு இணங்க மாணவர்களின் கல்வியில் பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் பாடசாலை அதிபர் உட்பட ஏனையோரும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டு அவர்களின் இடைவிலகல்களை தவிர்த்து சிறந்த ஒரு பிரஜையை உருவாக்க வேண்டும்.

இ. துஷாந்தினி
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்பிரிவு

தமிழுக்கென்று தனித்துவமான வரலாறு, சமூக சடங்குகள், பாரம்பரியங்கள், விழாக்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. மக்களும் தமக்குரிய கலை பண்பாட்டு அம்சங்கள் என்பன இன்றளவிலும் பேணி போற்றி வளர்த்து வருகின்றன.

இலங்கைத் திருநாட்டில் இன்று தமிழர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் மலையகத் தமிழர்கள், வடகிழக்கு தமிழர்கள், ஏனைய தமிழர்கள் என நோக்கின் இவர்களின் பண்பாடு கலாசாரம் பற்றி ஆய்வு செல்வதென்பது அத்துணை இலகுவான காரியமல்ல.

மலையக மக்கள் தங்களின் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கும் மகிழ்ந்தெழக்கூடிய பாரம்பரிய கலையம்சங்கள் மற்றும் தோட்டப்புறங்களில் செய்கின்ற விழாக்கள் அவைகளின் இன்றைய நிலை குறித்தும் எதிர்கால தேவை குறித்தும் ஆராய வேண்டியது இன்றியமையாதது.

இந்தியாவில் இருந்து வெறும் கூலிகளாக இங்கு அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள் ஏன் வந்தார்கள் என்பது பொதுவாக வரலாற்று ஆய்வாளர்களால் கூறப்படுவது போல் வறுமை, வரட்சி, சுரண்டல், சாதி என்பவற்றினை தமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்ட சுரண்டல் வாதிகளால் ஊழியர்களாக அழைத்து வரப்பட்ட தமிழ் மக்கள் வெறுமனே வந்தார்கள் என்றாலும் அவர்கள் வாழ்ந்த சுவடுகளுடன்தான் வந்திருக்கின்றார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அந்த வகையில் தன்னகத்தே கலையுணர்வு மிக்க கலையம்சங்களாவன காமன்கூத்து, பொன்னர் சங்கர் நாடகம், அர்ச்சுணன் தபசு, காத்தவராயன் கூத்து, பூன் நாடகம், கங்கையம்மாள் ஆட்டம், மற்றும் குமார நாடகம், நாட்டார் பாடல்கள், பஜனைப் பாடல்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றனர்.

இன்று வரை மலையகத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் அனைத்தும் வறுமை, அவல நிலை என்பவற்றுடன் மக்களின் வாழ்வியலை யதார்த்தமாக சித்தரித்துக் காட்டக் கூடிய பல இலக்கியங்கள் தோன்றி மக்கள் மத்தியிலே இடம் பிடித்திருக்கின்றதென்பது மறுக்கவியலாது. எதிர்காலத்தில் தூரதிருஷ்டி மிக்க இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறும் என்பது ஒரு எதிர்பார்ப்பாகும்.

மலையக மக்களின் கலையம்சங்களில் நாம் விழாக்கள், நாடகங்கள், சமய சம்பிரதாயங்கள் என்பவற்றினை காண்கின்றோம். இவை ஆரம்ப காலத்தில் எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றன என்பது பற்றி சான்று கூற இயலாவிடினும் இவை ஆரம்ப காலத்தில் எவ்வாறு தோற்றம் பெற்று வளர்ந்தது தொடர்பிலும், புராண இதிகாசக் கதைகளிலும் கூறப்பட்ட கதைகள் மருவி இன்று ஒரு கூத்ததாக இருப்பதனை காணமுடிகின்றது.

காமன் கூத்து

காமன் கூத்தானது மலையக கலையம்சங்களில் ஏனைய கலைகளை விட மிக முக்கியமான கலை அம்சமாகும். இவ் விழாவில் அதிகளவிலான நன்மைகள் இருப்பதாக கூறப்படுகின்றது. திருமணம் முடிக்காத கன்னிப் பெண்கள் காமன் நோன்பு நோற்று வந்தால் தான் விரும்பிய கணவனை அடையலாம், நல்ல கணவன் அமைவான், ஊர் சந்தோசமாக இருக்கும், ஒற்றுமை வளரும் மக்கள் பொது இடமான “காமன் பொட்டலில்” ஒன்றாக சந்தித்து மகிழ்வர். வரலாறு தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டுவரும் பழைமை போற்றும் பண்புகள் இருக்கும் காமன் கூத்தினூடாக இன, மத, பேதமின்றி ஒரு சமுதாயம் கட்டியெழுப்பப்படும்.

இத்தகைய நன்மைப் பொருந்திய காமன் கூத்து பற்றி ஆய்வாளர்கள் தன் ஆளுகைக்குட்படுத்தியதனால் அதன் இன்றைய நிலை குறித்து கூறுவது சிறப்பாகும். கலாசார மாற்றம், அன்னிய மோகம், பிற்போக்கான எண்ணங்கள், புதியன புகுதல், வெகுசன தொடர்பின் உச்சம் என்பவற்றினால் இன்றைய இளைய சமுதாயத்தினர் காமன் கூத்தை வெறும் கூத்தாக மாத்திரம் பார்த்து வெறுத்தொதுக்கின்றனர்.

காமன் கூத்து செய்பவர்கள் அதனை ஒரு பொருட்டாக நினைத்து செய்வதில்லை “யாராவது செய்யட்டும்” என்ற குறுகிய எண்ணத்திலேயே காணப்படுகின்றனர். அத்துடன் புதியவர்கள் அதில் ஆர்வம் காட்டாமையினாலும் இன்று பல தோட்டங்களில் இக்கூத்தானது அருகி வருகின்றது. அப்படியே நடந்தாலும் அது வெறும் கேலிக் கூத்தாகவே அமைகின்றது.

கடந்த சில வருடங்களாக பெரும்பாலான தோட்டங்களில் வருடா வருடம் வழமையாக செயற்படுகின்ற இக்கூத்து ஆரம்பித்து முப்பதாவது நாள் தான் இறுதி நிகழ்வு நடைபெறும் மாறாக முப்பதாம் நாளை மாத்திரம் கொண்டாடுகின்ற நிலை இருந்து வருகின்றது. அன்று எப்போதோ வேஷமிட்ட பழைய ரதி, மன்மதன் , ஆகியோரை வைத்து ஈஸ்வரன் உட்பட ஏனைய பாத்திரங்களின்றி பூசை இலகுவாக முடிவடைகின்றது.

அப்படியே வேஷம் தரித்து ஆடினாலும் கூட ரதி, மன்மதன் ஆகியோருக்கு இடப்படும் வேஷம் மென்மையாக அகோரமாக இடப்படுவது ஒரு வேதனைக்குரிய விடயமாகும். இந்நிலை தொடருமாயின் எதிர்காலத்தில் காமன் கூத்து இருந்தது என்றே சொல்ல முடியாது.

எனவே பழைய காமன் கூத்து மாஸ்டர்களையும் அவர்களோடு இணைந்த குழுவையும் அங்கீகரித்து அவர்களுக்கு ஊக்குவிப்பளித்து இசைக்கருவிகளாக டோலக், ஜில் , கஞ்சிரா, உருமி , தாளம் தேவைக்கேற்ப ஏனையவைகளை பெற்றுக் கொடுப்பதும் காமன் கூத்தும் பாடல்களை இலக்கியமாய் அங்கீகரிக்கவும் பயிற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இல்லையேல் இது அழிந்தொழிந்துவிடும்.

பொன்னர் சங்கர்

பொன்னர் சங்கர் பற்றிய சில தகவல்களைக் கூட சரியாக அறிய முடியாமல் இருக்கின்றது. இன்று இப்படியென்றால் எதிர்கால சந்ததியினர் மத்தியில் பொன்னர் , சங்கர் நாடகம் இல்லாது போவது உறுதி. பொன்னர் சங்கர் நாடகமானது மிகவும் பிரச்சித்தமான நாடகமாகும். பொன்னர் சங்கர் என இருவர் இருந்ததாகவும் இவர்கள் மாபெரும் வீரர்கள் எனவும் பின் இவர்கள் திருமணம் முடித்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது.

இன்று வெளிஓயா, புதுக்காடு, பீட்டு ஆகிய தோட்டப்புறங்களில் நடிக்கப்படுவதாக அறியமுடிகின்றது. இதனை நிச்சயமாக தேடி ஆவணப்படுத்துவதுடன் தோட்டங்களில் செய்யாவிடினும் கலாசார விழாக்களின் போதாவது இதனை நடாத்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகின்றது.

அர்ச்சணன் தபசு

அர்ச்சணன் தபசு என்பதும் பாரம்பரிய கலைகளில் ஒன்றாகவே கருதப்படுகின்றது. இதில் பங்குக் கொள்கின்ற பிரதான பாத்திரமான அருச்சணன் “அறுபதடி கம்பம் நட்டு ஆதி பெரிய காந்தி” எனவும் சில தோட்டப்புறங்களில் முப்பதடி உயரம் கொண்ட கம்பத்தில் அருளுடன் ஏறி விடியற்காலம் பட்சி பறந்தவுடன் அருள் கலைந்து இறங்குவார்கள்.

இத்தகைய பெருமைக்குரிய வரலாற்று சான்றுக் கதை இருந்துள்ளதா? இருக்குமா? என எண்ணிப் பார்த்து செயற்பட வேண்டின் கட்டாயத்தில் இருக்கின்றோம். இதற்காக இளைய சமுதாயம் என்ன செய்ய வேண்டும். என்பதையெல்லாம் முன்னோர்களுடன் இணைந்து தகவல் சேகரிப்பதில் இறங்கி தீர் ஆலோசித்து, பாதுகாப்பதே இன்றைய அவசியத் தேவையாகும்.

மார்கழி பஜனை

பஜனைப் பாடல்கள் மற்றும் , பஜனை ஊர்வலங்கள் மலையகம் மற்றும் தமிழர் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் நடக்கும் முக்கியமான தெருக்கலாசார விழாவாகும். மார்கழி பஜனை பல்வவர காலம் முதல் இருந்ததாக இலக்கிய வரலாறு சான்றுகள் கூறுகின்றன.

மக்கள் மத்தியில் பக்தியுணர்வை வளர்ப்பதற்கான ஒரு நிகழ்வாக கம்பமேந்திய ஊர் முழுவதும் வலம் வந்து பாடப்படுகின்றது. அத்துடன் மார்கழி நோன்பென்பது பெண்களுக்கு ஒரு முக்கியமென்பதும் நாடு வளம் பெறவும் தாம் விரும்பியவாறு நல்ல கணவனை அடைய பெண்கள், இளமகளிர் அதிகாலையில் துயிலெழுந்து சாணம் தெளித்து, வாசலைப் பெருக்கி, மாக்கோலம் போடுவதனால் நன்மை உண்டாகும் என நம்பப்படுகின்றது. இத்தகைய வேலைகளை தினந்தொறும் செய்வதனால் சிறந்த உடற்பயிற்சி மற்றும் தேகாரோக்கியம், கோலம் போடுவதனால் சிறந்த புத்திக்கூர்மை, மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தல், கற்பனைத்திறன், கடமை, பொறுப்புணர்வு என்பன வளரும் என்பது உண்மையான விடயமாகும்.

இவ்வாறிருக்கும் இத்தகைய மார்கழி நிகழ்வை வளர்த்தெடுப்பது இளைய சமுதாயத்தின் கடமையல்லவா? ஆண்கள் அதிகாலையில் துயிலெழுந்த நீராடி வெள்ளை வேட்டியுடத்தி உடம்பிற்கு திருநீறு பூசி பக்தியோடு “ராமநாமம் பாடி” வருவது வழக்கம். இத்தகைய அற்புதமானதும் பயனுள்ளதுமான வழக்கமானது இன்று அருகிவருகின்றதென்பது மறக்க முடியாத உண்மை.

ஆண்களோ, பெண்களோ பஜனை செய்வதனை அல்லது பஜனையில் ஆடுவதனை தரக்குறைவாக நினைக்கின்றனர். பஜனைக்கு செல்லும் மாணவர்களை ஏனையோர் தூற்றுவதும், நையாண்டி செய்வதும் பஜனை காலங்களில் சிறார்கள், பக்தர்கள் ஈடுபடும் ஆராதனைகளை ஊரவர் அநாவசியமாக விமர்சிப்பதும் இன்று நடந்து வருகின்றது.

காமன் கூத்தைப் போலவே நகர்புறங்களுக்கு வகுலிற்காக கம்பத்தை கொண்டு செல்வது சினிமா பாட்டு மெட்டுக்களில் பஜனைகள் பாடுவது, இதனை பாடுவதில் ஆர்வம் காட்டாமை, ஊரவர்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்கத் தவறுதல் போன்றவற்றினால் இன்று தோட்டப்புறங்களில் பஜனை நிகழ்வு அருகி வருகின்றன. என்றாலும் ஏனைய மரபுவழிக் கலாசார விழாக்களிலும் பார்க்க பஜனையிலே அதிகமான சிறுவர்கள் ஆர்வத்துடன் ஈடுபாடு காட்டுவதனை நாம் மறப்பதற்கில்லை.

இதனை சாதகமான வகையில் பயன்படுத்திக் கொண்டு அநேகமான தோட்டங்களில் இவ்விழா சிறப்பாக நடந்தேறி வருகின்றது. இத்தகைய பயனுள்ள கலாசார அம்சங்களை பாதுகாப்பது இளைய சமுதாயத்தின் தலையாய பொறுப்பு எனவே அதனை தொடர்ந்தும் கொண்டு நடாத்த இந்துக்கள் அனைவரும் கரிசனைக் கொள்வது மிக மிக அவசியமான கடப்பாடாகும்.

சிறு தெய்வ வழிபாடு

சமூக கலாசார விழாக்களில் சிறு தெய்வ வழிபாடானது மிக முக்கியமான அம்சமாகக் கருதப்படுகின்றது. சிறு தெய்வ விழாக்கள் மற்றும் மாரியம்மன் திருவிழா போன்ற பெரு விழாக்களை நோக்கின் ஆடி அமாவாசை விழா, காத்தவராயன் பூஜை மதுரவீரன் பூசை, ரோதமுனி, முனியாண்டி போன்ற சிறு தெய்வப்பூசைகள் மலையக மக்களுக்கான பாரம்பரியக் கலையுணர்வு மிக்க அம்சமாகக் கருதப்படுகின்றது.

இருப்பினும் இத்தகைய சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் மலுங்கடிக்கப்பட்டு வருவதனைக் காணலாம். இதற்கான காரணங்களாக பின்வருவனவற்றைக் கூறிக் கொள்ளலாம். இத்தகைய சிறு தெய்வ வழிபாட்டு பூசைகளில் முதியோரும் மற்றும் இளைய வயதினரும் ஆர்வம் காட்டாமை மற்றும் மதுரை வீரன், காத்தவராயன், காளி ஆலயங்களானது தனி நபருக்கு சொந்தமான “மரக்கறித் தோட்டங்களில்” அமைந்திருப்பதும் அவர்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்கி இருப்பதும் இத்தகைய நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்பதை ஒரு பொருட்டாக மதித்து போற்றுவது புதியவர்களின் பொறுப்பாகும்.

சிறு தெய்வ வழிபாடுகள்தான் அருகி வருகின்றதென்றால் இன்று மாரியம்மன் விழாக்கள் நடக்காமலே போகின்றன. இதற்கு தோட்டத்தலைவர்களின் உட்பூசல்கள். கட்சிப்பாகுபாடு என்பனவும் காரணமாகின்றது. அத்துடன் பிரதானமாக தோட்டங்களில் இருக்கின்ற அநேகமான ஆலயங்கள் இடித்துப் புதிதாகக் கட்டப்படுவது, ஆலய புணர்த்தாரணம் என்று சொல்லிக் கொண்டு பல ஆலயங்கள் அழிக்கப்படுவதனை கண்கூடாகக் காணலாம். திருப்தியமைப்பது என்பது உன்னத உயரிய நோக்கமாக இருந்தாலும், இது அத்திவாரத்திலேயே நின்றுவிடுகின்றன. அத்துடன் கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற மரபு பொய்யாகிவிடுகின்றது.

இவ்வாறு இடிக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் விரைவாக புணரமைக்கப்படாமையால் கலாசார பாரம்பரியங்களுடைய சீரழிவுகளுக்கு மிக முக்கிய தூண்டுதலாக அமைகின்றது. தோட்டங்களில் நடக்கும், நடக்கப்போகும் ஒவ்வொரு நிகழ்வின் ஆரம்பமும் ஆலயம்தான் அங்கேயே இந்நிலை என்றால் எப்படி சமய விழாக்கள் நடக்கும்? பாரம்பரியம் எப்படி பாதுகாக்கப்படும் இதில் ஒரு உறுதியான மாற்றுத்திட்டம் வேண்டும். பல்வேறு முன் மொழிவுகளையும் கருத்திற் கொண்டு சிறந்த தூரநோக்கு சிந்தனையுடன் செயற்படுவதுதான் சிறப்பாகும்.

மலையக மக்களின் கலையம்சங்கள் இன்றளவிலும் பேணிபாதுகாக்க வேண்டிய ஓரம்சமாகவே கருதப்படுகின்றது. அநேகமான இலக்கியங்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினை, சாதி, மத வர்க்க போராட்டம், வதிவிடப்பிரச்சினை, போன்றவற்றை முனைப்பாக எடுத்துகாட்டுகின்றன. இவற்றையும் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் தோன்ற வேண்டும்.

பொழுது போக்கு, தொலைதொடர்பு சாதனங்கள் போன்றவற்றின் காரணமாக மலையக கலையம்சங்கள் அழிந்து வருகின்றன. இதனை இவ்வாறே விட்டுவிடுவது முறை அல்ல. எனவே காலத்தின் தேவைக்கருதி மலையகக் கலைக் கலாசாரங்களை பேணிக்காப்பதற்கான சில நுட்பமான முறைகளை கையாண்டு வருவதன் மூலமாகத் தான் இனிவரும் சமுதாயம் இது பற்றிய அறிவைப் பெரும்.

மலையக கலாசாரத்திற்குள் உள்ளடங்கிய அனைவரும் மலையகப் பாரம்பரிய கலையம்சங்களை பேணி பாதுகாத்திட முனைந்தால் மலையக மண் புத்துணர்வு பெற்றிடவழிசமைக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் கிடையாது.

“ஈன்ற தாயை மதிப்பது போல தாயை ஈன்ற மலையக மண்ணை மதித்து பாரம்பரிய கலையம்சங்களை பேணி பாதுகாக்க முனைப்புடன் செயற்படுவோமாக”

வீ.கௌப்பிரியா
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்பிரிவு

மலையகம் அன்றிலிருந்து இன்று வரை பல இன்னல்களையும் அதேநேரம் பல முன்னேற்றங்களையும் கண்டு வருகின்றது. அதன்படி மலையகம் அபிவிருத்தியில் கல்வி, போக்குவரத்து, உட்கட்டமைப்பு பொருளாதாரம் என்னும் விடயங்களில் பல முன்னேற்றங்களை கண்டு வருகின்றது. ஒப்பிட்டளவில் முன்னர் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்பட்ட மலையகம் இன்று பல முன்னேற்றங்களை கண்டு வருகின்றது எனலாம்.

இன்று பல உயர்தர பாடசாலைகளும் கல்லூரிகளும் தோற்றம் பெற்றுவருவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. மலையக மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக நுழைவும் படிப்படியாக உயர்ந்து வருகின்றது. இன்று கல்விமான்களின் வளர்ச்சியும் அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறு மலையக பொருளாதாரத்தை எடுத்து நோக்கினால் முக்கிய பொருளாதார விடயங்களாக தேயிலை, இறப்பர், தென்னை போன்றவற்றையே முதலிடம் பெறுகின்றது. அவ்வாறு இன்றைய கால கட்டத்தில் மலையக இளைஞர்கள் இத்தொழிலை மேற்கொள்ள விருப்பமின்மையால் வேறு தொழில்களை மேற்கொண்டு தமது பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்திக் கொள்கின்றனர். மேலும் பலர் இன்று தலைநகரை அண்மித்த பகுதியில் குடியேறி தமது ஜீவனோபாயத்தை முன்னெடுப்பது, மட்டுமன்றி அவர்கள் தங்களின் குடியேற்றங்களையும் தலைநகரை அண்மித்த பகுதியிலேயே அமைத்து வருகின்றனர்.

அதுபோல போக்குவரத்தை எடுத்து நோக்கினால் முன்னர் போக்குவரத்தில் மலையகம் பல அசௌகரியங்களை கண்டு வந்த போதிலும் இன்று இந்நிலை மாறி வருகின்றமை உண்மையே. அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் பல ஏற்பாடுகளின் பிரதிபலிப்பால் இன்று போக்குவரத்தின் மந்த நிலை மாறி வருவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆயினும் இன்றும் மலையகத்தில் பின்தங்கிய கிராமப்புறங்களில் போக்குவரத்து இன்னல்கள் காணப்பட்டாலும் இந்நிலை மாறிவருவது உண்மையே.

மலையகத்தின் நிலையை பல விடயங்களை கொண்டு பார்க்கும் போது, உட்கட்டமைப்பு வசதி என்பது மிக முக்கியமாக எடுத்து நோக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. முன்னர் மலையக உட்கட்டமைப்புக்களில் லயன் குடியிருப்புக்களிலே காணப்பட்டன. மேலும் அடிப்படை வசதிகள் எதுவுமின்றி காணப்பட்ட நிலையில் இன்று இந்நிலை மாற்றம் கண்டுவருகின்றது.

இன்று லயன் குடியிருப்பக்கள் மாற்றம் கண்டு தனிவீடமைப்பு திட்டங்கள் மூலம் தனித்தனி வீடுகள் கட்டப்பட்டு மலசலக்கூட வசதி, பாடசாலை வசதி, போக்குவரத்து தரிப்பிடம், தபால் நிலையம், என பல கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மாற்றம் கண்டு வருகின்றது.

மேலும் இன்று மலையக மக்களுக்கு தனித்தனி நிலம் வழங்கு முறையும் சிறியளவு மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தாலும் முழுமைப்படுத்தப்படாத நிலையில் வளர்ச்சி கண்டு தான் வருகின்றது. மேலும் லயன் குடியிருப்புக்களில் வடிகால் அமைப்புகளும் இன்று சீர்ப்படுத்தப்பட்டு சுகாதார நடவடிக்கைகளும் முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றது. மலசலக்கூட

வசதிகளும் இன்று முன்னரை விட இன்று நன்னிலையை அடைந்து வந்துள்ளது. மேலும் மலையகம், கல்வி, போக்குவரத்து பொருளாதாரம், உட்கட்டமைப்பு வசதி போன்ற அனைத்து துறையிலும் பல முன்னேற்றங்களை தொட்டுவருகின்ற போதும் இன்று முழுமைப்படுத்தப்படாத நிலையை காணப்படுகின்றது. இந்நிலை என்றாவது ஒரு நாள் முழுமையடையும் எனும் எதிர்பார்ப்பு மலையக மக்களிடம் காணப்படுகிறது.

பல்லின கலாசார அமைப்பை கொண்ட இம்மண்ணில் பல அபிவிருத்தி நிலை முன்னெடுக்கப்பட்ட போதும் அது முழுமைப்படுத்தப்படாத நிலை காணப்படுகின்றது. ஆயினும் இந்நிலை கால சுழற்சியில் அபிவிருத்தி முழுமைப்படுத்தப்படாத நிலை காணப்படுகின்றது. ஆயினும் இந்நிலை கால சுழற்சியில் அபிவிருத்தி முழுமைப்படுத்தப்படும் என்பது ஐயமில்லை. “மலையகம் என்பது நாட்டின் முதுகெழும்து” என வர்ணிக்கப்பட்ட போதும் பல துண்பகரமான வாழ்க்கை முறைமை இன்னும் பல பகுதிகளில் காணப்படுகின்றது.

ஆயினும் படிப்படியாக இந்நிலை மாற்றம் கண்டு வருவதும் உண்மையே மேலும் கல்வி போக்குவரத்து பொருளாதாரம் உட்கட்டமைப்பு சுகாதாரம் போன்ற விடயங்களில் முழுமையான அபிவிருத்தியை அடையும் காலம் வெகு தொலைவில் இல்லை என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒரு விடயம்; மலையக மக்களின் கடுமையான உழைப்பின் காரணமாக மலையக மண்ணின் அபிவிருத்தி வளர்ச்சி நிலை ஒரு முற்றுப்புள்ளியை அடைந்து மலையக துன்புறு வாழ்வியல் காலப்போக்கில் அபிவிருத்தி நிலையை எட்டும் என்பது காலத்தால் ஏற்றக் கொள்ளக்கூடிய உண்மை.

பா. கோகிலவதனி
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

இன்றைய கால சூழ்நிலையில் மலையகம் என்பதால் கருதப்படுவது கூலிகளாக தமிழகத்திலிருந்து அழைத்துவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழி தொழிலாளர்களையே ஆகும். ஆனால் இவ் இந்திய தோட்ட தொழிலாளர்களை இன்றும் கூட நம் பெரும்பான்மை சமூகம் நோக்கும் கண்ணோட்டம் மிகவும் வேதனைக்குரியது. “மலையகம்” என்ற சொல் தனியாக இலங்கையின் மத்திய பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்திய தமிழர்களை மட்டும் குறிக்கின்றதல்ல . இலங்கையின் மன்னராட்சிக் காலத்தில் வாணிப நிமித்தம் வந்து பிள் இஸ்லாத்தை தழுவின அரேபியர்கள் மலையகப் பகுதியில் நிரந்தர குடிகளாகினர். பின்னர் தென்னிந்தியாவில் இருந்து அழைத்துவரப்பட்ட கூலிகளோடு இவர்களும் இணைந்து தொழில் புரிய தொடங்கியமை என்பன நீண்டதொரு வரலாற்றுக் கதை.

சுமார் எண்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுத்து மரபையும், இலக்கிய மரபையும் பயிலும் மலையகக் கல்வியை வெறுமனே பயிலும் காலப்பகுப்பு செய்வது அர்த்தபுஷ்டியுள்ளதாக அமையாது. கவனிக்கத்தக்க சமூக மாற்றங்களும் அம்மாற்றங்கள் மலையக கல்வி சூழலில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையும் கொண்டு அவற்றை காலந்தோறும் மிக நுணுக்கமாக நோக்குதல் சிறப்பானது.

மலையக கல்வி வளர்ச்சியை பாகுபாடு செய்வதில் திருப்திகரமானதொரு முயற்சியை மேற்கொண்டவர் கலாநிதி.க.அருணாசலம் ஆவார். அவர் ஆரம்பகாலம் (1825-1920) விழிப்புணர்ச்சி காலம் (1921-1950) எழுச்சிக்காலம் (1960) முதல் என மூன்றாக பகுத்து இதைக்காட்டினார். எனவே நாமும் மலையகக் கல்வியின் இன்றைய நிலையை தெரிந்து கொள்வதற்கு அதன் வளர்ச்சிப்படிகளினூடாக ஆராய்ந்து தெளிவான அறிவை பெற்று கொள்வதே சிறப்பானது.

எந்தவொரு பிரதேசத்தில் மாணவர்கள் என்றவொரு சமூகம் தோன்றி கல்வி வளர்ச்சி பெறுகிறதோ அங்கே தான் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் நாவல்களும் சிறுகதைகளும் தோன்றி புகழடையும் என்பது வெளிப்படை இவ்வாறு நோக்குகையில் மலையக மக்களுடைய படைப்புகளும் புகழடைய தொடங்கி விட்டன. எனவே இதன் உட்கருத்தானது அக்காலத்திலேயே கல்வி கற்ற சமூகம் ஒன்று மலையகத்தில் தோன்றிவிட்டமையே புலப்படுகிறது.

அவ்வகையில் அக்கால மலையகப் படைப்புகள் மண்வாசனை உடையவையாகவும், தன் பிரதேசத்துத் தேவைகளை முன்வைப்பவைகளாகவும் தம் சமூகத்துக்கு ஏற்படும் ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் அநீதிகளையும் புலப்படுத்தும் வகையிலேயே அமைந்திருந்தது.

“ஆளுக்கட்டும் நம்ம சீமை
அரிசி போடும் நம்ம சீமை
சோறு போடும் கண்டி சீமை
சொந்தமினு எண்ணாதீங்க”

என்று தாம் உழைக்கும் மண் தமக்கு சொந்தமில்லை என்று அறிந்திருந்தாலும் கூட வாழ்ந்தோம் இறந்தோம் என எண்ணாது கல்வி கற்று தம் சமூகத்தையும் தம் படைப்புகளால் எனைய சமூகங்களையும் வளர்த்த மலையகத்தவரது பெருந்தன்மை பராட்டத்தக்கது.

1969 ல் மலையக குறுநாவலாசிரியர் தோ.சிக்கன் ராஜாவின் “தாயகம்” எனும் நாவலில் கூட நான் இந்த மண்ணில் பிறந்தேன், வாழ்ந்தேன் வாழ்கிறேன் அதனால் இந்த மண்ணின் மீது எனக்குள்ள கடமையுணர்ச்சியை காட்டியே தீருவேன்” என ஒரு பாத்திரத்தினூடாக தன் கருத்தைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

“ஆடிப்புதைந்த தேயிலைச் செடியின்
அடியிற் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல்
ஏழை மகனும் ஏறி மிதித்து
இங்கெவர் வாழுவோ தன்னுயிர் தருவேன்”

என்ற மலையக மைந்தன் ஒருவனின் அவலம் நிறைந்த குரல் இன்று எடுபடாது ஆமாம் இன்றைய மலையக சூழல் முற்றிலும் மாறிக் கொண்டு வருகிறது. போராட்டங்களும், துயரங்களும், துஷ்பிரயோகங்களும், அவலங்களும் கண்ணீரும் நிறைந்த மலையகத்தின் வாழ்வு இன்று வெகுவாக மாறி வருகிறது. இதற்கான பிரதான காரணம் பல மலையகத்தவர்களது தூரநோக்கமான செயல்களே ஆகும். திரு.நடேசய்யர், பெரியாம்பிள்ளை, கோவிந்தசாமி தேவர், தொண்டன் நாத், சிதம்பர நாத பாவலர் போன்றோர் பெரும் கல்வியறிவு தான் பெற்றிராவிட்டாலும் கூட மலையகத்தின் கல்விக்காக உழைத்தவர்களாவர்.

மேலும் சி.வி வேலுப்பிள்ளை முத்துவேலன் மாத்தளை வடிவேலன் சிவலிங்கம் மரியதாஸ் என்போர்களும் மலையக இலக்கிய உலகிற்கு தோள் கொடுத்தவர்களாவர். அதே போல குறிஞ்சி நாடன், இஸ்மாலிகா, தேவசிகாமணி, பன்னீர் செல்வம், என்போர்களது பணிகளும் அண்மைக்காலத்தில் தோன்றிய மலையகக் கல்விக்கு திருப்புமுனை அமைத்த வ.செல்வராஜா நிலாம், ஹெலன் வாசுதேவன் போன்றோரின் பணிகளும் அளப்பரியன.

“மரியதாஸ்” என்ற மலையக கவிஞனின் வரிகளில்

“என்னருமை தோழர்கள்! எழில் முகத்திர்

எடுத்திடுவோம் சபதமிந்த துயிலை போக்க”

இவ்வரிகள் ததும்பும் வீர உணர்ச்சி மலையகத்தவர்களைத் தட்டி எழுப்பிவிட்டது. ஆரம்பத்தில் லயங்களிலே பேருக்கொரு பாடசாலை என்றிருந்த நிலைமாறி எத்தனை பாடசாலைகள் இன்று தோன்றிவிட்டன. காலம் மாற மாற மலையகக் கல்வியும் மாறுகிறது. முன்னர் பிரஜாவுரிமையைக் கூட கொடுக்க தயங்கிய இலங்கை மண் கூட இன்று வேறாக ஆசிரியர் கலாசாலைகளை அமைத்து மலையகத்தவர்களை வளர்க்கின்றது.

இதற்கு பிரதான எடுத்துக்காட்டாக ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியை குறிப்பிட முடியும்.

அதே போல நகர்புற பாடசாலை போலவே சகல வசதிகளையும் கொண்ட மலையக பகுதிகளில் முன்மாதிரி பாடசாலை திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியமை குறிப்பிடலாம். இதற்கு உதாரணமாக கொட்டக்கலை பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள முன்மாதிரியான “கேம்பிரிஜ்” பாடசாலையை குறிப்பிடலாம்.

எனவே மலையக சூழலில் ஆரம்பத்தில் வளர்ந்த கல்வியை காட்டிலும் இன்றைய கல்வி வளர்ச்சி நிலை பாரிய அளவு வளர்ந்துள்ளது. “மலையக கல்வி” என்ற நிலை மாறி கல்வியில் மலையகம் என்ற உயர்ந்த நிலை யாவராலும் பேசப்படும் அக்காலம் தோன்றுவது மிகத்தூரத்திலில்லை என்பது திண்ணம்.

மு.ஞானசவுந்தரி

ஆரம்பப்பிரிவு

இரண்டாம் வருடம்.

“காடுகளை அழித்து மலைகளை உருவாக்கும் போது சாவு என்பது சர்வ சகஜமாகி போனது” என்ற சி.வி வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் கூற்றிற்கு இணங்க “மலையக இலக்கியம்” எனும் இலக்கியத்தொகுதியானது ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிப்போக்கின் மிக முக்கியமான கூறாக போற்றப்பட்டு வருகின்றது. இலக்கியத்தில் ஜனநாயக பண்பு வளர வளர இதன் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டு வெளிக் கொணரப்படுகின்றது. மலையகத்தின் தனித்துவத்தையும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் பொதுமையையும் இணைத்து நிற்கும் தமிழ் இலக்கிய மரபு தோன்றி வளர்ந்துள்ளமையே இதற்கான அடிப்படையாகும்.

மலையக மக்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் குறித்து நோக்குவோமானால் தமிழிலக்கியம் . ஈழத்தமிழிலக்கியம் எனப் பேசப்படுவது போல மலையகத்தமிழிலக்கியம் எனத் தனியாக பேசப்படும் அளவுக்கு மலையக உழைக்கும் மக்கள் பற்றிய எழுத்துக்கள் இன்று பிரபலம் பெற்றுள்ளதுடன் இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

மலையக மக்கள் என்று இனங்காணப்படும் மக்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மூன்றாம் தசாப்தத்திலிருந்தது அதாவது 1824ம் ஆண்டு இலங்கையில் குடியேறியவர்களின் தொடர் சந்ததியாவார்கள். இவர்கள் தென்னந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலேயர்களால் இலங்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டங்களில் சேவை செய்வதற்கென்றே கூலிகளாக அழைத்துவரப்பட்டவர்களாவர். இவர்கள் இங்கு வரும் பொது தங்களோடு தங்களது கலாசாரத்தையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாட்டையும் கலைகளையும் கொண்டு வந்தவர்கள் அவ்விதம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தென்னந்திய கலாசார பண்பாடு கலைகளின் அடிப்படையிலேயே மலையக இலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்ச்சியடைந்தது எனலாம்.

இவ்வடிப்படையில் இந்திய வம்சாவழி தமிழர்கள் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இங்கு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இலங்கையில் ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கோப்பி, தேயிலை இறப்பர்த் தோட்டங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட இம்மக்களின் ஆரம்பகால வெளிப்பாடுகள் வாய்மொழி இலக்கியமாகவே அமைந்தது. அதாவது,

“பாதையில் வீடிருக்கு

பழனி சம்பா சோறிருக்க

எரும தயிர் இருக்க

ஏண்டி வந்த இந்த கண்டி சீமைக்கு...”

என தாம் எவ்வாறு வாழ்ந்தோம் எவ்வாறு இங்கு அழைத்து வரப்பட்டு நய வஞ்சமாக ஏமாற்றப்பட்டோம் என்பதை இலக்கியத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தினர். இங்கு வந்து தாம் அனுபவித்த கொடுமைகள் வாழ்க்கை முறை என தமது அன்றாட வாழ்வியலையே அடிப்படையாகக் கொண்டு தாலாட்டு, தெம்மாங்கு, கப்பற் பாட்டு என பலதரப்பட்ட நாட்டார் இலக்கியங்கள் இயற்றினர்.

இவ்வாறு வாய்மொழி பாடல்களாக பாடப்பட்ட பாடல்கள் ஆயிரம் தலை வாங்கிய அழர்வ சிந்தாமணி, இராஜா தேசிங்கு கல்வி அரசாணிமாலை நளமகாராசன் கதை மாரியம்மன் தாலாட்டுப் போன்வற்றை பாடியும் நடித்தும் வந்தனர்.

அதன் பின் ஏறத்தாழ 180 ஆண்டுகால மலையகத்தின் சரித்திரத்தில் மலையக எழுத்துக்கு ஒரு 140 ஆண்டு கால சரித்திரத்தைத் தேடிக் கொடுத்திருக்கின்றது. ஏபிரஹாம் ஜோசப் என்பவருடைய கோப்பி கிருஷ்ண கும்மி என்னும் நூல் மலையகத்தின் முதல் இலக்கியம் என்கிறார் தெளிவத்தை ஜோசப்.

இதுதான் 1920 ம் ஆண்டின் இறுதியில் மலையக மக்களின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய உத்வேகம் தோன்றியது. கோ.நடேசய்யர் பிரவேசம் மகத்தான மாறுதல்களுக்கு வழிகாட்டிற்று எனலாம். மலையக மக்களிடையே ஓர் எழுச்சிக்கும் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிக்கு வித்திட்ட தேசபக்தன் கோ.நடேசய்யர் பத்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களை 1930 களில் வெளியிட்டார். அத்தோடு மலையகத்தின் முதல் சிறுகதையான “இராமசாமி சேர்வையின் சரிதம்” என்ற படைப்பு 1931 ல் தந்தார்.

மேலும் மலையகக் கவிதைத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு அருள்வாக்கி அப்துல்காதர் என்பவரும் பின்னாளில் கோவிந்த சாமித்தேவர் பெரியசாமி எஸ்.எஸ் நாதன் எச் நெல்லையாக மு.வே.பெ.சாமி போன்றோர் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றினார்கள்.

இத்தகைய மலையக இலக்கியங்களின் பொதுவான பண்புகளை எடுத்துநோக்கும் போது மலையக சமூக அமைப்பில் நிலவும் ஒரு கூட்டு வாழ்க்கை முறையானது உழைப்புடன் அல்லது உற்பத்தியுடன் தம்மை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளும் போது கூட்டு வாழ்க்கை முறையானது சோகத்தை இசைத்ததாக அமையும். அவை கூட சமூக அசைவியக்கத்தை முன்னெடுப்பதாக அமைகின்ற வகையில் காணப்படுகின்றன.

மலையகத்தை வாழ்விடமாகக் கொண்டவர்கள் மலையக மண்ணை சார்ந்தவர்கள் இலக்கியங்களை படைத்தார்கள். மேலும் மலையகத்தோடு தொடர்பு கொண்ட அதே சமயம் மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொள்ளாத இலக்கிய கர்த்ததாக்கள் இலக்கியங்களை படைத்தனர். இதன் முதலாவது பிரிவில் சி.வி வேலுப்பிள்ளை, கொ.மீனாட்சியம்மன், கோகிலம் சுப்பையா, எஸ் இராமையா இராகலை பன்னீர் புசலாவ இஸ்மாலிகா போன்றோரை குறிப்பிடலாம்.

இம்மண்ணை சாராத இம்மண்ணுடன் நேசபூர்வமான உறவினை கொண்டிருந்தவர்களாக யோ.பெனடிக்ற்பாலன், செ.கணேசலிங்கம், நந்தி.புலோலியூர், கே.ஆர்.டேவிட் இதயராசன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவ்விரு வகைப்பட்ட எழுத்தாளர்களினாலும் மலையக இலக்கியம் செழுமைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது என கூறமுடிகின்றது.

மலையக பெருந்தோட்டப் பண்பாட்டிற்குள் நின்ற அம்மக்கள் பற்றிய இலக்கியம் படைத்தவர்கள் மலையக வாழ்வியலை உள்ளின்று சித்திரிகின்றது. எனலாம். யதார்த்த நோக்கு, சமூக அசைவியக்கம், வர்க்க முரண்பாடு, என்பவற்றோடு மலையகத்தை பிறப்பிடமாகக் கொள்ளாத அதே சமயம் அதோடு தொடர்பு கொண்ட இலக்கிய

படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்கும் போது மலையக மக்களின் வாழ்வியலை புரிந்துக் கொள்ள முடியாத வடகிழக்கு மக்களுக்கு இவர்களின் படைப்புக்கள் பெரும் உதவியாக அமைந்துள்ளன எனலாம்.

இவ்வாறு மலையக தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் 1956 இற்கு பின்னரே இளைய தலைமுறையினரிடையே ஒரு மாற்றம் உருவானது. 1960 களில் ஒரு அபரிதமான வளர்ச்சியும் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. இதன் பேறாக புதியவர்கள் புதுவீச்சுடனும் உற்சாகத்துடனும் இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இவர்களுள் இரா.சிவலிங்கமும் திருச்செந்தூரனும் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். இவர்களின் வழிகாட்டலின் கீழ் ஒரு புதிய தலைமுறையே எழுத்துலகில் காலடி வைத்தது. இதனால் மலையகத் தமிழிலக்கியம் செழுமையுற்றது. இன்று மலையகச் சிறுகதை இலக்கியம் பெருமை தரும் வகையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. என்.எஸ்.எம்.ராமையா, சாரல் நாடன், தெளிவத்தை ஜோசப், மு.சிவலிங்கம், நயிமா சித்திக் நுவரெலியா சண்முநாதன், பாலா சங்குபிள்ளை போன்றோர் சிறுகதை எழுத்தாளர்களாக இனங்காணப்பட்டனர்.

மலையக நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சிக்க மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கொகிலம் சுப்பையாவின் “தூரத்துப் பச்சை” சி.வி வேலுப்பிள்ளையின் வீடற்றவன் போன்றன மலையக மண்வாசணை கமலும் நாவல்களாகும். அத்தோடு மலையக மண்ணை பிறப்பிடமாகக் கொள்ளாதவர்களுள் டொக்டர். நந்தி , “மலைக்கொழுந்து”, யோ. பெனடிக் பாலன் “சொந்தக்காரன்” டொக்டர் தி.ஞானசேகரன் குருதி மலை போன்றோர்கள் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்காற்றியுள்ளனர்.

“எவ்வவ் துரைப்பது உலகம் உலகத்தோடு

அவ்வவ் துரைப்பது உலகு”

என்ற வள்ளுவ பெருந்தகையின் வாக்கிற்கிணங்க உலகம் எவ்வாறு மாறுகின்றதோ அவ்வாறான நல்ல மாற்றத்திற்கு நாமும் உட்படுதலே நல்லறிவு படைத்த செயலாகும். என்ற வாக்கிணங்க மலையகத் தமிழிலக்கியம் இன்று புதிய வீச்சுடனும் எழுச்சியுடனும் ஏறு நடைபோட்டு முன்னேறி வருகிறது. புதிய புதிய எழுத்தாளர்கள் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளனர்.

ஈழத்து தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மலையக எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு காத்திரமான வகையில் அமைந்துள்ளது. பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்திற்கு மலையகம் ஒரு புதிய இரத்தம் பாய்ச்சுகிறது. என்று அன்று கூறியது இன்று நிதர்சனமாக மாறி வந்துள்ளமையோடு மலையக தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மேலும் எம்மாலான பங்களிப்பை வழங்கி மேன்மேலும் வளர எம்மாலான முயற்சியினை மேற்கொள்வோமாக!

உசாத்துணைகள்

01. மலையக பல்பக்கப்பார்வை

அமரர்.இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த நினைவுப்பேருரைகள்

பதிப்பு - 2017

பதிப்பாசிரியர் - பேராசிரியர்.தை.தனராஜ்

வெளியீடு - அமரர். இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு

குமரன் அச்சகம்

36, 26 ஆவது ஒழுங்கை கொழும்பு - 06

02. மலையக தேசிய சர்வதேசம்

லெனின் மதிவானம்

2010

குமரன் புத்தக இல்லம் , கொழும்பு

03. மலையக இலக்கிய தளங்கள்

சு.முரளிதரன்

சாரல் வெளியீட்டகம், 7, ரொசிட்டா பஸ்காட்டுச் சந்தை

கொட்டகலை

முதல் பதிப்பு - 2001

நா.வசந்தபிரியா
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ்ப்பிரிவு

மலையக பகுதிகளில் பெருவழக்காக காணப்பட்டு தற்போது அருகி வரும் கலைகளாக காமன்சூத்து, அர்ஜுனன் தபசு, பொன்னர் சங்கர் போன்ற கூத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

இக்கலைகள் மலையக மக்களின் வாழ்வியலில் ஒரு அங்கமாக தமிழர்களின் பாரம்பரியங்களோடு ஒன்றிணைந்திருந்த இவை தற்போது அழிவு நிலைக்கு சென்று கொண்டிருப்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இன்றைய இளைய சமுதாயத்தினர்களில் காமன் கூத்து அர்ஜுனன் தபசு, பொன்னர் சங்கர் போன்ற கலைகள் தொடர்பில் ஓரளவேனும் அறியாதவர்களும் காணப்படுகின்றனர்.

மலையக பகுதிகளில் ஓரிரு இடங்களில் காணக்கூடிய காமன்சூத்து பல்வேறு பகுதிகளில் அடையாளமற்று போயுள்ளது. தென்னிந்திய பகுதியில் காணப்பட்ட இக்கலைகள் பிரித்தானியரால் அழைத்து வரப்பட்ட இந்திய தமிழர்களோடு இலங்கையின் மலையகப் பகுதியில் வேருன்றியது எனலாம். இவற்றுள் பெரும் வழக்காக மலையகத்தில் காணப்பட்ட கூத்து முறையே காமன் கூத்தாகும்.

அருகி வரும் கலைகளில் ஒன்றான காமன்சூத்து தொடர்பாக விரிவாக நோக்கினால் காமன்சூத்து என்பது யாது? அக்கலை மலையகத்தில் காணப்படுகின்ற இடங்கள் தொடர்பிலும் ஆராய வேண்டும்.

காமன் கூத்து கதையின் படி சிவன், தக்கன் என்பவனின் தவத்தை கலைத்தப் பின்னர் பெருங்கோபத்தோடு இமய மலைக்கு சென்று தவமிருக்கின்றார். அதனால் தேவலோகத்தில் ஒரு பதற்ற நிலை உருவாகின்றது. தேவர்கள் என்ன செய்வதென்று அறியாமல் தவித்தனர் இந்திரன் சிவனுடைய தவத்தை கலைக்க செய்யும்படி மன்மதனுக்கு தூதோலை அனுப்புகின்றான்.

இந்திரனின் கட்டளைப்படி மன்மதனும் சிவனுடைய தவத்தை அம்பெய்தி கலைக்கின்றான். சிவனின் கடும் சினத்தால் மன்மதன் உயிர் துறக்கின்றான். பின்னர் மன்மதனின் மனைவி ரதிதேவி சிவனிடம் மீண்டும் உயிர்தெழுவிக்கும்படி இரந்து கேட்க சிவனும் மனம் இரங்கி ரதியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மன்மதனை உயிரெழுப்பி ரதியின் கண்களுக்கு மட்டும் தெரியும்படி வரமளிக்கின்றார். இதுவே மூலக்கருவாக காணப்படுகின்றது.

இந்தக் கதையின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்ற காமன் கூத்தானது சமூக அமைப்பு , வேறுபட்ட பிரதேசங்களுக்கு இடையில் காணக்கூடிய கலாசார சாதி வேறுபாடு காமன் கூத்தில் புதிய நவீன தொழிநுட்பங்களை பயன்படுத்த முடியாமை, மற்றும் இளைய சமுதாயத்தின் ஈடுபாடின்றமை போன்ற காரணங்களால் காமன் கூத்தானது மலையகத்தில் அருகி வருகிறது.

காமன் கூத்தானது தலைமுறைக்கு தலைமுறை கடத்தப்பட்டு வருகின்ற ஒரு கலையாகும். இக்கலையினை உரிய முறையில் அடுத்த சந்ததிக்கு கடத்த முடியாமை வருந்தத்தக்க விடயமாகும்.

மலையகத்தின் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் ஒவ்வொரு தனிநபரும் இக்கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு முன்னிற்பாராயின் இக்கலைகள் இல்லாமல் போவதை தவிர்க்கலாம் காமன் கூத்தனது சிற் சில சிறிய திரிபுகளோடு வழக்கிலுள்ள இதனை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அறநெறிப் பாடசாலைகள் மற்றும் பாடசாலைகளும் கூட இவ்வாறான பாரம்பரிய கலைகள் தொடர்பாக கற்பிக்கப்பட்டால் இன்றைய இளைய சமுதாயம் இவைகள் தொடர்பில் தேடியறிய முற்படுவர். பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளில் காமன்கூத்து தொடர்பான ஆக்கங்களை பிரசுரித்தல் இக்கதையை தொடராக எழுதும் போது வாசிக்கும் வாசகர்கள் காமன்கூத்தின் பால் ஆர்வம் காட்டுவர்.

மற்றும் காமன்கூத்து தொடர்பாக நன்கு அறிந்த முன்னோர்களிடம் கதையை கேட்டறிந்து சிறியதொரு மேடை நாடகமாகவும் கூட இதனை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

மலையக சமூக உருவாக்கத்தின் ஒரு பங்கு கொண்டுள்ள இக்கலைகள் தொடர்பாக பல்வேறு விமர்சனங்கள் இருப்பினும் அருகி வரும் கலைகளையும் கலை அம்சங்களையும் புனரமைப்பு செய்து மீண்டும் அதனை உரித்தெழு வைக்க வேண்டியது மலையகத்தவராகிய எம் அனைவரினதும் மிகப்பெரிய பொறுப்பும் தலையாய கடமையாகும்.

செ.கீர்த்தனா
இரண்டாம் வருடம்
சமூக விஞ்ஞானம்

ஈழத்திருநாடு காலத்திற்கு காலம் பல நற்றமிழ் வித்தகர்களையும் பாவலர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு வாழ்ந்துள்ளது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் கவனத்தையும் ஈர்த்துள்ளது. அத்தகைய இலங்கை திருநாட்டிற்கு பெருமை சேர்த்த தமிழ் அறிஞர்களுள் சி.வி வேலுப்பிள்ளையும் ஒருவராவார். மலையக தரணியில் அவதரித்த மூத்த அறிஞரும் இலக்கிய வாதியும் ஆவார்.

இவர் 1974 செப்டெம்பர் 14 ஆம் திகதி வட்டகொடை மடகும்புர தோட்டத்தில் கண்ணப்பன் வேல் சிங்கம் என்பவருக்கு மகனாக பிறந்தார். இவர் கொழும்பில் நாலந்தா கல்லூரியில் கல்வி கற்றார். சேக்ஸ்பியர் முதலியோரின் ஆக்கங்களை படித்துத் தேறினார். இவர் ஆசிரியராக எழுத்தாளராக தொழிற்சங்க வாதியாக கவிஞராக நாவலாசிரியராக தொழிற்சங்க வாதியாக கவிஞராக, நாவலாசிரியராக பாராளுமன்ற உறுப்பினராக பல்வேறுபட்ட துறைகளில் தமது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி பல்வேறு கோணங்களில் பரிணமித்தவர் ஆவார்.

அந்த வகையில் அவர் எழுத்துலகில் புரிந்த சாதனைகளை எடுத்து நோக்குவோமாயின் இலங்கை வானொலியான வொயிஸ் ஒஃப் லங்கா அவரது tea plukers என்ற ஆங்கிலக் கவிதையை அறிமுகம் செய்தது. அவரது திறமையை வியந்த இலங்கை தொழிலாளர்கள் காங்கிரஸ் தலைவர் எஸ்.தொண்டமான் தனது "காங்கிரஸ் நியூஸ்" என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராக அமர்த்திக் கொண்டார்.

"கதை" என்னும் இலக்கிய இதழ் மற்றும் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் "மாவலி" என்ற மாத இதழ் ஆகியவற்றின் ஆசிரியராக இருந்து செயல்பட்டார். அந்நாளில் தினகரன் ஆசிரியராக இருந்த பேராசிரியர் க.கைலாசபதி மலையகப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவித்து மலையக இலக்கியங்களை வெளியிட்டு வந்தார். அவர் சி.வி வேலுப்பிள்ளையின் அதிக படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்தார்.

பொன்.கிருஷ்ணசாமி இவரது ஆங்கிலக் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து தினகரனில் வெளியிட்டார். 1934 ஆம் ஆண்டில் மே 14 இல் கொழும்பில் இரவீந்திரநாத் தாகூர் முன் தன்னுடைய "விஸ்மாஜினி" என்ற இசை நாடக நூலை வழங்கி ஆசி பெற்றார்.

1961 இல் வீரகேசரியில்" காலம் பதில் சொல்லட்டும், சாக்குக்காரன்" என்ற இரு சிறுகதைகளை இவர் எழுதினார். இவரது படைப்புக்களாக way faner (1949) in ceylon's tea garden (1952) இலங்கை தேயிலை தோட்டத்திலே வீடற்றவன் இனிப்பாடமாட்டேன். வாழ்வற்ற வாழ்வு எல்லைப்புறம் காதல் சித்திரம், நாடற்றவர் கதை, மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

அந்த வகையில் மலையக மக்களின் அவல நிலையை வெளியுலகுக்குக் கொண்டு வந்த பெருமைக்குரியவராவார். ஆங்கில மொழியில் கவிதைகள் பல படைத்தவர் ஆவார். "தேயிலைத் தோட்டத்திலே" என்னும் இவரது கவிதை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளிவந்துள்ளது. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வீடில்லாப் பிரச்சினையை

“லயன்” அறைகளில் அவர்கள் படும் அவலங்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இவர் எழுதிய “வீடற்றவன்” என்னும் நாவல் மிகப்பிரசித்தமானது. மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களையும் தொழிற்சங்க வாதிகளின் ஏமாற்று வேலைகளையும் இந்நாவல் நன்கு சித்திரிக்கின்றது.

மலையகத் தோட்ட மொன்றில் தோன்றி மலையகத் தொழிலாளர்களுடன் வாழ்ந்து அவர்களது இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொண்டு அவர்களது விடிவுக்காக அயராது உழைத்தவர் வேலுப்பிள்ளையாவார்.. இவரது படைப்புக்கள் யாவும் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டே அமைந்துள்ளன.

இவர் மலையக மக்களுக்காக அவர்களோடு கரம் கோர்த்து பல்வேறு சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளார். மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்களை தொழிற்சங்கத்தில் சேர்த்து சங்கமாக்கியதுடன் அவர்களுக்கான சம்பளம் தொழில் , பாதுகாப்பு , மாத சம்பளம், ஆண் , பெண் சம சம்பளம் முதலியவைக்காக தொடர்ந்து போராடி வெற்றி கண்டார்.

அதே போன்று யட்டியாந்தோட்டை உருளைவள்ளி தோட்டத்தை இலங்கை அரசாங்கம் கிராம அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் சலீகரித்து அங்கு வாழ்ந்த தொழிலாளர்களை வெளிநேற எடுத்த முயற்சியை எதிர்த்து தொழிற்சங்க தலைவர் கே.ஜி.எஸ். நாயர் தலைமையில் தொழிலாளர்கள் வேலை திருத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட செய்தார். அப்போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக ஹட்டன் பகுதியை சேர்ந்த எண்பதாயிரம் தோட்டத் தொழிலாளர்களை போராட்டத்தில் ஈடுபட செய்தார்.

இதுமட்டுமன்றி இலங்கை அரசாங்கம் 1972 ஆம் ஆண்டு காணி உச்ச வரம்பு சட்டத்தை கொண்டு வந்து கண்டி மாவட்டத்தில் தமிழர்களுக்கு சொந்தமான தோட்டங்களில் 50 000 ஏக்கர்களை சலீகரித்து அத்தோட்டங்களில் வாழ்ந்து தோட்டத் தொழிலாளர்களை குடும்பத்தேதாடு வெளியேற்றியது. திக்கு திசை தெரியாமல் தொழிலாளர்களும் அவர்களுடைய குடும்பமும் நடுத்தெருவிற்கு தள்ளப்பட்டனர். அந்த கொடுமையை கண்டு கோபம் கொண்டு அவசரமாக கொள்ளுபிட்டியிலுள்ள தேயிலை சபை மண்டபத்தில் அனைத்து தொழிற்சங்கங்களையும் மீண்டும் தோட்டத்திற்கள் குடியேற செய்தனர்.

இவரது அரசியல் பிரவேசமாக 1947 இல் சோல்பரி அரசியல் யாப்பின்படி இடம்பெற்ற முதலாவது பாராளுமன்ற தேர்தலில் மலையகத்திலிருந்து சென்ற 7 பேரில் ஒருவராக இவரும் தெரிவு செய்யப்பட்டார். ஆயினும் அன்றைய ஐக்கிய தேசிய கட்சி அரசு நிறைவேற்றிய பிரஜா உரிமை சட்டத்தால் இவர்கள் உறுப்புரிமை இழந்தார். என்றாலும் மேற்படி சட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து பிரதிநிதிகளும் வெளிநடப்பு செய்தனர்.

பின்னாளில் அவர் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸில் இருந்து விலகி வி.கே. வெள்ளையன் தலைமையில் 1965 இல் அமைந்த தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தில் இணைந்துக் கொண்டார். 1977 இல் நாடாளுமன்ற தேர்தலில் நுவரெலியா தொகுதியில் போட்டியிட்டு தோல்வியடைந்தார்.

மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்களின் விடிவுக்காக குரல் கொடுத்த முதன்மை படைப்பாளியாகவும் போராளியாகவும் திகழ்ந்த சி.வி வேலுப்பிள்ளையை பாராட்டி

இலங்கை அஞ்சல் திணைக்களத்தால் 2014 செப்டெம்பர் 24 ஆம் திகதி அவருடைய உருவப்படம் பொறிக்கப்பட்ட அஞ்சல் தலை ஒன்று வெளியிடப்பட்டது.

கண்ணப்பன் வேல் சிங்கம் என்ற பெரிய கங்காணிக்கு மகனாக மலையகத்திலே பிறந்து வளர்ந்து மலையகத்துக்காக பாடுபட்ட வேலுப்பிள்ளை தனது 70வது அகவையில் 1984 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 19 ஆம் திகதி இறையடி எய்தினார். இவர் இறந்த காலப்பகுதி இலங்கை பெரும் இன வன்முறைக்கு உட்பட்டிருந்தது.

இந்த பெருக்கடியான சூழ்நிலையில் காலமான சி.வி வேலுப்பிள்ளை முன் இறுதிக் கிரியைகள் கொழும்பில் நடைபெற்றுள்ளது. இவரின் இறுதிக் கிரியைளின் போது வெறும் ஏழு எட்டு உறுப்பினர்கள் மட்டும் இணைந்து நடாத்திய “பாரதி” யின் இறுதிக் கிரியையை நினைவூட்டுகின்றது.

எழுத்தாளன் என்பவன் சமூகத்தின் பார்வையாளனாக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. சமூகக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக போராடுபவனாகவும் இருக்க வேண்டும். என்பதற்கு முன்னுதாரணமாக விளங்கியவர் சி.வி வேலுப்பிள்ளை இவர் மலையக மக்களின் மனதில் நீங்கா இடம் பிடித்தவராக இன்றும் மிளிக்கின்றார்.

க.தர்ஷினி
சமூக விஞ்ஞானபிரிவு
இரண்டாம் வருடம்

ஐன்னலில் வரும் வாடைக்காற்று உடலை வருடி செல்ல பனிபொழியும் அதிகாலையில் மரம் கொடி எல்லாம் பனித்துளிகள் உருண்டு விளையாடும். பனிக்குளித்து காற்றில் அசையும் தேயிலை அரும்புகளை பார்க்கும் போது ஐயோ பாவம்! குளிர் தாங்க முடியாத நடுங்குகின்றதோ என எண்ணத்தோன்றும். இந்த அதிகாலை பொழுதில் அந்த பரந்த தேயிலை தோட்டத்தின் நடுவே இருக்கும் சிறிய வீட்டின் வாசலில் முதலாளிமார்களின் முன் குனிந்து குனிந்து கூன் விழுந்த ஒரு மெலிந்த உருவம் நிற்கிறது அது தான் கந்தன்.

கந்தன் நல்ல உழைப்பாளி ஆனால் இவர் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளி அல்ல. சகோதர மொழியினை சேர்ந்த முதலாளிமார்களிடம் கூலிவேலை செய்பவன். நேற்று தான் அயகமவிற்கு வந்தான் காரணம் இதற்கு முன் வேலை செய்த இடத்தின் உரிமையாளன் திடீரென “வாங்கிய கடனை கொடுத்து விட்டு இங்கிருந்து சென்றுவிடு” என்றாராம். இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் கந்தனைப் போன்ற நாட்டுத்தோட்டங்களில் (சகோதர மொழியை சேர்ந்த முதலாளிமார்களின் தேயிலை தோட்டங்களை நாட்டுத்தோட்டம் என்று அழைப்பர்) வேலை செய்பவர்களுக்கு புதிதல்ல.

இருப்பினும் தன் நான்கு வயது பெண் குழந்தையையும் இங்குமங்குமாக கூட்டித்திரியும் போது தந்தை என்ற வகையில் கந்தனது மனம் இரணமானது. இந்நிலையிலிருந்து மீண்டு செல்ல பெருந்தோட்டங்களிலாவது வேலை செய்தால் குறைந்தது லயன் அறை ஒன்றாவது கிடைக்கும் அதுமட்டுமன்றி நிரந்தர வேலை, ஓய்வூதியம் என சில வசதிகள் உண்டாகும். என கந்தனும் நினைப்பதுண்டு.

ஆனால் கந்தன் போன்ற கூலி தொழிலாளர்களின் இவ்வாறான சிந்தனைகளை செயல் வடிவம் பெற விடாதிருப்பது எவ்வாறு என்பதை முதலாளிமார்கள் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள். தன் தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலைக்கு வரும் தொழிலாளிகளுக்கு முதல் நாளன்றே அதிகமான பணத்தொகையை கடனாக கொடுத்து விடுவர். மூன்று நான்கு வருடங்களுக்கு பின் திடீரென கடனை கொடுத்து விட்டு சென்று விடும் படி கட்டளை இடுவர்.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் நடு ஆற்றில் துடுப்பற்று கிடக்கும் படகு போல தென்படும் திசையெங்கும் திரிந்து ஒரு புதிய முதலாளியிடம் தஞ்சம் புகுந்து இவரிடம் பணம் பெற்று தன் முன்நாள் முதலாளியின் கடனை தீர்த்து விட்டு புதிய முதலாளியின் தோட்டத்திற்கு தொழில் புரிய வருவர். ஆனால் இது தன்னை தானே விற்கும் செயற்பாடு என்று அந்த ஏழை தொழிலாளிகள் அறியார். கந்தனும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

அதோ புகுதிய முதலாளியின் தேயிலைத் தோட்டத்தில் கந்தனும் அவன் மனைவி கமலாவும் கொழுந்து பறிக்கின்றனர்.

“ஏங்க நம்ம புது முதலாளி நல்லவரு மாதிரி தெரியுறாரு அவரத்துக்கு கடன் கொடுத்து உதவுவாரு” என கமலா கூற அனுபவங்களால் சற்று கற்றுக் கொண்ட கந்தன் அப்பேச்சை அலட்சியப்படுத்தி விட்டு “அது சரி நம்ப மக எங்க தெரியுரதுகே காணாம் நீ

போயிட்டு பாரு இன்னும் கொஞ்சம் தானே இருக்கு நான் எடுத்துட்டு வாரே எனக்கூறி அவளை வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தான்.

மிகவும் பரந்த தேயிலைத் தோட்டங்களை வைத்திருக்கும் முதலாளிமார்கள் தம் தோட்டத்தை பராமரிக்க இரண்டு, மூன்று குடும்பங்களை வேலைக்கு அமர்த்துவர். அவர்களுக்கு தகுந்த வசதிகள் குறைந்தளவிலாவது தேயிலைத் தோட்டம் இருக்கும் பகுதியிலேயே காணப்படும். ஆனால் சாதாரணமாக அளவிலான தோட்டமுடைய முதலாளிகள் ஒரு குடும்பத்தை வேலைக்கு அமர்த்துவர் இவ்வாறு வேலைக்கு அமர்த்துபவர்களின் குழந்தைகளுக்கு தனிமையே மேலதிக கொடுப்பனவாக வழங்கப்படும். பாதுகாப்பும் கல்வியும் எட்டாக்கனியாவதுண்டு ஆனால் கிராப்புறங்களின் வாழ்க்கைக்கும் அறிவொளி ஏற்ற முயற்சிப்பது மனிதம் முழுமையாய் மறைந்து விடவில்லை என்பதை உயர்த்தும்.

தனியாக விளையாடிக்கொண்டிருந்த கந்தனனுடை மகள் தாயை கண்டு ஓடி வருகிறாள். “அம்மா அம்மா பிஸ்கட் தா பசிகுது” என அந்த மழை கேட்கிறாள்.

சிறிது நேரத்தின் பின் கந்தனும் வருகிறான். வந்தவன் “கொழுந்துகளை லொறிக்கு குடுத்துட்டு வாரேன்” என புறப்பட்டான். கமலாவும் தன் குழந்தையை நீராட்ட தயாரானாள் ஏதோ சிந்தனையில் ஆழ்ந்தவளாய் மகளின் தலைக்கு சவர்க்காரம் இட அவளின் விரல்களிடையே சவக்கார நுறை மேலெழுந்து கீழ் செல்வதை போல அவளது மனதிலும் ஏதோ ஒரு விடயம் மேலெழுந்தது. “இன்று எவரிடம் கட்டாயம் கேக்கணும்” என கண் ஏறியது” என்ற மகளது குரல் கேட்டு சிந்தனை களைந்தவளாய் தன் குழந்தையை நீராட்டி முடித்தாள்.

லொறி வரும் வரை காத்திருந்து கந்தனது கண்கள் வயல் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் கொக்குகளைப் போல வெள்ளை சீருடை அயிந்து செல்கின்ற மாணவர்களை நோட்டமிட சிந்தனை அவன் மனதில் பல்வேறுப்பட்ட சித்திரங்களை கீறியது.

கந்தன் வீடு திரும்பிய போது அவன் மகள் தன்னிடம் இருந்து இனிப்புகளை பாத்திரத்தில் பரப்பி “ஒன்னு, மூனு, ஐஞ்சி...” என எண்ணிக்கொண்டிருந்தாள். கந்தன் அருகில் சென்று “அப்படி இல்ல கண்ணா ஒன்ஓ , இரண்டு மூனு...” பிழையை திருத்தினான்.

அங்கு வந்த கமலா.... “நீங்க கொஞ்ச நாளா ஒரு மாதிரியா இருக்கீங்க ஏதும் குழப்பமா?.. என்றாள்..

“குழப்பம் ஒன்னு இல்ல இப்பதான் தெளிவா இருக்கேள் நாம இப்படியே இருந்தா என்ன ஆக போகுது முதலாளிக்கு உழைச்சி உழைச்சி பாதி காலம் ஓடிருச்சி இனியும் இப்படியே இருக்க முடியாது நம்ம குழந்தைக்கும் நல்ல எதிர்காலம் வேணும் இவ்வளவு வருசமா உழைச்சிருக்கோம் சொந்தமா இருக்க வீடு கூட இல்ல முதலாளிங்க போனு சொன்னா அகதி மாதிரி அங்கயும் இங்கயும் போகனு இனி இது வேணா ஏ நன்பே ஒருத்தேன் பேக்கறி வைச்சிருக்கான். அவன இரண்டு நாளைக்கு முன்ன பார்த்தே அவேன் அங்க

வேல வாங்கி தாரேனு சொன்னான் பிள்ளையும் ஸ்கூல் அனுப்பலாம் அவேன் பணம் தந்து உதவுறேனா கடன கட்டிட்டு இங்க இருந்து போய்டுவம் எப்படியும் இந்த முதலாளியும் எப்பவாவது போனு சொல்லதா பேறார் அதுக்கு நம்பலே நல்ல எதிர்காலத்த தேடி போய்டுவம்” என்று கூறி இதுவரை காலமும் அடுத்தவருக்காக உழைத்து பழகிய அந்த ஏழை தந்தையின் வன்மையான கைகள் தன் மகளின் தலையை பல கனவுகளோடு வருடின.

கந்தனின் இந்த வார்த்தைகள் கமலாவிற்க மகிழ்ச்சியையும், மன நிம்மதியையும் தந்தது. அந்த மனநிறைவோடு. “நேரமாயிருச்சி விளக்கு ஏத்தனும்” என்று எழுந்து சென்றாள். ஏதோ சற்று தெளிந்தவனாய் அந்த தாய் நம்பிக்கையோடு ஆனந்தமாய் விளக்கேற்றினாள். நாளை நிச்சயம் விடியும் என்ற எண்ணத்தோடு இருளை விழுங்கும் விடியல் வேண்டி!

இரா.உதயகலா
இரண்டாம் வரும்
தமிழ்ப்பிரிவு

மனிதனாக பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் போராட்டங்கள் கருவறையிலேயே ஆரம்பித்துவிட்டன. வாழ்க்கையில் போராட்டங்கள் இருப்பதென்னவோ சகஜம் தான். போராட்டமே வாழ்க்கையாகிவிட்டது எம் மலையகத்தானுக்கு. 20ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் ஐரோப்பிய காலனித்துவவாதிகள் மூன்றாம் உலக நாடுகளை தமது காலனித்துவ ஆட்சிக்கு உட்படுத்தி பெருந்தோட்ட செய்கையினை அறிமுகப்படுத்தினர். இப் பெருந்தோட்ட துறைகளில் தொழில் புரிவதற்கு அழைத்து வரப்பட்ட இந்திய வம்சாவளி மக்களே மலையக மக்கள்.

மலைப்பாங்கான பகுதிகளில் குடியமர்த்தப்பட்டதனாலோ என்னவோ மலையகத்தான் என்ற பெயர் இவர்களுக்கு வழங்கலாயிற்று. காடு மேடாகவும் கல்லுமுள்ளாகவும் காட்சியளித்த மலை நாட்டை தமது கடின உழைப்பால் எழில் கொஞ்சம் பூமியாக மாற்றி தேயிலை செடிகளை செழிப்புற வளர செய்து இலங்கை பொருளாதாரத்தை தன் தோளில் சுமந்து பெருமை இவர்களுக்கே உரித்தானது என்றாலும் இவர்களின் நிலை கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

இவர்களின் வாழ்வும் சொத்துடைமை இல்லாத ஓர் கூலித் தொழில் வாழ்வாகும். சொற்ப தொழில் புரிபவர்கள் வேறு துறைகளில் கூட பதவி உயர்வுகளும், சம்பள உயர்வுகளையும் காணலாம். ஆனால் இத் தோட்ட தொழிலாளிகள் காலம் முழுவதும் கூடையை தலையில் சுமந்தும் மண்வெட்டியுடனும் காலம் முழுவதும் முது கெலும்பு தேயும் வரை செத்து மண்ணோடு மடியும் வரை தோட்டத் தொழிலாளியாகவே மண்ணோடு மண்ணாக மடிகின்றனர். தொழிலாளர்களை அடிமைகளாக நடத்துவதே துரைமார்களின் தொழிலாக இருந்தது. இத் தோட்ட தொழிலாளர்கள் உண்பதற்கு மாத்திரமே வாய் திறக்க வேண்டும் என்பது எழுதப்படாத சட்டமாக இருந்தது. அக் காலத்தில் தோட்ட துரைமாரின் பங்களிகளில் வளர்க்கப்படும் நாய்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சலுகைகளும் உரிமைகளும் கூட எம்மவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது என்பது வேதனைக்குறிய ஒன்றாகும்.

முதுகெழும்பு இல்லாத மண்புழு கூட தம்மை எவரேனும் தடியால் தட்டும் போது துள்ளி எழுந்தேனும் குறைந்த பட்ச எதிர்பார்ப்பை சரி காட்டும். இவ்வளவு அநீதி அட்டுழியங்களுக்கு மத்தியில் வாழும் இம் மலையக மக்கள் தனக்கு நிகழும் துயரங்களை மனதுக்குள்ளேயே புதைத்து கொண்டு திரும்பும் திசைகளில் எல்லாம் வேதனையை மாத்திரம் அனுபவித்து கொண்டு தினம் தினம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்றும் கூட இந்நிலை மாறவில்லை.

இதிலும் பெண்களுக்கு எதிரான அடக்கு முறைகளை கூறவா வேண்டும். கருவை கூட ஈரைந்து மாதங்களே சுமக்கின்றாள் பெண். ஆனால் மலையகத்தில் பெண் கட்டிளமைப்பு பருவம் வந்ததுமே தேயிலை தோட்டத்துக்குள் காலடி எடுத்து வைத்தது முதல் முதுமைக்குரிய அடையாளங்கள் முழுமையடையும் வரை இப்பெண்கள் கூடையை தலையில் சுமந்து கொண்டாள் இருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு மலையகப் பெண்ணும் தியாகி என்று தான் கூற வேண்டும். உழைப்பை நம்பி தன் வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்பவர்களே மலையக பெண்கள். தன் இளமையையும் ஆசாபாசங்களை எல்லாம்

தியாகம் செய்து விட்டு தமது பிள்ளைகளுக்காகமாடாக உழைப்பவர்களே எம் மலையகத் தாய்மார்கள்.

இவை மாத்திரமா உணவை உண்டும் உண்ணாமலும் அட்டைக் கடினங்களுக்கும் குளவி கொட்டுகளுக்கும் உள்ளாகி பல போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் நிர்வாக அடக்கு முறைகளுக்கும் பாலியல் பலாத்காரங்களுக்கும் உள்ளாகி தன் வாழ்க்கை முழுவதும் துன்பங்களை மாத்திரம் பெற்று ஒவ்வொரு நாளும் இவர்களின் வாழ்வு பெரும் போராட்டம் மிக்கதாகத்தான் இருக்கின்றது.

இவர்கள் மலையகத்தை வசிப்பிடமாக கொண்டிருப்பினும் மலையகத்திற்கு வெளியில் வாழ்ந்ததுக் கொண்டிருப்பவர்களே மலையக மக்கள். அதாவது எவ்வித உரிமைகளும் அற்ற தோட்டப்புற லயன் வீடுகளே இவர்களின் வாழ்விடங்களாகும். வசிப்பதற்கு அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாத இரு அரைகளை மட்டுமே கொண்ட வீடுகளிலே இவர்கள் வாழுகின்றனர். இதனையும் அரசியல் வாதிகள் இரட்டை வீட்டுத்திட்டம் என்று பெருமையாக கூறிக் கொள்வார். மேலும் இவர்களின் அடிப்படை வசதிகளில் ஒன்றுதான் மின்சார வசதி. இன்று இலங்கை எவ்வளவு தான் அபிவிருத்தியடைந்து இருந்தாலும் இன்றும் கூட மலையக தோட்டப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் மின் ஒளிக்காக ஏங்கி நிற்கின்றனர். இன்று உலகம் வளர்ச்சி கண்டு கொண்டிருக்கும் நிலையில் கூட எம் மலையக மக்களின் வாழ்வில் இன்றும் ஒளி பிறக்கவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

“அடுப்புடன் போரிடும் எம் மலையகத்தாரின் தேசிய உணவாம் ரொட்டி” அதாவது இன்று என்னதான் நாடு வளர்ச்சி கண்டு கொண்டு இருந்தாலும் இன்று வரைக்கும் எம் மலையகத்தவரின் தேசிய உணவாக ரொட்டியே காணப்படுகின்றது. வெளிநாடுகளில் மிருகங்களுக்கு உணவாக கொடுக்கப்படும் எவ்வித ஆரோக்கியமும் அற்ற இவ்வுணவையே எம் மக்கள் உண்கின்றனர். மேலும் மலையக சமூகத்தின் கல்வி நிலை பற்றி ஆராய்கையில் அதிலும் பின்னடைவையே சந்தித்து வருகின்றனர். என்னதான் சாதாரண, உயர்தங்களிலும் எம் மலையக செல்வங்கள் சித்தியடைந்தாலும் பல்கலைக்கழக அனுமதி என்பது எட்டாக் கனியாகவே உள்ளது.

இவ்வாறு வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டங்களிலும் எமது மலையக சமூகம் பின்னடைவையே எதிர் நோக்கி நிற்கின்றது. இவர்களின் வாழ்வியல் போராட்டங்களை ஒவ்வொன்றாக அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இன்று எவ்வளவோ சமூக மாற்றங்களும் உலகமயமாக்கல் தொழினுட்ப விருத்திகள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் இன்றும் கூட எமது சமூக அமைப்பு எவ்வித மாற்றமுமே காணாத நிலையில் தான் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வாறான நிலை இனிவரும் காலங்களாவது மாற வேண்டும். இம் மாற்றம் நிகழ வேண்டுமாயின் எம் மலையக சமூகம் கல்வியில் முன்னேற வேண்டும். கல்வியின் மூலமாவது இவ்வாறான மலையக சமூகத்தின் போராட்டங்களில் இருந்து விடுபட்டு எழுந்து வர முடியும்.

S.டிசாந்தினி
இரண்டாம் வருடம்
தமிழ் பிரிவு

“பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின் நன்மை கடலிற் பெரிது”

மலரொன்று மலர முனைந்த போது
பலனென்று கருதிப் பங்களிப்புச் செய்த
பயன் தூக்கார் உதவிக்கு நன்றிகள்
நயமாக மனதாலே நவில்கின்றோம்

தமிழ்ச்சங்க கலை விழாவிற்கு வருகை தந்து இனிதே சிறப்பித்துக் கொண்டுள்ள மதிப்பிற்குரிய கல்லூரியின் பீடாதிபதி அவர்களிற்கும்,

தமிழ்ச்சங்க பிரதம ஆலோசகர் அவர்களுக்கும் தமிழ்ச் சங்க பொறுப்பு விரிவுரையாளர்க்கும்,

தமிழ்ச்சங்க மலர் வெளியீட்டு விழாவிற்கு ஒத்துழைப்பை நல்கிய கல்லூரியின் பதிவாளர் உள்ளிட்ட கல்விசாரா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும்,

தமிழ்ச்சங்க மலர் வெளியீட்டு விழாவிற்கான உதவி கரம் நீட்டிய தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர், செயலாளர் உள்ளிட்ட அனைத்து பிரதிநிதிகளுக்கும்,

பழம்பெரும் தமிழுக்கு காத்திரமான ஆக்கங்களை தந்துதவிய கல்லூரியின் விரிவுரையாளர் உட்பட அனைத்து இரண்டாம் வருட ஆசிரிய பயிலுநர்களுக்கும்,

கைவண்ண கலையோடு செம்மையான ஆக்கங்களை சிறப்பாக வடிவமைத்து தந்த அச்சகத்திற்கும் (sri communication -No T18 Jayanthi Mawatha Talawakelle)

தமிழ்ச்சங்கத்தினால் வெளியிடப்படவிருக்கும் “லயம்” சஞ்சிகைக்கான பல உதவிகளை நல்கிய அனைவருக்கும் எம் சிரம் தாழ்த்திய நன்றியினை தெரிவிப்பதோடு,

தமிழ்ச்சங்கத்தின் சார்பில் இதயபூர்வமான நன்றியினை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

நன்றி

நாங்கள் முட்கள்

வசந்த
காலத்தில்—பூக்க
ரோஜாவல்ல
நாங்கள்

ஊலயுதிர்
காலத்தில்—சினிர்க்து
நிற்கும்
முட்கள்

எங்களின்
முன்னோரை
நாங்கள்
உங்கள்
தேவைகளுக்காக
நிமிர விடாது
தடுத்தே
வைத்து விட்டீர்—அதனால்
அவர்கள்
ஊராய்
ஊறந்தும்—ஊராய்
ஊறந்துவிட்டனர்

உயரமுடியாது
உதிரந்து
போனவர்களின்
உரத்தில்—வளர்ந்த
நாங்கள்
நிச்சயம்
ஊராய்
ஊக்கமாட்டோம்.
ஊராய்
ஊக்கிவீறோம்.

எங்களுக்கு—ஊது
ஊலயுதிர்
காலம் தான்
சிக்கிரம்
வசந்தத்தை
தேடிக்கொள்வோம்

